

கைதமு கிழக்கு சனசமூக நிலைய

இந்து வாலிபர் சங்கம்

கவரவிழா மலர்

1958-2018

இந்து நாதம்

Hindu Youth Association,
Kaithady East,
Jaffna.

கனம் வளர்க்கும் இந்து நாட்டு

ஆந்து கரத்தனை ஆளை முசுந்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போறும் எயிர்றனை
நந்தி மகன்றனை வைரவிழூ ஸலர்
புந்தியில் வைத்துடி போறுத்தினாறேனே.

மன்னூல் குத்தினில் பிரவி மாசு
என்னிய பொருளெவாம் எனிதில் முற்றுறக்
கண்ணுதலுடைய மீந்து வாலிப்பர் சங்கம் மாழுகப்
பண்ணவன் முறைப்பன்று போறுவாம்.

தாவறும் உலகெண்டும் நாட்டு நாட்டு
தேவதன் தாவறும் உலகெண்டும் நாட்டு நாட்டு
நாவுதோ நிலைமை நாட்டு நாட்டு
தூவடி முடிமிசை புணைது போற்றுவாம்

பொதுசனநாலகம்
07 NOV 2018
மாநாடு
யாழ்ப்பாகம்

வான்முகில் வழாது பெய்க்கயலிவளம் கரச்சு மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க்குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்குநற்றவயம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகோள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்

கைதழி கிழக்கு
இந்து வாலிப்பர் சங்கம்

இந்து

2018

நூலின் பெயர்	:	இந்து நாதம்
நூலாசிரியர்	:	திரு.மு.பத்மரூபன்
பதிப்புரிமை	:	நிர்வாகம் வைரவிழா
வெளியீடு	:	இந்து வாலிபர் சங்கம் கைதடி கிழக்கு
பக்கங்கள்	:	xxiv + 139
நூலின் அளவு	:	B5
பிரதிகள்	:	300
கடதாசி	:	80 gsm
புத்தக வடிவமைப்பு	:	செல்வன் செ.விதுஷன்
அச்சுப்பதிப்பு	:	கொழும்பு அண்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்.

கிரை வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போவும் எயிற்றனை
நந்திமகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

மண்ணுல கத்தினில் பிறவிமாசற
எண்ணிய பொருளொலாம் எளிதில் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்றின் மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன்
அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு

தாவறும் உலகெலாம் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவதோறிருந்திடும் நலங்கொள்வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைபுனைந்து போற்றுவாம்

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே! : இந்து நாதம்

வான மளந்த தனைத்து மளந்திடும் திரு. மு. பத்மருபன்
வண்மொழி வாழியவே!

பதிப்புரிமை ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன் மனம் வீசி பிரோகம் வைரவிழா
பெரியடி இசைகொண்டு வாழியவே! இந்து வாலிபர் சங்கம்
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி நாம் கிழக்கு
என்றென்றும் வாழியவே!

பந்தங்கள் : xxiv + 139

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத் துலங்குக வையகமே! : B5

பந்திகா தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று சூரியன்
சூர்க தமிழ்நாடே! : 80 gsm

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி செல்வன் செ.விதுஷன்
பதிக வாழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழியே!

அதைப் பான மறிந்த தனைத்து மறிந்து காழும்பு அஷ்டலக்கமி பதிப்பகம்.
வளர்மொழி வாழியவே!

வைரவ்யா வாழ்த்துப் பாமாலை

நீங்கும் எழில் பொங்கும் கைதடியில்
திகழும் கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம்
தரணியெங்கும் புகழ்ப்பரவி தனித்துவமாய்
விளங்கிடவே வாழிய பல்லாண்டுகளே !

பச்சை நிறம்

சங்கத்தின் சின்னம்

பத்தொன்பது ஐநாறு எட்டாம் ஆண்டதில்
உதயமாகி குலபதி ஆறுமுகம் கந்தையாவை
தலைவராகக் கொண்டு சங்கமது போற்றியே
பார்முழுவதும் புகழ்விளங்க பைந்தமிழ் பாடுவோம்

செம்பாக்கள் நிறம்

பச்சை நிறம்

விஞ்சிடும் விளையாட்டும் விதம் விதமாய் பயின்று
மங்களமாய் கலைகள் பல ஆர்வத்துடன் கற்று
திறமைதனை வளர்த்திடும் பண்பு நிறை
இளைஞர்தனை பாவினால் நாம் வாழ்த்துவோம்.

சைவமகாநாடு நல்ல பஜனைக்குழு தனை அமைத்து
சமயகுரவர் குருபூசை நவராத்திரி அறநெறி என
பல்துறையில் வளர்ச்சி கண்டு வளர்ந்து வரும்
எமது சங்கம் சமூகம் போற்ற வாழியவே !

பொங்குதமிழ் மொழிவிளங்க தூய சைவ நெறியுடன் நிறும்
கௌங்கள் சங்கம் ஆரம்பித்து அறுபதகவை நிறைந்ததம்மாண்டதாகவும்
காகிலம் போற்ற வைர விழா காணுதிங்கே ஸ்வகஷததினையும் பச்சை
நிறவாழ்க்க வாழ்க்கவென வாழ்த்துகிறோம் வாழியவே !

நிற்கின்றது. இதன் மத்தியில் காஸபபுரம் சங்கத்தின் சின்னமானது
நநேவை தவறாது சமுத்தினுடனான ஓர்பூரமையைப் போற்ற ஏதையில்
வெளிப்படுத்திநிற்கின்றது திருமதி சிவலோஜினி கிருஸ்னமூர்த்தி

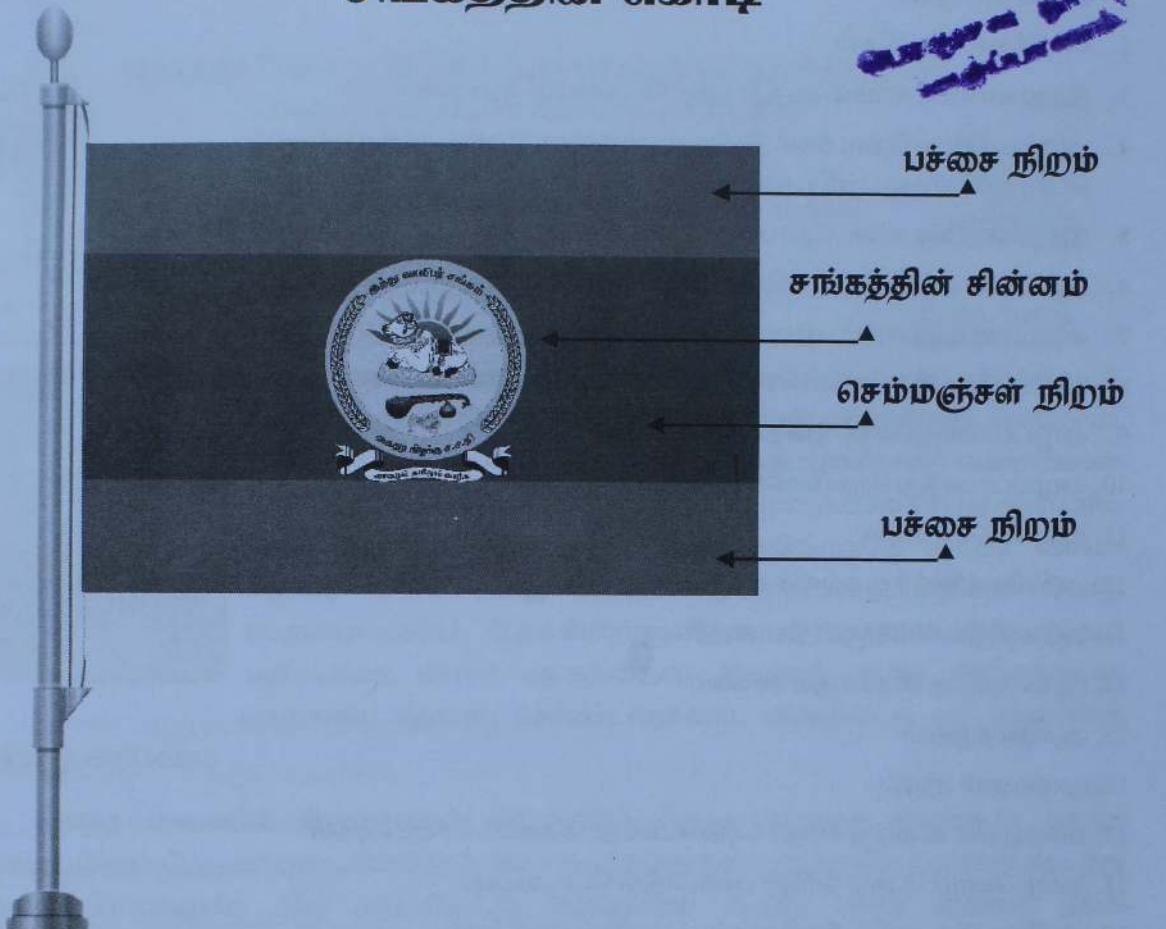
ஆசிரியர்

நெந்து வாலிபர் சங்க சின்னம்

மனிதன் ஒருவனது சிந்தனை சக்தியினையும் அவனது அறிவார்ந்த ஆற்றலையும் மேலோங்கச் செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவை சின்னங்கள் ஆகும். அந்த வகையில் எமது சங்கத்தின் சின்னமும் மங்களாகரமானதான செம்மஞ்சளைப் பின்னணியில் கொண்டதாக இந்து மதத்தின் அடையாளமாக விளங்கும் நந்தியினை நடுவில் கொண்டதாகவும், நம் மக்களின் வாழ்க்கை சூரியனைப் போல பிரகாசமாக ஒளி வீச வேண்டும் என்பதற்காக நவரசக்கதிர்களை கொண்டதான சூரியனையும், சரஸ்வதியின் திருக்கரங்களில் உள்ள வீணையினை எமது தமிழ்த்தாயின் அடையாளத்தைப் பேணும் வகையிலும் இசையினதும் சின்னமாகவும் ஏட்டுச் சுவடியானது கல்வியை கண்கண்ட தெய்வம் என்பதனை குறிப்பதற்காகவும் இவை அனைத்தையும் சுற்றி வட்ட ஒழுங்கில் காணப்படும் நூற்கதிரானது உழவுத்தொழிலின் மேன்மையினையும் நம் விவசாயப்பயிராக விளங்குவதனை எடுத்துக்காட்டுவதனையும், “சைவமும் தமிழும் வாழ்க” என்னும் மகுட வாக்கியத்தையும் சங்கத்தின் பெயரினையும், நிலையத்தின் பெயரினையும் கொண்டமைந்து காணப்படுகின்றது. எம் சைவசமயமும் தமிழ் மொழியும் நம் இரு கரங்களைப்போல அசற்றை காப்பாற்றி பாதுகாத்து அவற்றின் பெருமையினை உலகறியச் செய்வதற்காகவும் பல்லாண்டு காலம் வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துவதாகவும் “சைவமும் தமிழும் வாழ்க” என்னும் மகுட வாக்கியம் குறித்து நிற்கின்றதாகும்.

சங்கத்தின் கொடி

சங்கத்தின் கொடியானது பச்சை நிறமும், செம்மஞ்சள் நிறமும் கொண்டதாக நடுவில் சங்கத்தின் சின்னத்தினை கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. செம்மஞ்சள் நிறமானது மாங்கலத்தினையும், பச்சை நிறமானது பலருக்கு பயன்மிக்க தன்மையைக் கொண்டதாகவும் குறித்து நிற்கின்றது. இதன் மத்தியில் காணப்படும் சங்கத்தின் சின்னமானது நடுநிலைமை தவறாது சமுத்தினுடனான ஒற்றுமையைப் பேணும் வகையில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

1. ஆசிச் செய்திகள்	
2. வாழ்த்துச் செய்திகள்	
3. இந்து வாலிபர் சங்கம் கடந்து வந்த பெருமைக்கு தடங்கள்	01
4. ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இன்று வரை தலைவர்கள் செயலாளர்கள், பொருளாளர்கள் பற்றிய விபரம்	15
5. இந்து வாலிபர் சங்க ஸ்தாபகர் “குலபதி” ஆறுமுகம் கந்தையாவின் பணிகள்	16
6. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று வரை சேவை புரிந்த தலைவர்கள்	18
7. விநாயகர் வழிபாடும் கஜமுகாகரன் போரும் தத்துவ உட்பொருள் விளக்கம்	19
8. யாழ்ப்பாண இந்துசமய செல்நெறியில் இளைஞர்களின் பங்கும், பணியும்.	28
9. யாழ்ப்பாணத்தில் குருநாதசுவாமி என்னும்	39
10. யாழ்ப்பாணத்து கோயில்கள் சார் அலங்காரக் கலை	43
11. வினைக்கொள்கை	49
12. அறிவியல் சார்ந்த கல்விச் சிந்தனைகள்	59
13. சமூக நிறுவனங்களும் இளைஞர்களும்	66
14. ஆக்கத்திற்கு உரமாகும் ஊக்கம்	69
15. ஆசிரியத்துவம்	71
16. முருகனும் ஆறும்	74
17. கைதடியில் உதித்த சித்தர் வரிசையில் நாம் கண்ட செம்மலர்கள்	76
18. தமிழ் மொழி பேசும் தமிழர் பண்பாடும் பெருமையும்	80
19. மாறிவரும் உலகில் இழந்து வரும் மனிதப் பண்பியல்	84
20. விழுமியங்களைப் பேணுவோம்	88
21. மங்கல சடங்குகள் பற்றி இந்து சமயம் கூறும் பாரம்பரிய கலாசார முறைகள்	90
22. ஸ்ரீலீர் ஆறுமுக நாவலர் பெருமானின் பணிகள்	99
23. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் தொகையடியார்களும்	117

ஆசிச்செய்தி

Gurupatham

NALLAI THIRUGNANA SAMBANDAR ADHEENAM

Srila Sri Swaminatha Desiga Gnana Sampantha
Paramacharya Swamigal
Guru Mahaa Sannithanam Founder

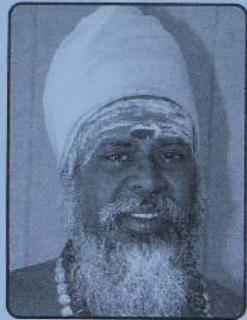
Srila Sri Somasundara Desiga Gnana Sampantha
Paramacharya Swamigal

Guru Mahaa Sannithanam Chief Incumbant

Tele Phone: 021-222 2870 POINT PEDRO ROAD, NALLUR, JAFFNA, SRI LANKA.

10/09/2018

யாழ்ப்பாணம், கைதழி கிழக்கு, இந்து வாலிபர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் நிறை பெற்றதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இதுவரை நாள்களில் இந்தச் சங்கமானது தம்மாலியன்ற வரையிலான பல்வேறு சமய, சமூகப் பணிகளை நல்ல முறையிலே செய்து அளப்பிய சேவையாற்றி யிருக்கின்றது. இச்சங்கத்திலிருந்தே கைதழி சைவச் சிறுவர் இல்லமானது வந்துள்ளது என்பதை அறியும் போது பெருமையாகவும் இருக்கின்றது. இதன் ஸ்தாபகரான அஷ்டலட்சுமி பதிப்பாளர் அமரர் ஆ.கந்தையா அவர்கள் எமது ஆதீனத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராவார். அவருடைய பல சேவகள் பற்றி யாம் அறிவோம்

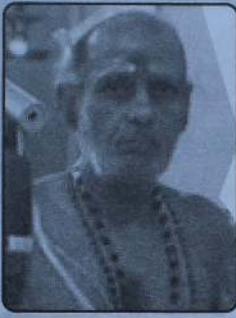
அந்த வகையில் இந்தச்சங்கம் வெளியிடும் சிறப்பு மலருக்கு அருளாசிச் செய்தி வழங்குவதிலும் பேருகையடைகின்றோம். இச் சங்கமானது நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைந்து அபிவிருத்திப்பாதையில் வீறு நடைபோட்டு வெற்றிமிகப் பெற்று மினிர ஆசிகள் நல்கி வாழ்த்துகின்றோம். இன்னும் மேன்மேலும் வளர்ந்து வருடந்தோறும் ஆக்கபூர்வமான அறப்பணிகளில் ஈடுபட்டு ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று நல்லைக்குருமணியின் பாதம் பணிந்து நல்லூர்க்கந்தனின் கழலை வணங்கி வாழ்த்தி உள்மாற்பிரார்த்தித்து ஆசி வழங்கி வாழ்த்துகின்றோம்.

எல்லாம் வல்ல இறையருளால் கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்கம் சீரோடு சிறப்போடும் இயங்கி இனிவருங்காலத்தில் மக்கள் மனங்களில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்று சமய, சமூகப்பணிகளை முன்னெடுத்து அறப்பணியாற்ற வாழ்த்துகின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஆதீன குரு முதல்வர்
ஶாந்திர் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசல்ய சுவாமிகள்,
இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம்,
நல்லை திருஞானசம்பந்தர ஆதீனம்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச்செய்தி

கைதழி அருள் மிகு வீரகத்தி விநாயகர் பறவதவர்தனி உடனுறை ஸ்ரீ இராமலிங்கப் பெருமானின் திருப்பாத கமலங்களை வணங்கி

கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்க 60 ஆண்டுகள் நிறைவடைவதனை முன் வைத்து எமது இந்து சமய தமிழ் கலாசாரம், கலை, பண்பாட்டிற்கு அமைய விழாக்களும் நடை பெற்று நவரத்தினங்களில் சிறந்த ஒளி பரப்பும் வைரம் போல் வைரவிழாக்கான உள்ளதை அறிந்து மிகவும் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இதனோடு இணைந்து திருவாளர் ஆறுமுகம் கந்தையா. அவர்களால் சைவச்சிறுவர் இல்லமும் அமைந்ததும் சலகரும் அறிந்ததே. இத்தருணம் பல ஒளி பரப்பும் வைரம் போல பல அறிவு ஒளி பொருந்திய வைரவிழா மலர் ஒளி பெறவும் இந்து வாலிபர் சங்க அனைவரும் சகல செல்வயோகம் மிக்க பெருவாழ்வு வாழவும் இந்து வாலிபர் சங்கம் மேன்மேலும் வளர நல்லாசி கூறி நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

“சர்வே ஜனகா சுகினோ பவந்
சமஸ்தசன்மாங்களானி பவந்”

சுபம்

பிரம்ம ஸ்ரீ சிவ மனோகரராசக் குருக்கள்
நித்திய பிரதம குரு
கைதழி ஸ்ரீ வீக்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்

நூசிச் செய்தி

ஓர் கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் அக்கிராமத்து இளைஞர்களின் வளர்ச்சியும், ஆதாவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அந்த வகையில் கைதடி கிழக்கில் 1958 ஆம் ஆண்டுல் இருந்து இந்து வாலிபர்கள் ஒன்றினைந்து “இந்து வாலிபர் சங்கம்” என ஒரு சங்கம் அமைத்து பல சமய மற்றும் பொதுத் தொண்டுகளை ஆற்றி வருவது பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

அக்காலத்திலேயே கைதடி சைவச் சிறுவர் இல்லம் என ஓர் இல்லத்தை ஆரம்பித்து நடாத்தி வருவது சிறப்பம்சமாகும். அத்துடன் சைவ சமய விழாக்கள், பண்டிகைகள் மற்றும் பெரியார்கள் குருபூசைகள் ஆகியவற்றையும் நடாத்தி மக்களிடையே சமயப்பண்பாடுகளை வளர்த்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குறியதாகும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகளுடன் மட்டும் நின்று விடாது இளைஞர்களின் ஆற்றல்களை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதன் மூலம் அவற்றை அவர்னள் வெளிப்படுத்தி சாதனையாளர்களாக மிளிர ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும் ஆலயங்கள், சமய நிறுவனங்களில் அவர்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி அவர்களை ஆன்மீக விழுமியங்களை பேரும் வகை செய்வது விரும்பத்தக்கது.

அத்துடன் இத்தகைய இந்து இளைஞர் அமைப்புக்கள் ஏனைய இந்து இளைஞர் சங்கங்களுடன் கிராமிய, பிரதேச, மாவட்ட, மாகான மட்டங்களில் இணைப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஓர் குடையின் கீழ் ஒருமைப்பட்டு தேசிய அளவிலான செயற்றிடாங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு “கைதடி இந்து வாலிபர் சங்கம்” கொண்டாட உள்ள “வைரவிழா” சிறப்பாக நடைபெறவும், அதனையொட்டி வெளிவரவுள்ள சிறப்பு மலர் சிறப்பாக வெளிவர ஆசி வேண்டி எல்லாம் வல்ல பரம்பெருளையும், புஜ்ய குருதேவரையும் பிரார்த்தின்கின்றோம்.

இறை பணியில்,
நட்சிதாகாசா
சவாமி சிதாகாநானந்தா
சின்மயா மிஷன்
யாழ்ப்பாணம்.

நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர் - வட மாகாணம்
தலைவர் கீ.வி. விஞ்ணேங்கிரன்
பொது அமைச்சர் - உழூரை பறைத
Justice C.V.Wigneswaran
Chief Minister - Northern Province

நீதியும் திட்டமிடலும், சட்டமும் ஒழுங்கும், காணி, மின்கதி, விடையெழுப்பும் நிர்மாணமும், கந்தியாலோ, உள்ளுராட்சி, மாகாணாந்திரவாகம், கார்பாரதி விழுத்தி, வீதியுலிஸிருத்தி, மொட்டார்மைகளிலிருந்து போக்குவரத்து ஒழுங்கையெழுப்பு மற்றும் போக்குவரத்து அமைச்சர் இருப்பு ஆளுகிறார், சீன்மலையை, கூலி, வீட்டிலை, சிலைநகரிகளை, அமைச்சர், அதைப்பறை, பூஷாவிலை, குடியேசு கால்வை, அவர்களை பறைக்க அமைக்க என்றும் அனுமதி கிடைக்கிறார்.

Ministry of Finance and Planning, Law and Order, Lands, Electricity, Housing and Construction, Tourism, Local Government, Provincial Administration, Rural Development, Road Development, Motor Traffic and Transport

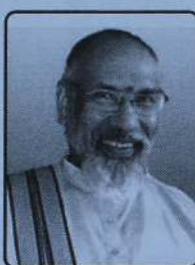
எண்டு தில்
போதையை
My No

NP/CM/Media/12/09/2018

திதி
திடை
Date

12.09.2018

வாழ்த்துச் செய்தி

கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்கம் 1958ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வரை பல சமய சமூகப்பணிகளைச் சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருகின்றமை அனைவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில் 60 ஆண்டுகள் சிறப்பாக சேவையாற்றி வைரவிழா நிகழ்வுகளை வெகு விமர்சியாக கொண்டாட இருக்கும் சிச் சந்தர்ப்பத்தில் வெளியிடப்படவுள்ள வைரவிழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

ஒரு கிராமத்தின் எழுச்சி மிகு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அந்நாத கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய இளைஞர் அமைப்புக்களை சார்ந்ததாகவே இருக்கும். அந்த வகையில் கைதழி இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் சிந்தனையில் உதித்த ஒரு கைங்கரியமே இன்று ஆல் போல் பரிணமித்து கைதழி வைச்சிறுவர் இல்லமாக மிளிர்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. அக் காலத்தில் அஷ்டலக்ஷமி பதிப்பாளர் அமரர்.ஆ.கந்தையா அவர்களின் தலைமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த சிறுவர் இல்லம் இன்று அரசு பராமரிப்பில் உள்ள ஒரு சிறுவர் இல்லமாக விளாங்குவது மகிழ்விற்குரியது.

இது மட்டுமல்லாது வருடம் தோறும் வாணி விழா, திருவெம்பாவை பஜனைகள், தைப்பொங்கல், நாவலர் குருபுஜை என பல்வேறு சமயப் பணிகளை சிறப்பாக முன்னெடுத்து வருகின்ற இந்த இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் 60 ஆண்டு வைர விழா நிகழ்வுகள் சிறப்பாக அமைய வாழ்த்துகின்றேன்.

Rev. கி.வி.விக்னேஸ்வரன்

நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்,

(முதலமைச்சர்).

வட மாகாணம்.

தொலைபேசி
தலையை

தொலைபேசி
தலையை

தொலைபேசி
தலையை

தொலைபேசி
தலையை

அந்தகால படிப்பாளையம்
அந்தகால படிப்பாளையம்
அந்தகால படிப்பாளையம்

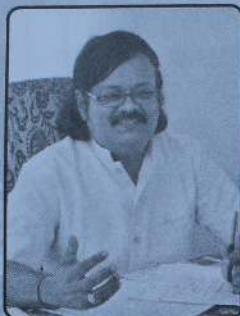
தொலைபேசி
தலையை

தொலைபேசி
தலையை

மின்வாஞ்சல்
தலையை

மின்வாஞ்சல்
தலையை

முன்னாள் துறைவேந்தர் வாழ்த்து

எங்கள் பாரம்பரிய பண்பாட்டுப்புலமான கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்க வைரவிழாவினை வாழ்த்தும் இவ் வேளை பெறுமதியானது. சங்கத்தின் 60 ஆண்டுகால பணிகளின் பதிவாக வெளிவரும் மலர் கண்டு மனதிலே பெரும் மகிழ்ச்சி

தங்கள் நயத்தின் பொருட்டு மாத்திரமன்றி பிறர் நயத்தின் பொருட்டு பிரயாசப்படுகிறவர்களே உத்தமர் என்பார் நாவலர் பெருமான்.

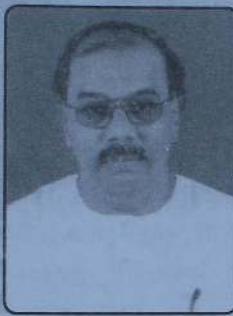
சமயத்தின் சாரமான இந்தப்பொது நலத்தினை காத்தும் சமூக மயப்படுத்தியும் கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிறைய இந்துவாலிபர் சங்கம் ஆற்றி வருகின்ற பணிகள் சிறப்பானவை. இச்சங்கத்தின் காலத்தினாலாய பணிகளின் முன்னோடியான அஷ்டலஷ்டி அமரர் கந்தையா முதல் இன்று அர்ப்பணிப்புடன் வைரவிழாவை எழுச்சியுடன் கொண்டாடும் அனைவரும் எம் போற்றுதற்குரியவர்கள்.

இனைஞர்களே எம் எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கை அழகிய நாளையை கட்டமைக்கும் காலப்பணியில் ஒன்றாய் இனைஞ்சிடுவோம்.

எல்லோருக்கும் எல்லையிலாத என் அன்பு வாழ்த்துக்கள்

பேராசிரியர் கலாந்தி என். சண்முகலிங்கன்
முன்னாள் துறைவேந்தர்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

செஞ்சொற் செல்வரின் ஆசிச்செய்தி

கைதடி திருவூரில் கைவசமய வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றி ஒரு உன்னத நிறுவனம் வைரவிழா காண்கிறது. அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் தூய சித்தனையோடு கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிப்ர சங்கத்தை பெரியோர்கள் ஆரம்பித்தார்கள் ஸ்தாபித்தவர்களின் உயர் சிந்தனை வீண் போகவில்லை. சங்கம் வைரவிழா காணும் அளவிற்கு நன்முறையில் கட்டி வளர்க்கப்பட்டதை பெருமை தரும் விடயமாகும்.

கிராத்தில் இளைஞர்களை நற்பண்போடு வளர்ப்பதற்கும் சிரமதானப் பணிகளை சிறப்பாகச் செய்வதற்கும் இத்தகைய சங்கங்கள் அத்தியாவசியமானவையாகும். இச்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல கட்டுக் கோப்போடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இச்சங்கத்தின் விழா ஒன்றில் கலந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஒன்று எனக்கு கிட்டியது. மாணவர்களின் போட்டிகளை நடாத்தி சமய சமூக சிந்தனைகளை இச்சங்கம் வளர்த்து வருவது கண்டு இன்புற்றேன்.

யாழ் குடா நாட்டில் ஒரு சில இந்து வாலிப் சங்கங்களே சிறப்பாக இயங்குகின்றது. அவற்றுள் கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிப்ர சங்கம் காலத்தாலும் செயலாலும் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. நிரந்தரக் கட்டிடம் மூத்தோரை மதிக்கும் பண்பு எதிர்காலத் தலைமுறையை நெறிப்படுத்தும் ஒழுங்கு அனைத்தும் இச்சங்க மரபில் பேணப்பட்டு வருகின்றது. இச்சங்கம் உலகு உள்ளவரை என்றும் சிறப்பாக இயங்கும் என்பதில் எவ்விதமான ஜயமும் இல்லை. சங்கத்தில் வைரவிழா சிறப்பாக நடைபெறுவதோடு வைரவிழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் மலர் சிறந்த ஆவணமாக மினிர துர்க்கா தேவியைப் பிராத்தித்து அனைவருக்கும் நல்லாசி கூறி அமைகிறேன்.

கலாநிதி. ஆறுதிருமுருன்.

தலைவர்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பளை.

தலைவர்.

சிவபூமி அறக்கட்டளை
இலங்கை.

கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தலைவரின் வாழ்த்து செய்தி

எல்லாம் வல்ல வீரகத்திப் பிள்ளையாரின் பாதங்களை பணிந்து வீரமாகாளி அம்மனின் துணையுடன் இந்து வாலிப்ர் சங்கம் கொண்டாட உள்ள வைரவிழா சிறப்பு நடை பெற வாழ்த்து கிண்ணேன். கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலையம் இந்து வாலிப்ர் சங்கம் ஆரம்பமாகி அறுபது ஆண் டுகளின் நிறைவே யொட்டி கொண்டாடும் வைரவிழாவின் போது வெளியிடப்படவுள்ள வைரவிழா மலருக்கு வாழ்த்து செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

இந்து வாலிப்ர் சங்கமானது கைதழி மண்ணில் 1958 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து இன்று வரை திருவெம்பாவை காலத்தில் வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவிலில் இருந்து பஜனை நிகழ்த்தி உள்ளது. நவராத்திரி காலத்தில் பூசைகள் செய்யப்பட்டு இல்லங்கள் தோறும் கோலாட்டம், பஜனைகள் நிகழ்த்தி வாணி விழாவிற்கு நிதி சேகரித்து வெகு சிறப்பாக கொண்டாடியுள்ளது. சைவ மகாநாடு கைதழி வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோவிலில் நடாத்தி தமிழகத்திலிருந்து திரு.நா.பார்த்தசாரதி (மணிவண்ணன்) தீபம் சுஞ்சிகை ஆசிரியர் வரவழை க்கப்பட்டு சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடாத்தியுள்ளது. மேலும் தமிழகத்திலிருந்து திரு பிரசங்கங்கள் நடாத்தியுள்ளது. இச்சங்கத்திலிருந்து கைதழி சைவச்சிறுவர் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஸ்தாபகர் அஸ்தைக்குமி பதிப்பாளர் அமரர் ஆ.கந்தையா ஆவார். மேலும் சிவராத்திரி காலங்களில் வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோவிலில் சிவராத்திரி தினத்தை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடி உள்ளது.

ஆரம்ப காலத்தலைவர்களின் ஒருவரான திரு.க.ச.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் கொழும்பு இந்து வாலிப்ர் சங்கத்துடன் இணைந்து பல சமயப்பணிகளை செய்துள்ளது. நாயன்மார்கள் குருபூசையின் போது பல போட்டியிர்த்தைகளை வைத்து பரிசில்களை வழங்கி உள்ளது.

மேலும் இச்சங்கம் சனசமூக நிலைய வளாகத்தில் பல நற்பணிகளை செய்வதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தற்போதைய இந்து வாலிப்ர் சங்கம் தலைவர் மு.பத்மரங்கன் அவர்களின் தலைமையில் உள்ள நிர்வாகமானது என்றுமில்லாதவாறு பல நற்பணிகள் செய்து நிலையத்தினை புதுப்பொழிவுறச் செய்துள்ளமையினை மனதாரப் பாராட்டி அவர்களை வாழ்த்துவதோடு மேலும் மேலும் இச்சங்கம் விழாக்களை கொண்டாடி சைவமாநாடுகளை நடாத்தி தனது பணிகளை பரந்து பட்டு சிறப்பாக செய்து வளர்கவன வாழ்த்துகிறேன்.

திரு.சே.செல்லத்துரை
தலைவர்
கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலையம்

வாழ்த்துச் செய்தி

கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வைரவிழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் நான் மட்டற் ற மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். இந்து வாலிபர் சங்கம் 1958 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல சமூக, சமய பணிகளை மேற்கொண்டு வந்த நேரத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதம் காரணமாக சில காலம் இயங்காமல் இருந்து மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று செயற்படுகின்றமை மகிழ்ச்சியழிக்கின்றது. முன்னென்ற காலத்தில் கைதடி வீரகக்தி பிள்ளையார் ஆலயத்தில் திரு.சி.சுப்பிரமணியம் தலைமையில் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் கலந்து பஜனையில் ஈடுபட்டு சிறப்பித்தார்கள். ஆனால் தற்போது இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர் பஜனையில் மிகக் குறைந்தவர்களே கலந்து கொள்கிறார்கள். வைரவிழாவை முன்னிட்டு நடாத்திய விளையாட்டுப் போட்டியில் இந்து வாலிபர் சங்க அணி சிறப்பாக செயற்பட்டதை மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகிறேன். இவ்வாறே இந்து வாலிபர் சங்க அணி கைதடி வீரகக்தி பிள்ளையார் கோயிலில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் மூத்த சங்க உறுப்பினர் தலைமையில் பஜனை மேற்கொண்டு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் முத்திரையை தக்கவைக்குமாறு விண்யமாக கேட்டுக் கொண்டு மலர் வெளியீடும், வைரவிழாவும் சிறப்புற நடைபெற மனமுகந்து வாழ்த்துகிறேன்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளாங்குக உலக மெல்லாம்”

பொ.கந்தசாமி
கைதடி கிழக்கு முன்பள்ளி ஆலோசகர்
ஓய்வு நிலை பதிவாளர்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தினால் வைரவிழா வினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படவுள்ள “இந்து நாதம்” என்னும் நூலிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி எழுதுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

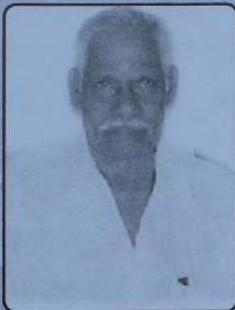
1958ஆம் ஆண்டு எனது மாமனார் ஆரம்பித்த இந்து வாலிபர் சங்கம் இன்று அறுபது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து வைரவிழா காண்கின்றதென்றால் அவர் அன்று செய்த பணிகள், செயற்பாடுகள் வீண்போகவில்லை என்றே நினைக்கின்றோம்.

இவ் இந்து வாலிபர் சங்க தற்போதைய நிர்வாகம் திறம்பட இயங்குவதனை அவர்களின் செயற்பாடுகளில் கிருந்து நாங்கள் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. வாணிவிழாக் காலப்பகுதியில் மாணவர்களிடையே போட்டிகள் வைத்து அதற்குரிய பரிசில் விபரங்களை எமக்கு அனுப்பி பரிசில்களை பெற்றுக் கொள்வார்கள். இவ் கிளைஞர்களின் செயற்பாட்டினை நான் மனதார பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

கிளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள இவ் எழுச்சியானது தொடர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்வதோடு இவ் வைரவிழாவானது சிறப்பாக நடைபெற வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

திரு.செ.முருக்கிருஷ்ண
அதிபர்.
அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்.

கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் ஆரம்பகால
தலைவர் அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்து ஓர்
வரலாற்றுப் பார்வை....

மக்களிடத்தில் நன்றாகிப் பண்புகளை வளர்த்திடுப்பதில் சமூக நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு இன்றிய மையாதது. இவ்வகையில் கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தின் கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கமும் காலத்திற்கு காலம் எமது மக்களிற்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்களை செய்து வந்துள்ளது.

இற்றைக்கு அறுபது (60) ஆண்டு களிற்கு முன்பு (1958ல்) ஸ்தாபிக்கப் பட்ட இந்த கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் செயற்பட்ட தலைவர் என்ற வகையில் இன்றைய எமது இந்து வாலிபர் சங்கத்தி னரால் எடுக்கப்படுகின்ற வைரவிழா ஆனது எமது காலத்தில் நடைபெறு வதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைவதுடன், தற்போதைய நிர்வாகத்தினரைப் பாரா டுகின்றேன். மேலும் எமது கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் பற்றிய ஓர் வரலாற்றுத் தகவல்களை சமர்ப்பிக் கின்றேன்.

நான் கொழும்பில் அரச சேவை யில் கடமையாற்றிய போது கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்போது கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கம் ஓர் திர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதாவது லைங்கை பூராகவும் இந்து வாலிபர் சங்கங்களை ஸ்தாபித்து ஓர் ஒன்றியம் அமைத்தல் வேண்டும் என்பதாகும். இந்த செயற்பாடுகளில் மறவன் புலவு திரு.க.சு.சிதானந்தன் அவர்களின் பங்களிப்புக்களும் போற்றத்தக்கதாக இருந்தது.

அதன் படி கைதழி கிழக்கில் ஓர் இந்து வாலிபர் சங்கத்தை ஆரம்பித் தோம். அதன் தலைவராக நானும் (திரு.க.ச.கணபதிப்பிள்ளை), மற்றும் அமரரான ஆறுமுகம் கந்தையா செயலாராகவும் செயற்பட்டோம். அமரர்களான ஆறுமுகம் பொன்னையா, செல்லையா வேலாயுதம், சேதுகாவலர் ஆறுமுகம், க.வி.மயில்வாகனம், சின்னப்பா சுப்பிரமணியம் (அச்சுவேலி), நடராசா முரகதாஸ், வேலாயுதர் பொன்னுத்துரை(மாமா-பருத்தித்துரை) சின்னத்தம்பி செல்லத்துரை, ஆறுமுகம் தலையசிங்கம் ஆகியோருடன் அன்றில் இருந்து இன்று வரையில் எமது கைதழி இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக பங்களித்து, ஆதரவு தந்து, உற்சாகப் படுத்திய பலர் இன்றும் எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் இச்சந்தரப் பத்தில் பாராட்டுகின்றேன். இவர் களுடன் செயற்பட்டவர்களில் அமரத்துவமடைந்தவர்கள் சிலர் பங்குபற்றி இருக்கக்கூடும் யாராவது தவறவிடப் பட்டிருப்பின் தயவுடன் மன்னிக்கவும்.

ஆரம்பகாலங்களில் எமது இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளாக கைதழி.நாவற்குழி மற்றும் மறவன்புலோ ஆகிய இடங்களின் பாடசாலைகளில் சைவமகாநாடுகளை நடத்தினோம். பின்பு இதன் தொடர்ச்சியாகவே அமரர் ஆறுமுகம் கந்தையா அவர்களினாலும், ஏனையோர்களினாலும் கைதழி சைவச் சிறுவர் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இங்கே எனது தாயார் அமரர் தங்க முத்து சந்திர சேகர் அவர்களின் ஞாப கார்த்தமாக அலுவலக அறை ஒன்று கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தின் உறுப்பினராக கொழும்பு இராமகிருஸ்ன மண்ட பத்தினும், அடுத்த வருடம் நீர்கொழும்பு இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தினும் லிளங்கை இந்து வாலிப்ர் ஒன்றியத்தினால் நடாத்தப்பட்ட மகாநாடுகளிலும் நான் பங்கு பற்றி இருக்கின்றேன். அமரர் ஆறுமுகம் கந்தையாவினால் சைவச்சிறுவர் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்பு கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தின் செயற் பாடுகள் தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தன.

எமது இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தி னரின் அனுசரணையில் இந்தியா புகழ் பெற்ற தீபம் பத்திரிகை ஆசிரியர் அமரர் நா.பார்த்த சாரதி அவர்களின் சிறந்த சொற்பொலிவும் கைதழி வீரசக்திப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் நடாத்தப் பட்டது. மேலும் திரு முருகக்கிருகானந்த வாரியார் அவர்களின் சிறப்பு கதாப் பிரசாங்கமும் திரு.க.ச.பொன்னம்பலம் (வெலிகமஸ்ரோர்க்கொழும்பு) அவர்களின் அனுசரணையுடன் இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தினரால் கைதழி வீரகத்தி ப்பிள்ளையார் ஆலய முன்றலில் விமரி சையாக நடாத்தப்பட்டது. கொழும்பில் திருவெம்பாவை காலத்தில் திருவெம் பாவை பஜனை நடைபெறும். 1967 ல் நான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றலாகி வந்த போது திரு.சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியமும், மற்றவர்களுடனும் சேர்ந்து கைதழியின் பல கோவில்களிற்கும் அதிகாலையில் சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில் பஜனை பாடப்பெறுவதுண்டு. அக்காலத்தில் அதிகாலையில் ஆட்களை எழுப்பு வதற்காக அமரர் பண்டாரம் செல்லத் துரை ஜயா அவர்கள் வீதிகள் வழியாக சங்கு ஊதி சத்தம் எழுப்பி மக்களை எழுப்புவார்.

இந்து வாலிப்ர் சங்கத்தினர் முன்பு சரஸ்வதி பூசைக்காலங்களில் எமது பகுதி இல்லங்களிற்குக் சென்று கோலாட்டம், காவடி, பஜனைப் பாட்டுக்கள் பாடி பணம் சேகரித்து சரஸ்வதி பூசையை நடாத்துவோம். கோலாட்டம், பஜனைகள் நடைபெறும் போது வீடுகளில் உபசரணைகளும் வழங்கப்படும். இவற்றைற்றஅமரர்களான துரையப்பா, நமசிவாயம் சின்னத்துரை தலைமைதாங்கி வழிநடத்துவார்கள். பிற்காலத்தில் திரு சேதுகாவலர் செல்லத் துரையும் முக்கிய பங்கெடுத்துள்ளார். எமது பகுதியில் சிறுவர் பாடசாலை இல்லை என்ற குறையை நீக்குவதற்காக கோப்பாயிலிருந்து மரக்காலையில் மரம் ஏற்றிவந்து கொட்டில் அமைத்து பாலர் பாடசாலையை ஆரம்பித்தோம். தொடர்ந்து இந்த பாலர் பாட சாலையை

சேதுகாவலர் செல்லத் துறையும் (விற்பனைத்தினைக்கள் ஓய்வு உத்தியோகத்தர) பொன்னையாகந்தசாமி (முன்னாள் பதிவாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்) அவர்களும் இதன் செயற்பாடுகளைகவனித்து வருகின்றனர். எமது புலம் பெயர் மக்களின் பங்களிப்புடன் சிறுவர் பாடசாலை சிறப்புடன் இயங்குவதுடன், இதன் செயற்பாட்டை விரிவுபடுத்து முகமாக எனது மனைவி செல்லம் ஞாபகார்த்த மாக அருகில் இருந்த காணியை கொள்வனவு செய்து கொடுத்துள்ளேன். சிறுவர் பாடசாலையின் ஆரம்பகால ஆசிரியையாக அதன்போது சுவிஸ் நாட்டில் வகிக்கும் திருமதி. ஞா. நவரத் தினம் கடமையாற்றினார்.

இந்து வாலிபர் சங்கத்தினரால் கைதடி வீரகத்திப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை வேளையில் கூட்டுப்பிரார்த் தனையும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் தலை மையில் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து நடை பெற்று வருகின்றது. மேலும் இளமை துழிப்புடன் தற்போது இயங்குகின்ற எமது கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் இளைஞர்கள் இந்த இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வைரவிழாவினை முன்னிட்டு எமது கைதடி கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தையும் மேலும் புதுப் பொழுவுடன் மெருகூட்டுவதற்காக அயராது பாடுபெவதை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது. இந்த வகையில் இளமைத்துழிப்புடன் இயங்குகின்ற இன்றைய இளைஞர்களை பாராட்டி வாழ்க்குகின்றேன். இவர்களை கௌரவத்தில் மகிழ்ச்சியடைவதுடன், இந்த நிலைக்கு எமது இந்து வாலிபர் சங்கம் உயர்ச்சி அடைவதற்காக ஆக்கமும் கொடுத்து உதவிகள் பல புரிந்த உள்ளூர் மற்றும் எமது புலம் பெயர் உறவுகள் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதுடன் இதே போல எதிர் காலங்களிலும் அனைத்து செயற் பாடுகளும் சிறப்புடன் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென இறைவனை வேண்டி இத்துடன் நிறைவாக்குகின்றேன்.

‘மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்’

க. ச. கண்பதிப்பிள்ளை
(கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர்
சங்கத்தின் ஆரம்பகால தலைவர்)

கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் வைர விழாவினை கொண்டாடுவதோடு வரலாற்று ஆவணத்திரட்டினை தொகுத்து இன்னும் பல் வேறு ஆக்கங்களை உள்வாங்கி மலராக தவழுவிடு வதனையிட்டு பேரானந்தமடைகின்றேன்.

எமது பிரதேசத்தில் பலதசாப்தங்களிற்கு முன்னரே வாழ்ந்த இளை ஞர்கள் தூரணோக்கோடும் சமூக சமய வளர்ச்சி, எழுச்சி கருதி எடுத்த பல்வேறு செயல் பாடுகளின் ஓர் அங்கமாகதான் 1958 ஆம் ஆண்டு கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கமும் தோற்றம் பெற்று பலசோதனைகள் சவல்களை எல்லாம் எதிர் கொண்டு சாதனைகள் பலபடைத்து வந்தமையினை நாம் நன்கு உணர்கின்றோம்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரன சூழ்நிலை காராணமாகவும், இளைஞர்கள் பல்வேறு திசைகளில் பயனிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டமையினாலும் அவ்வப்போது இணைந்து கொண்ட இளைஞர்களால் கட்டமைப்பினை கலையவிடாது பேணிவளர்த்ததோடு தங்களால் ஆன அச்சுழலுக்கு ஏற்ற பணிகளினையும் திறம்பட ஆற்றி வந்துள்ளனர்.

இளம் பராயத்தில் உள்ளோர் இது போன்ற நிர்வாகக்கட்டமைப்புகளில் இணைந்து செயற்படுவதனாடாக தங்கள் திறமைகளை வெளிக்கொணர்வதுடன் ஆளுமையினையும் விருத்தியடைய செய்து சமூகத்தின் மதிப்பை பெற்றவர்களாகவும் விளாங்குகின்றனர்.

எமது இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட பலர் பிற்காலத்தில் நாடறிந்த தலைவர்களாகவும் மினிரந்துள்ளனர்.

அந்த வகையில் இன்று இளைஞர்கள் மத்தியில் மீண்டும் எழுச்சி ஏற்பட்டு பலரிகழ்வுகளினை ஒழுங்கமைத்து இவ்வைரவிழாவினை ஏற்பாடு செய்து மலர் வெளியீடும் நடைபெறுவது பாராட்டிற்குரியது. இவ் அரிய முயற்சிகள் எல்லாம் வீரகத்தி விநாயகரின் அருளால் சிறப்படைய வேண்டுகின்றேன்.

நன்றி

திரு.ந.ஜயகாந்தன்

மேல்நாள் தலைவர் கைதழி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம்,

கெளரவ செயலாளர்

அருள்மிகு கைதழி வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோயில் நம்பிக்கை பொறுப்பாளர் பரிபாலனசபை

நூலாசிரியரும் நெந்து வாலிபர் சங்க தலைவருமான அசிரியர் மு.பத்மராபனின் உள்ளத்திலிருந்து

வைரவிழாக்கானும் வரலாற்றுத் தடத்தில் இன்று பலரும் வியந்து போற்றும் வகையில் இளைஞர்கள் மத்தியில் எழுச்சி ஏற்பட்டு ஒன்று கூடி, விழாக்கானும் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வைரவிழா இனிதே இடம்பெற எல்லாம் வல்ல வீரகத்தி விநாயகப் பெருமான் திருவருள் கைக்கூடி நிற்பதாக

பாரம்பரியமும் பண்பாடும் மிக்கது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாண இப்புண்ணிய பூமியில் பல தசாப்தங்களிற்கு முன்னர் வாழ்ந்த வாலிபசமூகத்தினரால் சமய முன்னேற்றத்திற்காகவும் சமயத்தினை அந்நிய மதத்தினால் நலிவடைந்து போகாமல் பாதுகாப்பதற்காகவும் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமயப்பற்றை வளர்ப்பது போன்ற பல தூர நோக்கங்களின் அடிப்படையில் 1958ம் ஆண்டு கைதடி கிழுக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு பல சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் தாண்டி சாதனை படைத்துள்ளது என்பது யாவருமறிந்த உண்மை.

பிறப்பு வாழ்வு இறப்பு என்ற மூன்று நிலைகள் உள்ள நம்மனித சமூகம் தமது வாழ்நாளில் தன்னாலான பணிகளை தொண்டுகளை சேவைகளை சமூகத்திற்கு பயனுள்ள வகையில் செய்தோமானால் நாம் மனநிறைவும் நிம்மதியும் அடைவோமாக

பிரதேசமொன்றில் சமூக சமய நிறுவனம் ஒன்று அமைவது அப்பிரதேச மக்களை நெறிப்படுத்தவும் அவர்களுக்கு சேவை செய்யவும். சமய அறநெறி விழுமியங்களை பரப்பி வளர்த்த தடுக்கவும். ஏற்றது என்பர் கற்றறிந்த ஆன்றோர்கள், இவற்றுக்கு வைரவிலக்கணமாகவும் உதாரணமாகவும் சமய சேவை செய்து கலாசாரத்தை பண்பாட்டை வளர்த்த உயர்ந்து நிற்கும் நம் சங்கத்தின் வைரவிழா கண்டு உள்ளம் உவகையடைகின்றது.

இளைஞர்கள் அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றினைந்து வைரவிழா செயற்பாடுகள் யாவும் சிறப்பானதாக இடம் பெற்றமையானது மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவுள்ளது. அன்புக்கும் மரியாதைக்குமுறிய புலம்பெயர் வாழ் நம் உறவுகளே நீங்கள் அனைவரும் சங்கத்தின் வைரவிழாவிற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை மறக்க முடியாது. உங்கள் மகத்தான பங்களிப்புக்களுக்கு நானும் எமது சங்க உறுப்பினர்களும் என்றென்றும் சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம். உங்கள் சேவைகள் என்றும் தொடர வேண்டுமென நாம்

பணிவாக கேட்டுக் கொள்வதோடு உள்ளுரிலும் வெளியூரிலும் வதிகின்ற எமது அன்புக்குரிய அங்கத்தவர்கள் எல்லோரையும் நன்றியுடன் இம்மலரினூடாக பாராட்டுகின்றேன்.

இன்று மலர்ந்து உங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்து இன்புறச் செய்கின்ற எம் வைரவிழா சிறப்பு மலரானது பலரதும் கூட்டு முயற்சியின் பெறுபேராகவே திகழ்கின்றது. கல்வியியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், துறை சார் சான்றோர்கள் எனப்பலரின் படைப்புக்களுடன் சாங்கத்தின் செயற்றிறன்களையும் தாங்கி சாங்கத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு அழகுற வடிவமைக்கப்பட்டு சிறப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இச்சங்கம் எதிர்காலத்திலும் சேவைகள் செய்து உயர்வு பெற்று பல்லாண்டு காலம் நீடித்து நிலைத்து சிறப்புற்றிருக்க எல்லாம் வல்ல வீரமாகாளியம்மன் அருள் கிடைப்பதாக.

“சைவமும் தமிழும் வாழ்க”

‘என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’

திரு முருகதாசன் பத்மஞபன்

(இந்துதர்மாசிரியர்)

ஆசிரியர்

மு/செம்மலை மகா வித்தியாலயம்

செயலாளரின் சிந்தனையால்

இரு கிராமத்தின் இந்து மத அடையாளங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும் அதனை வளர்ச்சியடையச் செய்வதிலும் அப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் இந்துவாலிபர் சங்கத்தைச் சார்ந்தது. அந்தவகையில் தான் கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்கத்தையும் நோக்க முடியும்.

கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தின் ஓர் உப அமைப்பாக 1958ம் ஆண்டு இந்து வாலிபர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. ஓர் இளைஞர் அமைப்பு அறுபது அகவைவயைக் கடந்து இயங்குவது என்பது பெருமைக்குரியது. கைதழி பிரதேசத்தில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர் அமைப்புக்களில் திடுவுமொன்றாகும்.

இந்து வாலிபர் சங்கமானது சமயம் சார் செயற்பாடுகளுடன் மட்டும் நின்று விடாது இளைஞர்களின் திறன்களை வெளிக்காணர்வதற்கு களம் அமைத்து கொடுக்கின்றதொரு அமைப்பாகவும் காணப்படுகிறது. இன்று கலாச்சாரப் பிறழ்வுகுட்பட்டு சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் சமூகத்தை சீர்திருத்த வேண்டியதும் கலாச்சாரப் பிறழ்வுகளை தடுக்க வேண்டியதும் இவ்வமைப்பின் பணியாகும். எமதுகலை, கலாச்சாரம், பண்பாட்டு விடயங்களை விட்டுக் கொடுக்காமலும் நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்பங்களை உள்வாங்கக்கூடியதுமான இளம் சமூகமொன்றை உருவாக்கல்.

இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அதன் ஆரம்ப காலம் முதல் இன்று வரையிருந்த தலைவர்களுக்கும் இந்து வாலிபர் சங்க நிர்வாகமும் காரணமாகும். மேலும் உள்நாட்டில் இருந்தும் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் எமது அங்கத்தவர்கள் வழங்கிவரும் நிதி உதவியும் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு பக்கபலமாக அமைந்துள்ளது.

இந்து வாலிபர் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட வாணிவிழாக்களில் நான் சிறுவனாக இருந்த பொழுது நான் சிறுவனாக இருந்த பொழுது நிகழ்ச்சிகள் செய்தலை இன்றும் என் கண் முன் நிழலாடுகின்றன. நானும் இந்தமண்ணில் சமூகம் சார் செயற்பாடுகளில் ஈடுபெறுவதற்கு முன்னோடியாக இருந்தவர் என்னுடைய பேரனார் ஆவார். அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை இன்று நான் தொட்டுச் செல்கிறேன். சான் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் செயலாளராக 2013 ல் தெரிவு செய்யப்பட்டதில் இருந்து இன்று வரை இருந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் செயற்பாடுகளுக்கும் எனது பூரண ஒத்துழைப்பினை வழங்கிவருகிறேன்.

கைதழி கிழக்கு சனசமூக நிலைய இந்து வாலிபர் சங்கமானது பழையனவற்றை விட்டுக்கொடுக்காமலும் புதியனவற்றைத்தடிக்கழிக்காமலும் வீறுநடைபோட்டு மாங்காப் புகழுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா.

“செய் அல்லதுசெத்து மதி”

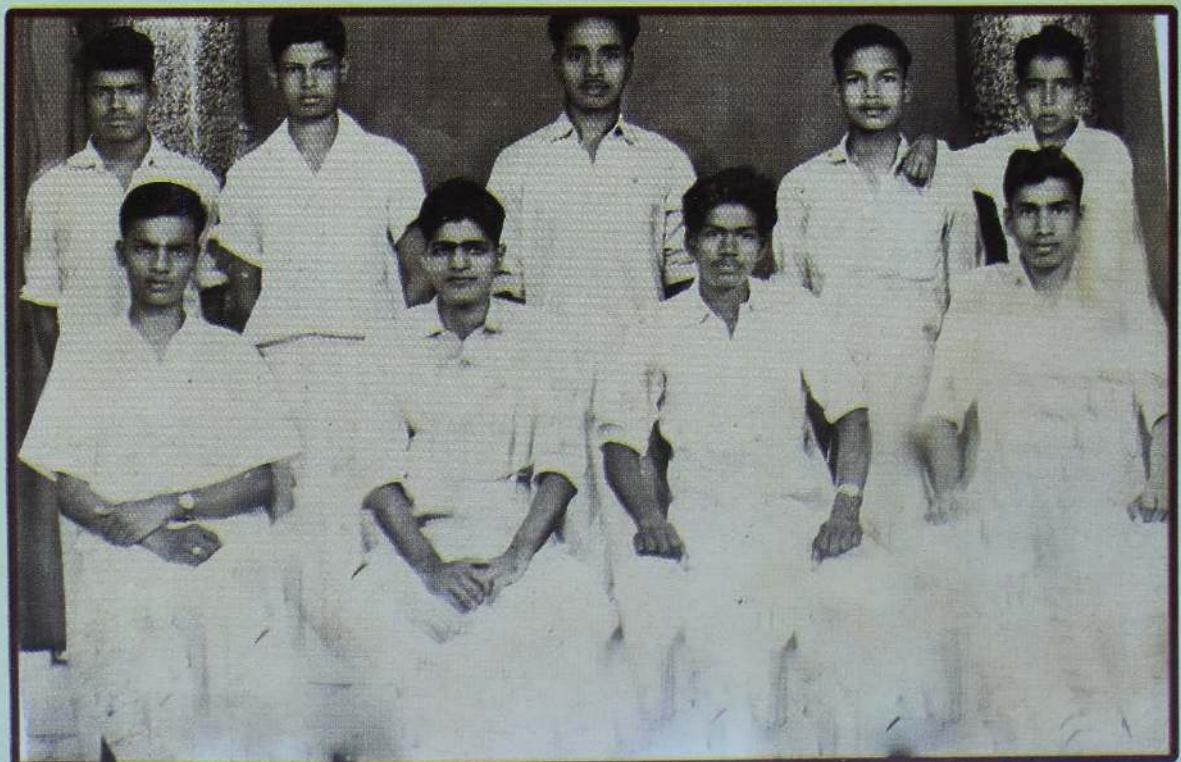
நன்றி

செல்வன் S.கபிலராஜ்,
4ம் வருடமாணவன்,
யாழ் பல்கழைக்கழக அரசாநிவியல் துறை.

தற்போதைய நெந்து வாலிபர் சங்க அங்கத்தவர்கள்

ஞூரம்ப கால நெந்து வாலிபர் சங்க அங்கத்தவர்கள்

கவரவிழா விளையாட்டு நிகழ்வுகள்

நெந்தியாவின் மதுரையில் ஒருந்து வருகை தந்த ஓதுவர்
ரோமச்சந்திரன் அவர்களின் கிசைக்கச்சேரி

சங்க உறுப்பினர்கள்

நிகழ்வின் நிழல்கள்

நிகழ்வின் நிமுல்கள்

தவரவிழா விதையாட்டு நிகழ்வுகள்

நிகழ்வின் நிழல்கள்

கவரவிழா நிர்வாக கட்டமைப்பு

செல்வன்
சிவராசா கபிள்ராஜ்
செயலாளர்
நிகழ்ச்சி பொறுப்பாளர்

திரு முஞ்கதாசன் பத்மமுனை
தலைவர்
நூல் பொறுப்பாளர்

செல்வன்
ரெவீந்திரகுமார் தனுசன்
பொருளாளர்
நிகழ்ச்சி பொறுப்பாளர்

செல்வன்
கணனேசமுர்த்தி தேவதேவன்
அலங்காரப் பொறுப்பாளர்

செல்வன்
காங்கரட்ஜம் எழில்வேந்தன்
விளையாட்டுத்துறைப்
பொறுப்பாளர்

செல்வன்
வோகநாதன் சிவசெல்வன்
நிதிப் பொறுப்பாளர்

செல்வன்
சிவராசா பபிள்ராஜ்
பரிசீசப் பொறுப்பாளர்

இந்து வாலிபர் சங்கம் கடந்து வந்த பெருமைமிகு தடவிகள்

இந்து சமுத்திரம் ஈன்றெடுத்த முத்தாகிய இலங்கைத்தீவினில் கந்த புராணக் கலாசாரம் மணம் படும் இடமான யாழ் பாடி புழ் தேடிய யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தில் செந்தமிழும் சைவமும் சிறப்புற்று விளங்கும் இரட்டைக் கருவறைகளைக் கொண்ட மைந்து இரட்டைக் கோபுரங்களை விரையில் கும்பாபிசேகம் காணவுள்ள வீரகத்தி விநாயகப் பெருமான் உடனுறை பற்வதவர்த்தனி அம்பாள் சமேத இராமலிங்க சுவாமிகள் எழுந்தருளி கைதறி விநாயகரை ஸ்தம்ப மரத்தின் கீழ் கொண்டமைந்து வேண்டு வோருக்கு வேண்டுவன வழங்கி அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கம் ஆலயத் தோடு ஏனைய பல ஆலயங்களினையும் தொண்டு நிறுவனங்கள் பலவற்றையும் கொண்டமைந்து கிராம நகரம் என அழைக்கத்தக்க வகையில் சிறந்து விளங்குவது கைதடி என்னும் புண்ணிய பதியாம்.

இப்பதியில் விழுமியங்கள் நிறைந்த, பண்பாடு கலாசாரம் கொண்ட சமய சமூக முன்னேனற்றத்திற்கும் அறிவார்ந்த ஒழுக்க விழுமியங்களை யுடையதோர் உன்னதமான இந்து சமயத்தினையும் பாதுகாத்து வளர்த்துச் செல்லும் உயரிய பொது நல நோக்கோடும் தூர நோக்கு சிந்தனையோடும் சமய சமூக ஆர்வலரான அமரர் “குலபதி”

ஆறுமுகம் கந்தையா (JP) அவர்கள் இதன் ஆரம்ப காலத் தலை வராக செயற்பட்டு தன்னாலான பல சேவைகள் பணிகள் புரிந்துள்ளார். அப்போது இதன் உறுப் பினர்களாக திரு.க.ச.கணபதி பிப்பிள்ளை, அமரர்.ஆ.பொன்னையா, அமரர். செ.வேலாயுதர், அமரர் வி.எஸ். இராசையா, அமரர் திரு.சின்னப்பா சுப்பிரமணியம், திரு.சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம், தி.கந்தையா இராசையா, திரு.சின்னத்துரை பொன்னம் பலம், அமரர் பி.எஸ்.செல்லத்துரை அமரர் அம்பலவாணர் சிற்றம்பலம் ஆகியோரும் ஆரம்ப காலங்களில் இதன் வளர்ச்சியில் சிறப்பாக பங்காற்றியிருந்தமையினை குறிப்பிடலாம்.

அன்றைய காலங்களில் இவ் இந்துவாலிபர் சங்கமானது வருடந் தோறும் சைவமாநாடுகளை நடாத்தி கைதடி நாவற்குழி, கோவிலாக்கண்டி, மறவுன்புலோ என பல பாடசாலைகளினது மாணவர்களிடையே போட்டிகள் வைத்து ஒவ்வொரு பாடசாலை மாணவர்களின் கலைநிகழ்வுகள் என பல நிகழ்வுகளை மேடையேற்றியும் அன்றைய காலங்களில் நாடறியும் ஓர் சங்கமாக செயற்பட்டுள்ளது என்பது இதிலிருந்து துள்ளியமாகத் தெரி கின்றது அன்றைய அந்த சைவமாநாடு ஒன்றிற்கு தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த திரு.நா.பார்த்தசாரதி (மணி வண்ணன்) தீபம் ஆசிரியர் அவர்கள்

வருகை தந்து சொற் பெருக்காற்றிய மையும் இம்மலரில் பதிவிடவேண்டிய தோர் விடயமாகும்.

அக்காலங்களில் நாடறிய சிறந்து விளங்கிய இவ் இந்து வாலிபர் சங்கம் இந்து சமயப் பேரவையுடனும் இணைந்து பல்வேறு நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றி நற்சேவை புரிந்துள்ளமையினை பல சான்றாதாரங்கள் நிருபிக்கின்றன. (இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் 14 வது ஆண்டு விழா அன்றைய அக்காலங்களில் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. அப்போது அதன் தலைவராக திரு.க.ச.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் கௌரவ செயலாளராக திரு.சே. செல்லத்துரை அவர்களும் பணிபுரிந்துள்ளதனை 14 வது ஆண்டு விழா புத்தக வார துண்டுப் பிரசரம் சான்றுபகிர்கிறது.)

திருவெம்பாவை காலங்களில் அதிகாலையில் எழுந்து திருவெம்பாவை பாடுகின்ற (நகர சங்கீர்த்தனம்) வழக்கமானது 1967ல் திரு.க.ச.கணபதிப்பிள்ளை, திரு.சி.சுப்பிரமணியம், அமரர் ஆ.பொன்னையா ஆகியோரினால் தொடங்கிவைக்கப்பட்ட திருவெம்பாவை பஜனை நிகழ்வானது திருவெம்பாவை காலங்களில் அதிகாலையில் வீதிகள் தோறும் திருவெம்பாவை திருப்பள்ளி எழுச்சி என்பவற்றை பஜனைக் குழுக்களாக பாடிவந்து வீரகத்தி பிள்ளையார் கோவிலில் நிறைவு செய்து வந்தார்கள். பத்து தினங்களும் கைதடியில் உள்ள கோயில்களில் இப்பஜனை நிகழ்வானது ஆரம்பிக்கப்படும். இறுதிநாளாகிய திருவாதிரையன்று கைதடியில் உள்ள அனைத்து ஆலயங்களிற்கும் சென்று வழிபட்டு

பஜனை பாடி வந்து வீரகத்தி விநாயகப் பெருமான் சந்திதானத்தில் நிறைவு செய்வார்கள். இப்பஜனை நிகழ்வானது ஒவ்வொரு வருடமும் தவறாமல் அன்றைய காலங்களில் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இடையில் சில வருடங்கள் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரன சூழ்நிலைகளினால் வீதிகளில் வலம் வருவதை நிறுத்தி வீரகத்தி பிள்ளையார் கோவிலின் வாசலில் அதிகாலையில் ஆரம்பித்து கோவில் உட்பிரகாரத்தில் வலம் வந்து நிறைவு செய்கின்ற வழைமை சில வருடங்கள் இடம்பெற்றன. இப்பணியினை செவ்வனே நடாத்தி அரும்பணியாற்றிய பெருமையானது அனைவராலும் மணி யன்னை என அழைக்கப்படும் சின்னத் தம் பிசுப்பிரமணியம் அவர்களையே சாரும். அவர்களின் தொடர் சேவை யானது திருவெம்பாவை காலங்களில் தொடர்வது மட்டுமல்லாது வெள்ளி தோறும் தவறாது ஒழங்காக வீரகத்தி பிள்ளையார் சந்திதானத்தில் பஜனை நிகழ்த்தப்படுகின்ற பணியானது இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றமையாவருமற்ற செய்தியாகும்.

ஆரம்பகாலங்களில் சமயகுரவர் குருபூசைகள், சரஸ்வதிபூசை என்பன வெகு சிறப்பாக நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. வாணி விழாக்கள் அன்றைய தினம் இரவிரவாக கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளமையும் நினைவுகூறப்பட வேண்டியதாகும். சரஸ்வதிபூசை காலங்களில் அங்கத்தவர்களின் இல்லங்கள் தோறும் சென்று பாடல்கள் பாடி கோலாட்டம் ஆடி நிதிசேகரித்து வாணி விழா வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளது. அக்காலங்களில் பாடல்கள் பாடுவதில் சிறந்து விளங்கிய

தம்பிப்பிள்ளை பாலசுப்பிரமணியம், நடராசா முருகதாஸ், வேலாயுதர் -காசி நாதர், ஆறுமுகம் தளையசிங்கம் போன் றோர் இப்பணிகளில் சிறப்பாக ஈடுபட்டி ருந்தமையினை நினைவு கூறலாம்.

மாணவர்களிற்கு விழுமியக் கருத்துக்களையும் அறநெறிச் சிந்தனை களையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அக்காலங்களில் திரு.க.ச.கணபதிப் பிள்ளை, திரு.சே.செல்லத்துரை ஆகி யோர் அறநெறி பாடசாலை சமய வகுப்புக்களை நடாத்தி இந்து வாலிபர் சங்கத்தினுாடாக அரசாங்க நன்கொடையும் பெற்றுள்ளார்கள்.

1972ஆம் ஆண்டு ஆட்சியில் இருந்த இந்து வாலிபர் சங்க நிர்வாகம் சங்கத்தின் 14 ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு 25.01.1972 தொடக்கம் 04.02.1972 வரை புத்தக வாரம் அனுஸ்தித்துள்ளது. திரு.க.ச.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமயில் சே.செல்லத்துரை அவர்கள் கௌரவ செயலாளராகவும் பணியாற்றிய அக்காலத்தில் மொழி வளர்ச்சிக்கும் சமூக முன்னேற்றத் திற்கும் நூல் நிலையம் இன்றியமையாத தாகும். இந்த நல்ல தொண்டினை செவ்வனே செய்துள்ள அன்றை சங்கத்தினரின் சேவையை 14 ஆவது ஆண்டு நிறைவு புத்தக வார துண்டுப் பிரசரமானது சான்று பகர்கின்றது.

அக்காலங்களில் வீறுநடை போட்ட சங்க நிர்வாகத்தினரால் திரு.க.ச.பொன்னம்பலம் (வெவிகம ஸ்ரோர்ஸ்-கொழும்பு) அவர்களின் ஆதரவுடன் திரு.முருக.கிருபானந்த வாரியார் அவர்களின் கதாபிரசங்கம் ஒன்று கைதடி வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிலின் முன் நேயுள்ள பரந்த வெளிவீதியில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

ஆரம்பகால தலைவராக இருந்த அமரர் ஆறுமுகம் கந்தையா அவர்களின் பல் பரிமான சேவைகளில் ஒன்றாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதே “கைதடி சைவச் சிறுவர் இல்லம்” என்பதும் நினைவு கூறப்பட வேண்டியதொன்றாகும். ஆனால் அதன் இன்றைய நிலை தொழில்நுட்ப நிலையமாக இருந்தாலும் இன்று அவர் இருந்திருப்பாரேயானால் அதனுடைய இன்றைய நிலை சைவம் கமழும் புண்ணிய பூமியாக பெருவிருட்சம் போல் பல கிளைகள் பரப்பி ஆழ வேறுஞ்சியிருக்கும். அதனை அவருக்குப் பின்னால் இருந்து வந்த சைவ நிறுவனங்களும் பெரியோர்களும் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரன சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ அல்லது ஏன்தானோ தெரியவில்லை அதனை தவறு விட்டுவிட்டார்கள் என்றே கருதலாம்.

ஆரம்ப காலங்களிலிருந்து இவ்வாறு நற்பணியாற்றி வீறுநடை போட்டு வந்த சங்கமானது நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக சில காலம் ஸ்தம்பிதம் அடைந்திருந்தது. அதன் பின்னர் சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியடைந்து தனது பணிகளை தமது பிரதேசத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தி அரும்பணியாற்றியது. ஒற்றுமையுடனும் துடிப்புடனும் இளைஞர்கள் பலர் ஒன்றினைந்து இந்து வாலிபர் சங்கத்தினை துடிதுடிப்புடன் செயற்பட வைத்தார்கள். நவராத்திரி காலங்களில் சரஸ்வதி பூஜைகளை சிறப்புற நடாத்தி இல்லங்கள் தோறும் சென்று பாடல்கள் பாடி கோலாட்டம் ஆடி வந்தமை சிறப்புக்குரியதான் விடயமாகும். அருகே உள்ள வீரமாகாளி அம்பாளின் வருடாந்த பங்குணித்திங்கள் உற்சவம் ஆனி உத்தரம் போன்ற பல

பூசைகளை சிறப்பாக நடாத்துவதுடன் கைதடி வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோ விலின் வருடாந்த மகோற்சவங்களில் வேட்டைத்திருவிழா நவராத்திரி மானம் பூ, திருவெம்பாவையின் திருவாதிரை போன்ற விழாக்களையும் அத்துடன் உற்சவங்களின் வேட்டைகளிலும் இந்த இளைஞர் அணியினர் எமது அங்கத்த வர்களின் ஆதரவுடன் மிகவும் சிப்பாக நடாத்துகின்றார்கள்.

இவ்வருடம் வைரவிழாவினை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டுப்போட்டி போல் இக்காலங்களில் வீரமாகாளி அம்மன் ஆலய முன்புறத்தில் இரண்டு இல்லங்களாக பிரிக்கப்பட்டு இருபாலாருக்கும் இடையில் விளையாட்டு நிகழ்வுகள் வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படும். பச்சை-கம்பன் இல்லம் எனவும் சிவப்பு-வள்ளுவர் இல்லம் எனவும் இல்லக் கொட்டகைகள் அலங்காரங்களுடன் அமைக்கப்பெற்று விளையாட்டுப் போட்டி வெகு கோலாகலமாக இடம் பெறும்.

1997ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் திரு.இ.விசிதரன் அவர்கள் தலைவராக இருந்த 1997, 1998 காலப்பகுதிகளில் ஆறுமுகம் கந்தையா அவர்கள் வழிநடத்துதலிலும் அனுசரனையிலும் மாணவர்களிடையே அறநெறிச்சிந்தனைகள், விழுமியப் பண்புகள், இந்து தர்மம் என்பனவற்றை வளர்க்கும் வகையில் அறநெறி வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதன் ஆசிரியைகளாக ஆசிரியை ம.இந்துமதி (கைதடி வடக்கு) ஆசிரியை சி.சுமதி (கைதடி கிழக்கு) ஆகியோர் பணியாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது நடப்பாண்டில் உள்ள சங்க நிர்வாகத்தினருக்கு முன்னதாக இருந்து செயற்பட்ட சங்க நிர்வாகத் தினரும் அவர்களது பணி களையும் குறிப்பிட வேண்டும். திரு.ந. ஜெயகாந்தன் அவர்களின் தலைமையில் பல வருடங்களாக சிறப்புடன் எல்லோரது ஒத்துழைப்புடன் இயங்கி வந்தது. இவர்களது நிர்வாகத்தின் காலத்திலேயே பிளாஸ்ரிக் கதிரைகள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு கதிரைகளை, மாலைகளை வாடகைக்குக் கொடுத்து அதன் மூலம் சங்கத்தினை வளர்த்துச் சென்றது மட்டுமல்லாது நிலையத்திற்கும் அவ்வக் காலங்களில் நிலையத் தின் தேவை கருதிய செயற்பாடுகளுக்கு நிதிகளை வழங்கி சனசமுக நிலையம் வளர அயராது பாடுபட்டார்கள். இப் பிளாஸ்ரிக் கதிரைகளை கொள்வனவு செய்வதற்கு அ.சிற்றம்பலம், ரூபா 25000 வழங்கினார். இவர்களது இக்காலத்திலேயே சனசமுக நிலையத்தின் பவள விழா இடம் பெற்றது. பவள விழா அவ்வளவு வெகு சிறப்பாக இடம் பெறுவதற்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் அன்றைய பணி சொல்லில் அடங்காதவையாகும்.

இது மட்டும் மல்ல சன சமூக நிலையத்தின் எந்த நிகழ்வாயினும் விழாக்களாயினும் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் பாரிய சரீர ஒத்துழைப்புடனே இடம் பெற்று வந்தது. அதே பணி இன்றும் தொடர் கின்றது. இச்சங்கத்தில் இருந்தவர்கள் தற்போது இருப்பவர்கள் அனைவரும் பிரதே சத்தில் வீடுகளில் நடைபெறும் மங்கல அமங்கல நிகழ்வுகளில் முன்னின்று செயற்பட்டமையினை செயற்பட்டு வருகின்றமையினை காணக்கூடியதாக

உள்ளது. இதனை விட ஆலயங்களில் பல்வேறு விழாக்களில் இச் சங்கத்தில் இருந்து பணிபுரிந்தோர் முன்னின்று செயற்படுவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் இவர்கள் இரண்டு தடவைகள் காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்தினை மேடையேற்றி கலைத் துறையிலும் சாதனை படைத் துள்ளார்கள். மிகவும் ஒழுங்கான நெறியாள்கையின் கீழ் தமது பாத்திரங்களை மிகவும் பொறுப்புடனும் கலையார்வத்துடனும் நடித்த பாங்கானது உண்மையில் அனைவராலும் அன்றயதினம் பாராட்டப்பெற்றதாகும். இதே போல இதற்க்கு அடுத்த சந்ததியினரும் 2014ம் ஆண்டு வாணி விழாவின் போது காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்தினை மிகவும் சிறப்பாகவும் பக்குவமாகவும் பழக்கப்பெற்று மேடையேற்றினார்கள். (இரவுப் பார்வையினால் மெய்சிலிர்க்கலைத்தது)

தற்பொழுது நடப்பாண்டில் உள்ள சங்கம் பற்றிய ஓர் பார்வை

2013ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற பொதுக்கூட்டத்தின் பிரகாரம் ஆட்சி ஏற்ற நிர்வாகக் குழு மிகத் திறமையாகவும் திட்டமிட்ட ரீதியிலும் தனது சேவைகளையும் செயற்பாடுகளையும் மிகச் சிறப்பாக மேற் கொண்டு வருவது யாவருமறிந்த விடயமாகும். ஆசிரியர் திரு. முருகதாசன் பத்மரூபன் அவர்களை தலைவராகவும், செல்வன் சிவராசா கபிலராஜ் அவர்களை செயலாளராகவும், செல்வன் இரவீந்திரகுமார் தனுசன் அவர்கள் பொருளாளராகவும்

மற்றும் நிர்வாக உறுப்பினர்களையும் கொண்டதாக ஆட்சியமைத்த சங்கம் 2013ஆம் ஆண்டு முதல் பணியாகவானி விழாவினை வெகு சிறப்பாக நடாத்தி னார்கள். அடுத்து தைப்பொங்கல் விழா, திருவெம்பாவை பஜனை என்பவற்றை சிறப்பாக முன்னெடுத்து 2015ஆம் ஆண்டு பொதுக்கூட்டத்தில் போதும் திரும்பவும் ஆட்சிக்கு வந்தது.

இளைஞர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி ஒற்றுமையாகவும் விட்டுக் கொடுப்புக்களுடனும் இளைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து வருடந் தோறும் வாணிவிழாக்கள், நவராத்திரி பூஜைகள், திருவெம்பாவை பஜனைகள், தைப்பொங்கல், நாவலர் குருபூசை என்ப பல செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருவதனைக் காணலாம். மாணவர்கள் மத்தியில் கலையுணர்வினைத் தூண்டும் வகையில் போட்டிகள் நிகழ்வுகளை முன்வைத்து இளம் பராயத் தினரின் பிஞ்சு உள்ளத்தில் நல்லெண்ணைத்தினை விதைக்கும் வகையில் செயற்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் நிலையத்தில் நிலையத்திற்கு தேவையான பல செயற்பாடுகளை, அபிவிருத்தி திட்டங்களை, முன்பள்ளி கலைநிகழ்வுள், முன்பள்ளி விளையாட்டுப் போட்டிகள், சிரமதானங்கள் என்பவற்றுக்கு முன்னின்று செயற்படுவதனையும் குறிப்பிடலாம். சங்கத்தினால் நிலையத்தின் தேவைகருதிய செயற்பாடுகளிற்குகு நிதிகளை வழங்கி வருகின்ற தொடர் சேவையினை இவ்வாட்சிக் குழுவும் செய்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆவ்வகையில் 2014 ஆம் ஆண்டு முன் பள்ளி ஆசிரியைகளில் வேதனத்திற்காக ரூபா

25000/- வழங்கி முன்பள்ளி இடர்பாடு இல்லாமல் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு நிதி வழங்கியிருந்தது. பிரதேசங்களில் நிகழும் மங்களாகரமான நிகழ்வுகளிலும் சரி அமங்களாகரமான நிகழ்வுகளிலும் முன்னின்று செயற்படுவதானது குறிப் பிடத்தக்கது. அருகிலுள்ள வீரமாகாளி ஆலயம், நரசிம்வைரவர் ஆயலம் போன்றவற்றில் பங்குனித்தின் கள், வருடந்த சங்காபிசேகம், வருடாந்த பொங்கல் பெருவிழா ஆகிய உற்சவங்களின் போது தம்மாலியன்ற சரீரப் பணிகளை, தொண்டு வேலைகளை செய்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோல் கைதடி வீரகத் திப் பிள்ளையார் ஆலய 2016ம் ஆண்டு கும்பாபிசேக திருப்பணி வேலைகளின் போதும் கும்பாபிசேகங்களின் போதும் மகோற்சவங்களின் போதும் சிரமதானப் பணிகளிலும், தொண்டுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டமை, ஈடுபட்டு வருகின்றமையாவருமறிந்த விடயமாகும். தற் போதைய நிர்வாகத்தின் செயற்பாடுகள், பணிகள் என்பன பற்றி கீழ் வருமாறு விரிவாக நோக்குவோமாக

நவராத்திரி பூஜையும் வாணி விழாவும்.

புரட்டாதி மாதத்தில் வருகின்ற சக்திகளின் விழாவாகிய நவராத்திரி பூஜையானது மிகவும் முக்கியமான தோர் நிகழ்வாகும். பாடசாலை, அலுவலகங்கள், வங்கிகள், தபால் நிலையங்கள், சமய நிறுவனங்கள் எனப் பலவற்றிலும் 2013ம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை வாணி விழாவினை தற்போது நடப்பில் உள்ள நிர்வாகம் மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தி வருகின்றமையாவரும் அறிந்த தோர் விடயமாகும். 2013ம் ஆண்டில்

கொண்டாடப்பட்ட வாணி விழாவுக்கு வைத்திய கலாநிதி K.T.சபாநாதன் அவர்கள் பிரதம விருந்தி னராக கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். அன்றைய தினம் அவரது தலைமையில் இடம்பெற்ற சிறப்பானதோர் பட்டி மன்றமானது மக்கள் மனதை பெரிதும் கவர்ந்திருந்தது.

2014ம் ஆண் டு வாணி விழாவிற்கு யாழ்ப்பாணம் சின்மயா மிசன் வதிவிட ஆச்சாரியரான பிரம்மச்சாரி ஜாக்கிரத சைதன்யா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கந்து சிறப்பித்திருந்தார். இவ்வாண்டு வாணி விழா வன்று அம்பலவானர் ஞாபகார்த்த கலையரங்கம் திறப்பு விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்றய விழாவில் இந்து வாலிபர் சங்க இளைஞர்களால் காத்த விராயன் சிந்துநடைக்கூத்து அரங் கேற்றப்பட்டமை சிறப்புக்குரிய நிகழ் வாக காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க தோர் விடயமாகும்.

2015ம் ஆண்டு வாணி விழாவின் போது பிரதம விருந்தி னராக யாழ்ப்பாண சின்மய மிசனின் வதிவிட ஆச்சாரியரான பிரம்மச்சாரி ஜாக்கிரத சைதன்யா அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். இவ்வாண்டு சிறப்பு நிகழ்வாக இந்தியாவின் மதுரையம்பதியிலிருந்து வருகை தந்த ஒதவர் குமாரசாமி இராமச்சந்திரன் அவர்களின் பண்ணி சைக் கச்சேரி சிறப்பாக இடம் பெற்ற தோடு யாழ் மாவட்டத்தின் சிறந்த பேச்சாளர்கள் பங்குபற்றிய சிறப்பு பட்டி மன்றமும் இடம்பெற்றமை அனைவரையும் கவர்ந்தது.

2016 ம் ஆண்டு சிறப்புற நடைபெற்ற வாணி விழாவினது இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் செயளாளர் சிவராசா கபில்ராஜ் தலைமையில் இடம் பெற்றது. தெல்லிப்பளை துர்க்கையம்மன் ஆலய தலைவர் கலாநிதி செஞ்சொற் செல்வர் ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். இவரது பழமையான வரலாற்றை எடுத்துக்கூறிய ஆன்மீக உரையானது சபையோர் மத்தியில் பெரும் வரவேற்றை அளிந்திருந்தது. இவ் விழாவில் எமது அங்கத்தவ இளைஞர்கள், மகளிர்கள் பங்குபற்றிய பட்டிமன்றம் பார்ப்போர் மனதை கவரச் செய்திருந்தமைக்குறிப்பிடத்தக்கது.

2017 ம் ஆண்டு வாணி விழாவானது இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் பொருளாளர் இரவீந் திருகுமரன் தனுசன் அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது, பிரதம விருந்தினராக கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையின் பிரதி முதல்வரான விரிவுரையாளர் செந்தமிழ்ச் செல்வன் ச.லலீசன் அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். இவரது ஆன்மீக உரை கேட்போர் மனதை சிந்திக்க வைக்கும் முகமாக இன்றய கலாசாரம் பற்றியதும் இன்றைய சந்த தியினர் பற்றியதுமான விழுமியக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருந்த மையும் கேட்போர் மத்தியில் பெரு வரவேற்றை பெற்றிருந்தது.

இவ்வொரு வாணி விழாவின் போதும் எமது அங்கத்தவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பானது பன் மடங்கு அதி கரித்து காணப்படும். சின்னங் சிறார் களின் கலை நிகழ்வுகளான கோலாட்டம், காவடியாட்டம், வில்லுப்பாட்டு, அம்மன் நடனம், பேச்சு, தனி நடனம்,

வரவேற்பு நடனம், குழு இசை, தாளாலயம், நகைச்சுவை நாடகம், என பலதரப்பட்ட கலை நிகழ்வுகள் ஒவ்வொரு வருடமும் இடர்பாடின்றி நிகழ்த் தப்படும். இந்து வாலிபர்சங்க இளைஞர்களால் ஒவ்வொரு ஆண்டு பார்வையாளர்களைக்கவரும் வகையில் சிறப்பான தோர் நாடகம் அரங்கேற்றப்படும். இதற்கப்பால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகள் இளைஞர்களின் நாவண் மையினை வெளிக்கொண்டும் வகையில் ஆசிரியர் மு.பத்மருபன் அவர்களின் தலைமையில் பட்டிமன்றம் இடம் பெற்றமையும் சிறப்பம்சமாகும்.

இவ் வாணி விழாக்காலங்களில் எம் அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகளின் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கலை கலாச்சாரப் போட்டி களை நடாத்தி பிள்ளைகளின் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்தகளம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. கோலம் போடுதல், மாலை கட்டுதல், தோரணம் பின்னுதல், தேவாரம் பாடுதல், பஞ்ச புராணம் ஒதுதல், சகலகலா வல்லி மாலை பாடுதல், என பலதரப்பட்ட போட்டிகள் வகுப்புக்கள் ரீதியாக பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டு நடாத்தப்படும். இப்போட்டிகளின் பிரதம நடுவராக ஆசிரியை திருமதி.சி.கிருஸ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் எந்த வித வேதனமும் இன்றி இரு நாட்களும் நடுவராக வருகை தந்து கடமை புரிவார். இக் கலை கலாச்சாரப் போட்டிகளுக்கான பரிசில்களை எமது சங்கத்தின் ஸ்தாபகர் ஆ.கந்தையா அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக நல்லுள்ளம் கொண்ட அவரது மருமகனாரான அஷ்டலக்சமிப் பதிப்பாளர் திருவாளர் செ.முரளிதரன் அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் கொழும்பிலிருந்து எமக்கு தேவையான

புத்தகங்களை பரிசாக அனுப்பி ஒத்தாசை புரிவார். வைத்து விழா சிறப்படைய இவரது இச்சேவையினது இவ்வுலகுள்ளவரை தொடரவேண்டும்.

மாலை 6.30 மணியளவில் ஆரம்பமாகும் இவ் வாணிவிழாவானது இரவு பதினொருமணிக்கப் பாலும் இடம்பெறும். பார்வையாளர் கூட்டம் திரண்டிருக்கும்.

நாவலர் குருபுசையும் சங்கமும்

நல்லெநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லுதமிழ் எங்கே சூருதி எங்கே எல்லவரும் ஏத் து புராண ஆகமங் கள் எங் கே -பிரசங்கமெங்கே அத்தனறிவெங்கே அறை

என சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் புகழ்ந்து பாடிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் பணிகளினையும் அவரது சேவைகளையும் போற்றும் வகையிலும் இன்றைய சமூகத்திற்கு எடுத்துரைக்கும் முகமாகவும் இந்து வாலிபர் சங்கமானது “ஓர் வருடம் ஓர் வித்தியாலயம்” என்னும் தொனிப் பொருளில் 2015 ஆம் ஆண்டு நாவலர் குருபுசையினை ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு பாடசாலைகளில் நடாத்த ஆரம்பித்தது. அவ்வகையில் 2015 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக யா/கைதடி விக் னேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து அப்பாடசாலையின் அதிபராக இருந்த திரு.சு.சிவானந்தன் அவர்களின் தலைமையில் குருபுசை சிறப்பாக நடைபெற்றது. இக்குருபுசையில் சைவப்புலவர் நித்திய தசீரான் அவர்கள் வருகைதந்து நாவலர் பெருமான் பற்றியதாக சொற்பொழிவாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன் பின்னர் 2016 ஆம் ஆண்டு நாவலர் குருபுசையினை யா/கைதடி முத்துக்குமார சவாமி மகா வித்தியா லயத்தில் நடாத்தியிருந்தோம். அப்பாடசாலையின் அதிபராக இருந்த திரு பேரின்பநாதன் அவர்கள் தலைமையில் குருபுசை சிறப்பாக நடைபெற்றது. இக்குருபுசையில் வலிகாமம் வலயக் கல்வி அலுவலக ஆசிரிய ஆலோசகரும் சைவப்புலவருமான கந்த.சத்தியதாஸ் அவர்கள் வருகை தந்து ஆண்மீக உரை நிகழ்த்தினார்.

அடுத்து 2017 ஆம் ஆண்டு நாவலர் குருபுசையினை யா/கைதடி குருசாமி வித்தியாலயத்தில் நடாத்தியிருந்தோம். அப்பாடசாலையின் அதிபரான திரு.ந.ஜெயரூபன் அவர்கள் எமது சங்கத்தின் முன்னள் உறுப்பினர்களில் ஒருவராவார். அவர்களின் தலைமையில் குருபுசை மிகவும் சிறப்பாக இடம் பெற்றது. இக்குருபுசையில் சிவத்திமிழ் வித்தகர் சிவமகா லிங்கம் அவர்கள் சொற்பொழிவாளராக கலந்து சிறப்பித்து ஆண்மீக உரையாற்றினார்.

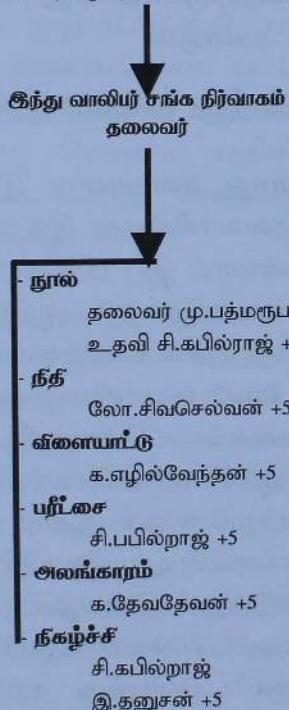
பாடசாலைகளில் காலைப் பிரார்த்தனையோடு இந்திகழ்வு ஆரம்பிக்கப்படும். சொற்பொழிவாளர் ஒருவரை அழைத்து நாவர் பெருமான் பற்றியதான ஆண்மீக உரை நிகழ்த்து வதும் இவ்வாண்மீக உரையில் முன்வைக் கப்பட்ட விடயங்களில் இருந்து 10 வினாக்கள் கேட்கப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்படும் நாவலர் குருபுசையின் அனுசரனையினை சயந்தன் ஹாட் வெயார் நிர்வாகத்தின் உரிமையாளர் க.சயந்தன் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளார். அவர்களது இப்பணிகளை இம்மலரின் ஊடாக

நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வைரவிழா நிர்வாக கட்டமைப்பு

2018ம் ஆண்டு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் 60ஆண்டுகள் நிறைவடை வதனை முன்னிட்டு வைரவிழா நடாத்தப்பட வேண்டும் என 2017ம் ஆண்டு வாணிவிழாவின் போது சங்க நிர்வாகம் விருப்பம் கொண்டது. 2018ம் ஆண்டு இரு தடவைகள் கூட்டம் கூட்டப் பெற்று இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் நிர்வாகத்திற்கு உதவியாக தலைவருக்கு கீழ் ஆறு குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு அக்குழுக்களிற்கு ஒவ்வொரு பொறுப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அந்த ஆறு குழுக்களின் பொறுப்பாளர்களும் தங்கள் ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஐந்து பேர் வீதம் இணைத்து கொள்வதாகவும் ஏகமனதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

வைரவிழா நிர்வாக கட்டமைப்பு

மேலும் வைரவிழா நிதிக்கையாளுகை தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட நிர்வாக கட்டமைப்பாக வைரவிழா நிதிப் பொறுப்பாளர் இளம் பொருளாளராகவும் இந்து வாலிபர் சங்க நிர்வாக பொருளாளர் பெரும் பொருளாளராகவும் பதவிகள் உருவாக்கப்பட்டு இளம் பொருளாளர் வரவுகளைச் சேகரித்து செலவுகளைச் செய்யலாம் எனவும் ஆயினும் அவர் செலவுகளை எவ்வாறு மேற்கொள்ளலாம் எனின் பெரும் பொருளாளரின் அனுமதிபெற்று பெரும் பொருளாளர் தலைவருக்கு தெரியப்படுத்தியதன் பின்னரே செலவுகளை மேற்கொள்ளலாம். பெரும் பொருளாளர் இளம் பொருளாளர் செலவு செய்ய அனுமதிக்கலாமே தவிர செலவுகளை மேற்கொள்ள முடியாது. என்றாலும் நிதிக் கையாளுகை கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

இவ்வைரவிழாக்கால கணக் காய் வாளராக சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் திரு.ந.ஜெயகாந்தன் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

வைரவிழாவினை முன்னிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஞாபகச் சின்னாங்கள்

வைரவிழாவினை என்றென்றும் எக்காலத்திலும் ஞாபகப்படுத்தும் வகையில் கலை வாணி எழுந்தருளப் பெற்று இங்கே வந்து அமர்ந்திருப்பதும். நிலைய வாசலில் கவினுறு வகையில் அமையப் பெற்ற நுழைவாயில் வளைவும் இந்து நாதம் என்கிற நூலும் சான்றாதாரங்களாகும்.

இற்றைக்கு இரண்டு வருடங்கள் முன்னர் நிலையத் தலைவர் திருவாளர் சே.செல்லத் துரை அவர்களினால் யாராவது ஞாபகார்த்தமாக சரஸ்வதி சிலையினை அமைத்து தருமாறு 2016 வாணி விழாவின் போது சபையோர் மத்தியில் கோரிக்கை விட்டார். அதே போல் 2017ம் ஆண்டு வாணி விழாவின் போது எமது சங்கத் தலைவர் திரு.மு.பத்மருபன் அவர்கள் தமது தலை மையுரையில் யாராவது ஞாப கார்த்த மாக சரஸ்வதி சிலையினை அமைத்து தருமாறு கோரியிருந்தார். அதற்கு இனங்க இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வெர விழாவிற்க்கான கூட்டத்தின் போது வெரவிழாவினை முன்னிட்டு சரஸ்வதி சிலையினை புலம் பெயர்வாழ் அங்கத் தவர் யாரிடமாவது கோரி இவ்வேலையினை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என தீர்மானித்தோம். அவ்வாறே புலம் பெயர் வாழ் அங்கத்தவர்கள் கூடி நிர்வாகத் தினரும் சந்தித்து கலந்துரையாடிக் கொண்டிருந்த வேளை இச் சரஸ்வதி சிலையினை தான் தன்னுடைய தந்தையார் ஞாபகார்த்தமாக அதாவது சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத் தலைவர் களில் ஒருவராக விளங்கிய வேலாயுதர் ஞாபகார்த்த மாக கட்டித்தருவதாக வண்டன் வாழ் அங்கத்தவரான சின்னத்துரை சிவதாசன் அவர்கள் உறுதியளித்தார். அதன் பயனாக மலர்ந்ததே இவ்வழகிய வளை வாகும். ஏனைய சனசமூக நிலையங்களில் இல்லாத ஓர் அம்சமாக எங்கள் இச் சனசமூக நிலையத்திலே முதன் முதலாக இவ்வழகிய வளை வானது கட்டப்பெற்றிருப்பதானது பெருமைக் குரிய விடயமாகும்.

நுழைவாயில் வளைவு

வெர விழாவிற்கு புலம் பெயர் வாழ் அங்கத்தவர்களின் ஆதரவு பன் மடங்காக அதிகரிக்க தொடங்கியதால்

வெரவிழா ஞாபகார்த்தமாக நிலையத்தின் வாசலில் கவிஞரு வகையில் வளைவு ஒன்றினை கட்டுவது பற்றி சிந்தித்திருந்தோம் அதன் பிரகாரம் இச் செய்தியினை புலம் பெயர்வாழ் அங்கத் தவர்களுக்கு என எம்மால் கட்டமைக் கப்பட்டுள்ள சமூக வலைத்தள குழுவில் பிரசரித்திரிந்தோம். அதன் பிரகாரம் எழுச்சி பெற்றிருப்பதே இவ்வழகிய வளைவாகும். இவ் வளையினை தான் தன்னுடைய சிறிய தந்தையார் ஞாபகார்த்தமாக அதாவது சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத் தலைவர் களில் ஒருவராக விளங்கிய வேலாயுதர் ஞாபகார்த்த மாக கட்டித்தருவதாக வண்டன் வாழ் அங்கத்தவரான சின்னத்துரை சிவதாசன் அவர்கள் உறுதியளித்தார். அதன் பயனாக மலர்ந்ததே இவ்வழகிய வளை வாகும். ஏனைய சனசமூக நிலையங்களில் இல்லாத ஓர் அம்சமாக எங்கள் இச் சனசமூக நிலையத்திலே முதன் முதலாக இவ்வழகிய வளை வானது கட்டப்பெற்றிருப்பதானது பெருமைக் குரிய விடயமாகும்.

“இந்து நாதம்” நூல்

எமது கனவானது இந்நூலின் ஊடாக நனவாகின்றது. இந்து வாலிபர் சங்கம் தன்னால் இப் பிரதேசத்திற்கும் இந்து சமயத்திற்கும் ஆற்றிய பணி களினை இந்நால் சான்றாதாரப்படுத்து கின்றது. வெர விழாவினை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட செயற்திட்டங்கள் அதற்கு முன்னரான செயற்திட்டங்கள் என்பனவற்றுக்கு ஓர் ஆதார பொக்கிச மாக விளங்குகின்றது. வெர விழாவினை ஞாபகப்படுத்தும் இவ்வழகிய மலருக்கு “இந்துநாதம்” என்கின்றதோர் அழகிய நாமம் குட்டப்பெற்று தற்பொழுது அனைத்துள்ளங்களின் கரங்களிலும்

தவழப்பெறுகின்றன. இந்து வாலிபர் சங்கம் வெளியிடும் நூல் என்பதனாலும் இந்து மதம் சார்பானதோர் நூல் என்ற வகையிலும் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் முதல் சொல்லினை முன்னால் கொண்டும் இந்து நாதமாக விளங்கும் வகையில் இவ் நாமம் குட்டப்பெற்றது எனலாம். இந்நூலானது இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வரலாற்றை தாங்கியதாகவும் குருமணிகளின் ஆசியைப் பெற்றும் பெரியோர்களின் வாழ்த்துரைகளைப் பெற்றும் சான்றோர்களின் கைவண்ணப் படைப்பாக்கங்களைப் பெற்றும் முன்னைய நிகழ்வுகளின் படங்களை தாங்கியதாகவும் மல்லிகை மலர்களால் கோர்க்கப்பட்ட மாலை எவ்வாறு மணம் வீச்கின்றதோ அத்தகையதோர் சிறப்புப் பெற்றதாக இம்மலர் மலர்ந்து சிறப்படையும். இந்நூலினை எமது ஸ்தாபகர் ஆ.கந்தையா அவர்களின் அஷ்டலக்ஷ்மி நிறுவன அதிபர் திருவாளர் செல்லையா முரளிதரன் அவர்களினை நாம் கேட்டபோது எந்த விதமான மறுப்புமின்றி தான் இந்நூலினை நல்ல வடிவாக கட்டாயமாக செய்து தருகிறேன் என உறுதியளித்தார். நல்லுள்ளம் கொண்ட பதிப்பாளரின் பேருதவியும் எமது வைரவிழாவிற்கு உதவியளித்ததாகும்.

இம் முன்று ஞாபகச்சின்னங்களும் வைரவிழாக்காலத்தில் மலர்ந்திருப்பதானது எக்காலத்திலும் எச்சந்ததி யினரும் ஞாபகம் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும் வைரவிழாவினை கொண்டாடியுள்ளார்கள் எனவும் அக்காலத்தில் இருந்த நிர்வாகத்தினரின் செயற்பாடுகள், அர்ப்பணிப்புக்கள் பற்றி பேசுவதற்குரிய பேசு பொருளாக இவ் விரண்டு ஞாபகச் சின்னங்களும்

இருக்கும் என்பது மறைக்கப்படாத வோர்உண்மையாகும்.

வைரவிழாவினை முன்னிட்டு நடாத்திய மாபெரும் விளையாட்டு விழா

இந்து வாலிபர் சங்கம் வைரவிழாவினை முன்னிட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு இடையில் மாபெரும் விளையாட்டு விழாவினை 26-08-2018 அன்று வீரமாகாளி அம்மன் ஆஸய பின்புற வளாகத்தில் தற்காலிக மைதானம் அமைத்து அதில் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் தம் அங்கத்தவர்களின் விளையாட்டுத்திறமையினை ஊக்கு விக்குமுகமாக பல்வேறுபட்ட விளையாட்டுக்களினை நடாத்தி வீரர்களின் திறமையினை வெளிப்படுத்த களம் அமைத்துக்கொடுத்திருந்தது. அங்கத்தவர்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையினை, ஒற்றுமைப்பண்பினை வலுப்பபடுத்தவும் விடடுக்கொடுக்கும் பண்பினை வளர்த்துக்கொள்ளவும், தலைமைத்துவம் மற்றும் முன்வருகைத்தன்மை போன்ற பல ஆளுமைப்பண்புகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் அவ்விளையாட்டு விழா அமைந்திருந்ததோடு இன்னோர் சிறப்பம் சமாக புலம் பெயர் வாழ் அங்கத்தவர்களும் இவ்விளையாட்டு விழாவில் பங்கு பற்றி ஒத்தாசை புரிந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தாச்சிசற்றுப்போட்டி, முட்டி உடைத்தல், சாக்கோட்டம், கயிறி லுத்கல், கிரிக்கெட், கரம்போட், வட்டத் திற்குள் சைக்கிள் ஓட்டம்., மரதன் ஓட்டம், பலூன் உடைத்தல், சமனிலை ஓட்டம், 100 மீற்றர் ஓட்டம் என பலதரப்பட்ட மைதான நிகழ்வுகள்,

பெருவிளையாட்டுக்கள் என நடாத்தி யிருந்தமை எமது முன்பள்ளி மாணவர் களுக்கான விளையாட்டுக்கள் மற்றும் ஒவ்வொரு வயது சார்ந்தவர்களுக்கு மான வயது பிரிவுகள் பிரிக்கப் பட்டு அவ்வயது பிரிவினர்களுக் கிடையில் அனைத்து அங்கத்தவர்களும் பங்கு பற்றக்கூடியதோர் திட்டமிட்ட ஒழுங் கமைப்பில் இவ்விளையாட்டு விழா வானது வெகு கோலாகலமாக நடை பெற்றது. இவ்விளையாட்டு விழா விற்காகன அனுசரணையை சுவிஸ் வாழ் எம் அங்கத்தவர் திரு முருகேசு ரவி அவர்கள் வழங்கியிருந்தார். அன்றைய இறுதி விளையாட்டு விழாவிற்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் ஆரம்பகாலத்தலை வர்களில் ஒருவரான திருவாளர்.க.ச. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கலந்து சிறப்பித்திருந்தார்.

வைரவிழாவின் ஞாபகார்த்த மாக சங்கம் ரீசேட் ஒன்று வடிவமைக் கப்பட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு வழங்கி யிருந்தது அன்றைய விளையாட்டு விழா விற்கு சீருடையாக அனைத்து அங்கத்த வர்களும் அந்த ரீசேட்டினை அணிந் திருந்தமை பார்ப்போர் மனதை கொள்ள கொள்ளச் செய்தது.

மைதான விளையாட்டுகள் இரவு 7.00 மணியளவில் விளையாட்டு சிறப்பு நிகழ் வாக தாச்சி இறுதி சுற்றுப்போட்டி மின்னொலியில் இரவு 8.00 மணிக்கு ஆரம்பமாகியது. A,B,C,D என நான்கு குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு 36 இளைஞர்கள் கொண்டதாக இத்தாச்சி சுற்றுப்போட்டி இடம்பெற்றது. இதே போல கயிறிமுத்தல் போட்டியும் ஒரு குழுவிற்கு 11 பேர் வீதம் 4 குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டு 44 வீரர்கள் பங்கு பற்றும்

விளையாட்டாக கயிறிமுத்தல் இடம் பெற்றது. இப்போட்டிக்கு பார்வையாளர்களாக எமது பிரதேச ஆண், பெண் அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் வயது வேறுபாடின்றி வருகை தந்து வீரர்களை உற் சாகப் படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கதோர் விடயமாகும்.

எது என்னவாக இருப்பினும் அனைத்து அங்கத்தவர்களும் வெற்றி தோல் வியினை சமமாக மதித் து தங்களுக்குள் ஒற்றுமையாக செயற்பட்டார்கள். தற்காலிக மைதானம் அமைப்பதற்கு அவ்வளாகத் தினை தந்துதவிய திருமதி புனிதவதி வரதராச குடும்பத்தினருக்கும், க.இராசையா குடும்த் தினருக்கும் என்றென்றும் நன்றிகள்.

வைரவிழாவினை முன்னிட்டு கைதழிப் பாடசாலைகள் தோறும் நபாத்தப்பட்ட போட்டிப்பர்ட்சைக்கள்

கைதடியில் உள்ள பாடசாலைகள் தோறும் வகுப்புக்கள் ரீதியாக பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டு சைவ வினா விடைப் போட்டி, தமிழ்விபுப் போட்டி ஆகிய போட்டிகளை கைதடிப் பாடசாலைகள் தோறும் அறிவித்து யா/கைதடி விக்கினேஸ்வரா வித்தியால யத்தில் பரீட்சை நிலையம் அமைத்து போட்டிகள் 15.09.2018 இடம் பெற்றன. இப்போட்டிகளில் மாணவர்கள் தங்கள் திறமையினை வெளிக்காட்டி இருந்தார்கள். இப் பரீட்சைப் போட்டிகளிற்ககான பரிசிலினை கொழும்பு வெலிகம ஸ் ரோர் ஸ் உரிமையாளரான திரு.க.ச.பொன்னம் பலம் அவர்கள் தமது துணைவியார் ஞாபகார்த்தமாக வழங்கியிருந்தார்.

வைரவிழா காலப்பகுதியில் மேற் கொள்ளப்பட்ட நிலையம் சார் அபிவிருத்திகள்

இந்து வாலிபர் சங்கமானது வைரவிழாவினை முன்னிட்டு சனசமூக நிலையத்தில் பல கட்டிட அபிவிருத்தி வேலைகளை முன்னெடுத்திருந்தது. அதாவது நிலையக்கட்டிடங்கள் கற்று மதில் என்பவற்றிற்கு வர்ணம் பூசுதல் நிலையத்தின் முன்புறத்திற்கு நிலக்கல் பதித்து முற்றத்தினை அழுகுபடுத்தல், வெவல்சீற் அடித்தல், அரங்கத்திற்கு வர்ணம் பூசுதல், அரங்கத்திற்கு திரைச் சீலை போடுதல், கொடிக்கம்பம் நாட்டும் நிரந்தர மேடை அமைத்தல், சரஸ்வதி சிலை நிறுவுதல், நுழைவாயில் வளைவு கட்டல், கேற் போடல், பலன்ஸ் போட் அடித்தல், பூச்சாடிகள் வைத்தல், மின்சார வேலைகள், தண்ணீர்த்தாங்கி மூடி புனர மைத்தல் முன்பள்ளி தளபாடங்களிற்கு வர்ணம் பூசுதல் என பல வேலைத் திட்டங்கள் வைரவிழாவை முன்னிட்டு பல லட்சம் ரூபா செலவில் மேற் கொள்ளப்பட்டது. மரத்தினாலான பேச்சு மேடை தாங்கி தலைவர் களின் பெயர்ப் பலகை செய்யப்பட்டமை.

கலையரங்கமும் சங்கத்தின் விழாக்களும்

கைதடி கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ள சின்னத் தம்பி அம்பலவானர் ஞாபகார்த்த கலையரங்கத்திற்கும், இந்து வாலிபர் சங்கத் திற்கும் இடையில் நெருங்கிய தோர் தொடர்பு இருப்பதனை உணர முடிகின்றது. ஏன் எனில் 2014 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வாணிவிழாவின் போதே இவ்வரங்கமானது திறப்பு விழா

காணப்பெற்றது. அன்றிலிருந்து இன்று வரைக்கும் சங்கத்தின் ஒவ்வொரு வாணிவிழாவிற்கும் கலையரங்கம் புதுப் பொழி வெறுவதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வருடம் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வைரவிழா வினை முன்னிட்டு கலையரங்கம் மேலும் மேலும் புதுப்பொழி வெற்றி ருப்பதனைக் காணலாம். கலையரங்கம் உட்பகுதி வெவல் சீட் அடிக்கப்பெற்று, திரைச்சீலைகள் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்டு வர்ணப்புச்சுக்கள் பூசப்பெற்று புதுப்பொழி வெற்றிருப்பதானது மகிழ்ச்சியானதாகவுள்ளது. இவ் அரங்கத்தினை வண்டனில் வதியும் நம் புலம் பெயர் வாழ் அங் கத் தவரான திரு. அ. செல்வராசா அவர்கள் தனது தந்தையார் அமரர் சின்னத்தம்பி அம்பல வானர் ஞாபகார்த்தமாக அமைத்து தந்துள்ளார். இவருக்கும் எமது இந்து வாலிபர் சங்கத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதனைக் குறிப்பிடலாம்.

வைரவிழாவும் புலம்பெயர்வாழ் உறவுகளின் ஒத்துழைப்பும்

சங்கத்தின் வைரவிழாவை கொண்டாடவுள்ளோம் என நாம் நம் புலம்பெயர் வாழ் உறவினர்களிடம் கேட்ட பொழுது எந்தவித மறுப்பும் இன்றி நல்லுள்ளம் படைத்த நம் உறவுகள் உதவிக்கரம் நீட்டியமையானது எமக்கு பெரும் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியதோடு அவர்களது பெரும் தொகைநிதி எம்முடைய நல்லெண்ண முயற்சிக்கு உரமுட்டியது. என்றால் இல்லாதவாறு இவ்வளவு பெரும் தொகையான பணத்தினை வாரி வழங்க முன்வந்த எம்புலம்பெயர் வாழ்

உறவினர் களுக்கு என் ரென் றும் எம்முடைய நன்றிகள் உரித்தாவதோடு அவர்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று பல்லாண்டு காலம் வாழ்கவென உளமார வாழ்த் துகின் நோம். இவர்களால் வழங்கப்பட்ட நிதி விபரங்கள் வரவு செலவு அறிக்கையாக வெளிவரும் அடுத்த நூலில் இடம் பெறவள்ளது.

சங்கம் மேற்கொள்ளவள்ள எதிர்காலத் திட்பங்கள்

இந்து வாலிபர் சங்கம் தனது சேவைகளை மேலும் மேலும் விஸ்தரித்து இளைஞர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் புதிய திருப்பம் ஒன்றினை கைதடியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற ஓர் அவா எல்லோர் மத்தியிலும் காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பின்வரும் செயற்பாடுகளை எதிர்காலங்களில் மேற்கொள்ளத்திட்டமிட்டுள்ளது.

- 01) இரவுநேர வகுப்புக்கள் நடாத்துதல்
- 02) அறநூறி வகுப்புக்கள் நடாத்துதல்
- 03) திருவெம்பாவை பஜனையினையும் வெள்ளிக்கிழமை பஜனையினையும் விஸ்தரித்தல்.
- 04) பன்னிரு திருமுறை முந்நோதல் ஒன்றை அடுத்த ஆண்டு மேற்கொள்ளல். (வீரகத்தி விநாயகப் பொருமான் தேவஸ்தானத்தில்)
- 05) சைவமாநாடு நடாத்துதல்
- 06) நிலைய முன்பள்ளிக்கு தம்மாலான பணிகளினை மேற்கொள்ளல்
- 07) வீரகத்தி விநாயகப் பொருமான் ஆலயத்தில் மாதகத்தில் இரு தடவைகள் சரியைத் தொண்டுகளை மேற்கொள்ளல்
- 08) காளியம்பாள் ஆலயத்தில் சரியைத் தொண்டுகள் மேற்கொள்ளல்.

வைரவிழாவினை முன்னிட்டு நிலையத்தின் முகப்பு, சரஸ்வதி சிலை என்பன நிறுவியும் கட்டிடங்கள் வர்ணம் பூசப் பெற்று அழகுறச் செய்து கவின் நிலைப்படுத்தியது சிறப்பான செயற் பாடாகும். வைரவிழாவின் செயற் பாடுகளை முன்னிட்டு அனைத்து அங்கத்தவர்களும் புலம் பெயர் வாழ அங்கத்தவர்களும் ஒற்றுமையுடனும் சிறப்பாகவும் செயற்பட்டமையினை சிறந்த சமூகப்பினர்ப்பினையும் ஒற்றுமையே பலம் என்பதனையும் வெளிப் படுத்தி நிற்பதனைக்குறிப்பிடலாம்.

இவ்வருடம் வைரவிழாவினை கொண்டாடும் இச்சங்கம் தனது பிரதான நோக்கக் கூற்றிற்கமைய பணிகளை மேற்கொண்டு தொடர்ந்தும் எதிர்காலத்தில் சமூகத்தில் சிறந்தவர்களாக மினிர்ந்து சைவமும் தமிழும் வாழ இளைஞர்கள் நாம் ஒற்றுமையுடன் இணைந்து செயற்படுவோமாக

உசாத்துனை

- * கைதடி கிழக்கு சனசமூக நிலைய பவளவிழா மலர்
- * இந்து வாலிபர் சங்க 14 ஆவது ஆண்டு நிறைவு துண்டுப்பிரசரம்
- * மற்றும் முன்னாள் தலைவர்களான இ.விசிதரன், க.ச.கணதிப்பிள்ளை, ந.ஜெயகாந்தன், சே.செல்லத் துரை (நிலையத்தலைவர்)

**ஒரும்ப காலம் தொடக்கம் இன்று வரை தலைவர்கள்
செயலாளர்கள், பொருளாளர்கள் பற்றிய விபரம் (சில காலப்பகுதிகளின்
செயலாளர், பொருளாளர்கள் பற்றிய தரவுகள் சீராக கிடைக்கவில்லை)**

ஆண்டு	தலைவர்	செயலாளர்	பொருளாளர்
1958	ஆ.கந்தையா	-	-
1967	செ.வேலாயுதம்	-	-
1970	க.ச.கணபதிப்பிள்ளை	சே.செல்லத்துரை	
-	சி.சிவநேசன்	-	சுரேஸ்
-	ந.ஜெயரூபன்	த.பிரதீபன்	க.இந்திரராசா
-	செ.மதிரூபன்	-	-
1994	க.இந்திரராசா	பா.கரிகரன்	தி.ஜெயதரன்
1996	கா.சுயந்தன்	பொ.சிவகரன்	தி.திருவருட்செல்வன்
1997	இ.விசிதரன்	பொ.சிவகரன்	தி.திருவருட்செல்வன்
	இ.விசிதரன்	ந.துவாரகன்	தி.திருவருட்செல்வன்
2004	ந.ஜெயகாந்தன்	ந.துவாகரன்	கா.சுயந்தன்
	ந.ஜெயகாந்தன்	கு.பாலகஜன்	க.பிரதீப்
2013	மு.பத்மரூபன்	சி.கபிள்ராஜ்	இ.தனுசன்

இந்து வாலிபர் சவீக ஸ்தாபகர் “குலபதி” ஆறுமுகம் கந்தையாவின் பணிகள்

ஈழ நன்நாட்டின் முடியெனத் திகழும் யாழ்ப்பாணத்தின் தென் மராட்சிப் பகுதியில் எழில் கொஞ்சம் கைதடி என்னும் பகுதியில் ஆறுமுகம் சின்னப்பிள்ளை தம்பியினருக்கு ஏக புதல்வனாக 1943.10.17 இல் இவ்விலகில் ஆ.கந்தையா அவர்கள் அவதரித்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியினை கைதடி சேது காவலர் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை யா/கைதடி விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயத்திலும் ஊ.ஆ.ஞ் பாட சாலையிலும் பயின்று பாலபண்டிதல் கலைமாணி (B.A) பட்டமும் பெற்றார்

இவர் இளமைக்காலத்திலேயே சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் தன்னால் பல தொண்டுகளை செய்ய ஆரம்பித்தார். மக்களிடையே சமய அறிவு வளர வேண் டும் அன்பதனைக் கருத்தில் கோண்டு தனது கிராமத்தில் மட்டுமல்லாது அயற் கிராமப் பாடசாலைகள் தோறும் சென்று சமய சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்தி சமய வகுப்புக்கள் நடாத்தி மாணவர்களிடையே சமயப் பரீட் சைகள் பேச்சுப்போட்டிகள், மனனம் போட்டிகள் என்பவற்றை நடாத்தி பரிசில்கள் வழங்கி சிறுவர்கள் சமய நல்லொழுக்கத்தில் வளர வழிகாட்டி னார்.

கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தினை ஆரம்பித்து பல சைவமாகா நாடுகளை நடத்தி சமய வளர்ச்சியில் பெருமை கண்டவர். ஆறுவது சினம் என்ற கூற்றை ஆணித்தரமாகக் கொண்டு அன்பாலும் பண்பாலும் பகைவர் களையும் வென்றெடுத்த பெருமகான்.

பொருளாதார விருத்தி குறை வான குறைவான பணம் தலைதூக்காத காலத்தில் மக்கள் பல பல கஸ்ரங்களை அனுபவித்த 1975 ஆம் ஆண்டு சின்னஞ் சிறார்களின் வாழ்க்கையை மனதில் கொண்டு கைதடியிலேயே ஓர் “சைவச் சிறுவர் இல்லத்தை” ஆரம்பித்து அதனை நிர்வகித்து கிராமத்திற்கு பெருமை தேடியதோடு சிறார்களின் நல்வாழ்விற்கும் அத்திவாரமிட்டார்.

நாவலர் பெருமான் அச்சுக் கூடமைத்துச் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தமை போன்று நவீன நாவலராக நிமிர்ந்து நாவலர் வழி நின்று மிகமிக இளமையிலே சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க ஆர்வம் கொண்டு அச்சுக் கூடமைத்து அத் தொண்டினை சீரா கவும் சிறப்பாகவும் நால் கோல் மூக்கர்த்தம் பார்த்து நாற்காலியாப் செய்து எளிமையாக வாழ்ந்தார். தமிழர் களின் பாரம்பரியத்திற்கும் வழிஅமைக்கும் வகையில் அஷ்டலக்சுமி நாட்காட்டி, மாதக்கலன்டர் தினக்குறிப் புக்கள், மற்றும் மழுலைச் செல்வங்களாக அரிச் சுவடிகளையும் கதைகளையும்

மடல்களையும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் அச்சிடும் இலங்கைக்கப்பாலும் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் கல்விக்கு ஆக்கட்டுரவுமான பங்களிப்புச் செய்தார்.

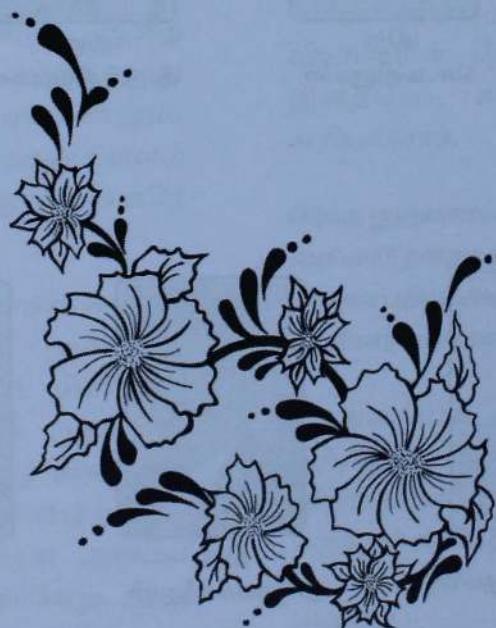
கைதடி வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் கோவில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் பறவதவர்த்தனி இராம லிங் கேஸ்வரருக்கு (சிவன்) மகோற் சவத்தை ஆரம்பித்து நடாத்தும் பொருட்டுக் கொடித் தம்பமமைத்து கொடி யேற்றத் திருவிழாவையும் ஏற்று நடாத்துவதற்குத் துணிந்து செயலில் இறங்கி னார். இற்றை வரைக்கம் கொடி யேற்றத் திருவிழா இவரது குடும்பத்தினரால் நடாத்தப்படுகின்றது.

கைதடி கிழக்கில் தன் குலதெய்வமான வீரமாகாளிதேவிக்கு கோவில் அமைத்து நித்திய பூஜை நடக்க ஏற்பாடு செய்தமை இவரது சைவச் சமயம் ஆன்மீகப்பணிக்கு சான்றாதாரமாக விளங்குகிறது.

இவரது சமய சமூகப் பணிகளின் வளர்ச்சியினால் அகில இலங்கைச் சமாதான நீதிவான் பட்டத்தையும், இந்தியாவிலேயே “குலபதி” பட்டத்தையும் பெற்று உலகறிந்த சமயப் பெரியாராக விளங்கிய “குலபதி” ஆறுமுகம் கந்தையா அவர்கள் 2004ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 21ம் நாள் இறைவன் பாதங்களைச் சேர்ந்தார். அவரால் மேற்கொள்ளப் பட்ட அறப்பணிகள், சைவசமூகப் பணிகள் ஆன்மீகப் பணிகள் இன்னும் பற்பல பணிகளைச் செய்த பெரியாராவார்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக் க்கப்படும்

தோன்றல் புகஞ்சன் தோன்றுக அஃ(து) ஸோர் தோன்றவின் தோன்றாமை நன்று.

ஷர்ம் காலத்திலிருந்து வரை சேவை புரிந்த தலைவர்கள்

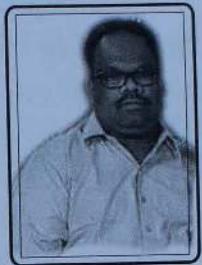
அமர்ர
நூ.கந்தயா

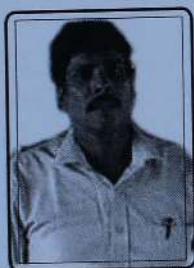
அமர்ர
செ.வேலாயுதம்

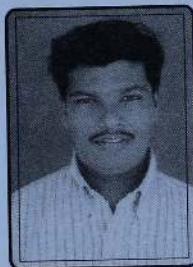
திரு
க.ச.கணபதி பிள்ளை

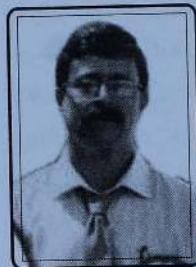
திரு
சி.சிவனேசன்

திரு
ந.ஜெயலக்ஷ்மி

திரு
செ.மதிருபன்

திரு
க.வின்சிட்ராமா

திரு
கா.சுயந்தன்

திரு
சி.விசித்ராஜன்

திரு
ந.ஜெயகாந்தன்

திரு
மு.பத்மலூபன்

விநாயகர் வழிபாடும் கஜமுகாசரன் போரும் தத்துவ உட்பொருள் விளக்கம்

கலைஞர், பிரம்மார்ஜி ப. சிவானந்த சுர்மா B.A. (Hons)
(கோய்யாம் சிலம்)

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

மனித வாழ்க்கையில் வேண்டிய அனைத்தையும் பெற்றுப் பேரின்ப வாழ்க்கை வாழப் பெரிதும் உதவுவது விநாயக வழிபாடாகும். திரு ஆகிய செல்வமும், கல்வி அறிவும் அவற்றால் கிட்டும் சீர் ஆகிய பெரும் சிறப்பும் பிற உயிர்கள் மீது கொள்ளும் கருணை என்னும் இரக்க சிந்தனையும் கிட்டி நல் வாழ்க்கை வாழுவும் அவ்வப்போது வரும் தீமைகள் காய்ந்து நாசமாகவும் நமக்கு உதவுபவர் விநாயகரேயாவார். அதுமட்டுமல்லாமல் வாழ்க்கை இனிதே நிறைவு பெற்றாக வேண்டும், இறை பத்தில் சேர வேண்டும். அதற்கு நமது உள்ளம் பக்குவும் பெறவேண்டும். பருவமாய் உரியகாலத்தில் நமது உள்ளம் பழுக்க வேண்டும். அதற்கு விநாயகரே அருள் வழங்குபவர்.

இதற்குப் பலகாரணங்களை நாம் விளங் கிக் கொள்ளலாம். மூலமுதற் பொருளாய் யாவற்றுக்கும் தொடக்கமாக இருப்பவர் விநாயகர். அதுமட்டு மல்லாமல் அவரது வழிபாடு மிக இலகுவான வழிபாடாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவரது திருவருவ அமைப் பிலும் வழிபாட்டிலும் பல்வேறு தத்துவார்த்த உட்பொருள்கள் இருக்கின்றன.

இத்தத்துவார்த்த உட்பொருள்களை
இலகுவாக விளக்கும் வகையில் சுவையான புராணக்கதைகள் பல உள்ளன.

விநாயகர் ஓம் எனும் பிரணவ வடிவானவர். பிரணவ மந்திரப் பொருளானவர். அந்த ஓம் எனும் நாதமே பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்கே காரணமாய் நின்று அப்பிரபஞ்சம் எங்கும் வியாபித்து நிற்கிறது. ஓங்காரமே விநாயகராக வடிவெடுத்தது.

பாங்கரில் வருவதோர் பரமனாணையால்
ஆங்கதனாவேணில் ஆதியாகியே
ஒங்கியதனியைமுத் தொன்றிரண்டதாய்த்
தூங்குகை மலைகளிற் தோன்றிற் றென்பவே
(கந்தபுராணம் - கயமுகனுறப்த்திப்படலம் 142)

கந்தபுராணத்தில் இவ்வாறு விநாயகரின் தோற்றம் கூறப்படுகிறது.
இதையே சம்பந்தர் அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

பிழியதனுருவமை கொள்மிகு கரியது
வழிகொடுதனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வழிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

வாதுளாகமம் சுப்ரபேதாகமம் முதலிய வற்றிலும் பல்வேறு புராணங்களிலும் விநாயகரின் உற்பத்திபற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றின் உட்பொருளை விளங்கிக்கொள்ளுதலே முக்கியம்.

சைவசமயத் தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபரம் பொருளையே சிவம் - சக்தி என அதன் அருள் நிலையில் வேறு பிரித் துப் பார்க்கும் நாம் அவ் விரண் டின் சேர் க்கையாகத் தோன்றிய ஒரே வடிவமாக விநாயகரைக் காண்கிறோம். யானையைப் பார்ப்பதில் யாருக்கும் வெறுப்புவராது. குழந்தையைப் பார்க்கும் போதும் ஆனந்தமே உண்டாகும். ஒரு யானைக்குழந்தையான விநாயகரின் தோற்றப் பொலிவே பக்தர்களிடத்தில் ஒரு அன்பையும் பக்தியையும் ஏற்படுத்தும்.

கயமுகாசரனை அழித் துத் தேவர்களைக் காத்தலே விநாயகர் தோற்றத்துக்குரிய மூலகாரண மென்பதால் அவர் யானை முகத்தோடு தோன்றியமை பொருத்தமே. இனி, யானை வடிவம் ஓங்காரத்தையொத்தது. யானையின் ஓலியாகிய பிளிறலும் ஓங்காரமே. ஓங்காரம் என்பது ஞான வடிவம். ஞானமே யாவற் றுக்கும் ஆதியும் அந்தமுமாம். ஆணவ சொருப மான கயமுகனை ஒடுக்கித் தேவர் களுக்கு அந்த உண்மையை விளக்கவே விநாயகர் யானை வடிவம் மேற் கொண்டார் எனலாம். கயமுகன் வரபலம் பெற்றவன். நீண்டகாலம் தவம் செய்து, தேவர்களோ மனிதர்களோ விலங்குகளோ தன்னை அழிக்கக்கூடாது எனவும் ஆயுதங்களால் தன்னைக் கொல்லக் கூடாதுஎனவும் இறைவனிட மிருந்தே வரம் பெற்றவன். அதனால் தான் தெய்வீக இயல்பும், மனித உடலும், மிருகத்தலையும் கொண்ட வடிவினராகிய விநாயகர் தமது தந்தங்களிலொன்றை ஒடித்தே அதனால் அவனை அழிக்கிறார்.

ஆன்மாக்கள் தாம் செய்யும் நல்வினைகளுக்கான நற்பலனையும் தீவினைகளுக்கான துன் பங்களை அல்லது தண்டனைகளையும் பெற்றே ஆகவேண்டும் என்பது சைவ சித்தாந்தம் கூறும் அடிப்படை உண்மை. கணிதக் கோட்பாடுபோல நல்வினையும் தீவினையும் ஒன்றை ஒன்று சமன்செய்தல் ஒருபோதும் இயலாது. அதனால்தான் அசரர்களின் தவத்திற்கு ஆண்டவன் வரங்களை நல்குகிறான். பின்னர் அவர்கள் ஆணவ மிகுதியால் செய்யும் தீவினைகளின் பலன் அவர்களைத் தண்டிக்கும்படியும் ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிடுகிறான்.

இங்கு கயமுகன் வரத் திற் கிணங்க அவனைக் கொல்ல மனிதர், தேவர், மிருகம் ஆகிய மூவருமல்லாத ஒருவர் தேவைப்பட்ட நிலையில் அம்முன்றும் இணைந்த வடிவமாக வினாயகர் தோற்றம் பெறுகிறார். ஆயுதங்கள் அவ்வசரனை அழிக்க முடியாது என்பதால் விநாயகர் தமது தந்தத்தையே ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகிறார். அடுத்து அவன் ஆணவத்தின் வடிவம் என்பதால் அவன் முற்றாக அழிந்து விடாமல் பெருச்சாளி வடிவமாக மாறி விநாயகருக்கு வாகனமாக ஆகிறான். எப்போதும் நடராஜர் பாதங்களின் கீழ் இருக்கும் முயலகனையும், முருகனால் வலி கெடுக்கப்பட்டு சேவலும் மயிலுமாக மாற்றப்பட்ட சூரபதுமனையும் இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

பெருச்சாளி வடிவம் பெற்று அவர் வாகனமாக மாறுகிறான் என்பது நிதி திய வஸ் துவாகிய ஆணவம் வலிகுன்று மேயன்றி அழிவதில்லை என்ற சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை

விளக்கவே. புராணங்களில் வரும் தேவாசர யுத்தங்கள் யாவும் மலபரிபாக விளக்கமாகவே அமைவதை அப்பர டிகள் ஒரே பாடலில் காட்டுவதைக் காணலாம்.

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் -போனும்

கயாசுரனை அவனாற்கொல் வித்தார் -போனும்

செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் -போனும்

திசைசமுகன்தன் சிரமான்று சிதைத்தார் -போனும்

மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போனும் வியன்வீழி மிழலையிடம் கொண்டார் போனும் ஜவேள்வி ஆழங்கம் ஆனார் போனும்

அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே

குழந்தையும் தெய்வ வழும் கொண்டாடும் இடத்திலே என் பார்கள். விருப்புடனும் மகிழ்ச்சி யோடும் விளையாட்டாகப் பழகினால் தான் குழந்தைகள் நம்மோடு அன்பாக இருக்கும். அதேபோலவே தெய்வ வழிபாட்டை நாம் நமக்கு ஒரு சுமையாக ஒருபோதும் கருதலாகாது என்பதற்காக விரதங்கள் வழிபாடுகளை அனைவரும் கூடிக் கொண்டாடும் விழாக்களாக வகுத்துத் தந்தனர் நமது முன்னோர். திருவிழா நாட்களில் தினமும் சுவாமி வீதி வலம் வருதல் இத்தகைய விழாவாக அமைகிறது. அதிலும் ஒரு நாள் தீமைகளை அழித்தலின் அடையாளமாக வேட்டைத் திருவிழாவாக அமைகிறது. ஸ்கந்தஷஷ்டியில் ஒரு சூரன்போர், நவராத்திரியில் ஒரு வாழை வெட்டு, இதேபோன்றதே விநாயகர் பெருங்கதையில் ஒரு கஜமுகாசரன் போர். புராணங்களில் நிகழ்ந்தவற்றை கூத்துகளாக, நாடகங்களாக நடித்து

மகிழ்வதுபோல ஆலயங்களில் கிரியைக் கோடு இணைந்த செயல் நிகழ் வகளாகவும் நடத்திக் காட்டும்போது மக்களுக்கு அவற்றில் ஈடுபாடும் அனால் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபாடும் உண்டாகவேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கம்.

இவ்வகையில் யானை முகத்த வனாகிய கயமுகாசரனை விநாயகர் போர் செய்து அழிக்கின்ற நிகழ்வைப் பெருங்கதையின் இறுதி நாட்களில் நிகழ்த்திக் காட்டுதல் மரபு. அப்போது முருகன் கோவில்களில் நிகழும் சூரன் போர்போல் சுவைநிறைந்ததாக இருப்ப தற்காக, விநாயகபுராணம் முதலிய கதைகளில் காணப்படும் வேறு பல செய்திகளையும் இணைத்துக் கொள்கின்றனர். எல்லாத் தெய்வ வடிவங்களின் உற்பத்திகளைப் பற்றியும் புராணக் கதைகள் கூறும்போது அவர்களின் பால லீலைகளும் (சிறுவயது வினையாட்டுக்கள்) வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு அசரர்களை வெல்கின்ற கதைகளும் விபரிக்கப்படுவது வழக்கம். அவ்வாறே விநாயக புராணங்களிலும் அவரது பல்வேறு லீலைகளும் பல அசரர்களை அவர் வதம் செய்த வரலாறுகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுட்சிலவற்றை கயமுகாசரன் போருடன் இணைத்து நடத்துவதுண்டு.

விநாயகர் வரலாற்றைக் கூறும் பார்க்கவபுராணத்தில் வக்ரதுண்ட விநாயகர், சிந்தாமணி விநாயகர், கஜானன விநாயகர், விக்ன விநாயகர், மழுரேச விநாயகர், வல்லபை விநாயகர் முதலிய பல்வேறு விநாயகர் உற்பத்திகள் சொல்லப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு கதையிலும் வெவ்வேறு முனிவர்கள், தேவர்கள், அரசர்களாகிய தமது

பக்தர்களுக்கு அருள் செய்யும் பாங்கும் அவர்களுக்கு இடையூறு செய்கின்ற வெவ்வேறு அசரர்களை அழிக்கும் மாண்பும் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்தக் கதைகளில் கஜமுகாசரன், அனலாசரன், வில்லவன், வாதாபி, சிந்தூரன் முதலியோர் முக்கிய மாணவர்கள். இவர்களில் சிலருடைய கதையும் கஜமுகாசரன் போரில் இடம்பெறச் செய்வதுண்டு. சிந்தூரன் என்ற பத்துத்தலை அரக்கன் இவர்களில் முக்கியமானவன்.

ஒருசமயம் பிரமதேவர் கொட்டாவிலிட்டபோது அதினின்றும் தோன்றியவனே இந்தச் சிந்தூரன். இக்கதையில் நமக்கு வேண்டிய தத்துவ பாடங்கள் பல உள்ளன. கொட்டாவி என்பது சோர்விற்குஅறிகுறி. மறதியும் சோர்வும் ஆன்மீகத்தின் எதிரிகள். சாத்வீகம், இராஜசம், தாமசம் என்னும் முக்குணங்களில் தாமச குணத்தின் அடையாளம் கொட்டாவி. அசரர்கள் தாமச குணம் படைத் தவர் கள். இதன்காரணமாகவே வேதநாயகனும், படைப்பின் முதல்வனுமாகிய பிரமனின் தவறு ஒரு அசரனை உண்டாக்கி விட்டது.

உண்டாக்கியதோடு பிரமனது தவறு முடிந்துவிடவில்லை. வளர்த்தும் விடுகிறார். தனது கொட்டாவியில் தோன்றியதால் தனது மைந்தன் எனக் கொண்டாடித் தேவர்கள், மனிதர்கள், அசரர்களாலும் ஆயுதங்களாலும் கொல்லப்படமுடியாத வரத்தையும் தந்து அனுப்புகிறார். அவன் தனது தந்தையாகிய பிரமதேவரிடமே வரபலத் தைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க முற்பட்ட போது சாபமும் தந்து அனுப்பி

விடுகிறார். அவனை அழிப்பதற்காகத் தலையற்ற முண்டமாகப் பார்வதியின் வயிற்றில் தோன்றிய கணபதி முன்னர் அழிக்கப் பட்ட கஜமுகாசரனின் தலையைத் தனது உடலோடு சேர்த்து யானை முகத்தவனாகத் தோன்றுகிறார். யாராலும் அழிக்க முடியாத சிந்தூர ணோடு போர் செய்து எந்த ஆயத்தாலும் அவனை அழிக்க முடியாது என்பதால், அவனுக்குத் தனது விஸ்வரூ பத்தைக் காட்டி அவன் அதனைக் கண்டு திகைத்து நிற்கும்போது அவனுடலைத் தமது நீண்ட துதிக்கையினால் பற்றி நக்கிக் குழைத்துச் சிந்தூர சந்தனமாகத் தமது மத்தகத்திலே பூசிக்கொள்கிறார். அவனது உயிர் விநாயகரின் பாதங்களில் பேரானந்தமடைகின்றது. சிந்தூரன் உற்பத்தியான போது உலகெங்கும் வாசனை பரவியதாம். அவனுடல் அத்தகைய நறுமணம் பொருந்திய தாகும். வேதமோதும் பிரமனின் வாயில் தோன்றியவன் என்பதால் அசர குணம் இருந்தாலும் அற்புதமான மணமுடைய வனாகவும் இருந்திருக்கிறான். இப்போது அவனது உடல் வாசனை மிக்க சந்தனமாக விநாயகர் திரு மேனியில் திகழ்கிறது.

அசரர்களை ஆண்டவன் தமது பாதங்களில் சேர்த்துக் கொள்வது அவர்களின் நல் வினைப் பயன் காரணமாகவே. அவர்கள் தவவலிமை மிக்கவர்கள், வரபலம் மிக்கவர்கள். ஊக்கம், மனவறுதி, விடாழுயற்சி முதலிய தவம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் தெய்வ அனுகூலம் பெறுவதை யாரும் தடுக்கமுடியாது. ஆனவவலிமை இடையில் ஆன்மாவைத் திசைதிருப்பும் போது இறையருள் தன் டித் துத் திருத்துகின்றது. இதனை மறக் கருணை

என்பர். வழிபாடுகளில் விரதவழிபாடு சிறப்பாகக் கருதப்படுவது, விரதமும் தவமும் ஒருதன்மைத்தான் தென்பதா வேயே. தவத்திற்கிணையான விரத வழிபாடுகளில் மனமொன்றி ஈடுபடு வோர் அதற்கேற்ற மனவலிமையும் அருள்வலிமையும் பெற்றிருப்பதை அனுபவத்தில் காணலாம்.

விரத வழிபாடுகள் மக்களை இறைவனிடம் சேர்க்கவல்லவை. அவ் வகையில் விநாயகருக்கென்று சிறப்பான விரதங்களும் உள்ளன. வாரந்தோறும் அநுஷ்டிக்கும் சுக்கிர வாரவிரதமும், மாதந்தோறும் அநுஷ்டிக்கும் சதுர்த்தி விரதமும், வருடத்தில் ஒருதடவை கைக்கொள்ளப்படும் விநாயகஷஷ்டி விரதமும் அவையாம்.

விநாயக விரதங்களுள் மிக விசேஷமானது விநாயக சதுர்த்தி. இந்துக்கள் யாவரும் விரும்பி அநுஷ்டிக்கும் விரதம். விநாயகப்பெருமான் உற்பவமான தினம் இது என்பர். ஆவணிமாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தித் திதியன்று இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கப்படும்.

கந்தபுராணத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இந்த விரதமானது சூதமுனி வரால் பஞ்சபாண்டவருக்கு உபதேசிக் கப்பட்ட பெருமையை உடையது. துரியோதனனாதி கௌரவர்களின் கொடுமையினால் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்ய நேர்கிறது. காட்டிலே மிகுந்த கஷ்டமும் மனவேதனையும் அடைந்திருக்கும் நிலையில் சூத முனிவரை ஒருநாள் சந்திக்கிறார்கள்.

அப்போது தருமர் தமது கஷ்டங்கள் நீங்கிச் சுகமாக வாழ வழிகேட்கிறார். அதற்கு வழியாக இந்த விநாயக

சதுர்த்தி விரதத்தை உபதேசிக்கிறார் சூதமுனிவர். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த விரதத்தை முன்பு அநுஷ்டித்துப் பயன்பெற்றவர்களின் வரலாற்றையும் எடுத்துக்கூறுகிறார்.

தமயந்தி நளனை மீண்டும் அடைந்ததும், கிருஷ்ணர் ஜாம்பவதி யையும் சியமந்தகமணியையும் பெற்றுக் கொண்டதும். இராமன் சீதையை மீட்டதும், இந்திரன் அசரப்பகையை வென்றதும், பசீரதன் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்ததும் இந்த விரத மகிமையினால்தான் என்று விளக்கினார்.

இதனைக்கேட்ட பாண்டவரும் முறைப் படி விநாயக சதுர்த்தி விரதத்தைக் காட்டிலேயே அநுஷ்டித்து உரிய காலத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்றனர். இஷ்ட சித்திகளைப் பெற விரும்புவோர் இவ் விரதத்தைக் கைக்கொள்ளலாம்.

மாதந்தோறும் வருகின்ற இரு பட்சத்துச் சதுர்த்தி நாட்களும் விநாயகருக்குரிய விரத நாட்களே. சதுர்த்தி விரதம் எனப்படும் இந்த நாட்களிலும் விரதமிருப்பது மிக விசேஷமானதாகும். கிருஷ்ணபட்சச் சதுர்த்தியை சங்கடஹர சதுர்த்தி என்பர்.

ஆலயங்களில் ஆகம முறைப்படி கும்ப பூஜை, அபிஷேகம், பூஜை, சுவாமி வீதி வலம் வருதல் முதலியன் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. பூர்வபட்சச் சதுர்த்தியின்போது சந்திரனைப் பார்க்கலாகாது. அதனால் சந்திரோதயத்தின் மூன் திருவிழா முடிவுபெற்றுவிட வேண்டும். அபரபட்சச் சதுர்த்தியாகிய சங்கடஹர சதுர்த்தியின் போது

சந்திரனைத் தரிசிக்கவேண்டும். அதனால் சந்திரோதயத்தின்போது திருவிழாநடைபெறும்.

விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்கள் சிலர் பகலில் உபவாசமாக இருந்து இரவு சவாமி தரிசனமாகியபின் பொங்கல் உண்பதுண்டு. ஆனால் பொதுவாக சோமவார விரதத்திற்கு மட்டுமே இரவில் அன்னம் உண்ணும் வழக்கம் பெரியோரிடம் இருந்தது. ஏனைய விரதங்களுக்கு இரவில் அன்னம் அருந்துவது ஏற்றதன்று. உபவாசமே சிறந்தது. இயலாதவர்கள் விநாயகரது நிவேதனமாகிய மோதகம் முதலிய வற்றை மட்டும் உண்டபின் மறுநாள் காலையில் பாரணை செய்வது தகும்.

சிறந்த கல்வியும் தெளிந்த ஞானமும் செல்வமும் மகப்பேறும் நோய் நீக்கமும் இவ்விரதத்தின் பலன்களாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் காரியத் தடைகள் சங்கடங்கள் யாவும் நீங்கி எடுத்த காரியங்கள் யாவும் வெற்றிபெற விரும்புவோர் இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்பர்.

அதிகாலை நீராடித் தோய்த் துலர்ந்த ஆடையணிந்து நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள் நிறைவேற்றிய பின் “சந்திரோதய வேளைவரை எந்த உணவும் உட்கொள்ள மாட்டேன். உன்னையே நினைத்திருப்பேன். என் சங்கடங்களை நீயே தீர்க்கவேண்டும்” என்று விநாயகரை மனமுருகி வேண்டி விரதத்தை ஆரம்பித்துப் பகல் முழு வதும் உபவாசமாக இருக்கவேண்டும்.

ஆவணி மாதம் தேய்பிறைச் சதுர்த்தி மஹா சங்கடஹர சதுர்த்தி எனச் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகிறது.

மாசிமாதச் சதுர்த்தியும் சிறந்ததே. இவ்விரண்டில் ஏதாவதொரு நாளில் விரதத் தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். செவ்வாய்க் கிழமையுடன் சேர்ந்து வரும் சதுர்த்தியும் சிறப்பானதே. இருபத் தொரு வருடம் அனுஷ்டிப்பது நன்று. ஏழு வருடம் அல்லது ஒரு வருடம் அனுட்டித்த பின்னர் பூர்த்தி செய்யலாம்.

பெருங்கதை விரதம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் நீண்ட விரதம் விநாயகஷஷ்டியாகும். விநாயகர் ஆலயங்களி லெல்லாம் கார்த்திகை மார்கழி மாதங்களில் நீண்ட விரதமாக அமையும் விநாயகர் பெருங்கதை விரதம் மிகச் சிறப்பாகக் களைகட்டிவிடும். கார்த்திகை மாதத்தேய்பிறைப் பிரதமை முதல் மார்கழி மாத வளர்பிறை ஷஷ்டி வரையிலான இருபத்தொருநாள் விரதம் இது.

(ஆரம்பமும் முடிவும் முக்கியமே தவிர சிலகாலங்களில் நாட்கள் குறைவதுமண்டு)

முன்பொருசமயம் மஹா விஷ்ணு பொய்ச்சாட்சி சொன்னதால் தமக்கேற்பட்ட சாபம் விநாயகரை வணங்கி நீங்கப்பெற்றார். இச்சாபம் நீங்கப்பெற்ற தினமாகிய மார்கழி மாத வளர்பிறை ஷஷ்டிநாளே விநாயக ஷஷ்டியாகும். இந்நாளை இறுதியாகக் கொண்ட இருபத்தொருநாள் விரதம் பெருங்கதை விரதமாகும்.

முதல் இருபதுநாளும் மத்தி யானம் ஒருபொழுது மட்டும் போசனம் செய்ய வேண்டும். இரவு பால் பழம் அல்லது பலகாரம் கொள்ளலாம். தினமும் விநாயகருக்கு இளநீர், கரும்பு, மோதகம். அவல், எள்ளுருண்டை என்பன நிதேனம் செய்து விநாயகர்

சரிதம்கூறும் பெருங்கதை, விநாயகர் புராணம் முதலியவற்றைப் படித்தும் கேட்டும் விநாயகரகவல், விநாயக கவசம் போன்றவற்றைப் பாராயணம் செய்தும் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

இறுதிநாள் விசேஷ பூஜை வழிபாடுகள் செய்து உபவாசமிருந்து மறுநாள் பாரணை செய்யவேண்டும். இவ் விரத ஆரம்பநாளில் இருபத் தோரிமையிலான விரதக் காப்பினை ஆண்கள் வலது கையிலும் பெண்கள் இடது கையிலும் கட்டிக் கொள்வர். இவ் விரதத் துக்கும் ஸ்கந்தஷ்டி விரதத்துக்கும் மட்டும் விரதாரம்பத்தில் பவித்திரமணிந்து சங்கல்பம் செய்யும் போது காப்புக் கட்டும் வழக்கம் உண்டு. இக்காப்பு விரதம் முடிந்த மறுநாள் அதாவது பாரணையிலன்று காலை பவித்திர விசர்ஜனத்துடன் அவிழ்க் கப்பட வேண்டும்.

(வரலட்சுமி விரதம், கௌரி விரதம் ஆகிய வற்றுக்கு விரதமுடிவில் காப்புக் கட்டி அடுத்த வருட விரதநாளில்தான் அவிழ்ப்பது வழக்கம்.)

கந்தபுராணம், லிங்கபுராணம், உபதேசகாண்டம் ஆகியவற் றிற் காணப்படும் இவ் விரத மகிமையை பிள்ளையார் கதை என்ற பெயரில் வரதபண்டிதரவர்கள் தனி நூலாகவும் செய்திருக்கிறார்.

முன்னொரு சமயம் விக்கிரமாதித்த மன்னனின் மனைவியருள் ஒருத்தியான இலக்கணசுந்தரி என்பாள் தான் அநுஷ்டித்து வந்த விநாயகங்கள் விரதத்தை இடையிலே கைவிட்டு அந்த விரதக் காப்பையும் அவிழ்த்து வீசி விட்டாள். அன்றிலிருந்து அவள் அனேக கஷ்டங்களைதைந்து மன்னனால் விலக்

கப்பட்டுக் காட்டையடைந்தாள். அவள் வீசிய காப்பு ஒரு அவரைக்கொடி மீது விழுந்தது. அவரைக் கொடி யோ அளவின்றிச் செழித்து வளைந்தது. அந்த அவரைக் கொடியிற் கிடந்த விரதக் காப்பைக் கண்டெடுத்த பணிப்பெண் ணொருத்தி தான் அதனைக் கையில் கட்டி விரதமநுஷ்டித்தாள். அவ்விரத பலனாக அவளை மன்னன் மணந்து அரண்மனை சேர்த்தான்.

காட்டில் அலைந்த இலக்கண சுந்தரி அங்கொரு முதாட்டியின் அறிவு ரைப்படி விநாயகங்கள் விரதத்தை மறுபடி தொடங்கி முறைப்படி நோற்றாள். அந்நாளில் காட்டிற்கு வேட்டையாட வந்த விக்கிரமாதித்த மன்னனும் களைப்புற்றுத் தண்ணீருந்த இவளிருந்த குடிலை நாடினான். அங்கு இலக்கணசுந்தரியைக் கண்டு மறுபடி அவளை மனம் செய்து அழைத்துச் சென்றான்.

இருபத்தொரு வருடம் இவ் விரதம் அநுஷ்டித்தபின் உத்தியாபனம் செய்யலாம். இயலாதவர்கள் ஏழுவருடமாவது கைக்கொள்ளலாம்.

விநாயகருக்கு மிகப்பிடித்த மானது அறுகம்புல். அவரது பூஜைக்கு ஆகாதது துளசி.

அவரது வழிபாட்டுமுறையும் மிக இலகுவானதே ஆலயமோ பிரதிஷ்டையோ திருவருவமோ இல்லாமல் ஒரு மஞ்சள் உருண்டையில் அல்லது சாணி உருண்டையில் அவரை ஆவாகணம் செய்து வழிபடலாம். இதைத்தான் பிடித்துவைத்த பிள்ளையார் என்று சொல்வார்கள். வெல்ல த்திலோ அரிசி மணியிலோ கூட அவரை

வழிபடலாம். ஆலயங்கள், கோபுரங்கள் எதுவுமில்லாமல் ஆற்றங்கரையிலும் அரசமர நிழலிலும் கூட அவர் வீற்றிருந்து அருள் புரிவார்.

இத்தகைய இலகுவழிபாடாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர் முதல் வழிபாட்டுக்குரியவர் என்பதுதான் (அக்ரஸ்துதி). எந்தக் காரியம் ஆரம் பிக்கும்போதும் விநாயக வழிபாட்டுடையே ஆரம்பிப்பது மரபு. விக்னேஸ் வரன் ஆகிய அவர் விக்னங்கள் யாவற் றையும் களைந்து நமது காரியத்தைச் சித்தியாக்கிச் சித்திவிநாயகர் ஆக மிளிர்கிறார்.

விநாயகரின் தோற்றத்தின் போதே இது சிவபிரானால் இடப்பட்ட கட்டளை. தமக்கு மேல் நாயகன் இல்லாத விநாயகனாகவும் கணங்களுக்குத் தலைவனாகிய கணபதி யாகவும் மிளிரும் அவரை வணங்கியே யாவரும் ஏக்காரியத்தையும் தொடங்க வேண்டும் என்று சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இயற்கை நியதிகளுக்குத் தாழும் இசைந்து நடப்பவரே என்பதைக் காட்டவும் விநாயகர் பெருமையை யாவருக்கும் எடுத்தியம்பவும் நினைத்த சிவபிரான் நிகழ்த்திய திருவிளையாடலே முப்புரமெரிக்கும் போது தேரின் அச்சு முறியும்படி செய்த அற்புதம்.

திரிபுர அரக்கரின் கொடுமை தாளாமல் தேவர்கள் முறையிடவே அவர்களை அழிப்பதற்காகத் தேரேறி வருகிறார் சிவபிரான். அவர் விநாயகரை வணங்காமல் புறப்படவே அவரது தேரின் அச்சு முறிந்துவிடுகிறது. பின்னர்

விநாயகரை வழிபட்டு மறுபடி புறப்படுகிறார் என அப்புராணக்கதை கூறுகிறது. கதைகளின் உட்பொருளும் தத்துவமுமே முக்கியமானவையாகும்.

வியாசர் கூறிய மகாபாரதக் கதையை விநாயகரே தமது திருக்கரத்தினால் மஹாமேரு மலையில் எழுதினார். தர்ம சாஸ்திர விளக்கமாக சம் வேதமெனப் போற்றப்படும் பாரதத்தை எழுதியவர் என்பது பிரபஞ்சத்தின் தர்ம நியதிகளை நெறிப்படுத்துபவர் என்பதையும் அக்ஷரமுதல்வர் அவரே என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எழுதத் தொடங்குமுன் விநாயகரை நினைந்து பிள்ளையார்ச்சுமி இடுவதும் இதன் அடிப்படையில் வந்ததே. பிள்ளையார்ச்சுமி பிரணவ வடிவம். விந்து நாதம் இரண்டும் இனைந்த வடிவான அவ்வெழுத்தே அனைத்திற்கும் ஆதியாம்.

ஐங்கரன் என அழைக்கப்படும் விநாயகருக்குத் துதிக்கையுடன் கைகள் ஐந்து. இவ் வைந்து கரங் களும் ஐந்தொழிலையும் குறிக்கின்றன. பானை வயிறு பிரபஞ்சம் யாவற்றையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் பெருமையைக் காட்டுகிறது. அசையும் சளகு போன்ற பெரிய செவிகள் இடையறாதியங்கும் உலக இயக்கத்தையும் சுக்திச் செறிவையும் கேள்வினானத்தின் மகிழை யையும் விளக்கி நிற்கின்றன.

யானையின் துதிக்கையில் ஒரு தனித்துவம் உண்டு. மிகப்பெரிய பாரங்களைத் தூக்கும் வலிமை பெற்றிருக்கும் அதே நேரத்தில் மிகவும் நுண்ணிய ஊசியையும் எடுக்கும் திறமை தும்பிக்கைக்குண்டு.

“பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றின் அருமைக்கும் ஒப்பின்மையான்”

என்று திருவருட்பயன் கூறும் கைவ சித்தாந்த தத்துவத்திற்கிணங்க பெரியவற்றுள் பெரியவராகவும் அரிய வற்றுள் அரியதாகவும் நுண்ணிய வற்றுள் நுண்ணியதாகவும் இலங்குபவர் என்ற இறைத்துவத்தை இவர் புலப் படுத்துகிறார். இதை அவர் இன்னொரு வகையிலும் விளக்குகிறார். மிகப்பெரிய அவரது தேகம் மிகச்சிறிய பெருச் சாளியால் தாங்கப்படுகிறது. எலியினால் தாங்கப்படும் அளவு அவர் எளிமையானவர்.

கைகளில் தாங்கிய அங்குசமும் பாசமும் யானையை அடக்கவும் கட்டிவைக்கவும் பயன்படுபவை. தாமே யானையாக இருந்துகொண்டு தமது கைகளில் அவற்றை வைத்திருப்பது வினோதமானதல்லவா? மனமாகிய யானையை அடக்கிக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே அதன் விளக்கமாகும்.

அடியார்களின் இடர்களைந்து அவர்களுக்கு அருள் செய்வதற்காக விநாயகர் பல் வேறு காலங்களில் பல்வேறு வடிவங்களை எடுத்திருக்கிறார். அவற்றில் சிறப்பானவை 32. இந்த

முப்பத்திரண்டு திருவருவங்களுக்கும் தனித்தனியே தியான சுலோகங்களு முண்டு. இந்த வடிவங்களை இன்று பல விநாயகர் ஆலயங்களில் ஓவியங்களாகவும் சிற்பங்களாகவும் உருவாக்கி வைத்துள்ளனர்.

இந்த முப்பத்திரண்டு வடிவங்களில் பதினாறு திருவருவங்கள் மேலும் சிறப்பாகப் பேசப்படுபவை. சோடச கணபதி எனக் கூறப்படும் அந்த மூர்த்திகளின் நாமங்களைத் தோத்திரப் பாடல்களால் புகழ்ந்து பாடுவதும் மரபாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு அரும்பெரும் தத்து வப்புதை யல்களின் விளக்கமாகவும் எல்லாருக்கும் இனியவராகவும் எல்லா வழிபாட்டிலும் இடம் பெறும் முதல்வராகவும் விளங்கும் விநாயகப் பெருமானை என்றும் மனத்திருத்தி இன்பவாழ்வில்நிலைப் போமாக.

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் -செஞ்சொற் பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் -உருவாக்கும் ஆதலால் வானோரும் ஆணை முகத்தானைக் காதலால் கூப்புவர்த்தம் கை.

யாழ்ப்பாண தீந்துசமய சௌல்நூரியில் தூளாஞ்சிர்களின் பங்கும், பண்ணும்.

கலாநிதி (திருமதி) சுகந்தினி சிறிமூளிதூரன்,
தலைவர்,
இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அறிமுகம்

தொன்மையும், சிறப்பும் மிக்க சனாதனதர்மம் எனப்படும் இந்துசமயம் சமகாலத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் காணப்படுகின்றது. மாறிவரும் உலகில் சமய, சமூக விழுமியங்கள் பல இன்று கேள்விக் குரியதாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் இந்துசமயத்தை மேம்பாடு பெறச்செய்வதற்கு இந்து சமுதாயத்தில் இளைஞர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பங்கு பற்றியும், அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இந்து சமயம் - ஒரு விளக்கம்

சமயம் என்பது ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகும். மனிதன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ சிறந்த பண்பாட்டு விழுமியங்களை இந்து சமயம் எடுத்து ரைக்கின்றது. தென்னாசியாவில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல்வகைப்பட்ட இனக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த பல வழிபாட்டு முறைகளும் தத்துவங்களும் காலப்போக்கில் இணைந்து இந்து மதம் எனும் பெயரைப் பெற்றது. 1 இந்து சமயம் ஏற்குறைய 850 மில்லியன்

இந்துக்களை கொண்ட உலகின் மூன்றாவது பெரிய மதமாகும். 2தனிநாயகம் அடிகளார் இந்து சமயத் திற் கும், தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பினை,

“இந்துமத முனிவர்களும், புலவர்களும் இல்லாமல் இருந்தால் தமிழ் மொழி என்றோ மறைந்து போயிருக்கும்.”³

எனக் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கற்பாலதாகும்.

இளமைப்பருவம் - ஒரு

விளக்கம்

இளமைப்பருவம் எதிர்கால வாழ்வியலின் சிறப்புக்கான அடித்தளமான செயற்பாடுகளைச் செய்யும் பருவம். இங்கு இளமைப்பருவம் என்பது ஆண், பெண் இருபாலரையும் குறித்து நிற்கின்றது. நாலடியார் எனும் தமிழ் நூலுக்கு உரை வகுத்த தருமர் எனும் தமிழ் அறிஞர் இளமைப்பருவத்தை வருமாறு விளக்கிக்கூறுகிறார்.

“பதினாறு வயதுக்கு மேல் முப்பத்திரண்டு வயதுக்குள் விடயங்களிலே முயங்கப்பட்ட காமர் குழவியப்பருவம்”⁴

இக்குறிப்பிட்ட வயதெல் வையுள் மனிதவாழ்வியலுக்கான சிறந்த பயிற்சி ஒன்று நடைபெறுகின்றது. உயர் கல்வி, தொழில்பேறு, மணவாழ்வு, குழந்தைப்பேறு எனும் பல பேறுகளைப் பெறும் காலமும் இதுவாகும். “வறியவன் இளமை போல் வாடிய சினை” எனும் கலித்தொகைத்தொடர் இளமைக்காலத்தில் வறுமை, இன்னல் தரும் என்பதை உணர்த்துகின்றது. ஒளவைப் பிராட்டியும், “கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை” எனக் கூறியுள்ளார்.

இன்றைய நவீன உலகில் இளமைப்பருவம் என்பது விடலைப் பருவத்தினை அடுத்துவரும் பருவத்தைக் குறிக்கின்றது. உலக சுகாதார நிறுவனம் விடலைப் பருவம் என்பதனை 10 வயதுக்கும் 19 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட பருவத்தினர் என்றும், இளமைப்பருவம் என்பதனை பொதுவாக 19 வயதுக்கும் 24 வயது அல்லது 29 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட வயதினர் என்றும் வரையரை செய்துள்ளது. 5 இவர்கள் ஏனைய பருவ வயதினரைவிட குறிப்பிடத்தக்க பண்புகளை கொண்டு விளங்குவார்கள். அதாவது, மனிதன் தனது குறிக்கோள், இலட்சியம் என்பவற்றையும் தனது அந்தஸ்து, கௌரவம், உயர்வு என்ப வற்றையும் வளர்த்துக்கொள்ளும் ஓர் ஆரோக்கியமான பருவகாலமாக இளமைப்பருவம் விளங்குகின்றது. எனவே சென்றால் திரும்பாத இந்த இளமைப்பருவத்தை நாம் எமக்கு சாதக மானதாகவும், எதிர்கால சந்ததியினரின் வாழ்விற்கு பிரகாசிக்கக்கூடியதுமான வழியில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முனையவேண்டும்.

இந்துசமயத்தில் இளங்குருகளின் பங்களிப்பு

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோன்றிய இந்துசமயத்தின் தனித்துவமான இறை, ஆன்ம, உலகு பற்றிய சிந்தனைகள், சடங்காசாரங்கள், சிறப்பியல்புகள் என்பன காலத்திற்கேற்ப மாறியேவந்துள்ளன. இவ்வாறான வளர்ச்சிப் பாதையில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இளமைப்பருவத் தினர் மிககுறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளதை காணமுடிகின்றது. இவற்றினை இலக்கியங்களிலிருந்தும், வரலாறுகளிலிருந்தும், சமகாலசெல் நெறிகளிலிருந்தும் எடுத்து நோக்கலாம்.

இந்து சமய முதல் நூல்களாகிய வேத இலக்கியங்களில் ஞான காண்டம் எனப்படும் உபநிடதங்களைக் கற்போராக இளங்குருகளே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். உபநிடதங்களில் இடம்பெறுகின்ற ஸ்வேதகேது, நஷ்டகேதன் போன்றோர் இதற்கு சான்றாவர். இதிகாசங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகப் பேசப்படும் இராமன், பாண்டவர்கள், கெளரவர்கள் போன்றோரும் இளங்குருகளாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். மேலும் பகவத்கீதை கூட இளங்குருகளாகிய அர்ச்சனனிற்கே குருஷேத்திர பூமியில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளதையும் நோக்க வேண்டும். புராணங்களில் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் மார்க்கண்டேயரும், ஸ்காந்த புராணத்தில் முருகனும் இளங்குருகளாக சித்தரிக்கப்படுகின்றார்கள். இவை யாவும் இந்து சமய வளர்ச்சிப் போக்கில் இளங்குருக்குக் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு உள்ளதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இயக்கங் களுக்கு தலைமை தாங்கிய திருஞான சம்பந்தரும், சுந்தரரும், இளைஞர்களாவே சித்தரிக்கப்படு கின்றார்கள். இவர்களது இளமைத் தலைமைத் துவத்தால் பக்தி என்ற விருட்சம் வளர்ந்தது மட்டுமன்றி இந்து சமயத்தில் நிறுவனத் தன்மையும், விழிப் புணர்வும் ஏற்பட்டது. நவீன சீர்திருத்த இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச்சென்ற ராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி போன்றோரும் இளைஞர் களாக இருந்து சமயத்தை வளர்த்தெடுத் துள்ளனர். இந்து இளைஞர்களுக்கு அறைக்கூவல் விடுத்த விவேகானந்தரும் ஒர் இளைஞனே என்பது நோக்கற் பாலதாகும். அந்தவகையில் இந்து சமய வளர்ச்சியில் காலத்திற்குக் காலம் பல் வேறு சமய விழிப் புணர்வை ஏற்படுத்திய பெருமை இளைஞர் களுக்கே உரியதாக அமைகின்றது.

சமகாலத்தில் இளைஞர்களின் நிலை

முன்னைய காலங்களை விட, சமீப காலங்களில் இளம் சமுதாயத்தினர் மத்தியில் பல்வேறு சவால்களும், பிரச்சினைகளும் புதிய வடிவில் எழுந்துள்ளன. கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக நிலவிய யுத்தம், அகதி வாழ்க்கை, பட்டினிச்சமை, அதிர்ச்சி, சோகம், பயம், எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையீனம், ஆகியவற்றால் நலி வடைந்துள்ள இந்துக்களது வாழ்வியல் அவலங்கள், அதன் விளைவாக இந்துக்களது சிந்தனைத் தெளிவின்மை போன்ற காரணங்களினால் சமூகப் பெறு மானங்கள், விழுமியங்கள் வலு விழுக்கப் படவும், மீறப்படவும் தூண்டுதல்

அளித்தன. இவ்வாறான நலிந்த சமூக, பண்பாட்டு குழ்நிலையில் தான் இளம் சமுதாயத்தினர் திசைமாற வழியேற பட்டது. இந்நேரத்தில் இந்து சமய வளர்ச்சியில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் பங்களிப்பு அருகி வருவதற்குரிய நடைமுறைசார் விடயங்களை சிந்திப்பது காலத்தின் தேவையாகும்.

சமகால இந்து சமுதாயத்தில் இளைஞர்களின் பங்கு

இன்று இளைய தலை முறையினர் எதிர் நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று நவீன கல்வித்திட்டத்தின் தவறான கல்விச்சிந்தனைகள் ஆகும். சமயபாடத்தின் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் செயற்பாடானது வெறும் போதனையாகவும், பரீட்சையை நோக்க மாகவும் கொண்டு அமைகின்றதே யொழிய மனித மேம்பாட்டை அறி வியல் ரிதியாக வளம்படுத்துவதாக அமையவில்லை.

ஆளுமையையும், பண்பாடுகளையும் வளர்க்க வேண்டிய கல்வித்திட்டம் இன்று வெறும் தகவல் தரும் ஒன்றாகவே உருவாகியுள்ளது. கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கமும் ஆளுமையும் திறனும் கொண்ட தனிமனிதனை உருவாக்குவதாகும். ஆனால் இன்று பொருளாதாரம் ஒன்றையே பிரதான இலக்காக கொண்ட கல்விக் கொள்கையைக் கொண்டிருப்பது கவலைதரும் அம்சமாகும். இதனால் இளைஞர்களும் பொருளாதாரத்தையே குறிக்கோளாக கொண்டு திசைமாற்றப்படுகின்றார்கள்.

இளைய தலை முறையினரிடையே இந்து சமயவிழுமியங்களுடன் இணைந்த சமயக்கல்வியை போதிப்பது மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. பாடசாலைக்கல்வியிலும் சிறப்பாக சிரேஷ்ட இடைநிலை மட்டத்தில் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படும் இந்து சமயக்கல்வி மிக மிக முக்கியமானது. சிரேஷ்ட இடை நிலைமட்டப்பருவத் தினரை குழரப்பருவம், கட்டிளைமைப் பருவம் என்று உளவியலாளர் அழைப்பர். சிரேஷ்ட இடைநிலைமட்டப் பிள்ளைகளது விருத்தி உடல், உளவளர்ச்சியை மையப்படுத்தியதாகும். அதன் விளையாக உணர்ச்சிக் கொந்த தளிப்புக்கள் மலிந்து காணப்படலாம். இப் பருவத்தினரை மையப்படுத்தி நடை முறைசார் சமய, ஒழுக்க கல்வியை போதிக்க தவறியமை எமது இளம் தலைமுறையினரின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைகின்றது. குறிப்பாக, யாழிப்பாண பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிமனையினால் வெளி யிடப்பட்ட பள்ளிப்பருவ பெண்களின் கருத்தரிப்பு புள்ளி விபரங்களின் பிரகாரம், 2011 ஜூவரி - 2011 மே மாதம் வரையிலான காலப்பகுதியில் பள்ளிப்பருவ பெண்களின் கருத்தரிப்பு எண்ணிக்கை 211ஆக காணப்படுகின்றது. இது கடந்த 03 ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் சுமார் 61மு அதிகரிப்பினை காட்டுகின்றது. 6 இது எமது பிரதேச ஒட்டுமொத்த சீரழிவை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இந்துசமயத்தில் ஆழமாகக் காணப்படும் வாழ்வியல் உண்மைகள் விஞ்ஞான ரீதியில் தெளிவுபடுத்தப்படுவதில்லை. இதனால் இளைஞர்கள் மத்தியில் இவையாவும் மூட-

நம்பிக்கைகள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் சமய வளர்ச்சியில் இளம் பருவத் தினர் பங்களிப்பு அருகிவருகின்றது.

ஓய்வு நேரத்தை பயனுள்ள மகிழ்ச்சியான வழிகளில் செலவிட மாணவர்களுக்கு கல்விக்கூடங்கள் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அது தவறினால் ஓய்வுநேரம் சலிப்பூட்டும் சுமையாக அமைவதுடன், சமூக சிதைவுகளுக்கும், காரணமாக அது அமைந்துவிடுகின்றது.

ஆலயங்கள் “சமுதாய மையங்கள்”என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுதல் அவசியமாகும். அதாவது, வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமன்றி சமூகத் தின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் ஒரு நிறுவனமாக வளர வேண்டும். ஆனால் இன்று கட்டிடங்கள் பெருகுகின்றனவே தவிர கருணைகள் பெருகவில்லை. இதனால் ஆலயங்களின் ஊடாக சமூக செயற்பாடுகளை செய்யத் துடிக்கும் இளம் தலைமுறையினர் ஆலயத்திற்கு செல்ல பின்திற்கின்றார்கள்.

பிறர் வியக்கவேண்டும் என்பதற் காக பயனற்ற செயல்கள் செய்யும் இளமையின் குண்ணியல்பு காரணமாக உடை, சிகையலங்காரம் முதற்கொண்டு கொள்கை, கோட்பாடுகள் வரை மேற்கு கலாசாரத்தைத் தெய்வமாக வழிபடும் ஒரு சில இளம் தலைமுறையினரின் செயற்பாடு ஆன்மிக பிறழ்வுக்கு வழி வகுக்கின்றது.

ஆலய உற்சவங்களுக்கு செல்லும் இளம் தலைமுறையினர் சமய, கலாசார உடைகள் அணியாது செல்வது

கவலைக்குரிய விடயமாகும். பல ஆலயங்களில் “ஆலயத்திற்கு வருகை தருவோர் கலாசார உடைகளுடன் வருகை தருமாறு கேட்டுக்கொள்கி நோம்,” எனக்குறிப்பு எழுதும் நிலைக்கு எமது இளம் சமுதாயத்தினர் மத்தியில் சமய விழுமியங்கள் தேய்வடைந் துள்ளதைக் காணலாம்.

மகோற்சவ காலங்களில் தீர்த்த உற்சவத்தன்று தீர்த்த கேணியில் இளை ஞர்களால் செய்யப்படும் களியாட்டங்கள் கீழ்த்தரமான செயல்பாடு களாகும். “தீர்த்த தண்ணீரை பக்தர் களுக்கு ஊற்றும் செயற்பாட்டிற்கு தீர்வு காணவேண்டும்”⁷ என நல்லை ஆதின முதல்வரின் கோரிக்கை சிந்திக்கத் தக்கது. இந்நிகழ்வு இளைஞர்களின் ஆன்மிக பிறழ்வை எடுத்துக்காட்டு கின்றது.

இறைவனுக்கு செய்யப்படுகின்ற சோடச உபசாரங்களில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் கலைகள் இன்று கீழ்நிலைக்கு செல்கின்றன. நவசந்திக் கிரியைகளில் ஓவ்வொரு சந்திகளிலும் என்ன வேதம், ராகம், தாளம், பண், நிருத்தம், வாத்தியம் இடம் பெறவேண்டும் என் பதனை ஆகமங்கள் விதித்துள்ளன. ஆனால் இன்று வெளிவீதி சுற்றிவரும் போது இடம்பெறும் தவில் நாதஸ்வர கச்சேரி யின் போது இளம் தலை முறையினரின் வேண்டுதலுக்கினங்க சினிமாப் பாடல்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. இந்நிகழ்வைக்கண்டித்து இந்து அபிமானிகள் கூட்டாக சேர்ந்து “இந்துக் கோயில்களில் சினிமாப்பாடல்கள் ஒவிபரப்புவது தடைசெய்யப்படவேண்டும்”⁸ என ஊடகங்களில் கோரிக்கை விடுத்துள்ளமை இன்றைய

நிலையில் ஆலயங்களில் இடம்பெறும் சீர்கேடுகளைகாட்டுகின்றது.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்காலத்தில் இளைஞர்களின் பக்தி சிரத்தைக்கு மேலாக களியாட்டு உணர்வே மேலோங்கி இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. வாணவேடிக்கைகள், அதிக சத்ததுடன் கூடிய ஒலிபெருக்கி, பாட்டுக்கச்சேரி போன்ற நிகழ்வுகளில் அதீத நாட்டம் கொள்ளப்படுவதினால் ஆன்மிக செயற் பாடு குறைவடைகின்றது.

ஆலயங்களில் மெய்யடியார்கள் போல கோலங்காட்டி நடைமுறை வாழ்வில் பொய்யடையவராய் நடந்து கொள்ளும் சிலரின் செயற்பாடு இளம் தலைமுறையினரிடம் நம்பிக்கையீன்ற தையும், கோபத்தையும், வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆலயங்களில் கிரியைகளும், வழிபாடும் பெறும் முக்கியத்துவம் ஆன்மஞான உபதேசங்களுக்கு வழங்கப் படுவதில்லை. பிரசங்க மரபு, கதாப் பிரசங்கம், வில்லிசை, நடன, நாடக கூத்துக்கள், புராண படல மரபு, என்பன அருகிவருகின்றன.

கிரியைகளின் பின்னர் “பஞ்ச புராணம் ஒதுக்” என சிவாச்சாரியர் கூறுகின்ற நேரத்தில் இளம் தலைமுறையினர் பாடுவதற்கு தயங்கும் நிலை காணப் படுகின்றது. பாடுபவர்களும் பஞ்ச புராணத்தில் பண், பொருள் விளங்காது பாடுகின்றார்கள். ஆத்மிக உள நலத்திற் கான செயல்பாடுகளான பிரசங்க மரபு, நற்சிந்தனை, கூட்டுப்பிரார்த்தனை என் பன ஆலயங்களில் அருகிவருகின்றன.

அறிவையும், அன்பையும், மனிதப்பண்பாடுகளையும் வளர்க்க வேண்டிய சமகால ஊடக கலாசாரம் பொருளா தாரத்தை ஈட்டுவதையே பிரதான நோக்காக கொண்டு விளங்குகின்றது. இளைஞர்களின் மூலாயையும், உணர்வுகளையும் ஆக்கிரமிக்கும் சாதனமாக இன்றைய நவீன தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. தொலைக்காட்சியும், தொலைபேசியும், வலையமைப்பும் வழி நடத்தும் தொலைநோக்கற்ற நிலை இன்றைய இளம் சமுதயத்தினரிடையே சமய உணர்வைக் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. குறிப்பாக பெரும்பாலான இளம்சமுகத்தினர் தமது நேரத்தின் பெரும்பகுதியினை இவற்றிற்கு செலவிட்டு வருவதினால் சமய வளர்ச்சியில் இவர்களினால் அதிக பங்களிப்பு செய்ய முடியாது உள்ளது.

இளமையின் தேவைகளை சரியான முறையில் நிறைவுசெய்யப்படாத போதும், குடும்பச்சுழல், அன்பான அரவணைப்பு, இதமான கவனிப்பு கிடைக்கப்பெறாதபோதும், இளைஞர்களின் மனம் சமுதாய வேறினையே செல்லரித்துவிடும். இன்று குடும்ப செலவுக்கான வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்ளும் நோக்கில் தாயும், தந்தையும் வேலைக்கு செல்ல பிள்ளைகள் தனி மையாக இருக்கும் போது தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளை பார்க்க அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள். இந்நிலையில் அவர்கள் பார்த்த விடயங்களை தமது நடைமுறைவாழ் விலும் செயற்படுத்த முனைவதினால், ஆக்கத்திற்குத் துணைபோகவேண்டிய இளைஞர்கள் சமுகவிரோத செயற்பாடுகளான மது, விபச்சாரம், கொலை,

கொள்ளை, வன்புணர்ச்சிச்சம் பவங்களில் இளைஞர்கள் கையே மேலோங்க காரணமாக அமைகின்றது. இதனால் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஆன மிக நாட்டம்குறைவடைகின்றது.

தற்கால முதுமை இளமையிடம் பொறுப்புக்களை கையளிக்க விரும்பாது தானே தலைமைத்துவம் பேண முயல்கின்றது. ஆலய நிர்வாகம், சமய நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் தலைமைத்துவப்பொறுப்புக்களை இளம் சமுதாயத் தினரிடம் கொடுப் பதற்கு முதியவர்கள் தயங்கும் நிலைகாணப்படுகின்றது.

எமது பிரதேசத்தில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நடைபெற்ற முரண்பாடுகள் முடிவுற்ற போதிலும், அவற்றின் தாக்கங்கள் இன்றும் மறைமுகமாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதில் அதிகமாக பதிக்கப்பட்டவர்கள் எம்பிரதேச இளம்தலைமுறையினரே ஆவார்கள். இவர்கள் எமது சமுகத்தி லிருந்து புறந்தளப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது மிகவும் வேதனைதரும் விடயமாக உள்ளது. இதனால் சமய வளர்ச்சியில் பங்குகொள்ள இவ்விளைஞர்கள் தயக்கம்காட்டுகின்றார்கள்.

இன்றைய இளைஞர்கள் மத்தியில் சமய அனுஷ்டானங்களின் விதிமுறைகள், விரதங்கள் அருகிவருவதுடன், அவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்படும் விரதங்கள் கூட உரியமுறையில் நடைபெறுவதில்லை. விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் இளம் தலைமுறையினரில் ஒருசிலர் நாகரிகத்திற்காக விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதும் கண்கூடு.

பெரும்பாலான அபரக்கிரி யைகள் சமய விதிமுறைகளை தாண்டிச் செயற்படுகின்றது. பொருளாதார பலத்தைக்காட்டுவதற்கு “பாண்ட் வாத்திய இசைக்குழுவை” அழைப்பதும், வானவேடிக் கைளை செய்வதும், குளிர் பாணம் கொடுப்பதும் அவதானிக்க முடிகிறது. மண்டபங்களில் நிகழ்வு களைநடாத்துவது, ஒருவருக்குப் பயன் படுத்திய கிரியை பொருட்களைமற்றவர் களுக்கும் பயன்படுத்துவது, அபரக்கிரியை செயற்பாடுகளை செய்யும் ஒருசிலர் மது அருந்துவது போன்ற நிகழ்வுகள் மனிதமனங்களைப் புண் படுத்திக்கொள்ளும் களியாட்ட செயற் பாடுகளாகும்.

இன்று பூர்வக்கிரியைகளில் சமய சடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது இளையவர்களின் விருப்பத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக, புகைப்படம், வீடியோ எடுத்தல், விருந்தோம்பல், போன்ற நிகழ்வுகள் சமய கிரியைகளை பின்தள்ளுகின்றது. முன்னைய காலங்களில் சிவாச்சாரியார்கள் ஊர்ப்பெரியவர்கள், அறிவுடையோர் முன்நிகழ்த்தி வைத்த திருமணம் இன்று வீடியோ எடுப்பவராலேயே நடாத்தப்படும் சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. திருமணங்களில் முன்னைய காலங்களில் போலல்லாது தற்பொழுது மணமகன், மணமகள் அலங்காரம் மாற்றமடைந்துள்ளது. சினிமா மோகத்தில் மூழ்கியுள்ள இளம் சமுதாயம் நடிப்பிற்காக அணியும் ஆடைகளை திருமணத்திற்கு அணியும் நிலை காணப்படுகின்றது. இதனால் சமய வளர்ச்சியினை முன்னெடுத்து செல்ல வேண்டிய இளம் தலை

முறையினர் பூரணமான சமய, ஒழுக்க அறிவின்மையினால் தடும்புரஞ்சின்ற மையைக்காணலாம்.

நம் இளைய தலைமுறையினர் எதிர்நோக்கும் மேலும் ஒரு பிரச்சனை ‘மதச்சார்பின்மை’ என்ற சிந்தனை சதியாகும். அறிவியல், தொழில் நுட்பத்தின் அசரவளர்ச்சியினால் மதநம்பிக்கையின் செல்வாக்கு மறைந்து, பகுத்தறிவு என்ற பெயரில் இறை மறுப்புக்கு மட்டும் முதலிடம் வழங்கப் படும் இந்த நிலை ஆரோக்கியமற்ற தாகும். இதனால் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஆன்மீக உணர்வு சிதை வடைந்துவிடுகின்றது. பண்பாட்டு, கலாசார ஒழுக்க விழுமியங்களை உடைத் தெறிகின்ற இந்த சடவாத சிந்தனை இளைஞர் சமூகத்தை ஆட்டிப்படைக் கின்றது. சிற்றின்ப ஆசைகளை வளர்த்து, மனித மனங்களில் கொடுரத்தையும், காழ்ப்புணர்வையும் வளர்க்கும் இச்சிந்தனையின் தாக்குதலினால் நிலை குலைந்து நிற்கும் இளைஞர் சமூகத்தின் போக்கு கண்டனத்திற்குரியது.

மேற்கூறிய பிரச்சினைகள் இந்துசமய வளர்ச்சியில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்வது ஆய்வின் மூலம் தெளிவாகின்றது. இனம்காணப்பட்ட இப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுத் தேடலையும் இந்நேரத்தில் சிந்திப்பது பொருத்தமானது.

தீர்வும், முன்மொழிவுகளும்

இளையதலைமுறையினரை நல்வழிப் படுத்தும் சிறந்த மார்க்கமாக கல்வி அமைகின்றது. தனிநாயகம் அடிகளாரும்,

“நிறையும் நீதியும் சங்ககாலத்தில் நிறைந்து நிலவுவதற்குக் கல்வி அறிவே அடிப்படைக் காரணம்”. என்கிறார்.9

நல்லொழுக்கத்திற்கும், ஆன்ம ஈடேற் றத் திற் கும் வழிவகுப் பதே கல்வியின் நோக்கம் என்பது நாவலரின் திட்டவட்டமானமுடிவாகும்.

‘சமயமே குழந் தையை நல் வனாக உருவாக்குவதில் அதிக பங்கை செலுத்து கின்றது. குழந்தையின் சமய நம்பிக்கைக்கு தீங்கு வரக்கூடிய வகையில் கல்வி அமையு மானல் கல்வியின் பயன் அற்றுவிடும்’10

என்று ஆணித்தரமாக நாவலர் குறிப்பிடுகின்றார்.அதுபோல

ஸ்ரீ.அரவிந்தரும் தேசியக் கல்விக் கொள்கையை வகுக்கும் பொழுது சமயக் கல்வி, ஒழுக்கக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார்.

“இழுக்க, சமயக் கல்வி முழுமையாக கல்வித் திட்டத்தில் இடம்பெற வேண்டும் இத்தகைய கல்வி குழந்தையின் இளம் பருவத்தில் இருந்து தொடங்கப் பெற வேண்டும்”11

ஆகவே உயர்ந்த உள்ளத்திற்கு இளமையில் இருந்தே பயிற்சி பெறுவது கல்வியின் இறுதி இலட்சியமாக அமையவேண்டும். ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில், சமயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த கல்வித்திட்டத்தினாலேயே இவற்றை அடைய முடியும்.

மெய்ஞானமும், விஞ்ஞானமும் கலந்த சமயமாக எமது இந்துசமயம் விளங்குகின்றது. ஆகவினால் சமயம்சார் கருத்துக்கள் விஞ்ஞான நிலையில் முன்வைக்கப் படும் போது எமது

வாழ்வியல் நீரோட்டத்திற்கு நம்பிக்கை யுடன் கூடிய பினைப்பு ஏற்பட வாய்ப் புண்டு. நாம் வாழும் சூழலை எதிரியாக நோக்காது, நட்புடன் கூடிய ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு மார்க்க மாக இந்துசமயம் விளங்குகின்றது. இச்சந்தரப்பத்திலே கலாநிதி அல்பேட் ஜன் ஸ்ரென் அவர்களது கருத்தை நோக்கினால்

‘விஞ்ஞானம் கலவாத சமயம் நொண்டி, சமயம் இல்லாத விஞ்ஞானம் குருடு’12

என்கிறார். எனவே, இந்து சமயத்தில் ஆழமாக காணப்படும் வாழ்வியல் உண்மைகளை விஞ்ஞான ரீதியில் தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் மாணவர்கள் மத்தியில் சமய விழிப் புனர்வை ஏற்படுத்தி, சிறந்த ஆரோக்கிய மிக்க மனித வாழ்வை கட்டியெழுப்ப முடியும். அந்தவகையில் பாடசாலை மாணவர்களின் இந்துசமய பாடப் புத்தகங்கள் யாவும் சமய அறிவியல், சமய விழுமியம் சார் கருத்துக்களைக் கொண்டதாக சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

ஓய்வுநேரத்திற்கான கல்வியில் பயனுள்ள பல்வேறு ஓய்வுநேர செயல் களுக்கான கவர்ச்சிகளை மாணவர் களிடையே தோற்றுவிக்க வேண்டும். பிற உயிர்கள் மீது அன்பு காட்டுதல், சேவை செய்தல், சூழல் மாசடையாது பேணல் போன்ற மனிதனை மனிதனாக குகின்ற சமய விழுமியக்கல்வியை மாணவர்களுக்கு உரிய முறைப்படி புகட்டுவோமேயானல் சமீப காலங் களில் எம்மத்தியில் நிகழ்கின்ற இயற்கை அனர்த்தங்களிலிருந்து பாதுகாத்தல், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை காப்பாற் றுதல், நோய்களிலிருந்து

மக்களை பாதுகாத்தல், முதியோர் இல்லங்களுக்கு சென்று அவர்களுக்குத் தேவையான பராமரிப்புக்களை செய்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை செய்து ஒய்வு நேரத்தை பயனுள்ள பொழுதாக மாற்றுவார். இதன்மூலம் நாகரிகமுள்ள சிறந்த சமூகத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும்.

1989ஆம் தொடக்கம் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் நாடு பூரவாகவும் அறநெறி பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்படுகின்றமை வரவேற்க் கத்தக்க அம்சமாகும். பாடசாலைகளில் கற்பிக்கத்தவறிய நடைமுறைசார் சமயக்கல்வியை போதித்த பெருமை கிராமங்கள் தோறும் உருவாக்கப்பட்ட அறநெறிப்பாடசாலைகளுக்கு உரியதாக அமைந்துள்ளது. எனினும் பாடசாலைகள், அறநெறிப்பாடசாலைகள் சமயத்தைக்கற்பிப்பதற்கு முதல் பிள்ளைகளின் சமய வளர்ச்சிக்கான கல்வி வீட்டில் பெற்றோரால் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். காலை, மாலை இறை வழிபாடு, வீட்டுக்கிரியை, விழாக்கள், விரதங்கள், பெற்றோர், முத்தோர், குரு போன்றவர்களை கனம் பண்ணுதல் போன்ற விழுமியங்களைப்பயில்வதற்கு பெற்றோர்கள் அடித்தளம் இட்டிருத்தல் வேண்டும். இதனைத் தனிநாயகம் அடிகளாரும்,

“நம் பண் பாட்டின் பழக் கவழக் கங்கள் குடும் பங்களில் கைவிடாது வளர்க்க வேண்டும்.”¹³

என்று கூறியிருப்பதும் சிந்திக்கத்தக்கது. இந்து சமய நம்பிக்கைகளை மேம்படுத்தும் வகையிலும், சிறந்த ஒழுக்கம், பண்பாடு போன்றவற்றை

வலுப்படுத்தும் நோக்கிலும் விழிப் புணர்வு கருத்தரங்குகள், ஆன்மீக சொற் பொழிவுகள் மற்றும் சமய பயிற்சிப் பட்டறைகள் போன்றவற்றை நடாத்துதல் வேண்டும்.

இளம் சமுதாயத்தின் உரமான கைகளிலே வழிபாட்டு நெறியைப் பரப்பும் பொறுப்பைக் கொடுத்து, முதுமை பக்கபலமாக அருகிலே நின்று இணைந்து பணி செய்ய வேண்டும். இந்து சமய பெரியார்கள், இந்து சமய நிறுவனங்கள் மற்றும் இந்து சமய கல்விமான்கள் ஆகியோரின் முறையான வழிகாட்டிலின் கீழ் இளம் சமுதாயத் தினர் இயங்கும்போது சிறந்ததொரு சமுதாயம் உருவாக வழியேற்படும். முதியவர்கள் தமது கடமையைச் செய்யத்தவறுமிடத்து, பெரியவர்களின் அங்கிகாரம் கிடைக்க வேண்டும் என ஏங்குவதிலும் பார்க்க அதை எவ்வாறு பெறலாம் என்பதை சிந்தித்து செயல் வடிவம் கொடுக்கவேண்டும்.

சமயத்தைக் கலைகளுடன் இணைத்துக் கற்பித்தல் இளம் சமுதாயத்தினரிடம் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடாக அமையும். பண்ணுடன் பக்தி தோத்திரங்களைக் கற்கும் போது இலகுவில் பாடவின் பொருளை விளங்கவும், மனிதில் பதிய வைக்கவும் முடிகிறது. தனிநாயகம் அடிகளார்,

“தாய்லாந்தின் முடிகட்டு விழாக்களிலும், ஊஞ்சல் விழாக்களிலும் திருவெவ்பாவை, திருப்பாவை பாடல்களையே திரித்துப்பாடு கிறார்கள்.”¹⁴

என்ற உண்மையை தனிநாயகம் அடிகள் வெளியிட்டுள்ளதை தோத்திரப் பாடவின் பொருளை விளங்கிப்பாடு வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

இணையத்தின் மூலம் சமயக் கருத்துக்கள் பரவவேண்டும். இணையத்தில் வெளிவரும் நவீன சக்திகளால் பாதிக்கப்படும் இளம் சமுதாயத் தினரைக் காப்பாற்றும் வகையில் இணையத்தில் இந்துசமய அறிவுத்தளங்கள் பெருக வேண்டும். இதற்கு அறிவியல் துறையில் நிபுணத்துவம் பெறும் இளைஞர்கள் பணியாற்ற முன்வர வேண்டும்.

சமய வாழ்வு பலத்தையும், விடுதலையையும் அளிக் கின்றது. வாழும் நாள் அளவிட்டுக் கூறமுடியாதாயினும் வாழும் வரை நல்வழியில் கழிப்பதே அறிவுக்கு உகந்ததாகும் என்பதனை அறிஞர்கள் எடுத்துரைக் கின்றனர். இக்கருத்துக்களை இளஞர்கள் மனதில் நிலைநிறுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும். ஆறுமுகநாவலர்

'இந்த சரீரம் நமக்கு கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம் இன்னகாலத்தில் இந்தசரீரம் நீங்கும் என்பது நமக்கு விளங்காமையால் எக்காலத்திலும் கடவுளை வழிபடல் வேண்டும்'

என்று குறிப்பிடுவது குறிப்பிடத் தக்கது. அதுமட்டுமல்லாது அன்று விவேகானந்தர் கூறிய அறை கூவலான 'எனது இளைஞர்களே! வேலையைச் செய்யத் தொடங்குங்கள். அதற்கான வேகத்தே உங்களை வந்தடையும். வாழ்நாள் குறுகிய அளவானது. பெரும் காரியம் ஒன்றின் பொருட்டு அதைத்தியாகம் செய்து விடுவீர்களாக! பணிபுரிவீர்களாக!

என்று கூறியது இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கும் உயிர்துடிப் புள்ள வேண்டுகோளாக அமைகின்றது.

இன்றைய இளம் தலை முறையினரே வருங் கால சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி' என்ற மனப்பாங்கு உருவாக வேண்டும். 'ஓன்றே குலம். ஒருவனே தேவன்' என்ற உயர்ந்த நோக்கு ஏற்பட வேண்டும். 'எவ்வுயிரும் தன்னுயிர் போல எண்ணி இரங்கும் அருள் நெறி' தோன்ற வேண்டும். மனிதன் மனிதானக வாழ வேண்டுமாயின் சமயம் அவசியம் என்பதை இளம் சமுதாயம் உணர வேண்டும். அதுதான் சுவாமி விவேகானந்தரும், 'சமயத்தை சமுதாயத்தி லிருந்து எடுத்துவிட்டால் மிஞ்சவது காட்டுமிராண்டிகளின் கூட்டமே', என்கின்றார். இதை இளம்சமுதாயம் உணர்ந்து செயல் வடிவம் கொடுப்ப காலத்தின் தேவையாகும்.

முடிவுரை:-

யாழ்ப்பாண இந்து சமய செல் நெறியில் இளைஞர்களின் பங்கும், பணியும் மிகவும் காத்திரமான இடத்தினைப் பெற்று விளங்குவது தெளி வாகின்றது. இளையதலைமுறையினரிடம் காணப்படுகின்ற பிரச்சனைகள் அல்லது குறைபாடுகளை நீக்கி முறையான கட்டுக்கோப்புடன் கூடிய ஒழுங்கமைப்புடைய ஒருதுடிப்புள்ள இளைய தலைமுறையினர் வளர்த்தெடுக்கப்படல் வேண்டும். இதன் மூலம் நலிந்து போன எமது பிரதேசத்தை மீண்டும் கட்டி யெழுப்பிக்கொள்ள முடியும். கடந்த காலங் களில் எமது பிரதேசத்தில்

ஏற்பட்ட போரினால் இழந்தவை சொல்லில் அடங்காதவை. ஆனாலும் இந்துசமயம் சார்ந்த வாழ்வு எம்மக்க ஞக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களை மனத் துணிவுடனும், உறுதியுடனும், வீரத் துடனும் அனுகும் பக்குவத்தை அளித்துள்ளது. நாட்டில் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட துண்ப, துயரங்கள் மறைந்து சாந்தி, சமாதானம் ஏற்பட்டு, என்றும் நிலைத்திருக்கும் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமாயின் சமய வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு சிறப்பாக அமைய வேண்டும். எமது சமூகத்தின் எதிர்காலம் தூரநோக்குக் கொண்டதும், ஆழமானதுமான அடித் தளத்தினை மனித விழுமியங்களுடன் கூடிய இளம்தலைமுறையினரை உருவாக்குவதன் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது இவ்வாய்வு மூலம் பெறப்படுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

- 01.இந்திரபாலா,கா., (1978), ஆதி இலங்கையில் இந்து மதம், ஜயரத்தினம் உருவச்சிலை திறப்பு விழாச்சிறப்பு மலர், தெல்லிப்பழை, ப.15.
- 02.<http://ta.wikipedia.org>
- 03.தம்பையா,எச்.டபிள்யு. (1981), ‘தனிப்பெரும் அறிஞர் தனிநாயகம் அடிகள்’. தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவு மலர், மக்கள் குரல் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், ப.இல்லை.
- 04.மனோன் மணி சண்முகதாஸ்., (2012), வழிபாட்டுக் கோலங்கள், வலிகிழக்கு சைவசமய அருள்நெறி மன்ற வெளியீடு, ப.79.

- 05.<http://ta.wikipedia.org>
- 06.<http://tamilwin.com>
- 07.உதயன்நாளேடு, 31.05.2012, ப.07.
- 08.தினக்குரல் நாளேடு, 10.07.2012, ப.06.
- 09.அமுதன் அடிகளார், (1993), தனிநாயகம் அடிகளார், உலக தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, ப.140.
- 10.ஆறுமுகநாவலர், நாலாம் பால பாடம்.
- 11.இராமலிங்கம்,கி., (1976), அண்மைக் காலத்து இந்திய மெய்ப்பொருளியல், தமிழ்நாட்டுப்பாடநூல் நிறுவனம், அண்ணாமலை நகர், ப.172.
- 12.Hart Jeevan Arnikar, (2000), Essentials of occult Chemistry and Modern Science, The Theosophical publishing House, Chanai, P.Forward XV.
- 13.தனிநாயகம் அடிகள், வண.பிதா, (1980), தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும், செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவுகள், தந்தை செல்வா அறங்காவலர் குழு, யாழ்ப்பாணம், ப.32.
- 14.தேவராசன்,ஆ., (1980), தமிழ்த்திருத்தனிநாயகம் அடிகளார், கிறிஸ்தவர் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேரவை வெளியீடு 01, கொழும்பு, ப. இல்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் குருநாதசவாடி என்னும் பெயரிலான முருகன் ஆலயங்கள்: ஓர் நோக்கு

சி.ராமநாயகர்,
விரிவுறையாளர்,
இந்துநாகரிகத்துறை,
கலையீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்:

முருகவழிபாடு தமிழகத்தில் தொன்மைக்காலம் முதல் நிகழ்ந்து வருதல் தெளிவு. தொல்காப்பியம் முரகனை குறிஞ்சித் திணைக்குரிய தெய்வம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. முருகனின் பெருமைகள் அளவிடற் கரியன. தமிழகத்தோடு அயல் உறவைப் பேணுகின்ற, பண்பாட்டுறவின் அதிக எவில் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற ஈழத்தில் முருகவழிபாட்டின் தொன்மை மேன்மைகளைதெளிவாகஅறிந்துணரலாம். இவற்றைப் பற்றிய அறிதலுக்கான ஆய்வுகள் பல்வகைமையில் இடம் பெற்றுவருகின்றன.

�ழத்திலுள்ள சைவப் பண்பாட்டின் மேன்மைகள் முரகவழி பாட்டி நாலும் நிரப்பப்படுகின்றன. வடபுலத்தே உள்ள இந்துத் திருக்கோயில்கள் மக்களினுடையவாழ் வியல் மரபுகளோடு தொடர்புற்றவை. இவற்றின் தொன் மங்களைதேடுகின்ற போது இவ்வுண்மைபுலனாகும். குறிப்பாகயாழ் ப்பாணத்து இந்துப்பண்பாட்டு வளம் படுத்தலில் சித்தர்களின் வகிபங்கு அதிகமாகவுள்ள நிலையில் அவர்களின் இருத்தலுக்கும், செயற்பாடுகளுக்குமான களமாக முருகனாலயங்களே அமைந்திருந்தனஎன்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாய்வு யாழ்ப்பாணத்தில் குருநாதசவாமி என்னும் பெயரிலான முருகன் ஆலயங்கள் பற்றியதாகவே அமைகிறது. இவ்வாய்வுப் பிரதேசம் யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் என்பது வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, தீவகம் மற்றும் யாழ்ப்பாணம் என்னும் பகுதிகளையுடையது. இப்பிரதேசத்தில் எண்ணற்ற முருகனாலயங்கள் வழி பாட்டு மரபுகளோடு தொடர்புற்றிருந்தாலும் குருநாதசவாமினாலும் பெயரிலான முருகன் ஆலயங்களே ஆய்வின் எல்லையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இலக்கிய விபரணம், வரலாற்றியல் ஆய்வு முறைகளைத் தஞ்சியிருந்தாலும் பெரும் பாலும் கள ஆய்வாகவே இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமயச் சூழலில் முருகன் எவ்வாறுசமூகத்தில் இடம்பெற்றிருந்தான் என்பது குறித்த உரையாடல் காலந்தோறும் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. இதன் தொடருறு நிலையாக இவ்வாய்வானது,

யாழ்ப்பாணகலாசாரத்தைவிளாங்கிக் கொள்ளல்

யாழ்ப்பாணத்தில் முரகவழிபாட்டின் தொன்மை மேன்மைகளை அறிதல்

குருநாதன் - சாமிநாதன் என்பதற்கான தொன்மத்தை இனங்காணுதல்

குருநாதன் என் பதன் பொருள் கோடலை உணர்தல்

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளமுருகன் பெயரிவான் ஆலயங்களை இனங்காணுதல்

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள குருநாத சுவாமி என் னும் பெயரிலான முருகன் ஆலயங்களை இனங்கண்டிருதல்.

அவற்றின் தொன்மை மற்றும் வழிபாட்டுச் சிறப்புக்களை அறிதல்

இவ்வாலயகட்டாம் சிறப்பம் ஓவியம் மற்றும் விக்கிரகக் கலைகளின் சிறப்பினை யுரைத்தல்.

நம்பிக்கைகள், பக்திமற்றும் ஆலய வழிபாட்டுப் பயன் என்பன்குறித்து அறிவினைப் பெறுதல்.

சமூக நிலைப்படுத்தவில் இவ்வாலயங்களின் வகிபங்கினை அறிதல்.

என்பன்குறித்து உரையாடலாக வ இவ்வாய்வு அமைகிறது.

குருநாதசுவாமி:

அவரதுதிருப்பெயர்களே அவரின் சிறப்புக்களை நன்கினி துவிளக்கும் தகையன். இது பற்றியே நக்கீரர்,

“அரும்பெறல் மரபிற் பெறும் பெயர் முருகன்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரும் பெயர் எனினும் மகாவாக்கியம் எனினும் ஒக்கும் என்பது சிவஞான போதபேருரை. ஞானசக்திதரன், கந்தசாமி, கார்த்திகேயன், குமரன், ஆறுமுகன், எனப் பலபெயர்களும் உண்டு. இவற்றுள் குருநாதன், சாமிநாதன், தகப்பன் சாமினனும் நாமங்கள் ஒரு பொருட்குறித் து

அவருக்கு வழங்குவன். மந்திர உபதேசம் பெறவிரும்பி வழிபடும் அடியவர்களுக்கு சாமிநாதனாக முருகன் தோற்ற மளிக்கின்றார். சிவபெருமானுக்கு பிரணவப் பொருளைத் தமிழிலேயே உபதேசித்துச் சாமிநாதனாகவிளங்கிய மூலவடிவமே குருநாதவடிவம் / சாமிநாதவடிவம். இதனை,

“கொன்றைசடையார்க்கு ஒன்றைத் தெரியக் கொஞ்சித்தமிழாற் பகர்வோனே”

“முதுமாமறைக்குள் ஒருமாபொருட்டு மொழியே உரைத்தகுருநாதா”

“சிவனார் மனங்குளிருப்பதேசமந்திரமிகு செவிமீதிலும் பகர்செய் குருநாதா” (திருப்புகழ்)

“பொன்னாங் கடுக்கைப்புரிசடையோன் போற்றிசைப்பமுன்னம் பிரம்மம் மொழிந் தோனே” (கந்தர் கலிவெண்பா)

“அகமகிழ்வெய்தி அங்கண்தனிலங் குமரன் தன்னைத் தலைமையோடிருப்பநல்கி”

“தாரகத்துருவமாந்தலைமையெய்தியரகத்தறு முருகன்” (கந்தபுராணம்)

என முருக பக்திகுறித் தான் இலக்கியங்கள் குருநாதசுவாமியாகிய முருகனின் சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றன.

முருகன் பெயரிலான ஆலயங்களை இனங்காணுதல்

தமிழகத்தைப் போலவே ஈழத்திலும் முருகனுக்கு பலபெயர் களும், உருவங்களும் வழங்கப்படுகின்றது. முருகன், சுப்பிரமணியன், குமரன், ஆறுமுகன், பாலசுப்பிரமணியன், வேலாயுதம், கந்தசுவாமி, வேலாயுதப் பெருமாள், தண்டாயுதபாணி, முத்துக்குமாரசுவாமி, வேலன் சகந்தன்,

சவாமிநாதன், குரநாதன், சிவமைந்தன், சிவகுமாரன், போன்ற பெயர்களுடன் இக்கடவுள் வழிபடப்பட்டுவருகின்றார். ஸழத்தில் முருகனின் படை ஆகிய வேலாயுதத்தோடு தொடர்புடையதாக பலபெயர்களுள்ளன. அப்பெயர் குறித்த ஆலயங்களாக நெடுங்கேணி வேலாயுதர், மட்டக்களப்பு உகந்ததமலை வேலாயுதசவாமி என்பனவற்றை இனங்காணலாம். வேலாயுதருக்குக்கதிர் வேலாயுதசவாமி, (களுத்துறை, எட்டியாந்தோட்டைசெல்வவிநாயகர்) குமார வேலாயுதசவாமி, (மட்டக்களப்பு மாந்தீவு), ஞானவேலாயுதர் (புதுக்குடியிருப்பு), சித்திரவேலாயுதர் (தம்பன்கடவை, போரதீவு, வெருகல், திருக்கோவில், குமாரபுரம், புதுக்குடியிருப்பு) எனும் வகையில் பலஅடைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகையபெயர் களுடனும் திருக்கோயில்களுண்டு.

முரகனை முரகன் எனச்சுட்டாது மரியாதை நிமித்தம் முருகமூர்த்தி எனக்கூறும் மரபுண்டு. இப்பெயர் குறித்த பலஆலயங்களையும் காணலாம். யாழிப்பாணத்திலுள்ளமுரகனாலயங்கள் அதிகமானவைகந்தசவாமிஎன் எனும் பெயரிலாலனவையே. முத்துக்குமார சவாமி, குமரன், தண்டாயுதபாணி, ஆறு முகசவாமி, சிவகுருநாதசவாமிமுதலியை பயர்களோடு சூடியதிருக்கோயில்கள் அருகியவழக்குகளாகச் சில இடங்களிலேயோனப்படுகின்றன.

யாழிப்பாணத்தில் உள்ளகுருநாதசவாமிஎன்னும் பெயரிலானமுருகன் ஆலயங்கள்.

இந்துகலாசாரதினைக் களப்பதிவுகளில் யாழிப்பாணத்தில் உள்ளசில ஆலயங்களைத் தவிர்கிளிநொச்சி,

மூல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை, மற்றும் மலையகம் போன்றபிரதேசங்களில் இப்பெயரில் முருகனாலயங்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆயினும் பதிவு செய்யப்பட்ட குருநாதர் எனும் பெயரிலான ஆலயங்களாக கீழ்வருவனவற்றை சுட்டலாம்.

கல்லூடைபுத்தூர் மேற்குகுரு நாதசவாமி கோயில்.

வரணிவடக்கு குருநாதசவாமி கோயில்.

வீசிட்டி - வித்தகபுரம் சிவகுருநாத சவாமி கோயில்

ஆனைப்பந்திகுருநாதசவாமி கோயில்.

என்பனவகும். இவை தவிர ஆயவாளனால் இனங்காணப்பட்ட ஆலயங்களாக,

காங்கசன் துறை - இறங்கண்யவளை சிவகுருநாதசவாமி கோயில்
தெல்லிப்பளை கிழக்கு குருநாதசவாமி கோயில்

ஆகியனவும் சுட்டத்தக்கன். இங்குபன்னலையில் அமைவுபெறும் சிவகுருநாதசவாமி கோயிலும் சுட்டத்தக்கது.

இவ்வாலயங்கள் குறித்த உரையாடலின் மூலமாக அவற்றின் தனித்துவச் சிறப்பினைபின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

வேல்பிரதான இடத்தினைப்பெறுகின்றது. குருநாதர் - சிவகுருநாதர் என்னும் பெயர் மரபுகளினுடாக இம் முருகனாலயங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலும் தனியார் கோயில்களாகவே இருந்திருக்கின்றன - இருந்துவருகின்றன. *

தமிழ்களுக்கே ரியபழையவழிபாடுகளையும், வேதாகமமரபுவழிப்பட்டவழிபாட்டுமூறைகளையும் இங்குஅவதானிக்கலாம்.

நெகிழ்ச்சியான வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

தீராநோய்களைக் குணப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆழந்தநம்பிக்கைவழிபாட்டாளர்களிடையேகாணப்படுகின்றது.

சிவகுருநாதவழிபாட்டால் பயணபெற்றவர்கள் அவ்வாலயத் தொண் டர் களாகதம் மை இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

குலதெய்வ வழிபாட்டினுள் குருநாதரும் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்.

தண்டாயுத பாணிசிறப்பான தெய்வமாகக் கீவ்வாலயங்களில் இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

வழிபடுவோரின் மனப்பாங்கும் நடை முறைகளும் நேர்த்திக் கடன்கள் தனித்து வமானவை.

நந்தி, நாகதம்பிரான், விநாயகர், ஆறுமுகசாமி முதலான தெய்வங்கள் பரிவாரகடவுளர்காக கீவ்வாலயத்தில் முதன்மைபெற்றுள்ளனர்.

அண்மைக்காலத்தின் நாட்டுநிலைப்பட்ட சர்வதேச நிலைப்பட்ட காரணிகளின் தொழிற் பாடுகளினால் சமூகமாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டுவருகின்றது. உள்ளூரில் ஏற்பட்ட போர் நெருக்கடி, அரசியல் சூழமைவுகளினால் இந்நிலையில் மாற்றவேகம் நிகழ்கின்றது.

1970களின் பின்னர் கீவ்வாலயங்களில் ஒருசமூகமாற்றம் இடம் பெற்றமையினை அறியலாம்.

மக்களின் நம் பிக்கை - பக்திகுறித்த தன்மையினால் தோன்றியவை.

புனிதப் பயணமாகச் சௌன்றுவந்ததின் விளைவாகவும் கீவ்வாலயங்களின் தோற்றப் பின்னனியை இனாங்காணமுடிகிறது.

கீவ்வாலயங்களிலுள்ளசிற்பம், விக்கிரகம் மற்றும் ஓவியங்கள் முருகன் குறித்த தொன் மங்கள பிரதிபலிப் பனவாக, பக்தியினை மேம்படுத்துவனவாக உள்ளன.

உலக இன்பவாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காக வேமக்களால் இக்கடவுள் வழிபாடுமேற் கொள் எப்பட்டமையை ஆலயங்களின் தோற்றம் குறித்த வரலாறுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

நிறைவாக :

யாழ்ப்பாணத்துதமிழ்ச்சமூகவரலாற்றில் முருகவழிபாடு குறித்த உரையாடல்கள் தவிர்க்கவியலாதவகையில் இழையோடிப்போடுள்ளன. “குருவேசிவ னெனக் கூறினன் நந்தி” என்பது திருமந்திரம். குரவாகிய சிவனுக்கு பிரணவப் பொருளுரைத் தவடிவ மேசாமி நாதவடிவம். ஆகவேகுருவாகிய சிவனுக்கே உபதேசம் செய்தமுருகன் குரவிற்குகுருவாகிறான் எனும் சிந்தனையில் இவ் வழிபாட்டுப் பெருக்கம் இடம்பெற்றிருக்கலாம். இவ்வகையில் சைவசித்தாந் தவாழ் வியலில் குருவழிபாட்டின் முதன்மைநிலையினைப் பிரதிபலிக்கும் வழிபாடாக இதனைக் கருதியலும். யாழ் ப்பாணத் தில் சண்முகன், குமரன், ஸ்கந்தன், சுப்பிரமணியன், எனும் வடமொழிக்கருத்தாக்க நிலைவழிபாட்டுமூறையில் நிலைபெற்றிருப்பினும் முருகனாலயங்கள் அப்பெயர்களில் அமைந்திருக்குமாற்றை அறியுமாறில்லை. இவ்வகையில் கோயில்கள் வழியாக சமூகஉளவியலைத் தமகட்டுக்குள் வைத்திருக்ககைக் கொண்ட உத்திகளில் ஒன்றாகக்குருநதார் வழிபாட்டைக் கொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து கோயில்கள் சார் அலங்காரக் கலை

திரு.தி.சௌலவமனோகரன்
விரிவுறையாளர்,
இந்து மெய்யியல்,
இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.

அழகுசார்ந்த அனைத்துச் செயற்றிறங்களும் கலை எனப்படுகிறது. கலை வரையறுக்கப்பட முடியாதது. பொறி கொண்டு திரட்டும் அழகு ணரவை ஒருவன் எவ்வாறேனும் புறக் கருவி வாயிலாக புலப்படுத்தும் போது அது கலை ஆகின்றது. கலையின் செயற்றிறத்தை “வினையாமை பாவையின் இயலி” என்கிறது நற்றிணை. அழகு, சுவை, பயன் என்பனவே கலையின் செயற்றிறம் என்பர். மனித மனத்தின் உள்ளுணர்வின் வழி உந்தப்பட்டு வெளிப்பாடமையும் ஆற்றல் மிகு செயலை கலை எனச் சுட்டலாம். கலையானது அறிவு, ஊக்கம், செயற்றிறம் என்பவற்றின் கூட்டினைவு எனலாம். கலை கலை ஞரின் அனுபவ வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி சுவைஞ னிடம் அனுபவத் தொற்றுக்கையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு நிகழும் போது தான் அது நல்லது, தரமானது எனும் அந்தஸ்ததுக் களைப் பெறுகிறது. கலை கலைக்காகவே என்பாரும் கலை வாழ்க்கைகாகவே என்பாரும் என இரு கொள்கையினர் உள்ளனர். இவை இரண்டும் இணைந்ததாகவே கலை சமூகத் தின் நிகழ் கிறது. கலை இருவகையாக எடுத்தாளப்படுகிறது.

1. கவின்கலை
2. பயன்கலை

மேலும் கட்புலக் கலை, நுண்கலை எனப் பிரித்துரைப்பாரும் உண்டு.

கண் ணையும் மனதையும் கவர்ந்து மனதுக்கு இன்பழுட்டுவன கவின் கலைகள் என்றும் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுவனவாக அமையும் பொருட்களை ஆக்கிக் கொள்வது பயன்கலை என்றும் பொதுவிற் சுட்டுவர். இவ்விரு கலை மரபையும் உள்வாங்கும் கலைகளும் உண்டு. அவை வாழ்வில் ஒளிகாட்டும் ஒளிப்பந்தங்களாகத் திகழ்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக அலங்காரக் கலைகள் திகழ்கின்றன.

அலங்காரக் கலைகள் எனும் போது கட்புலக் காட்சிக்கு உட்பட்டு சுவைஞனின் மனதுக்கு இன்பழுட்டு வனவாகத் திகழ்வன எனலாம். இதன் கலைப்பெறுமானம் யாது என வினவின் சுவைஞனின் மனதிற்கு இன்பத்தை, ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தவல்லா எனலாம். இவ்வனுபவத் தொற்றின்வழி இக்கலைக்கு ஏற்படும் சமூகப் பெறுமானம் என்ன என வினவின்

- I.இது கலைஞருக்கு உயரிய அந்தஸ் தையும் பொருளாதார இலாபத்தையும் வழங்கக்கூடும்.
- II.அலங்காரக் கலைப்பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு மனமகழ்ச் சியையும், தன் அந்தஸ்தை - ஆடம் பரத்தை சமூகத்துக்குக் காட்டவும் உதவும்.

இதனின்றும் மாறுபட்டதாக கோயில் அலங்காரக் கலைகள் திகழ்கின்றன. இவை ஆன்மிகவுணர்வுசார்

உந்துதலைத் தரவல்லனவாய் அமைந்துள்ளன. தெய்வீகத்துடன் இணைந்துள்ளன. கருத்தின் உறைவிடமாகவும் அழகின் இருப்பிடமாகவும் அமைந்து உள்ளதை உள்ளம் உணர்ந்தவாறு வெளிப்படுத்தி உள்ளத்துக்கும் உவகை யூட்டுவதனால் தான் கலை தன்னலமும் பழிவாங்கலும் நிறைந்த உலகைவிட்டு நம்மை அப்பால் அழைத்துச் செல்கிறது என்கிறார் இரவீந் திரநாத் தாகூர். கோயில் சார்ந்த அலங்காரக் கலைகளாக மண்டப அலங்காரம், ஓவியம், வர்ணந் தீட்டுதல் உள்ளிட்ட சில விடயங்கள் சுட்டப்பட்டாலும் இங்கு “சாத்துப்படி” என்கின்ற மலர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அலங்காரக் கலையே ஆய்வுக் குட்படுத்தப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணம்

ஈழ மனித திருநாட்டின் சென்னியிது. தலைக்கேயானதனியடையாளங்களை உடையது. ஜாதியவாதம், சைவவாதம், வேலியும் படலையும் எனப்பல விடயங்களைக் கூறலாம். குறித்த விதிகளுக்குட்பட்டு மாறாத கெட்டித்த பண்பாட்டின் வழியான அசைவியக்கத்தை உடையது யாழ்ப்பாணம். தனக்கேயான அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, நிலவியல் உள்ளிட்ட பலவற்றில் தனியடையாளத்தை உடையதென்னாம். “கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. யாழ்ப்பாணம் கோயிலுடைத்து நாவலர் வழிநின்று ஆகமமயப்பட்ட சமய மரபின் எழுச்சி அலங்காரக் கலை கோயிற் குழலில் வளரப் பெரிதும் உதவிற்று என்னாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில் சார் அலங்காரக் கலை

யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வழியில் நின்று ஆகமமயமாதலுக்கு உள்ளான தேசம் என்பர். சைவ சமய அனுட்டானங்களை விதிமுறைப்படி கடைப் பிடிப்பதில் அதிக கவனத்தை இங்கு வாழும் மக்கள் கொண்டிருந்தனர். சமூக மேனிலையாக்கம், மத் தியதர வர்க்கத்தின் துரித வளர்ச்சியென்பன யாழ்ப்பாண சமூக அசைவியக்கத்தில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய வண்ணமுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்துக்கலை மரபுகளாக இலக்கியம், நாடகம், இசை, நடனம், ஆபரணங்கள், கோயில் வழி பயிலப்படும் சப்பறம், தண்டிகை, கோயிற் சிகரம் உள்ளிட்ட உருவாக்கம் மற்றும் சாத்துப்படிகள், ஓலைவழி பெறப்படும் பாய் உள்ளிட்டவை, மட்கலங்கள் என நிரற் படுத்தும் பாரம்பாரியம் எமக்குண்டு. மேற்படிக் கவின் கலைகள் ஆன்மீகவுணர்வு, இறையுருவின் எழில் என்பவற்றைத் தரும் அதேவேளை அது பெறும் கலைப்பெறுமானத்தால் கலைஞர் பொருளையும் மகிழ்வையும் ஈட்ட முடிகிறது.

“மாலை கட்டுதல்” என்பது எல்லா மனிதர்களும்-இந்துக்களும் செய்கின்ற – செய்யக் கூடிய கைங்கரிய மாகும். ஆனால் குறித்தகாலம் வரை குறித்த ஜாதியினர் செய்வதாகவே அமைந்திருந்தது. அவர்கள் பண்டாரங்கள் எனப்பட்டனர். ஆனால் காலப் போக்கில் ஜாதிய உணர்வு மற்றும் மனப் பாங்கு மாற்றம் என்பன. பல ஜாதியினரும் இத்தொழிலில் இணையத் தலைப்பட்டனர். கோயில்சார் அலங்காரக் கலைகளாக சப்பறம், தண்டிகை

உள்ளிட்ட சோடனை, சாத்துப்படி, மணவறை, தண்டிகை அலங்காரம் என்பன முக்கியமானவை. இவை

1. இறையலங்காரம்
2. இறைவன் பயணிக்கின்ற வாகனங்களின் அலங்காரம்

என இரு வகையினதாக அமைகின்றன.

ஆலயங்களில் காணப்படும் இறை மூர்த்தங்களை இருவகையினதாக எடுத்தாள்ளாம்.

1. மூல விக்கிரங்கள்/கருங்கல் விக்கிரகங்கள்
2. எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் / உலோக விக்கிரகங்கள்

மூலமூர்த்தங்கள் அசையாது அப்படியே இருப்பவை. இவை பெரும் பாலும் சாதாரண அலங்காரத்தையே பெறுகின்றன. ஆனால் வீதியுலா வரும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களே அதிகம் அலங்காரங்களைப் பெறுகின்றன. விக்கிரக அமைப்புக்களின் வழி நின்ற நிலை, இருந்த நிலை, அங்க அமைதிகள், தலைக் கோலம், அணிகலன் கள், ஆயுதங்கள், பாவணைகள், முத்திரைகள் என்பனவும் அலங்காரத்தின் அழகியல் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஆண் தெய்வங்கள் இருந்த நிலையில் இடது காலை மடக்கி வலது காலைத் தொங்கவிட்டிருத்தல், விஷ்ணுவின் அநந்த சயனநிலை, நடராஜரின் நிருத்த நிலை என் பனவற் றுக்கு ஏற் பவே “சாத்துப்படி” அமைக்கப்படும்.

அலங்காரக் கலைக்குப் பயன் படும் பிரதான பொருட்களாக ஆடைகள், அணிகலன்கள், மாலைகள், ஆயுதங்கள். பீடம், திருவாசி என்பன அமைகின்றன.

இறை மூர்த்தத்தின் முடி, கழுத்து, தோள் பாதங்களின் கீழ் ஆகிய இடங்களில் மாலைகள், புனையப் படுகின்றன. இதற்கு மாலைகள், முத்துக்கள், மணிகள், தங்க நகைகள், பழங்கள் (எலுமிச்சை), தானியங்கள், பத்திரங்கள், இலாமிச்சை என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாலைகள் எனும்போது கிரோமாலை, இரத்தின மாலை, உருத்திராபசமாலை, மணி மாலை, கண்டமாலை, கிங்கிணி மாலை, சந்தன மாலை, காசு மாலை. வில்வ மாலை, துளசி மாலை, முத்துமாலை என்பனவும் மலர்மாலைகளும் உள்ள டங்குகின்றன.

அலங்காரங்களில் அதிகம் முதன்மையறுவது மலர்மாலைகளேயாகும். மலர்களின் ஆலயத்துப் பயன் பாட்டினின்றும் விலக்கப்பட்டவையும் உண்டு. ஆகமங்கள் அவற்றைக் கூறியுள்ளன. ஆனால் சமகாலத்தில் அவ்விதையைப் பின்பற்றுவோர் குறைவு (உ-ம்: கடதாசிப்பு)

இவ்வாகமங்களின் கருத்தையுட் கொண்டு, திருத்தொண்டர் புராணத்தில்,

“கோட்டுமெலருந் நிலமலருங் குளிர்நீர்மலரும் கொழுங்கொழியின்
தோட்டுமெலரு மாமலருங் சுருதிமலருந்
திருவாயிற்
காட்டுமேறுவல் நிலவரக் கனகவரையிற்
பன்னகநாண்
பூட்டுமொருவர் திருமுடிமேற் புனையலாகுமலர்
தெரிந்து”

எனவும்

“கொண்டுவந்துதனியிடத்தினிருந்துகோக்குஞ்
கோவைகளும்
இண்டைச் சுருக்குந் தாமமுடனினைக்கும்
வாசமாலைகளும்
தன் டிற் கட்டுங் கண் ணிகளுந் தாளிற்
பிணைக்கும் பிணையல்களும்
நுண் டாதிறைக் குந் தொடையல் களுஞ்
சமைத்தாநுடாங்கு நூண்மார்பா”

எனவும், கந்தபுராணத்தில்,

“நொதுமல் பெற்றிடுநூண்டுகில் கூழ்த்தனர்
முதியசந்தமுதலமட்டித் தனர்
கருதிநன் பொற்கலன்வகைசாத்தினர்
மதுமலர்த் தொகைமாலிகை கூட்டினார்”

எனவும், வருதலைக் குறிப்பிடலாம்.

சாத்துப்பழி

இது கவின்கலையா? பயன் கலையா? ஏன்ற கேள்விக்கு பதில் விப்பது கடினமே. ஆடல், பாடல் போல நிகழ்த்து கலையாக இல்லாது பயன்கலை போல உருவம், செய்முறை செயல் நேர்த்தி, பயன் உள்ளதாக இக்கலை அமைகிறது. ஆயினும் பயனை நோக்குடையதாகக் கொள்ளாது இன் பத்தை - ஆனந்தத்தை - அழகியலை - உள்ளுணர்வுக்கான தொற்றுகையைத் தருவதால் இதனை கவின்கலை எனச் சுட்டலாம்.

சாத்துப்பழி கலையானது பின்வருமாறு பிரித்து நோக்கப் படுகிறது.

1.சாதாரண சாத்துப்படி - கழுத்து மாலையும் உத்திரியமுமிட்டு திலகம் மற்றும் ஆலயத் தினர் தரும நகைகளை அணிவித்தல்.

2.விழேட சாத்துப்படி - அமைப்பியல் ரீதியாகப் பலவாறு பிரிகின்றது. படல் சாத்துப்படி, சயன் சாத்துப்படி, ஓங்காரம்,

நிருத்தம், மயில், இலை, கும்பி, ஆரம், வேல், நாகம், வட்டம், கலாவரை, நட்சத்திரம், பச்சைச் சாத்துப்படி என்பன அவற்றுள் சில.

3.ஹஸ்தம்பாத சாத்துப்படி- இறை வனுக்கு தேவைக்கேற்ப பொய்யான கைகால்களை அமைத்துச் செய்யப்படும் சாத்துப்படியாகும்.

சாத்துப்பழி கலையைத் தீர்மானிக்குங் காரணிகள்

யாழிப் பான ஆலயங்களில் நடாத்தப்படும் சாத்துப்படி மற்றும் அலங் காரங்கள் சில விடயங்கள் தீர்மானிக்கின்றன.

- 1.ஆலயத்தின் அமைப்பு - ஆகமம் சார்ந்தது /சாராதது
- 2.உற்சவ முறைகள் - மகோற்சவங்கள் / அலங்கார உற்வம்

- I.வாகனத் திருவிழா
- II.பூச்சப்பறம் / அன்னச்சப்பறம் / படற்சப்பறம்/சப்பறம்
- III.தேர்த்திருவிழா
- IV.தீர்த்தம் - சாதாரணம்
- V.தண்டிகை

- 3.விழேட தினங்கள் - கூரன்போர், மகுடாசர வதம், நவராத்திரி, சிவராத்திரி
- 4.ஆலயப் பொருளாதாரம் - நல்லூர்.
- 5.சாத்துப்படிக் கலைஞரின் கலைத்துவம்
- 6.அவ்வவ் காலச் சூழல்

சாத்துப்பழி கலைஞர்கள்

பழைய காலங்களில் பண்டாரிகள் எனும் ஜாதியினரே சாத்துப்பழி கலைஞர்களாக இருந்தனர். வீர சைவமும் பண்டாரிகளும் ஓன்றென்றும் வேறென்றும் கூறுவாருண்டு.

முன்பு ஆலயங்களில் அடிய வர்கள் மலர்களைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதும் தொழில் நிலைக்கலைஞர் களும், அடியவர்களும் இணைந்து மாலைகட்டும் மரபும் இருந்தது. இன்று அவ்வழக்குப் பெரிதும் ஒழிந் து விட்டது. (உ-ம் : நல்லூர்).

ஆலயங்கள், ஆலய மூர்த்திகள், ஆகம மரபு, ஆகமம் சாராமரபு, ஆலயத்தின் பொருளாதாரம், உபயகாரர் களின் பொருளாதாரம், மூர்த்தங்களின் வடிவங்கள், உற்சவ வேறுபாடுகள் என்பவற்றுக்கேற்ப அலங்காரங்களும் வேறுபடுகின்றன. கிராமியக் கோயில் களில் மக்களே பூச்சுடி வழிபடும் மரபுண்டு. எழுந்தருளி விக்கிரகம் பெரும் பாலும் இருப் பதில் ஈல. சாதாரண நாட்களில் திலகங்கள் இட்டு பட்டுச் சாத்தி ஒற்றை மாலைகளால் பெரிதும் அலங்கரிக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. உற்சவ காலங்களில், விஷேஷ தினங்களில் அதிக அலங்காரங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இறைவனை அலங்கரிப்பவர் “அலங்கரணாசிரியர்” எனப்படுகிறார்.

இன்று இரு இனமும் ஒன்றாகக் கலப்புற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக உரும்பிராய் 3 கோயிலடியில் இருக்கும் வீர சௌம்யராமினர் பரம்பரை பரம்பரையாக சாத்துப்படி தொழில் செய்துவருவதும் பண்டாரிகள் என அழைக்கப்படுவதையும் கூறலாம்.

“பண்டாரிகள், சுழிபுரம், உரும் பிராய், மல்லாகம், வட்டுக்கோட்டை, இனுவில் போன்ற இடங்களில் இன்றும் தொழில்சார் கலைஞர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் சிலர் ஆலயங்களில் பூசர்களாளவும் இருந்து வருகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் பெற்ற அலங்காரக் கலைக் கலைஞர்களாக உரும்பிராய், பூபாலு, மகன் காந்தன், கருணாகர ஐயர், ந.சிவப்பிரகாசம், சபாபதி சொக்கலிங்கம், உருத்திரபதி, மகாலிங்கம் என இப்பட்டியில் நீரும்.

மூர்த்தி அலங்காரத்தில் விலக்கப் பட்டவை

மூர்த்திகளைத் தீண்டி அலங்கரிக்கும் சிவபுண்ணிய கைங்கரியம் புரிவோர், அந்தந்த மூர்த்திகளுக்குரிய வஸ்திரம், புஷ்பம், மாலை, ஆபரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கக்கடவர், விலக்கப்பட்ட மாலைகளாலும் அசுத்த வஸ்திரங்களாலும் போலிக் கைகால் களாலும் தகாத பிறபோலிப் பொருள்களாலும் விபரீதமாய் வனப்புச் செய்வது விபரீதபலனையே தரும்.

மூர்த்திகள் இருத்தல், நிற்றல், சயனித்தல் முதலாக எவ்வாறு அமைந்துள்ளனவோ அந்த ஆகிருதியாகவே அலங்கரித்தல் முறையாகும். சாந்த மூர்த்திகளை உக்கிரவடிவாக ஒப்பனை செய்வதும் அது போன்ற பிறவும் நரகபதனத்தக்கே வழிவகுத்தவாறாம். சாஸ்திர விதிப்படி உண்டாக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைப் பிரமாணந் தவறடையும் படி தங் கைவன்மையும் மனமுஞ் சென்றவாறு அலங்கரிப்பது கொடிய அபசாரச் செயலேயாம் என்பர். இவ் விதமான துராசாரத்தைக் கைக்கொள்ளுவதால் நோய்மிகுதல் வளங்குன்றுதல் முதலிய கெடுதிகள் நாட்டுக்குஉளவாம் என்று சிவவித் தைகள் விரிவாகச் சூறுகின்றன.

தெய் வத் திருமேனிகளில் கபடமான அலங்காரங் செய்தலும், போலி ஆபரணங்கள் தரித்தலும், அயோக்கியமான மற்றெப்பொருட் களைச் சாத்துதலும் கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம் என்பர்.

சமகாலப் போக்கு

பின்காலனியச் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள நவீனக் கல்வி உத்தியோக நாட்டம், சமூக மேனிலையாக்க விருப்பு என்பன இக்கலை மரபைச் செய்யும் தொழில்சார் கலைஞர்களை அதனி நிறும் அந்தஸ்து சார்ந்த தொழிலை நோக்கி நகர்த்துகின்றது.

பூக்கள் பற்றாக்குறை, இளைய வர்களின் நாட்டமின்மை, மற்றும் ஜாதிய அடையாளம் என்பன இக்கலை மரபின் வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சியைத் தருகின்றன.

அதே வேளை ஜாதிய மரபுக்கு அப்பால் வேறுசிலர் இக்கலை மரபில் சிறந்து விளங்குவதை சமகாலத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது. உ-ம் : திருநெல்வேலி காளிகோவிலடியைச் சேர்ந்த சிவநாதன்.

இன் றைய அலங்காரக் கலைமரபில் பிளாஸ்ரிக் பொருட்களின் தாக்கம் அதிகமாக உள்ளது. இதனால் அலங்காரக் கலைசார் கலைஞர்களின் வருமானம் குறைவடைகிறது.

முடிவுரை

யாழிப்பாணத்தில் கோயில்சார் அலங்காரக் கலை தனித்துவமுடையாக இருப்பினும் சமகாலப் போக்கை அவதானிக்கும்போது அது தன்வடிவுரு மாறி வருவதையும் கலைஞர்கள் அருகி

வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இதனால் குறித்த ஜாதிய அடையாளத் துக்கள் குறுகியிருந்த இக்கால பொது ஜன தளத்துக்குரியதாக மாறி வருகின்றது. அதேவேளை பிளாஸ்ரிக் அலங்காரப் பொருட்களின் வருகை இந்தியச் சந்தைக்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறதே தவிர தொழில்சார் கலைஞர்களின் வருமானத் தைக் கேள்விக்குரியதாக்குகிறது. ஆயினும் யாழிப்பாணக் கோயில்களும் உபயகாரர்களும் தம் அந்தஸ்தை வளத்தைக் காட்ட இன்றும் இக்கலைமரபை ஓம்பி வருகின்றதை இதனால் பார்ப்பவர்களின் கண்களும் மனங்களும் மகிழ்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. நற்றிணை, 352.1
2. சேதுப்பிள்ளை, ரா.பி., கலையின் விளக்கம், தமிழ் இன்பம்
3. சிவாரசி., 1968, “நுண்கலைகள், உலகத்தமிழ் மாநாடு, ப.1
4. சிவத்தம்பி.கா.,
5. ருமணராஜா.சி., 2016, யாழிப்பாணத்தில் வீர சௌப் பண்பாடு தாக்கமும் செல்வாக்கும் (முதுத்துவமாணி ஆய்வேடு, வெளியிடப்படாதது)
6. கைலாசநாதர் குருக்கள், கா., 2012, சைவத்திருக் கோயிற் கிரியைநெறி, ப.47

வினாக்கள்

கலாநிதி. கீ. ஜயங்திரன்
உதவி விறிவுறையாளர்
இந்துநாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வினை என்பது செயல் என்று பொருள் படும். சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்ற மும்மலங்களுள் ஒன்றாகக் கன்மம் காணப்படுகின்றது. இதனை மாயையோடு இணைத் துக் காண வேண்டும். மாயை போன்று கன்மமும் உயிர்க்கு விளக்கம் செய்கின்றது இதனையே, “விடிவாம் அளவும் விளக்கனைய மாயை வடிவாதி கன்மத்து வந்து” (திருவருட்பயன்-30) என்று திருவருட்பயன்கூறுகின்றது.

மூலகண்மமும் காரிய கண்மமும்:

கன்மத்தினை மூன்று பகுதியாக நோக்கலாம், முதலாவது அநாதி கன்மம். இது மாயையோடு கூடி அநாதியே இறைவனது தாரகத்தில் இருப்பது. இரண்டாவது முதலுற பவத்தின் போது மாயையில் இருந்து காரணா சரீரத்தை முதல்வன் உயிர் களுக்குக் கூட்டுகின்ற போது அநாதி கன்மத்தின் ஒருபகுதியைக் காரியப் படுத்திக் கூட்டுதல். இவ்வாறு கூட்டப் பட்ட கன்மம் மூல கன்மம் எனப்படும். அநாதி கன்மமும் முதற் காரணம் மூல கன்மமும் முதற்காரணம். மூன்றாவது மூல கன்மத்தை முதற் காரணமாகக் கொண்டு உயிர்கள் செய்யும் நல்வினை தீவினையாகிய கன்மம். இதுவே காரிய கன்மம் எனப்படும். இதிலே சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் எனும் வினைகள் அடங்குகின்றன. அநாதி கன்மமும், மூலகண்மமும் உயிர்களால்

செய்யப்பட்டவை அல்ல. மூலகன் மத்தினை அனாதி நித்தியம் என்றும் காரிய கன்மத்தினைப் பிரவாக அநாதி என்றும் கூறுவர். மூல கன்மம் பற்றிச் சேக்கிழார்,

“இருவினைப் பாசம் மும்மலக்கல் ஆர்த்தவில் வருபவக் கடலில் வீழ்மாக்கள் ஏறிட
அருளுமம் மைய் அஞ்செழுத்து அரசை
இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க ஒண்ணுமோ”

(பெரியபுராணம்-திருநாவக்கரச நாயனார் புராணம்-129)

எனும் பாடயில் மும்மலங்களுள் அடங்கும் கருமத்திற்கு வேறாக இரு வினை என்று கூறுவதால் மும்மலத்தில் அடங்கும் கன்மம் மூல கன்மம் என்று கூறலாம். கச்சியப்ப முனிவர் திருத் தணிகை பதிற்றுப்பத்தந்தாதியில்,

“இறந்தவால் காட்டுக் குற்றம் இரிந்தன பொறிகள் ஜந்தும்
பறந்தன தோற்றம் நான்கும் பாரின மலங்கள் மூன்றும்
வறந்தன வினை இரண்டும் மாய்ந்தது பாச மூலம்
சிறந்த சீர்த் தணிகை நம் மான் சிறக்கணித் திட்ட போதே”

என்று கூறுவதில் இருவினை கட்டு வேறாக மலங்கள் மூன்று என்று கூறுவதில் வரும் கன்மம் மூல கன்மத்தையே குறிக்கின்றது. திருமுறைகள்

சாத்திரங்கள் என்பவற்றில் காரிய கனமே பெரிதும் எடுத்தாளப் படுகின்றது.

ஆகந்துகமலம்:

ஆணவமலமானது உயிரின் அறிவை அநாதியாகப் பந்தித்துள்ளதால் அதனை சகசமலம் என்று கூறுவர். சகசம் என்பது இயல்பாக உள்ளது என்பது பொருள். கன்மமும் மாயையும் ஆணவத் தினை நீக்கும் பொருட்டு இறைவனால் இடையில் கூட்டப்பட்டது. அதனால் அது ஆகந்துகம் எனப்பட்டது. இங்கு கன்மமலம் இறைவனால் உயிர்க்கு இடையில் கூட்டப்பட்டதே அன்றி அது அனாதி. உயிர்க்கு இடையில் கூட்டப்படுவதற்கு முன்பு அது மாயை யோடு சேர்ந்து இறைவனது தாரகத்தில் இருக்கிறது. ஆணவம் உயிர்க்கு நோய். ஆணவம் எனும் நோய் நீக்கும் மருந்தே கன்மமும் மாயையும்.

இருவினை:

வினையானது இதம், அகிதம் என்று இருவகைப்படும் இதனைப் பாவம் இ பணியம் என்று கூறுவர். “வேதாகமங்களில் விதித்தவழி நில்லாமை பாவம்”. அதாவது வேதாக மங்களில் செய்யத்தகாதது எனத் தவிர்க்கப்பட்டவிடயங்களைச் செய்தல் பாவமாகும். புலால் உண்ணுதல், கள்ளுண்ணுதல், பேராசைப் படுதல், கொலை செய்தல் போன்ற இன்னோரன்னவற்றை கூறலாம். “வேதாகமாங்களில் விதித்த வழி நின்று திருவருள் வழி நில்லாமை புண்ணியம்” அதாவது வேதாகமங்கள் உண்மைபேசு, தர்மத்தினைச் செய்க, ஆசிரியரைப் போற்றுக, தாய் தந்தையரைப் போற்றுக என்று கூறுகிறது. இவ்வாறுநல்ல செயல்களைச் செய்கின்ற

போது நான் செய்கின்றேன் என்னும் தன்முனைப்போடு செய்வதால் அவை புண்ணியமாகின்றது. ஆனால் அனைத்தும் இறைசெயல் என்று செய்கின்றபோது அனைத்தும் சிவபுண்ணியமாகின்றது. நல்வினையினைப் பொன் விலங்கு என்றால் தீவினையினை இரும்பு விலங்கு என்று கூறலாம் இரண்டும் விலங்கே. ஒரு பறவையினை இரும்புக்கூட்டில் அடைத்தால் என்ன பொற்கூட்டில் அடைத்தால் என்ன இரண்டும் அதற்குச் சிறையே. எனவே இருவினையும் பிறவிக்கு வித்து என்பதை உணர வேண்டும். திருவள் ஞவர் கூறுகின்ற போது,

“இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு”
(திருக்குறள்-05)

என்று கூறினார். இங்கு ஆணவமாகி இருள் கலந்து தன்முனைப்பற்று வினை செய்வதால் இருவினையும் பிறவிக்கு வித்தாகின்றது. அவ்வாறு அல்லாது முதல்வன் ஏவுதாலால் நான் வினை இயற்றுகிறேன் என்பதை உணர்ந்து சிவ வினை ஆற்றுவதால் அது முத்திக்கு வித்தாகின்றது.

வினையினைச் சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என்று மூன்று வகையாகக் கூறுவர். சஞ்சிதம் என்பது பழவினை என்றும் பிராரத்துவம் நிகழ் வினை என்றும் ஆகாமியம் வருவினை என்றும் கூறுவர்.

ஒருவர் ஒரு செயலை ஆற்றுகின்றபோது தீயசெயலாகவோ, நல்லசெயலாகவோ செய்வர். இவ்வாறு செய்வது தீவினை, நல்வினை என்று சொல்லப்படும். இதனை ஆகாமியம் என்று கூறுவர். ஒருவர் தூல நிலையில்

செய்யும் தீவினை பாவமாகவும், ஒருவர் தூல் நிலையில் செய்த நல்வினை புண்ணியமாகவும் கொள்ளப்படும்.இது சஞ்சிதம் எனப்படும்.இப்பாவ புண்ணியம் பக்குவம் பெற்று அனுபவத்திற்கு வரும் போது துன்பம், இன்பமாகக் கொள்ளப்படும்.இது பிராத் துவம் எனப்படும்.

வினையின் குரண்டு பகுதி:

ஒருவர் செய்த பழவினைக்கு ஏற்ப இப்பிறப்பில் இன்ப துன்பம் கிடைக்கின்றது. சிவஞானசித்தியார் கூறுகையில் இன்பம், துன்பம், செல்வம், வறுமை, பிறப்பு, இறப்பு எனும் ஆறும் தாயினுடைய கருவினுள்ளே நிச்சயிக்கப்படுகின்றது என்று கூறுகிறது இதனை,

“பேறு கீழவு இன்பமோடு, பின்னி மூப்புச் சாக்காடு என்னும்

ஆறம் முன் கருவள் பட்டது அவ் விதி அனுபவத்தால்

ஏறிடும் முன் புசைய் தகன் மம் இங் கு இவற்றிற்குஏது,

தேறுநீ - இனிசெய்கன்மம் மேல் உடல்சேரும், என்றே” (சிவஞா.சப.99)

எனும் செய்யுள் மூலம் காணலாம். எனவே வினைப்பயன் படியே எமக்கு இன்பதுன்பம் கிடைக்கும் அதனை எவராலும் மாற்றி அமைக்க முடியாது. இதனாலேதிருவள்ளுவரும்,

“ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று கூழினுந் தான்முந் துறும்” (நிருக்குறள்-380)

என்று கூறினார். எனவே வினையின் ஒருபகுதியை நோக்கும் போது முற்செய்த செயலின் பலனை அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என்பது வெளிப்படை.

இப்பிறவியில் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பப் பலன்கள் தாயினுடைய கருவிலே நிச்சயிக்கப்பட்டு விடுமாயின் இப்பிறவியில் செய்யும் முயற்சிகள் எதற்கு எனும் வினா நிகழலாம்.அதனை வலியுறுத்தவே ஆசிரியர் “தேறு நீ இனிச் செய் கன்மன் மேல்வினை சேருமன்றே” என்று கூறினார். அதாவது இப்போது செய்யும் வினை எமது கையில் உள்ள தால் அதனைச் சரிவரச் செய்வதன்மூலம் எதிர்கால வினைப்பயனை இன்று தீர்மானிக்கலாம். உதாரணமாக ஒருவர் முன்செய் வினைப்பயன் காரணமாக ஐந்து குழிகளில் விழுந்து எழு வேண்டும் என்று நியதி இருக்கிறது எனின் அவர் இப்பிறவியில் ஐந்து குழிகளில் விழு வேண்டும் எனும் அவசியம் இல்லை.அவர் ஒரு குழியிலோ அல்லது இருகுழியிலோ விழுந்த அனுபவம் அவரை அடுத்த குழியில் விழாமல் தடுக்கும். அது போன்று பிறிதொரு உதாரணத்தை நோக்குவோம் கந்தன் குமரன் எனும் இரண்டு மாணவர்கள் தரம் எட்டில் கற்கின்றனர். ஒரு விபத்தில் இருவரது தந்தையும் இறந்து விட்டனர். தனது கடும் முயற்சியால் கந்தன் பல்கலைகழக கற்கையினை நிறைவு செய்து அரச வேலையில் சேர்ந்து விடுகிறார். குமரன் தந்தை இறந்த பின்பு கல்விகற்காது விடுகிறான். கந்தன், குமரன் ஆகிய இருவருக்கும் வாழ்வில் ஒரு நேரத்தில் தமது தந்தை இறந்தாலும் இருவரது முயற்சியும் செயற்பாடும் வேறு வேறாக அமைந்து விடுவதால் இருவருக்குமான பலனும் வேறுபடும். தெய்வப் புலவர் திருவள் ஞவர் திருக்குறளில்கூறுகையில்,

“தெய்வத்தான் ஆகாதெனினும் முயற்சிதன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்” (நிருக்குறள்-619) என்றும்,

“ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித் தாழா துஞ்சுறு பவர்” (திருக்குறள் 620)

என்றும் கூறினார்.

எனவே முயற்சியின் மூலம் வினைத்தன்மையினை மாற்றி அமைக்கும் வல்லமை எம்மிடம் உண்டு.

வினைப்பலன் செயல் வகையால் வருவதன்று கருத்து வகையால் வருவது:

ஒரு செயலுக்குரிய பலனானது ஒருவரது செயலைப் பொறுத்து பயன் தருவதன்று அது அவரது கருத்து நிலைமைக்கு ஏற்பவே பயன் தரும். நடைமுறை வாழ்வில் இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் சொல்லலாம். யாசகன் ஒருவன் ஒரு வீட்டுக்குச் சென்று பிச்சை கேட்கின்றான் அப்போது அவ்வீட்டுப் பெண்மணி வேறு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதனால் தனது மகளாகியாசகனுக்கு கைப்பிடி அரிசி போடுமாறு கூறுகிறார். சிறுமியும் தனது சின்னஞ்சிறு கைகளால் யாசகனுக்கு ஒருபிடி அரிசி போடுகின்றான். இதனை எதிர் வீட்டில் இருந்த பெண்மணி அவதானிக்கிறார். யாசகன் எதிர் வீட்டுக்குச் சென்று பிச்சை கேட்கிறான். அப்போது அப் பெண்மணி தான் யாசகனுக்குப் பிச்சை இட்டால் தனது கை பெரிய கை ஆகையால் நிறைய அரிசி போய்விடும் அதனால்தனது மகளாகிய சிறுமியைக் கொண்டு யாசகனுக்கு அரிசி போட்டால் குறைவான அரிசி போடலாம் என நினைந்து சிறுமியைக் கொண்டு ஒரு பிடி அரிசி போடுகிறார். இங்கு இரண்டு வீட்டிலும் யாசகனுக்குக் கிடைத்த அரிசி ஒரே அளவானாலும் இருவரின் கருத்து நிலை வேறு

பாட்டிற்கு அமைய பலன் வேறு வேறாகவே கிடைகும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இதற்கு உதாரணமாக இரண்டு புராண வரலாறுகளைக் கூறலாம். தக்கன் சிவபெருமானை மறந்து மாவேள்வி செய்தான் ஆனால் கருத்து நிலையில் பெருமானை மறந்து வேள்வி செய்த மையால் அவனது யாகம் தீமையாக முடிந்தது. வியாசசருமர் எனும் இயற் பெயர் கொண்ட சண்மைசர் சிவபூசைக்கு அபராதம் செய்த தந்தையின் காவினைத் துண்டித்தார். கருத்து நிலையில் பெருமானை நினைந்து சிவோகம் பாவனையில் செயல் செய்த மையால் பாதகமும் சிவபுண்ணியமாகி வியாசசருமருக்கு சண்மைசப் பதம் கிடைத்தது. இதிலிருந்து ஒரு செயலானது பாவமா புண்ணியமா என்பது செயல் நிலையில் அன்றி கருத்து நிலையிலே அது கொள்ளப்படும். என்பது தெளிவாகின்றது. இதனாலே திருவள்ளுவரும்,

“பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புறைத்தீர்ந்த நன்மை பயக்கு மௌனின்” (திருக்குறள் – 292)
என்று இதனாலே கூறினார்.

உயிர்கள் வினையினை அனுபவிக்கும் முறை:

உயிர்க்கு வினைப்போகமானது இன் பமாகவோ துன் பமாகவோ கிடைக்கும் இவ்வாறு இன்பமாக துன்பமாக வினை மூன்று வகையில் உயிர்க்கு அனுபவத்திற்கு வருகின்றது. அவையாவன ஆதி தைவீகம், ஆதி ஆத்மீகம், ஆதி பெளதீகம் என்பன வாகும். தெய்வங்கள்மூலம் வினைப்போகம் உயிரின் அனுபவத்திற்கு வருதல் ஆதி தைவீகம் எனப்படும். இதில்

தாயினுடைய கருப்ப கால வேதனையும் உள்ளடங்கும். இயற்கை நிகழ்வுகளான பூக்கம்பம், சூறாவளி, மழை, வெயில் போன்றவை மூலம் வினைப்போகம் உயிரின் அனுபவத்திற்கு வருதல் ஆதி பொதீகம் எனப்படும். உயிர்களின்வழு வினைப்போகம் அனுபவத்திற்கு வருதல் ஆதி ஆத்மீகம் எனப்படும். இதனை,

“ஆதி தைவிகம் ஆதி பொதீகம் ஆதி ஆதியான் மிகம்னை ஒதிய

துக்க மூன்றினுள்” (ஞானாமிர்தம் - 26)

என்றும்,

“கன்மனுந்திரிவிதநற் சாதியாடு போகக் கொடு தெய் விகருற் பவதிகமான் மிகமாம்” (சிவப்பிரகாசம் - 29)

என்று கூறுவதில் காணலாம்.

வினை அனுபவமாக வரும் காலம்:

வினையானது அனுபவத்துக்கு வருகின்ற காலம் எத்தகையது என்னும் வினாவிற்கு விடைபகர்வது கடினமானது வினையின் பக்குவ காலம் திருவருளுக்கு மட்டுமே தெரிய வரும். பிறருக்கு அது தெரிய வராது இதனைச் சிவஞானபோதும் “ஆணையில் அமர்ந்து செல்ல” என்று கூறுவதைக் காணலாம். சிவபோகசாரம் கூறுகின்ற போது,

“இன் னவினை இன் னதலத்தின் இன் ன பொழுது இன்னபடி

இன் னதனால் எய்தும் என அறிந் தே அன்னவினை அன்னதலத்து அன்னபொழுது அன்னபடி அன்னதனால் பின்னமறக் கூட்டும் பிரான்” (சிவபோகசாரம் - 94)

என்று கூறுவதைக் காணலாம். ஒரு விவசாயி கீரை விதைக்கிறார். இன் னொரு விவசாயி, வாழை பயிரிடுகிறார். இன்னொருவர் தென்னை பயிரிடுகிறார். முன்று பயிர்களும் பலன்தரும் காலம் வேறு வேறு அதுபோல் ஒருவர் செய்யும் செயலுக்குரிய பலனும் உரிய உரிய காலத்தில் வந்து சேரும்.

முதல்வன் ஆணவ மலகன்மம் பக்குவமாகும் பொருட்டு படைத்தலைச் செய்கின்றார். கன்ம மலம் பக்குவமாகும் பொருட்டு அழித்தலைச் செய்கின்றார். முதல்வன் இருவினைப் பயன்களை உயிர்க்கு ஊட்டுவது மரப்பாவையினை அதனை இயக்குபவன் சூத்திரக் கயிற்றி னால் ஆட்டுவிப்பதுபோல் முதல்வன் வினைப்பயனால் உயிர்களை ஆட்டு விக்கிறான் இதனை,

“வன்மைபுரி காய மரப்பாவை தன்னை அரன் கன்மமெனுஞ் சூத்திரத்தாற் கட்டியே நன்மை தின்மை

ஆட்டுவது நாடா தறிவிலார் தஞ்செயலாய் நாட்டுதல் போல் உண்டோ நகை” (சிவபோக சாரம் - 90)

என்று சிவபோகசாரம் கூறுவதைக் காணலாம்.

உப்பறப்பின் அனுபவம் முப்பிறப்பின் வினைப்பலனே:

ஒருவர் இப்பிறவியில் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பத்திற்கு அவரவர் முற்பிறவியில் செய்த வினையே காரணமல்லாது பிறரால் வருவதில்லை. ஆணால் நடைமுறை வாழ்வில் நாம் பெறுகின்ற இன்பத்துக்கும், துன்பத்துக்கும் பிறர்காரணம் என்று நாம் கூறுவது தவறானதாகும். நாம் முன்பு செய்த வினைப்பயனை அனுபவிக்க அவர்கள்

வாயிலாக இருக்கின்றனரே அல்லாது அவர்கள் மூலம் நாம் இன்ப துன்பத்தை அனுபவிப்பதில்லை. எமக்கு இன்பம் வரினும் துன்பம் வரினும் அதற்கு நாமே காரணம் என்பதை உணர்வோமானால் விணையின் முடிச்சியினை அவிழ்த்து விடலாம். எனவே அனைத்தும் எமது செயல்வழியே அமைகின்றது எனும் உண்மையினை உணர்ந்து இப்போது செய்யும் விணையே பின்பு அனுபவத் திற்கு வரலிருப்பதால் நல்வினை தீவினை செய்யாது சிவவினை ஆற்றவேண்டும். இதனையே,

“சும்மா தனுவருமோ சும்மா பிணிவருமோ சும்மா வருமோ சுகதுக்கம் நம்மான் முன் செய்தவினைக் கீடாச் சிவனருள் செய் விப்பதென்றால் எய்தவனை நாடி இரு” (சிவபோகசாரம் -10)

எனச் சிவபோகசாரம் சூறுகின்றது.

ஏவுதலும் கையற்றுதலும்:

செயல் ஆற்றவின் போது பின்வரும் உண்மையினை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சிவபெருமான் தலைவன் அதனால் அவன் “பசுபதி” என அழைக்கப்படுகிறான். உயிர்கள் அவனுக்கு அடிமை இதனை, “மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப்” (ஏழாம் திருமுறை.பா.964) எனச் சுந்தரர் கூறுகிறார். எனவே தலைவனாகிய முதல்வன் எம்மை விணையாற்றுமாறு ஏவுதல் செய்துள்ளான். அவன் ஏவுதல் வழி அடிமைகளாகிய உயிர்கள் வினை ஆற்றவேண்டும். அடிமைக்குத் தனது செயலில் சுதந்திரம் இல்லை அனைத்துச் செயலும் தலைவன் விரும்பிய வண்ணமே அமைந்துவிடும். அது போல நாம் செய்கின்ற செயலுக்கான பலன் எமக்கு இல்லை அதற்கான பலன்

இறைவனதே. இவ்வன்மையினை மறந்து எனது செயல் என்று தன்முனை ப்புற்று செயல் ஆற்றுவதால் இருவினை விழைந்து பிறப்புக்கு ஏதுவாகின்றது. ஆனால் அவை சிவன் செயல் என்று செயலாற் றினால் அதன் பயன் சிவனுக்கே.ஞானிகள் இவ்வன்மையை நன்கு உணர்ந்து செயலாற் றுவர். இதனைச் சிவபோகசாரம்,

“பொல்லாத தீவினையிற் போகார்கள் போனாலும் எல்லாஞ் சிவன் செயலே என்றிருப்பர்” (சிவபோகசாரம் -102)

என்று கூறுவதைக் காணலாம். கீதை யிலும் கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே என்று கிருஷ்ணபர மாத்மா இதனையே கூறுகிறார். எனவே முதல்வன் ஏவுதல் கர்த்தா உயிர்கள் இயற்றுதல் கர்த்தா எனும் உண்மையினை உணர்ந்து பற்றற்றுச் செயலாற்ற வேண்டும்.

மூவகை வினை நீஸ்கும் முறை:

ஒருவர் செய்த சஞ்சித வினையானது ஞானதீக்கையாகிய நிருவாண தீக்கையின் போது ஆசிரியரால் இல்லாது செய்யப்படும். இவ்வாறு இல்லாது செய்வதை அத்துவ சோதனை அல்லது கலா சோதனை என்று கூறுவர். பிரார்த்த கன்மமானது உடல் உள்ள அளவும் அனுபவத்தால் கழிக்கப்பட வேண்டும். இதனாலே உடல் ஊளாய்க் கழியும் என்று ஞானியர் கூறுவர். ஆகாமிய கன்மம் ஞானத்தால் இல்லாது செய்ய வேண்டும். இதனைச் சிவஞான சித்தியார்,

“மூன்றுதிற்குத் து அனுக்கள் செயும் கன்மங்கட்கு

முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்து வாவின் ஆன்றமுறை அவை அருத்தி அறுத்து மலம் முதிர்வித்து
அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா னாகித் தோன்றி நுக ராதவகை முன்செய்கள்மத் துகள் அறுத்து அங்கு அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து,
ஏன்றால் கள்மம் அனுபவத்தினால் அறுத்து இங்கு இனிச்செய்கள்மம், மூலமலம் ஞானத்தால் இழப்பன்” (சித்தி.சப.262)

எனக் கூறுகிறது.அதாவது ஆகாமிய வினையானது ஒளி முன் இருள் போல இறைவனது ஞானசத்தியால் இல்லாது செய்யப்படுகிறது. சுஞ்சித வினையானது தீக்கையின் போது இறைவனது கிரியா சத்தியால் அத்துவ சோதனை மூலம் இல்லாது செய்யப்படும், பிராரத்த வினை அனுபவத்தின் மூலம் இல்லாது ஒழிக்கப்படும்.

இறைவன் உயிர்க்கு வினை ஊட்டும் முறைமை:

முதல்வன் அரசனும், மருத்து வனும் போல இருந்து தனது திரோதான் சத்திமூலம் வினைப்பயன்களை உயிர்க்கு ஊட்டுகிறான். இவ்வாறு வினைப் பயனை உயிர்க்கு ஊட்டுவது கருணையினாலே. இதமாகிய இன்பத்தினை ஊட்டின் அறக்கருணை என்றும் அகித மாகிய துன்பத்தினை ஊட்டின் மறக் கருணை என்றும் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறாயினும் வினையூட்டுவது கருணை காரணமாகவே இதனை,

‘இருவினை இன்பத் துன்பத்து, இவ்வியிர், பிறந்து இறந்து வருவது போவது ஆகும் மன்னிய வினைப் பலன்கள்

தரும் அரன் தரணியோடு தராபதி போலத் தாமே வருவிடா வழவும் கன்ம பயன் களும் மறுமைக்கண்ணே” (சித்தி.சப.94)

என்று கூறுகிறார். அதாவது அரசன் தனது ஆணை வழி நடப் போருக்கு பரிசு வழங்கியும் நடவா தார்க்கு தண்டம் செய்வது போலவும், வைத்தியன் நோயின் தன்மைக்கு ஏற்ப நோயாளிக்கு இனிப்பு மருந்தோ கசப்பு மருந்தோ கொடுத்து நோயினைச் சுகப் படுத்தலும் இயலாது விடின்றன சிகிச்சை செய்து சுகப்படுத்துவதும் செய்வான். இவ்வாறு செய்வது கருணையினாலே. ஈசனும் கருணையாலே வினையினை உயிர்க்கு ஊட்டுகிறான். இதனை மேலும் விளக்க,

“நிக்கிரகங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வது

அக்கிரமத்தால் குற்றம் அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி

இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றியும் என்பன்

எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளே என்றும்” (சித்தி.சப.105)

என்றும்

“தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின்

வந்திடா விழின் உறுக்கி வளாரினால் அடித்து தீய

பந்தமும் இடுவேர் எல்லாம் பார்த்திழின் பரிவே ஆகும்

இந்த நீர் முறைமையை நோ ஈசனார் முனிவும் என்றும்?” (சித்தி.சப.106)

என்று கூறுவதில் காணலாம். அதாவது தாய் தந்தையர் தமது குழந்தை தவறான வழியில் செல்வதைக் கண்டால்

அவர்களை வளரினால் அடித்து நல்ல நெறிக்கு வழிப்படுத்துவது போன்று இறைவன் தரும் துன் பங்களும் உயிர்களை நன்னெறிப்படுத்தவே.

இருவினையொப்பு:

ஆன்மா நல்வினை தீவினை இரண்டினையும் ஒப்ப நோக்கும் நிலையாகும். அதாவது நல்வினையில் பற்று வையாதும் தீவினையைக் கண்டு துவண்டு விடாதும் இரண்டு வினை களையும் ஒப்ப நோக்கி அதனை இறை பணியாக நுகரவேண்டும். இதனை “ஒடும் செம்பொன்னும் ஒக்க நோக்கும் நிலை” என்பர். இதனை,

“கேடுமாக்கமுங்கெட்டதிருவினார் ஓடுஞ்செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்குவார் கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்” பெரியபுராணம்-திருக்கெட்டசிறப்பு-143)

என்று சேக்கிசிழார் சுவாமிகள் கூறுவர். தருக்க மதத்தினர் இருவினை ஒப்ப என்பது ஒருவர் செய்த தீவினையினை இல்லாது செய்ய அதே அளவு நல்வினை செய்தால் இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி இல்லாது போதல் என்பது இருவினை ஒப்பு என்பர். இதனை சுந்தோபசுந்த நியாயம் மூலம் விளக்குவர். ஆனால் சைவம் கூறுவது அவ்வாறு அன்று ஒருவர் தாம் செய்த வினையின் பயனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும் ஒருவர் செய்த தீமைகளை அதே அளவு புண்ணியம் செய்து தீர்க்க முடியாது என்பதாகும். இருவினை ஒப்பு பற்றி சிவப்பிரகாசம்,

“இனையை பிறவிகளி னிறந்துபிறந் தருளால் இருவினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசுகல் மகலா முனமருவு மிருபயனு மொருகாலத் தருந்த

முந் துநுக் ருந் துபய னந் தமுற வந் த வினையுமெதிர் வினையுமுடி வினையுதவ பயனால்

நேராக நேராதல் மேவங் கான்முற் சினமருவு தொரோதாயி கருணை யாகித் திருந்தியசத் திநிபாதந் திகழு மன்றே” (சிவப்பிரகாசம் - 48)

எனக் கூறுகிறது அதாவது ஆன்மாவின் மலம் பக் குவம் பெறுவதற் காக இதுவரை காலமும் மயக்கத்தைச் செய்து வந்த இறைவனது சத்தியாகிய திரோதான சத்தி ஆன்மாவிற்கு இருவினை ஒப்பு வருங் காலத்தே தனது மறைப் பாற்றலை படிப்படியாக நீக்கி விளக்கத் தைச் செய்யும். அதாவது ஐந்தெழுத்தில் வைத்துச் சொல்வதானால் இதுவரை மறைப் பைச் செய்த “ந” காரம் விளக்கத்தைச் செய்யும் “வ” காரமாக மாறிவரும் என்பதாகும். இந்நிலை பெற்ற உயிர்கள் உயலத்தில் பற்றற்று சிவத்தில் பற்று வைத்திருப்பர்.

நாம் அனுபவிக்கு கின் ப துன்பத்திற்கு நாமே காரணம்:

நாம் அன்றாடம் அனுபவிக்கும் இன்பம் துன்பம் இரண்டிற்கும் நாமே காரணம் ஆனால் நாம் அதை உனர் வதில்லை அவ்வின்பழும் துன்பழும் பிறரால் எமக்கு வருவதாக நினைக்கின் ரோம். இதனால் வினையின் முடிச்சினை அவிட்டு விடுவதை அறியாது அதனை இன்னும் இறுக்க கட்டித் துன்பத்தில் உழல் கிரோம். இவ் வன் மையினை ஞானாமிர்த நூல் ஆசிரியர் அழகிய உவமை மூலம் விளக்குகின்றார். சிறுவன் ஒருவன் நாயின் மீது குறுந்தடி ஒன்றை வினையாட்டாக ஏறிகின்றான். தடி யானது நாயைத் தாக்கிக் காயப்படுத் துகிறது. அந்த நாய் வெகுண்டு ஒடிச்

சென்று அச்சிறுவனைக் கடிக்க முற்படு கின்றது. நாயைத் தாக்கிக் காயப்படுத் தியது குறுந்தடியே. நாய் குறுந்தடி மீதே கோபப் படவேண்டும். ஆனால் அது அவ்வாறு செய்யாது அச்சிறுவன் மீது பாய்கிறது. இவ்வாறு பாய்வதற்குக் காரணம் தடி தன்னைக் தாக்கியதற்குக் காரணம் சிறுவனே என்பதை நாய் உணர்ந்தமையே ஆகம். விலங்காகிய நாய்க்கு உள்ள அறிவு ஆற்றிவு படைத்த மனிதனுக்கு இல்லாமை கவலை கொள்ளவேண்டிய விடயம். நமக்கு பிறர் இன்பமோ துண்பமோ செய்தால் அது எமது முன்வினைப் பயன் என்பதை உணர்ந்து பிற்றில் கோபம் கொள்வதை விடுத்து இனி வரும் வினை செம்மையாக அமைய நாம் இன்றே முயல வேண்டும். இதனை,

“இளையோன் தூரந்த குணில்வாய்ச் செல்லாது இளையோர் சினாவும் வளைவாய் ஞமலியின் அளியரோ அளியர் என்னை ஒளிகொள் காரணம் உன்னா உன்னா தோரே”
கூனமிர்தம்-36)

என்று கூறுவதில் காணலாம்.

வினையின் சொறுபலட்சணமும் தட்தலட்சணமும்:

கன்மம், மாயை, இறைவனது அருட் சத்தி மூன்றிற்கும் சொருப நிலையாகிய உண்மை நிலை தடத்த நிலையாகிய பொது நிலை ஒரு தன்மையாகவே சித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. அந்தவகையில் திருவருளோடு சேர்ந்து உயிர் செயல் செய்கையில்

வினை அதற்கு விளக்கம் செய்யும் இது அதனது உண்மை இயல்பு ஆகம். மலத்தோடு இயைந்து விபரீத விடயங்களில் செலுத்துகையில் அது மயக்கம் செய்யும் இது வினையின் பொது இயல்பு ஆகும். இதனை சிவப்பிரகாசம்,

“மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை

ஆயவா ருயிரின் மேவும் மருளினி லிருளாய் நிற்கும்

மாயைமா மாயை மாயாவருமிரு வினையின் வாய்மை

ஆயவா ருயிரின் மேவும் அருளினி லொளியாய் நிற்கும்” (சிவப்பிரகாசம் -)

என்று கூறுகிறது. இங்கு மருளினில் எனும் போது ஆணவத்தோடு சேர்ந்து செயற்படுகையில் என்றும் அருளினில் எனும் போது திருவருளோடு சேர்ந்து செயற்படுகையில் என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

நிறைவுரை:

கண்ணில்லாது தவிக்கும் குரட்குக்கு கைக்கோல் கொடுத்து உதவுவது போல ஆணவமலத்தால் அறிவு மறைப்புண்ட உயிர்களுக்கு முதல்வனால் வினையானது இடையில் கூட்டப் பட்டன. உயிர்கள் மருள் வழி நின்று செயலாற்றினால் பிறவியும் அருள் வழி நின்று செயலாற்றின் வீடும் கிடைக்கும் எனும் உண்மையினை உணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்:

01. அருணவடிவேல் முதலியார், சி., சித்தாந்த வினா விடை, தருமை ஆதீன அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம், மதுரை, இரண்டாம் பதிப்பு: 2008.
02. அருணவடிவேலு முதலியார், சி., (உ.ஆ), சிவஞான சித்தியார் சபக்கம் செந்தமிழரை - முதற்பகுதி, கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக்கூத்தர் மன்றம், காஞ்சிபுரம், முதல் பதிப்பு: 1999.
03. அருணவடிவேலு முதலியார், சி., (உ.ஆ), சிவஞான சித்தியார் சபக்கம் செந்தமிழரை - இரண்டாம் பகுதி, ஆர்.கே. ஆப்செட் பிரஸ், காஞ்சிபுரம், முதல் பதிப்பு: 2005.
04. அருணவடிவேலு முதலியார், சி., (உ.ஆ), சிவஞான போதத் திருநெறியரை, சத்வித்யசன்மார்க்கசங்கம் - பேரூர் ஆதீனம், கோவை, முதல் பதிப்பு: 1992.
05. அருணவடிவேலு முதலியார், சி., சிவஞான போத மாபாடிய பொருள்நிலை விளக்கம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், முதல் பதிப்பு: 1991.
06. ஆனந்தராசன், ஆ., சிவஞான போதம் வழித்துணை விளக்கம், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு: 2010.
07. இலவழகனார்., சிவஞானபோத ஆராய்ச்சி, சைவசித்தாந்தக் கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு: 1997.
08. சிவஞானசுவாமிகள், (பொ.உ), சுப்பிரமணியதேசிகர், (ப.உ), 2001. சிவஞானசித்தியார் சபக்கம், சிவஞானசுவாமிகள் பேரவை, விக்கிரமசிங்கபுரம், முதல் பதிப்பு: 2001.
09. முத்தையபிள்ளை, பொ., (உ.ஆ), சிவஞான சித்தியார் சபக்கம் மூலமும், திராவிட பாடியகர்த்தராகிய மாதவச் சிவஞானயோகிகள் அருளிய உரையைத் தழுவி பொ. முத்தையபிள்ளை எழுதிய பொழிப்புரையும், காரைக்குடி ஊழியன் அச்சுக்கூடம், காரைக்குடி, இரண்டாம் பதிப்பு: 1926.
10. _____ சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கு மூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு: 1994.
11. வையாபுரி, ர., (உ.ஆ) பஞ்சாக்கரப் பங்கெராடை, சைவசித்தாந்த சபை, ஈரோடு, முதல் பதிப்பு: 2011.
12. வையாபுரி, வை., மூலகன்மம், சைவசித்தாந்தசபை, ஈரோடு. முதல் பதிப்பு: 2009.
13. John, u.;, Piet., A Logical Presentation of the Saiva Siddhanta Philosophy, The Christian Literature Society, India, First Ed: 1952.

அர்ணியல் சார்ந்த கல்விச் சிந்தனைகள்

சிவந்துமிழ் வித்தகர் சி.வ.மகாலிங்கம்
(இண்வு நிலை உதவியளிப்பாளர்-இந்து
சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களாம்)

01) இந்து சமயத்தின் சிறப்பு

உலகில் இன்று பல கோடிக் கணக்கான மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வரும் பெரும் சமயங்களாக இந்து சமயம், கிறிஸ்தவ சமயம், இஸ்லாமிய சமயம், பெளத்த சமயம் என நான்கு பெரும் சமயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த சமயமாக ஒருவரால், ஒரு காலத்தில் ஒரு இடத்தில் தோற்றுவிக்கப்படாத சமய நெறியாக இந்து சமயம் மிரிர்கிறது. தொன்று தொட்டு வரும் வாழ்க்கை நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய சமயம் ஆகையால் சனாதன தர்மம் என்ற பெயர் இந்து சமயத்திற்கு ஏற்பட்டது. இயற்கை சக்திகளில் ஊடுருவியிருக்கும் தெய்வீகத்தைக் கண்ட இந்துக்கள் அவற்றைத் தெய்வமாக வழிபட்டார்கள். மலைகள், நதிகள், சோலைகள் என்பவற்றை இறை சக்தி மிகுந்த இடங்களாகக் கருதி னார்கள்.

மிகத் தொன்மை வாய்ந்த சமயமாகிய இந்து சமயம் பண்பாடு, வாழ்வியல், தத்துவம், கலைகள், கிரியைகள், சடங்குகள் எனப் பலவற் றோடு பின்னிப் பினைந்துள்ளது. நல்ல சிந்தனைகள் கருத்துக்கள் எத்திசையில் இருந்து வந்தாலும் அதனை உள் வாங்கிக் கொண்டு காலத்துக்கு ஏற்பவும்,

சமுதாய மாற்றத் திற்கு ஏற்பவும் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டது.

எல்லாத் திக்குகளிலிருந்தும் நல் அறிவானது நம்மை நோக்கி அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலைகள் ஆகிய சமூகப்பயன்பாடு உள்ள சகல விடயங்களைப் பற்றியும் இந்து சமயத்தின் மூல நூல்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. மேற்கு நாட்டவர்கள், பிற சமயத்தவர்கள் ஆகியோரில் பலரும் எங்கள் சமயத்தைச் சார்ந்த சிலரும் இந்து சமயத்தை வெறும் சடங்குச் சமயமாக கிரியைகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் சமயமாகவே சித்தரிக்கப் பார்க்கின்றார்கள். இந்து சமயத்தின் ஆழ அகலம் தெரியாமல் நுனிப்புல் மேய்ந்தவர்களாகவே இவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். எங்கள் சமய மரபில் தோன்றிய கல்விச் சிந்தனையாளர்கள், அறிவியல் துறைகயில் செய்த பங்களிப்பினை இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

02) இந்துக்களின் பண்டைய கல்வி முறை

புராதன இந்து சமயத்தில் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டது. தாழும் பிறரும் செம்மையாக வாழ்வதற்கு கல்வி அறிவு துணை செய்யும் என அக்கால மக்கள் நம்பி னார்கள். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

என்னும் நான்கு புருடார்த்தங்களையும் அனுபவித்தலே கல்வியின் நோக்கமாக கருதப்பட்டது. பரம புருஷார்த்தமாகிய வீடு பேற்றைதலே இந்துக்கல்விப்பாரம் பரியத்தின் இறுதி நோக்கமாக அமைந்திருந்தது. பண்டைய இந்துக் கல்வி முறை குருகுலக் கல்வியாகவே காணப்பட்டது. குரவைத் தெய்வமாகப் போற்றிக் கல்வியைப் பெறுவதே இந்துக்கல்விப் பாரம்பரியம் ஆகம். ஆசிரியரைத் தெய்வமெனப் போற்று (ஆசார்ய தேவோ பவ) என்றே தைத்திரீய உபநிடதம் கூறுகிறது.

உபநிஷத் காலத்தில் கல்விக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டது. கற்றலும் கற்பித்தலுமே முக்கியம் ஏனெனில் அதுவே தவம், அதுவே தவம் என்று கூறுவதை நாகமெளதகல்யர் என்பவரின் கூற்றாகத் தைத்திரீய உபநிட தத்திலே காண்கிறோம். முற்காலத்தில் இந்தியாவில் கல்வி மூன்றாவது கண் எனப் போற்றப்பட்டது கல்வி அறி வில்லாதவன் மிருகம் (வித்யா ஹச்ரீன் பகு) எனக் கருதப்பட்டான். கல்வி அனைத்து மக்களுக்கும் அனி கலன் எனப் போற்றப்பட்டது. (வித்யா ஸர்வஸ்யபூஸனம்)

நல் அறிவானது எங்கிருந்து வந்தாலும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து வேதங்களிலே காணப்படுகிறது. “ பல்வேறு திக்கு களிலிருந்தும் நல்ல சிந்தனைகள் பல எமக்கு வருவதாக” என இருக்கு வேதம் குறிப்பிடுகிறது. காயத்திரி மந்திரத்தில் “ செங்கதிர்த் தேவன் எங்கள் அறிவினைத் தூண்டி நடத்திடுக” என்ற பிரார்த்தனை காணப்படுகிறது. ஆசிரியர் சிஷ்யனுக்கு ஆன மீத துறையிலும் அறிவுத்

துறையிலும் வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்தும் இருக்கு வேதத் திலே காணப் படுகின்றது. ஆசிரியரிடம் ஒழுக்கம் ஆன்ம ஞானமும் இருத்தல் வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. குரவானவர் சாந்தமாக, சாதுவாக, அளந்து புலன்களை வென்றவராக இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

வேதகாலத்தில் கல்வியானது கேள்விச் செல்வமாகவே போற்றிப் பேணப்பட்டது. மனம் செய்யும் முறையே சிறப்பிடம் பெற்றது. பிரமச் சாரிய விரதம் மேற்கொண்ட ஒருவனது கல்விப் பயிற்சியானது குருகுலத்தி லேயே நடைபெற்றது. தெய்வமாகிய குரு வாசம் செய்யும் இடம் கோயிலாகவே கருதப்பட்டது. மாணவன் கோயிலுக்குச் செல்லும் பயபக்தியுடனேயே குருவின் ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்றான். குருகுலக் கல்வியில் கட்டுப் பாடுகள் அதிகம். புலன்டக்கமும் ஒழுக்கமும் மாணவர்கள் ஒவ்வொரு வராலும் இறுக்கமாகப் பேணப் படல் வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப் பட்டது. குருகுலத்தில் தங்கியிருந்துது குருவிற் குப் பணிவிடை செய்து மாணவன் பன்னிரெண்டு வருட காலம் கல்வியைப் பெற்றான் குருவைத் தந்தையாகவும், குரு பத்தினியைத் தாயாகவும், ஏனைய மாணவர்களைச் சகோரர்களாக மதித் தே மாணவன் கல்வியைப் பெற்றான். குருவும் மாணவர்களைத் தனது பிள்ளைகள் போலவே கருதினார். மாணவர்களுக்கு பெற்ற தந்தை ஊனத் தந்தையாகவும், குருஞானத்தந்தையாகவும் காணப்பட்டார்.

குருகுலக்கல்வியில் வேதங் களூடன் உபவேதங் களாகிய ஆயுர் வேதம் (மருத்துவம்) தனுர் வேதம் (வில்வித்தை முதலான போர்க்கலைகள்) கந்தர்வ வேதம் (இசை முதலிய நுண் கலைகள்) அர்த்த சாஸ்த்திரம் (ஆட்சிக் கலை) ஆகியனவும் கற்பிக்கப்பட்டன. வேதங்களாகிய சினக்ஷி (உச்சரிப்பு) வியாகரணம் (இலக்கணம்) சந்தனம் (செய்யுள் அமைப்பு) நிருக்தம் (அகராதி) ஜ்யோதிஷம் (வானவியில் ஜோதிடம்) கல்பம் (சடங்குகள்) ஆகியனவும் குருகுலக் கல்வியில் போதிக்கப்பட்டன. பிறப்பட்ட காலக் குரு குலங்களில் இலக்கியம், கணிதம், சமய தத்துவம் ஆகிய துறைகளும் போதிக்கப்பட்டன.

[03] நீந்து கணிதவியல்

கணிதம் பிரபஞ்சத் துக்கே மூலாதாரமாக அமைந்த ஒரு கலையாகும். கணிதம் இல்லையேல் பிரபஞ்சமே இல்லை. பிரபஞ்சத்தில் நடைபெறும் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளும் இல்லை. கணிதத்தின் அடிப்படையிலேயே எல்லாம் நடக்கிறது. அறிவியல் நோக்கில் பிரபஞ்ச இயக்கத்தை கணித ரீதியாகக் கணக்கிட்டுக் கூறியவர்களைக் காலக் கணிதர் எனத் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஒவ்வொரு கோள்களும் பூமியில் விளைவிக்கும் பயனைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு இவர்கள் கூறினார்கள்

ஒரு செங்கோணத்தின் செம்பக்கத்தின் வர்க்கம் மற்றைய இருபக்கங்களின் வர்க்கங்களின் கூட்டுத் தொகைக்குச் சமன் என்று பைதகரல் தேற்றம் கூறுவதைப் பைதகரல் கூறுவதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆப்ஸ்தம்பர் தான் அருளிய கல்ப

குத்திரத்தில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். இதே போல $\sqrt{2}$ இன் பெறுமானம் 1.4142156 என்பதைப் போதாயனர்கல்ப குத்திரத்தில் துலவியமாகக் கணக்கிட்டுக் கூறியுள் எளார். ஒன்பது என்னும் என்னுக்கு நம் நாட்டுக் கணித மேதைகள் மூலாங்கம் என்ற பெயரினை வழங்கினார்கள். மூலம் என்றால் வேர் என்பது பொருள். அங்கம் என்பது எண்ணிக்கையின் பெயர். மற்ற எண்களுக்கு இல்லாத மகிழை ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கு உள்ளது. இந்த எண்ணை பெருக்கலினால் கிடைக்கும் எண்களை மேலும் கீழுமாக வைத்துக் கூட்டினால் ஒன்பது என்னும் மூலாதாரமான எண் வந்து விடும். மற்றைய எண்கள் இவ்வாறில்லை

$$\begin{aligned} \text{1+8: } & (1) 9 \times 2 = 18, 1+8=9 \\ & (2) 9 \times 16 = 144, 1+4+4=9 \\ & (3) 9 \times 325 = 2925, \\ & \quad 2+9+2+5=1+8=9 \end{aligned}$$

எண்களில் எளிதான் ஒன்று, பத்து என்பவற்றில் தொடங்கி மேலும் மேலும் பதின்மடங்கு கூட்டிக் கொண்டு போனால் பிரமாண்டமான எண்ணிக்கையை மிக எளிதில் பிடித்து விடலாம்.

“ஸ்தானாத் ஸ்தானம் தசகுணம் ஏகஸ்மாத் கண்யதே தவிஜ்”

என்னும் கலோகத்தால் இந்தக் கணிதத்தின் தத்துவத்தை பராசர முனிவர் விளக்குகின்றார். இற்றைக்கு 1500 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த வராக மிஹிரர் என்பவர் சோதிடத்திலும் வான சாஸ்திரத்திலும் பல நூல்களை எழுதி யுள்ளார். இவருடைய நூலிலே கணித நுட்பங்கள் பலவற்றைக் காணலாம். ஆயர் வேத வைத்தியர்கள் செய்கின்ற

மருந்துக்களும் சங்கீத வித்துவான்கள் தாளம் தவறாமல் பாடுவதற்கும், சத்திரியர்கள் வில்லும் கையுமாக போரில் ஈடுபடுவதற்கும், அரசாங்க நடவடிக்கைகளுக்கும் கணித அறிவு மிகவும் அவசியமாக இருந்தது. நமது இந்து சமய மரபில் வந்த கணித மேதைகள் இவற்றைச் சீராகச் செயற்படுத்துவதற்குத் துணையாக நின்றார்கள்.

கணிதத் துறையில் இந்து சமய அறிவியலாளர்கள் செய்த பங்களிப்பு அளப்பரியது. 1,2,3,4,5,..... என எண்ணம் எண்களை இந்து அராபிய என்று அழைக்கும் மரபு இன்று வரை நிலவி வருகிறது. பூஜ்சியம் என்ற எண்ணக்கரு வேதகாலத்தில் இருந்தே இந்துக்கள் மத்தியில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 0,1 என்ற எண்ணக்கருக்களை அடிப் படையாகக் கொண் டே கணனிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

[04-1] கீந்து மருத்துவம் - ஆயுர்வேத வைத்தியம்

அதர் வண வேதத்தில் உப வேதங்களில் ஒன்றாக ஆயர் வேதம் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆயர் வேத நூல் களில் கிடைக்கும் நல்ல தத்துவங்களின் ஒன்றாக நல்ல ஆரோக்கியமான உடலுக்கு ஆதாரமாக உணவு, தூக்கம், உடற்பயிற்சி ஆகிய மூன்றும் தேவை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயர் வேத மருத் துவத் தின் பிதாமகநாகிய வாக்பட்டன் எட்டுவிதமான மருத்துவ முறைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்

1) காய சிகிச்சை : சாதாரணமாக மனிதர்களின் உடலில் உண்டாகும் நோயை நீக்கச் செய்யும் சிகிச்சை.

- 2) பால சிகிச்சை : குழந்தைகளுக்குச் செய்யும் சிகிச்சை
- 3) கிரக சிகிச்சை : மனதிற்குச் சாந்தி செய்யும் சிகிச்சை
- 4) ஊர்த்துவாங்க சிகிச்சை : கண், காது, மூக்கு, தொண்டை மற்றும் தலை சம்பந்தமான சிகிச்சைகள்
- 5) சல்ய சிகிச்சை : அறுவை சிகிச்சை
- 6) விஷ சிகிச்சை : விஷம் ஏறியவர்களைக் காப்பாற்றும் சிகிச்சை
- 7) ரசாயன சிகிச்சை : முதுமையை நீக்கும் சிகிச்சை
- 8) வாஜீகரன சிகிச்சை : பிள்ளைப் பேறு உண்டாகும் சிகிச்சை

உடலில் உள்ள பொருட்களான வாயு, பித்தம், கபம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த இம் மருந்துவ முறை, உணவில் குறை, மனத் தடு மாற்றம், அகத்தம், பழக்க வழக்கம் இவற்றால் நோய் வருவதாகக் கூறுகிறது. உடலில் உள்ள நச்சத் தன்மையைப் போக்குவதே ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் முதலாவது குறிக் கோள் ஆகம். விடியுமன் நித்திரையால் எழுதல், முறையாகக் காலைக்கடன் முடித்தல், பல் முதலிய உடல் உறுப்புக்களைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல். ஆசனம், பிராணாயாமம் செய்தல் ஆகியவை நாள் தோறும் ஒவ்வொருவரும் தவறாது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அம்சம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மனிதனுடைய உடல் நலத்தைக் கட்டிக் காத்து அவர்களின் ஆயனை வளர்த்துக் கொள்ள வழிகாட்டிய மருத்துவம் ஆகையால் வேதம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இதுவே மருவி ஆயர் வேதம் ஆயிற்று. மனிதனின் நோய் நீக்கும் மருந்து எப்போதும் நற்குணமும் நற்செய்கையும் உடையவராக இருக்க வேண்டும்

என்பது பொது விதி. மருத்துவன் புகழ், அறிவு முதலானவற்றை உடையவனாக இருப்பதுடன் மக்கள் பால் தோன்றும் வியாதிகளுக்கு “அன்ன தம் குழவிக்கு அன்போடு பால் தருவதைப் போலப் பரிவோடு மருந்து கொடுத்து அவர் களைக் காக்க வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயர் வேத மருத்துவ முறை பெரும்பாலும் வட இந்தியா விலேயே பின்பற்றப்பட்டது.

04-ா] இந்து மருத்துவம்- சித்த வைத்தியம்

கடவுளைக் கண்டு தெளிந்த நித்தர்களின் ஆய்வின் பயனாக நமக்கு கிடைத்த வைத்திய முறையே சித்த வைத்தியம் ஆகம். சித்த வைத்தியத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்தால் சித்தர்களின் விஞ்ஞான அறிவின் பரினாமத்தைக் காணலாம். சித்த வைத்தியம் தமிழகத்து அறிஞர்களால் ஆராய்ந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தனி வைத்தியம் என்பதே அறிஞர்களின் கருத்து ஆகம். நாடி களைப் பிடித்துப்பார்த்து நோயை அறியும் முறை சித்தவைத்தியத்திற்கு மட்டுமே உள்ள தனிமுறையாகும். சித்தர்கள் யோகம், ஞானம், மருத்துவம், காயகற்பம், இரசவாதம், சோதிடம், மந்திரம், இந்திரசாலம் (மாய வித்தை) ஆகிய பல துறைகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து பாடல்களாகத் தந்துள்ளார்கள். சித்தர்கள் மற்றெல்லாத் துறைகளையும் விட மருத்துவத் துறையில் தங்கள் புலமையை சிறப்பாக வெளிப் படுத்தி இருக்கிறார்கள். நோய் என்பது துன்பம் எனக் கொண்டு அத்துன்பத்தை நீக்கி இன்பத்தை ஊட்டுவதே சித்த மருத்துத்தின்தலையாய நோக்கமாகும்.

உடம்பினை ஓம்புவதற்கான முதற்படி உணவே ஆகம். உணவு தான் உடல் என்னும் இயந்திர இயக்கத் திற்கான ஏரிபொருள். சித்த மருத்து வத் தில் நோய் வராத முறையில் மேற்கொள்ளும் உணவு முறை கூறப்பட்டுள்ளது. கடுகு, மிளகு, சீரகம், வெந்தயம், கொத்தமல்லி, பெருங்காயம், மஞ்சள், இஞ்சி, எலுமிச்சை இப்படிப் பல பொருட்கள் மருந்தாக அன்றாட உணவில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அளவு அறிந்து உட்கொள்கின்றவனிடம் இன்பம் நிலைத்திருப்பது போல அளவின்றி நினைத்த போதெல்லாம் உண்கின்ற பெருந்தீனிக்காரனிடம் நோயும் நீங்காது குடி கொண்டு இருக்கும்.

“இழிவு அறிந்து உண்பான் கண் இன்பம் போல் -நிற்கும் கழி பேரிரையாக கண் நோய்” - திருக்குறள் -946

“அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதமொழி. உண்ணுதல், உறங்குதல், பேசுதல் ஆகிய மூன்றிலும் அளவு பேணப்படல் வேண்டும். அளவுக்கு மீறி உண்பதாலும், உறங்குவதாலும், உடம்பில் மந்தனிலை ஏற்படும். வாயால் வார்த்தைகளைப் பேசுவதில் நிதானம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சிந்தனைக்கும் வாயால் பேசும் வார்த்தைகளுக்கும் இடையே தொடர்பில்லாமல் பேசுபவர்கள் பலரின் மனதினைப் புண்படுத்தி விடுகிறார்கள். இதனால் தான் “அளவுக்கு மிஞ்சி உண்ணாதே,

அளவுக்கு மிஞ்சி உறங்காதே, அளவுக்கு மிஞ்சி உறையாதே என்ற முது மொழி ஏற்பட்டது.

யோகிகள் வயிற்றினை அக்கினிக் குண்டத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவார்கள். அக்கினியில் போடப்படும் பொருட்கள் யாவும் நீராவது போல வயிற்றில் போடப்படும் உணவுகளும் செரித்து விடும். பசித்தீயின் தேவைக்கேற்றபடி அல்லாமல் அளவில்லாமல் பெருத்தீனி உண்டால் அப்படி உண்பவரை நோய் நொடிகளும் அளவிட முடியாத அளவிற்குப் பற்றிக்கொள்ளும்.

“தீ அளவு அன்றித் தெரியான் பெரிது
-உண்ணின்
நோய் அளவு இன்றிப் படும்” -திருக்குறள் -
-947

“மீதான் விரும்பேல் நோய் கிடங் கொடேன்” என்ற ஒளவைப் பிராட்டியின் வாக்கும் இதனையே குறிப்பிடுகின்றது.

போகர் என்ற சித்தர் மூலிகை களைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக ரோமாபுரிவரை சென்றிருந்தார் என்ற கூறப்படுகிறது. சலத்தைப் பரிசோதனை செய்து நோயை அறிந்து கொள்ளும் முறை மேற்கத்தைய மருத்துவத்தில் இன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த முறையினைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தேரையல் என்ற சித்தர் தான் எழுதிய நீர்க்குறி சாஸ்திரம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மருத்துவ குண முள்ள மூலிகைகள் பல நமது குழலிலே காணப்படுகின்றன. இவற்றை நாம் உண்ணும் உணவிலே சேர்ப்பதனால்

நீண்ட காலம் நோய் நொடி யின்றி வாழலாம் என்ற உண்மையினைச் சித்த வைத்திய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் இன்று நம்மவர்களில் பலர் இயற்கை தந்த மூலிகைகளை உணவாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. போத்தலிலும், ரின்களிலும், பக்கற்றுகளிலும் அடைத்து வருகின்ற அவரவ உணவுகளையே உண்கிறோம். குறிஞ்சா, சண்டி, மொச மொசுக்கை, மொடக்கொத்தான், தூதுவளை, பசளி என்றால் என்ன வென்று தெரியாமலே நமது அடுத்த சந்ததியினர் பலர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

“தாது நின்ற உணவை எல்லாம் நீக்கிவிட்டுத் தரித்திரத்தைக் காதலித்தோம் எங்கள் பாவம்”

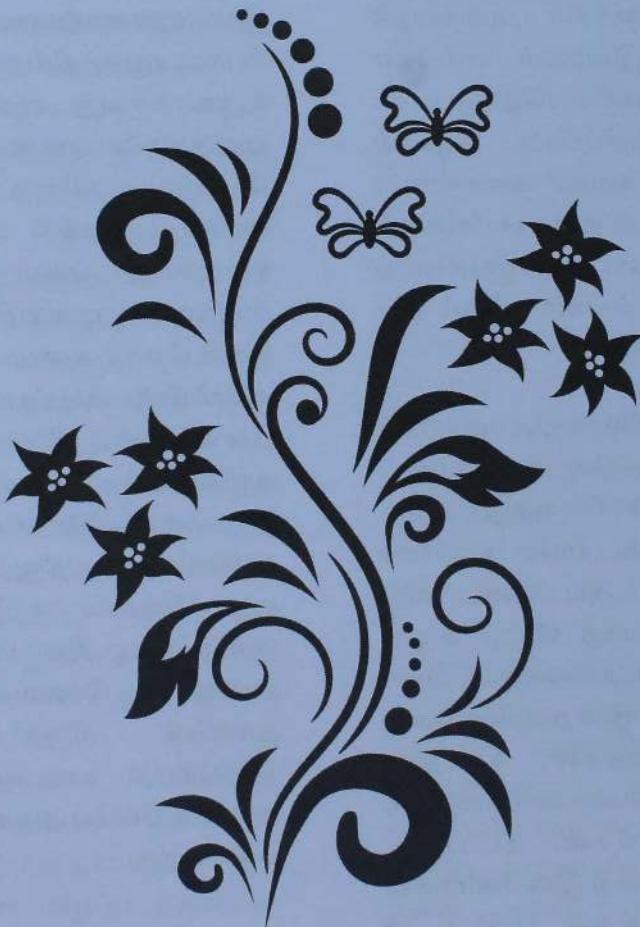
என்ற கவிஞர் ஒருவரின் கூற்றே நடைமுறையில் நிலவிவருகிறது

சித்தர்கள் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் மூலிகைகளையும், தேன், மரப்பட்டை, வேர்கள், காய்கனி வகைகளையும் கலந்து நவ பாஷானங்களையும், மூலிகை மருந்துக்களையும், கசாயங்களையும் உருவாக்கி மக்களைத் தீராத நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றி யுள்ளனர். அவ்வகை மருத்துவ முறைகள் உடலுக்கு எவ்வித பக்க விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. ஒடிந்து போன எலும்பினை ஒட்ட வைக்கும் பச்சிலை வைத்தியத்தையும் சித்தர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். பெண்களுக்கு வரும் கர்ப்பபை தொடர்பான நோய்கள், கர்பகாலத்தில் தோன்றும் நோய்கள் ஆகியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆண்களுக்கு வருகின்ற பால்வினை நோய்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன.

உன் னும் உணவில் அறு
சவையும் சிரான முறையில் கலந்
திருத்தல் வேண்டும். சவை மிகினும்,
குறையினும் நோய் உண்டாகும் எனச்
சித்த வைத்தியம் கூறுகின்றது.

- *துவர்ப்பு குறைந்தால் காமாலை ஏற்படும்
- *உவர்ப்பு குறைந்தால் வளிற்று வலி
உண்டாகும்
- *இனிப்பு குறைந்தால் உடல் மைலியும்
- *புளிப்பு குறைந்தால் உறக்கம் குறையும்
- *கசப்பு குறைந்தால் அடிக்கடி காய்ச்சல்
வரும்
- *காரம் குறைந்தால் சீரணம் குறையும்

சித்தர்கள் மருந்தின்றி உடலைக் காக்கும் யோகாசனப் பயிற்சி முறையைக் கண்டறிந்து மக்களிடம் பரப்பினார்கள், மக்களின் உடல் நலனைப் பேணும் கலையாகவும், உளநலத்தைப் பேணி இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கும் நெறியாகவும் யோகத்தைச் சித்தர்கள் கையாண்டார்கள். உடல் உள்ளம் இரண்டும் செம்மைப்படும் போது ஒரு மனிதன் முழு மனிதன் ஆகிறான். அவனுடைய ஆற் றல் சாதாரண மனிதனின் ஆற் றலை விட மேம் பட்டதாக ஆகிவிடுகின்றது.

சமூக நிறுவனங்களும் தினளார்களும்

அம்பலவானர் வோகநாதன்
விரிவுரையாளர்,
ஏர்சினர் ஆசிரியர் கலாசாலை
மட்டக்களம்பு.

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடி இருக்க வேண்டாம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதில் இருந்து குடியிருப்புக் களில் ஆலயங்களின் முக்கியத்துவம் எவ்வளவிற்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது என்பது அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறே சமூக வளர்ச்சியில் பொது நிறுவனங்களின் பங்களிப்புக் களும் மிக, மிக தேவையான ஒன்றாகும்.

“சமூகம் என்றால் என்ன என்பதை பல அறிஞர்கள் பலவற்றைக் கூறியிருப்பினும் இவர்கள் எல்லோரினதும் கருத்துக்களின் தொகுப்பாக பார்க்கும் போது குறிப்பிட்ட சூழலில் சமயம், மொழி, கலை, கலாசாரம், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் யாவற் றையும் ஒன்றாகப் பேணுகின்ற குடியிருப்புக் கூட்டங்களை சமூகம் என வரையறுக்கின்றார்கள்.

இந்தவகையில் சமூக வளர்ச்சியானது முழுத்தேசத்தின் வளர்ச்சியில் பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். சமூகத்தின் அடிப்படை வீடு ஆகும். தனி ஒவ்வொரு வீட்டு உறுப்பினர்களும் சுகல விடயங்களிலும் அதாவது கல்வி, சமயம், இறைவழிபாடுகள், ஒழுக்க நடைமுறைகள், சுகாதார பழக்கவழக்கங்கள், பேச்சு வார்த்தைகள், உடை அலங்காரங்கள், நட்புறவு, விருந்தோம்பல் போன்ற இன்னோரன்ன பல நல்ல விடயங்கள் பண்புடன்

வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாக உள்ளது.

இதன் படி தனி ஒவ்வொரு வரினதும் சிறப்பான வளர்ச்சியில் பாடசாலைகளின் பங்களிப்பும் மிக மிக முக்கியமானதாகவே உள்ளது. பாடசாலைகளில் வழங்கப்படுகின்ற கல்வி யானது வெறுமனே டாக்டர்களையும், பொறியியலாளர்களையும் உருவாக்குவது என்பது நோக்கமாக இல்லாது இவ்வாறானவர்களையும் உருவாக்குவது போல, சமூகத்தில் நல்ல ஒரு பிரச்சையை உருவாக்குவது என்பதே இன்றியமையாததாகும். அதாவது வாழ்வில் எதிர்நோக்கப்படுகின்ற பல்வேறு சவால்களையும் தாங்கி அவற்றுற்கெல்லாம் தயங்காது முகம் கொடுக்கக்கூடிய சமநிலை ஆழுமைமிக்க நற்பிரசைகளை, சான்றோர்களை உருவாக்குவதே கல்வியின் அடிப்படையாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு கல்வியை வழங்குகின்ற பாடசாலைகளும், சமூக நிறுவனங்களில் மிக முக்கிய பங்கை வகிக்கின்ற போதிலும் பாடசாலைகளின் ஒரு பிள்ளை குறித்த ஒரு நாளின் குறிப்பிட்ட சில மணித்தியாலங்களே அங்கு செலவளிக்கப்படுகின்றது. நாளின் மிகுதி பெரும்பாலான நேரங்களில் பாடசாலைக்கு வெளியே சமூகத்திலேயே அதன் நேரம் செலவிடப்படுகின்றது.

சமூக வளர்ச்சியில் அதாவது சமூக வளர்ச்சி என்று நோக்கம் போது இதன் அடிப்படை அலகாக குடும் பங்களின் தனி ஒவ்வொரு பிரசை களினதும் சிறப்பான வளர்ச்சியில் பாடசாலைகள் தவிர்ந்த சமூக நிறு வனங்களின் பங்களிப்பும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

இவ்வாறான சமூக நிறுவனங்களில் சனசமூக நிலையங்களும் அதனுடன் இணைந்த வாலிபர் சங்கங்கள், விளையாட்டுக்கழகங்கள், மாதர் அமைப்புக்கள், விவசாய அமைப்புக்கள், கல்விகழகங்கள், அறநெறிக்கழகங்கள், கலை கலாசார மன்றங்கள் போன்ற பல சமூக நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகளும், செயற்பாடு களும் தனிமனிதனின் வளமான வாழ்விலும், சமூகத்தின் செழுமையான வளர்ச்சிகளும் பாரிய பங்களிப்புச் செய்கின்றன. செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறான சமூக அமைப்புக்களின் சிறப்பான பங்களிப்புக்களின் மூலமாக சமூக மானது வளர்ச்சிப்படிகளை நோக்கி சிறப்புடன் வளர்ந்து தேசத்தின் வளர்ச்சியிலும் பங்காற்றும் என்பது உண்மை. இவ்வாறான சமூக நிறுவனங்களின் பங்களிப்புக்களானவை இன்றைய இளைய தலைமுறையினரிற்கு மிக மிக தேவைப்படுகின்றன. அதாவது இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சிகளினால் ஏற்பட்ட பல்வேறுபட்ட தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளினால் இன்றைய கண்ணியுகத்திலே நேரம் என்பது மீதமாக உள்ளது. ஆனால் அந்த நேரத்தை பயனுள்ளவாறு சிறப்பாக பயன்படுத்தி அதனை பெறுமதியான நேரமாக மாற்றுவதற்கு இன்றைய இளைஞர்களிற்கு சிறப்பான வழிநடத்தல்கள், ஆலோசனைகள் அவசியமாகின்றது.

இய்வு நேரங்களை மேலதிகமாக வீணாக செலவழிக்கும் நேரங்களை பயன்மிக்க தாக மாற்றுவதில் சனசமூக நிலையங்களும், அதனோடு இணைந்த நிறுவனங்களும் அரிய சேவையை செய்ய முடியும்.

இன்றைய இளைஞர்களே நாளைய உலகின் தலைவர்கள். இந்த வகையில் வீணாக திசை தெரியாது இளைஞர்கள் குழுக்களாகச் சேர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர் சமூகத்தை நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக மாற்றி நற்பிரசைகளை உருவாக்குவதற்காக பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செய்ய முடியும். இந்த செயற்றிட்டங்களின் மூலமாக இன்று நாடெங்கும் வழிதவறிநடத்துக்கும் இளைஞர்களை வளப்படுத்தி வைக்க முடியும்.

இந்தவகையில் நேரங்களை பயனுடையவையாக்குவதில் விளையாட்டுக்கழகங்கள் பல்வேறு விளையாட்டுக்களில் இளைஞர்களை பங்குபற்ற வைப்பதனாடாக அவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம் வளர்த் தெடுக்கப்படுவதுடன், விளையாட்டுக்களின் மூலமாக பல நற்பண்புகளையும் வளர்த் தெடுக்க முடிவதுடன், அறநெறி வகுப்புக்களை நடாத்துதல், கூட்டும் பிரார்த்தனைகளை வைத்தல், சமயப் பெரியார்கள், உலகம் போற்றும் உத்தமர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகள், போன்றவற்றை எடுத்துக்கூறுதல், மாலை நேர, இரவு நேர வகுப்புக்களை நடாத்துதல் மட்டுமல்லாது சங்கீதம், வயலின், மிருதங்கம் ஆடல், பாடல் போன்ற இயல், இசை, நாடக செயற்பாடுகளை ஊக்கப்படுத்துதல். இவற்றில் குறித்த துறைகளில் நாட்டம் உள்ளவர்களை அந்தத்துறைகளில் பங்குபற்ற

வைத்தல், போட்டிகளையும், பரிசில் களையும் வைத்து ஊக்கப்படுத்துதல். பொது அறிவுப் போட்டிகளை வைத்தல், சமய விழாக்கள், பெரியாரின் விழாக்கள் கலை, கலாசார விழாக்களை நடாத்தல். தாய் மொழி வளர்ச்சியிடன் ஆங்கில மொழியை மேலும் விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தல். சிரமதானங்களை ஏற்பாடு செய்தல், சுகாதார விழாக்கள், வாசிப்பு வார விழாக்கள், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களிலும் பங்குபற்ற வைத்தல். ஆலயங்களில் சரியைத் தொண்டுகள் உட்பட பல நல்ல காரியங்களில் ஈடுபட ஊக்குவித்தல் போன்ற பல பயனுள்ள செயற்பாடுகளில் இவர்களை ஈடுபட வைத்து சிறந்த வழிகாட்டுதல்களையும், ஆலோசனைகளையும் உரியவாறு புகுத்துவதுடன், அன்பு, கருணை, நற்புறவு, கூட்டுறவு, ஒற்றுமை போன்ற நல்ல மனிதப் பண்புகளை வளர்த் தெடுத்து, ஓய்வு நேரத்தை பயனுள்ள வாறு பயன்படுத்தக் கூடியவர்களாக வளர்த் தெடுப்பதில் பாடசாலை தவிர்ந்த சமூக நிறுவனங்களிற்கும் பங்கு இருப்பதுடன், இந்த சமூக நிறு வனங்களின் மேற்கூறியவை போன்ற நல்ல கைங்கரியங்களின் மூலமாகவும் சமூகத்தின் முற்போக்கான எழுச்சிமிகு வளர்ச்சியில் வியக்கக் கூடியளவில் பல நேரான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்றால் மிகையில்லை. இந்த வகையில் நாளைய தலைவர்களாக வளர இருக்கின்ற இன்றைய இளைய தலை முறையினர் தேசத்தில் எப்பக்கதிலும் உள்ளார்கள்.

இந்த வகையில், எமது கைதடி கிழக்கு சனசமூக நிலையமானது தென்மராட்சிப் பகுதியிலேயே நீண்ட வரலாறு கொண்டது. 1937 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சனசமூக நிலையமானது

2012ல் பவள விழாவையூம் சிறப்பாக கண்டு வளர்ந்து வரும் நிலையில் இதன் கிளை அமைப்புக்களில் ஒன்றான கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் தற் போது வைரவிழா (60 ஆண்டு நிறைவு) பொதுவாக தேசத்தின் இளைஞர்களிடையே காணப்படும் இயல்புகளையும், அவற்றை வளப்படுத்த இவ்வாறான சமூக நிறுவனங்களினால் முடியும் என பொதுவாக கூறுவதுடன் எமது கைதடி கிழக்கு இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர் எடுக்கின்ற இந்த வைரவிழா விற்கு அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு பாராட்டப்பட வேண்டியது, போற்றப்பட வேண்டியது. இந்த வகையில் இதன் வளர்ச்சிக்காக பல வழிகளிலும் பங்களிப்பும், உதவிகளும், ஒத்துழைப்பும் வழங்குகின்ற உள்ளார், புலம் பெயர் உறவுகள் யாவரிற்கும் எனது உளம் நிறைவான பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதுடன் இந்த வைரவிழாக்குமுடிவினரின் அனைத்து நிகழ்வுகளும் சிறப்பாக அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் சிறப்பாக வழிவகுக்க வேண்டுமென இறைவனை வேண்டுவதுடன் எமது இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் தற் போதைய நிர்வாகத்தினரையும் மன நிறைவாக பாராட்டி போற்றுகின்றேன். இவ்வாறே எமது சனசமூக நிலையமும், அதன் சக நிறுவனங்களும் நூற்றாண்டு விழாக் களையும் கண்டு வாழ்க்கவென வாழ்த்து கின்றேன். இவர்களை நல்லவர் களாகவும், சமூக நிறுவனங்களினாலும் சிறப்பாக பங்காற்ற முடியும் என்று கூறி நிறைவாக்குகின்றேன்.

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலக மௌல்லாம்”

“ஒற்றுமையே பலம்”

ஆக்கத்திற்கு உரமாகும் ஊக்கம்

திரு.கு.பாலவுன்றுகன்
விரிவுறையாளர்,
கோப்யாம் ஆசிரியகலாசாலை.

சிந்திக்கவும் வந்திக்கவும் வழி கொண்ட பிறவி மானிடப்பிறவி. அரிது என்று ஒற்றைவார்த்தையால் அன்றி அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது என்று மூன்றுதடவைகள் அமைத்து மானிடப் பிறவியின் உயர்வை உணர்த்து கிறார் ஒளவையார். நல்லன தீயன பகுத் தறிந்து பாடறிந்தொழுகும் பண்புடமை வழக்குடைய உயர்ந்த வாழ்வியல் மானிடர்க்குமட்டுமே கிடைத்தது. அத்தகைய மானிடன் சாதிக்கப் பிறந்தவன்.

சாதனை என்பது பொருள் கொடுத்துவாங்கும் திரவியம் அல்ல. வாழ்வியலிற் காணும் வேதனைகளைக் கண்டுதுவண்டுவிடாது அவற்றைப் போதனைகள் ஆக்கிக் கொண்டுவன் சாதனை செய்கின்றானோ அவனே உயர்தினை. நேற்றுவரை உயர்ந்து இன்று உயர்ந்து கொண்டு நாளை உயரதயாராக இருப்பவரே உயர்தினை. ஆத்தகைய உயர்தினைக்கு அழகும் ஆனந்தமுழ் தருவது ஆக்கம். ஆந்த ஆக்கத் திற்கு உரமாக அமைவது ஊக்கம்.

மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்ன வாழ்வியில் வழிகாட்டல் திருக் குறள்.வள்ளுவர் தேவர் தந்த வாழ்வியற் களஞ்சியம் இது. இதில் இரண்டாவது பாலாகிய பொருட் பாலில் முதலாவது இயலாகிய அரசியலில், ஒற்றாடலினை

அடுத்து ஊக்கம் உடைமைன் நோர் அதிகாரத்தையே வைத்துள்ளார் வள்ளுவர். ஊக்கம் உடைமை என்பது “மனம் மெலிதலின்றிவினை செய்தற கான் கிளர்ச்சி உடைத் தாக்குதல்” என்பார் பரிமேலழகர். இவ்வுக்கம் மட்டும் இணைந்திருக்கப் பெற்றால் இன்றைய இளைஞர் சாதனை உலகில் சரித்திரநாயகராகுவர்!

ஆன்றும் இன்றும் நம் சமூக மரபில் “உடையார்” என்ற சொல் வழக்கில் உள்ளது. ஊன்மையில் ஊக்கம் உடையவரே உடையர். இதி லிருந்தே “உடையார்” உருவானது. ஊக்கம் அற்றவர் வேறு எதனைக் கொண்டிருப்பினும் உடையவராகார்.

“உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் அஃதிலார் உடைது உடையரோமற்று”

என்று அதிகராமுதற் குறளாக இதனைக் கூறுகிறார். இதற்காக செல்வநிலை, குழ்நிலைபற்றிநாம் அதிகம் சிந்திக்கலாம். ஆனால் அஃதொன்றும் தேவையில்லை.

“உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்”

என்பது இரண்டாம் குறள். இங்கு உள்ளம் என்பது ஆகபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்டு. எனவே ஊக்கம் உடைமையே ஒருவனுக்கு நிலை

நின்ற பண்டு. மற்றைப் பொருளுடமை நிலையற்றுப் போய்விடும். கைப் பொருளை இழந்து கவலைகொள்ளல் வீண். ஊக்கம் என்ற மெய்பொருளைக் கைக்கொண்டால் வெற்றிநிச்சயம்!

தண்ணீரைப்பொறுத்து தாமரை உயர்கிறது. எங்கள் மனம் உயர்வாக உள்ளுவதைப் பொறுத்துநாம் உயர்கி றோம்.

“வெள்ளத் தனையமலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத் தனையதுறயர்வு”

என்பது ஜந்தாம் குறள்.
“உள்ளுவதுஏல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றுது தள்ளினும் தள்ளாமைநீர்த்து”

என்பதுஆறாம் குறற்பா.

அதாவது அரசனாயினும் எண்ணுவது உர்வாக இருப்பின் தள்ளாமை நீர்மை உடைத்து என்பத அற்புதமான கருத்து.

இன்றைய கல் வி உலகில் “ஊக்கல்” “Motivation” ஆகியபதங்கள் முக்கியமானவை. நமது உள்ளத்திற்கு நாம் ஊக்கம் தரலாம். நாம் பிறருக்கு ஊக்கம் தரலாம் - ஊக்குவிக்கலாம். ஊற் சாகம் தருதல் ,வாழ்த்துதல், பாராட்டுதல், நல்வழிகாட்டுதல், பரிசுதருதல் என இவை விரியும். எனவே மானிட சமூகத்திற் பிறந்தநாம் சாதிக்கப் பிறந்த வர்கள் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் சிந்திப்போம். “ஊக்கமது கைவிடேல்” என்பதனை மந்திரமாய் வந்திப்போம். ஒன்றுபட்டு ஊக்கம் தொட்டு ஆக்கங்களால் இந்த அசிலத்தை அழகு செய்வோம்.

ஆசிரியத்துவம்

உ.ஹீஸ்கந்தனுர்த்தி,
ஓய்வுநிலை பிரதிக்கல்வியியாளர்,

அறியாமை இருளை அகற்றம் இறைபணியே இனிய ஆசிரியப் பணியாகும். உலகம் உய்வதற்கு உத்தம ஆசிரியரின் அர்பணிப்பு மிக்க சேவை அவசியமாகும். உலகில் சிறந்த அறிஞர்களது வாழ்விலும் ஆருமை மிக்க தலைவர்களது வாழ்விலும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டிய ஆசிரியர்கள் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றார்கள் மாணவர் ஆசிரியர் உறவு அல்லது தொடர்பு என்பது எல்லையற்றது. தாய் தந்தை பற்றிய அத்தாட்சியைக் கூட எடுத்து வைக்க முடியாத எனாதைகள் உள்ளனர். ஆகார் தான் ஆசிரியரைத் தெரியாத மனிதர்கள் இருப்பது அருமையே.

நல்ல விருதியடைய சமுதாயத்தின் விளைவே ஒரு நாட்டின் உன்னத அபிவிருத்தி எனலாம். ஒரு நாட்டின் உன்னத அபிவிருத்தி என்பது கல்வி சார் அபிவிருத்தியாக அருமையே யானால் அவ் அபிவிருத்தியானது நீள நிலை பெறும் தன்மை கொண்டது. பொருளாதார வளங்கள் தோற்றுப் போவதும் அறிவியல் சார் வளம் தோல்விக்கு ஈடு கொடுப்பதும் இன்றைய உலகில் நாம் தரிசிக்கும் நிலங்களே சமூகத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்கும் ஆசிரியர்கள் அன்றைய நூற்றாண்டுக்குப் பொருத்த மாணவர் களாக விளங்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ஆசிரியர்கள் சமூக ஆற்றப் படுத்தலில் பிரதான பங்கு வகிப்பவர்கள் என்பதில் மர்றறக் கருத்துக்கு இட மில்லை. மாசில்லா பூரண ஆசிரியர் என்பவர் எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்ற வினாவுக்கு அறிஞர்கள் பல்வேறு ஆசிரிய ஒழுங்குகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1. ஆசிரியர் என்பவர் வேறாக இருந்து விருட்சமாக மாணவர்கள் வளர உறுதுணையாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அறிவை உருவாக்குதல், ஊட்டுதல், அன்பை விதைத்தல், புதுமைகளைப் புகுவிப்பவர்களாக ஆசிரியர்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
3. ஆசிரியர்கள் தம் கற்பித்தல் பயணத்திற் கான பாதையை முதலில் அமைத்தல் வேண்டும். பயணத்தின் போது நெருக்கமான வழிகலாள் மாணவரை அரதைத்துச் செல்லல் வேண்டும்.
4. வெற்றி என்பதை மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவும் தோல்வி என்பதை மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ளவும் நம்பிக்கை என்ற அத்திவாரத்தில் மாணவர்களை நிலை பெறச் செய்யவும் வேண்டும்.
5. ஆசிரியர்களுக்கு நம்பிக்கை என்பது அவசியமாகும். நமக்கு மீறிய சக்கிதான் நம் அறிவைத் தீர்மானிக்கும் என்பதிலும் மாணவரின் அறிவைத் தீர்மானிக்குமிடத்து மாணவருக்கு உதவியாளாக ஆசிரியர் இருத்தல் வேண்டும்.

6. மாணவர்களின் ஆக்கத்திறன், சிந்திக்கும் ஆற்றல் வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிய வாழ்ப்பை ஆசிரியர் உருவாக்க வேண்டும்.
7. மாணவரின் புத்தாக்கச் சிந்தனையை வரவேற்று வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் ஆசிரியருக்கு உரியது.
8. ஆசிரியன் என்பவன் எல்லாம் அறிந்தவர் என மாணவர் தன்னிலையில் உணரும் படி நித்திய அறிவை பருபுவராக பகிர்ந்தளிப்பவராக இருத்தல் வேண்டும்.
9. ஆசிரியன் தன் உலகிற்கு சொந்தமானவன் ஆண்மவனால் ஆசிரியதிக்கப்பட்டவன் என்ற சமூகக் கொள்கைக்கு உரித்துடைய வராக தம்மை உருவாக்கல் அவசியம்.
10. மாணவர்களைப் பேர்வி கேட்கும் திறனை ஆசிரியர் உருவாக்க வேண்டும்.
11. ஏன்? எதற்கு? எவ்வாறு? என்ற கேட்வி கேட்கும் குழலை வகுப்பறையில் உருவாக்குவனே ஆசிரியராவான்.
12. எல்லா இடத்திலும் கேட்வி கேட்பவன் புத்திசாலி அல்லன் என்றும், காலநேர காலநேரம் பார்த்து கேட்பவனே அறிவாலி என்றும் கேட்கப்பட கூடாத கேட்விகளை கேட்கக் கூடாது என்றும் வழிப்படுத்தலை ஒர் ஆசிரியர் உருவாக்க வேண்டும்.
13. வகுப்பறைகளில் கைகட்டி வாய்மேல் விரல் வைத்து மாணவரை புலன்டக்கம் செய்யும் பண்பாட்டை மாற்றி அவரது புலன்கள் அறிவுப் பொறிகளாக பயன்படுத்த துணிபவர் களே ஆசிரியத்துவத்தை விளங்கியவர்கள்.
14. மேற்குறித்த ஆசிரியயத்துவ அடிப்படைகளை இன் நூற்றாண்டில் பிரயோகிக்கத் தவறின் இன்றைய ஆசிரியப் பணிப் புபொருத்தமற்றவர்கள் என மாணவர்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்.

ஆசிரியர்கள் அறிவைக் கண்டு வது, அறிவை விதைப்பது, அறிவை புதுப்பிப்பது என்ற பாரிய கடமைகளோடு இன்றைய நவயுலகச் சூழலில் பின்வரும் கடமைகளையும் ஏற்றல் அவசியமாகும். மாணவர்களை மதிப்பது, மாணவர்களுக்க மரியாதை செலுத்துவது இதனால் ஆசிரியப் பெறுமான தேய்ந்து போவதாகக் கருத வேண்டாம்.

ஆசிரியர் அறிவின் அடையாளம்
ஆசிரியர் அறிவின் பிரதிபலிப்பு
ஆசிரியர் மாணவரின் அரசன்
என்பதில் மாற்றத்திற்கு இடமில்லை.

நல்ல ஆசிரியன் நிரந்தரமானவன். அவனுக்கு ஒன்றும் அழிவில்லை. ஆசிரியரின் சிந்தனையும் செயலும் ஒன்றாக அமைய நடத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் மாணவரின் கண்ணாகவும் காதாகவும் இருக்கும் போதே நல்ல கற்றல் நடைபெறும்.

ஆசிரியர்களின் ஆளமைத் தகுதியில் இருக்கவேண்டிய பிரதான விடயங்களாக 6 விடயங்களை அறி ஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

- 1.உடல் நலம் நன்றாயிருத்தல்.
- 2.கற்பிக்கும் பாடத்தில் ஆழமான அறிவு.
- 3.ஒழுக்க சீலம்
- 4.உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தல். (கோபம், திட்டுதல், அழித்தல், மனதைப் புண்படுத்தும் படி ஏசுதல்) இவை தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
- 5.கதாநாயகர்களாக இருத்தல். (Role Model)
- 6.தன்னலமின்மை

மேற்குறித்த 6 பண்புகளும் ஒரு ஆசிரியரிடம் சீராக இருந்தால் அவ்வாசிரியர்கள் மாணவர்களின் கனவிலும் நன்விலும் மிளிர்வார்.

உலகியல் அறிவோடு, உயர் குணம் இயையும் அமைவன் நூலுரை ஆசிரியன் எனப்படுகிறது.

தன்மேலே இருக்கும் சமையால் கலங்காது, தோண்டினாலும் துன்புறாது நிலம். அதே போல் விவாதங்கள் செய்வு வருத்துபவர்களைக் கண்டு கலங்காது பொறுமை காப்பவர் ஆசிரியர். பொருட்களின் அளவைச் சந்தேகமின்றிக் காட்டும் தராசுபோல நடுநிலை நிற்பவர் ஆசிரியர். ஆசிரியரிடம் நீதிபதிக்குரிய கடமை, என்றும் உடையது. பல நடிபாகங்களை ஆசிரியர் ஏற்றாலும் குற்றவாளிப் பாத்திரத்தை ஆசிரியர் பெற முடியாது. மன்னிக்கும் சக்தி, மதிநுட்ப சக்தி, ஆசிரிய நீதிவானுக்கு அணிகலனாக இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் சமூகத்தின் அணைகட்டுக் களாக விளங்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் பாதுகாவலர்களாக ஆசிரியர்கள் விளங்க வேண்டும்.

மாணவர்களை ஒழுக்கமற்ற வர்கள், நடத்தை கெட்டவர்கள், பயனற்றவர்கள், சமூகத்திற்குக் கெடுதி செய்யக் கூடியவர்கள் என எக் காலத்திலும் கூறக் கூடாது. மாணவர்களின் பிற வாழ்வு களைக் கண்டு அப்பிறவாழ்வுகளுக்கான சூழ்நிலை அறிந்து பிறழ்வு களைக் கண்டு அப்பிறழ்வுகளுக்கான சூழ்நிலை அறிந்து பிறழ்வில் சிக்கிய மாணவனைக் கரைசேர்க்கும் தொணிகளாக ஆசிரியர்கள் விளங்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களையே மாணவர்களின் நடத்தைப் பிறழ்விற்குக் காரணமென கூறக்கூடாது. மாணவரிக் பெற்றோர் பாதுகாவலர் வாழும் சூழல் சீர்திருத்தப்பட வேண்டின் அதற்கான ஆற்றப்படுத்தலை ஆசிரியர் மேற்கொள் ளலை விடுத்து மாணவர் சூழலைக் குற்றம் சாட்டுதல் சீரான ஆசிரியத்து வத்திற்குப் பொருந்தாது.

ஆசிரியன் என்பவன் அறிவைத் தேடுபவனாக இருத்தல் அவசியம். அறி வியல் உலகில் புதிய புதிய விடயங்கள் நித்திரையிலிருந்து விழிப்பதற்கிடையில் தோற்றம் பெறுவதை உணர வேண்டும். நவீன கற்பித்தல் யுத்திகளை ஆசிரியர் அறிந் து கொண் டே இருத் தல் வேண்டும். வல்லமை மிக்க மாணவரை சந்திக்கப் போகின்றேன் என்ற ஒவ் வொரு நாளும் மனதில் எண்ணபவரே சிறந்த ஆசிரியராக விளங்க முடியும். தன்னைத் தகுதியடையவனாக ஆக்கும் எண்ணக்கரு ஆசிரியன்டமிருந்து நீங்கக் கூடாது. ஒரு ஆசிரியன் ஆசிரியப் பணிக்கு வந்து விட்டால் அவன் உழவுத் தொழில் செய்யம் விவசாயி போல பண்படுத்தல், பாடுபடல், அறுவடை கண்டு பூரிப்படைதல், மீளப்பண் படுதல், பாடுபடல், அறுவடை கண்டு பூரித்தல் மீண்டும்.. எனத் தொடர் பணியாளனாக தன் பணி தொடரல் வேண்டும். உடல் ஓய்வுக்கு ஆசிரியர் உறங்காமலே அன்றி தன் அறிவைச் செழிக்கச் செய்வதிலிருந்து ஓய்வதோ உறங்குவதோ பொருந்தாது. தேடல் என்பது ஆசிரியரின் அவாவாதல் வேண்டும். அறிவுத் தேடல் ஆசிரியரின் அணிகலனாகும். பயனள் ஓர் ஆசிரியன்பண்பு இவ்வையகமுள்ளவரை பாராட்டப்படும்.

சௌம்யலவர் செ.கந்த சுத்தியதாசன்,

மிரசங்க புசனம்,

ஷுசிரிய ஆலோசகர்,

வலிகாமம் கல்வி வலயம்.

முருகனும் ஆறும்

“ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று
பூதி.....”

என அருணகிரிநாதர் ஆறுமுகம் என்பதையே ஆறு தடைவை வைத்து திருப்புகழ் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார்கள். அவ்வளவிற்கும் முருகனுக்கும் ஆறு இலக்கத்திற்கும் நிறைந்த தொடர்பு உண்டு. முருகப் பெருமான் சிவபெரு மானது சுசானம், தற் புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சக்தியோயாதம் எனும் ஐந்து முகங்களோடு உமையம் மையின் அதோ முகத்தையும் இணைத்து ஆறு நெற்றிக் கண்களிலிருந்தும் ஆறு தீப்பொறிகள் உருவாகின. அத் தீப் பொறிகள் வாயு விலிருந்து கங்கை யாற்றில் இணைந்து சரவணப் பொய்கையில் ஆறு தாமரை மலர்களாக விழுந்தது. அவ்வேளை ஆறு குழந்தைகள் உதித்தன.

இந்த வேளை சிவன் தனது திருவருளால் முத்தியடைந்த ஆன்மாக்கள் அறுவரை ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களாக உருவாக்கினர். ஆறு குழந்தைகளையும் ஆறு கார்த்திகைப் பெண்கள் திருமலைப்பால் கொடுத்து தாலாட்டி சீராட்டி வளர்த்தார்கள். பின்னர் உமையம்மை குழந்தைகளின் முன்னே வந்த வேளையில் ஆறு குழந்தைகளும் தாயை நாடிய போது ஆறு குழந்தைகளையும் உமையம்மையார் அணைத்தார். அக்

குழந்தைகள் ஆறுமுக சுவாமியாக ஆறுமுகத் தோடும் 12 திருக்கரங்களோடும் பண்ணிருப்பு புயங்கசஞ்சன் ஒரு திருமுருகனாக அங்கு காட்சி தந்தார். இத்தனை நாட்களாக பாலூட்டி வளர்த்த ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களும் ஆறு கார்த்திகை நட்சத்திரங்களாகத் திகழு சிவன் வழிகாட்டினார்.

இங்கு ஆறு என்பவை தமிழ்ச் சொல்லாகும். இதனை வடமொழியில் ஷட், ஷன் சொல்லால் சுட்டுகின்றது. ஆறுமுகத்தையே வட மொழியில் ஷண்முகன் என்று அழைக்கின்றோம். முருகனுக்கே உரிய யந்திரம் ஆறு கோணங்களைக் கொண்டது. வடமொழியில் ஷட் கோணம் என அழைப்பார். இதனால் ஷண்முக ஸ்தபம் “ஓம் ஷட்கோநபதையே நமோ நமக” என்றும் “ஓம் ஷட் கிரீவபதையே நமோ நமக” என ஆறுடன் தொடர்புடைய மந்திரங்களைக் கூறுகின்றது.

முருகனின் மூல மந்திரம் சரவணபவ என்பதும் ஆறு எழுத்து மந்திரமே குமாராயநம் என்பதும் ஆறெழுத்தே ஆகும். தமிழில் காணப்படும் எழுத்துக்களை உயிர் எழுத்து மெய் எழுத்து என பாகுபடுத்தலாம். இவ் உயிர் எழுத்துக்கள் பண்ணிரண்டும் முருகனின் சுராறு கரங்களுடன் ஒப்பிடுவர். மேலும் மெய்யெழுத்துக்கள் மூவாறு பதினெட்டாகும். மெல்லினம்

ஆறு எழுத்து இடையினம் ஆறு எழுத்து வல்லினம் ஆறு எழுத்து என வகைப்படுகின்றது. முருகனின் மந்திரமாகிய முருகா என்பதில் மெல்லினம் “மு” ஆகும். இடையினம் “ரு” ஆகும். வல்லினம் “கா” ஆகும். இதே போன்றே முருகனுக்கு சிவன்போல் நெற்றிக் கண்கள் காணப்படுகின்றது. வலது கண்கள் ஆறும் சூரியக்கண்களாகும். இடது கண்கள் ஆறும் சந்திரக்கண்களாகும். நெற்றிக் கண்களால் ஆறும் அக் கினிக் கண் களாகும். இவை ஞானக்கண்கள் ஆகும். இங்கும் ஆறே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

பழந்தமிழர்கள் முருகனைச் செவ்வேள் சேயோன் என அழைத்தனர். குறிஞ்சி நில மக்கள் குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடமாக குவலயத்தோர் வழிபட்டும் என முருகனை தேனும் திணைமாவும் படைத்து வழிபட்டனர். இதற்கு மலைகளில் ஆறுபடை வீடு முக்கியமான முருக திருத்தலங்களாகும். திருத்தனிகை, திருச்செந்தூர், பழமுதிர்ச் சோலை, சுவாமிமலை, திருப்பரங்குன்றம், பழனி எனும் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் முருகனின் ஒவ்வொரு அற்புதங்கள் திகழ்ந்துள்ளது.

முருகனுக்குரிய விதரங்களில் வெள்ளிக்கிழமை வாரத்தில் ஆறாவது நாள் ஆகும். மேலும் கந்தவஷ்டி விரதம் என்பது அமாவாசையை அடுத்து வரும் வளர் பிறையில் பிரதமை தொடக்கம்

ஷஷ்டி வரையான ஆறு திதிகளில் ஆறு நாட்கள் கடைப் பிடிக்கப்படுகின்றது. ஆறாவது நாளாகிய ஷஷ்டித் திதியில் சூரசங்காரம் நடைபெறுகின்றது. இங்கும் ஆறு முக் கியத் துவம் பெறுகின்றது.

வழிபாட்டிலும் முருகனுக்குரிய உருத் திராட்சம் ஆறுமுகங்களைக் கொண்டமைந்ததாக உள்ளது. கந்தனுக்குரிய கந்த புராணத்தில் உற்பத்தி காண்டம், அசர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தட்சா காண்டம் என ஆறு காண்டங்கள் காணப்படுகின்றது.

முருக பக்தனாகிய அருண கிரிநாதர் முருகப்பெருமானே “முத்து” என அடியெடுத் துக் கொடுக் க திருப்புகழ் பாடத் தொடங்கினார். தொடர்ந்தும் கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அனுபூதி, கந்தலரங்காரம், வேல் விருத்தம், திருவகுப்பு என முருகனைப் பற்றி ஆறு வகை இலக்கியங்கள் பாடியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறு முருகனின் முகங்கள் முடிகள், கரங்கள், மந்திரங்கள், கார்த்திகை நட்சத்திரம், ஷஷ்டித்திதி, ஆறுபடை வீடுகள் எனப் பல விடயங்களும் ஆறுடன் தொடர்பு கொண்டது போல் ஆறு தீப் பொறிகள் மிதந்து வந்த கங்கை ஆறும் திருவருள் ஆறாகக் காணப்படுகின்றது.

கைதுழில் உத்தர் சுத்தர் வரிசையில்

நாம் கண்ட செம்மலர்கள்

சௌவி பத்மினி நிற்சிங்கம்
ஆசிரியர்,
யா/ கைது விக்னேஸ்வரா வித்

சித்தர்கள் என்ற சொல்லுக்கு சித்தி பெற்றவர்கள் என்பது பொருள். அதாவது வீடு பேறு அடைந்தவர்கள் என்றே கூறலாம். சிவபெருமான் எல்லாம் வல்ல சித்தராகிக் கல்யாணக்கு கரும்பருந்திய செய்தியை நாம் எல்லாம் திருவிளையாடற் புராணத்தில் படிக்கின் ரோம் கடவுளைக் காண முயல்கின்றவர் களைப் பக்தர்கள் என்றும், கண்டு தெளிந்தவர்களைச் சித்தர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அட்டமா சித்திகளும் பெற்றவர்கள் சித்தர்கள். மனிதன் என்று அகவாழ்வைப் பற்றி சிந்திக்க மறந் தானோ, அன்றே அவன் மிருகவாழ்வுக் கைக்கு ஆளாகின்றான். “மன்னுலகில் மானிடனாய் மறைந்து வந்து வழிகாட்டி இன்னல் தவிர்த்தாண்டு கொண்டான்” என்று தவத்திரு யோகசவாமிகள் தனது குரு செல்லப்பா சுவாமிகள் தமக்கு அகவாழ்வைப் போதித்தமை பற்றிக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறாக எமக்கு வழிகாட்டுவதற்காக கைதடி செய்த தவப்பயனால் கிடைத்த சித்தர்கள் வரிசையில் தவத்திரு மார்க்கண்டு சுவாமிகள், தவத்திரு சாந்த சுவாமிகள், ஸ்ரீ சக்திதானந்த சுவாமிகள், அடியொற்றி வாழ வேண்டியவர்களாவர்

தவத்திரு மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள் வேட மொன்றும் விரும்பாமல் தேன் குடிக்கும் போது சத்தமிடாத வண்டிகளைப்

போன்று நமது அநு பூதியை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாத மெளனியாக வாழ்ந்தவர்

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பிரான்பற்று என்னும் சிற்றூரில் விளம்பி வருடம் (29.01.1899) அன்று பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் சரவண முத்து, தாயார் பெயர் சின்னக்குட்டி இவர் தமது ஆரம்பக்கல்வியைப் பிரான் பற்றுச் சிறுவர் பாடசாலை, பின்பு கந்தரோடை இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்று “கேம்பிரிச் சீனியர்” தேர்வில் சித்தியடைந்து நில அளவைத் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞர் தொழில் புரிந்தார். அன்றன்றே செய்தல், செவ்வனே செய்தல் ஆகிய தொழில் சீர்த்துவம் இவரிடம் காணப்பட்டது.

சாந்தம், பொறுமை, இன்முகம், பரோபகாரம் என்னும் நற்பண்புகளால் மற்றோரால் மதிக்கப்பட்டார். இக் காலப்பகுதியில் சிவயோக சுவாமிகளின் அருட் பார்வைக்கு இலக்கானார். வெளி மாதிரி ஒன்றும் செய்யாத ஆசாரசீலரான அந்த வாலிபுருக்கு ஆன்ம தாகத்தை ஆக்கிவிடச் சித்தம் கொண்டார். வாலிபுரும் சிவயோக சுவாமிகளின் ஆன்மீகப் பயணத்தில் தானும் இணைந்து கொள்ளச் சித்தம் கொண்டார். உத்தியோக உயர்வையோ, பணத்தை யோ விரும்பாத இவர் தனது நில புலங்களைப் பிரான்பற்று முரகன் ஆலயத்திற்கு தருமசாதன அர்ப்பணம்

செய்தார். சிவயோகிகள் சுவாமிகள் உபதேசங்களை அடிகியாற்றி எங்களை நாங்களே திருத்த வேண்டும், தெய்வ சித்தத்தை ஒருவரும் அறியார். அது மறைவாகவே இருக்கும், பூவாகிப் பிஞ்சாகிப் பின் முற்றிப் பழுப்பது போல் அனுபவஞானம் படிப் படியாய் வரட்டும் போன்ற உபதேசங்களை ஆழமாக சிந் தித் து அவற் றை கடைப்பித்தார்.

யோகர்ச்சுவாமிகள் தமது சீடராக ஏற்று, 1938 ஆம் ஆண்டில் கைதடியில் ஒரு ஆச்சிரமம் அமைத்து மார்க்கண்ட சுவாமிகளை அங்கு குடியமர்த்தினார். கைதடியில் உள்ள ஆச்சிரமத்தில் அமைதியாக இருந்து உயர்சாதனையில் ஈடுபட்டார். கைதடி வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிற்றேர்த்திருவிழாவன்று காலை தேரை அலங்காரம் செய்யும் போது அவ்விடத்திற்குச் சென்று அலங்கார வேலைகளைக் கவனிப்பார்.

சிவயோகத்தைப் புசிக்கும் முத்தர்களிற் சிலர் புத்திமதிகளைக் கூறுவர். சிலர் மெளனியாகவே இருப்பர். மார்க்கண்டு சுவாமிகள் மெளனியாகவே இருந்தார். தனது குரநாதன் அருளிய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், உரை நடைப் பகுதிகளை ஆழமாகக் கற்றுத் தெளிந்தார்.

“ஒரு சொல்லால் உள்ந் தூய்மை யாக்சே- சிவ ஒன்று இரண்டென்றிடும் பேதமும் போக்சே”

“தெய் வத் திற் குத் தெய் வம் சிந்தையிலே தானிருக்க வையகத்தில் ஏன் அலைந்தாள்”

“ நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாம் மறப்பேனேடி கிளியே இரவுபகல் காணேன்று”

போன்ற நற்சிந்தனைப் பாடல்களை அடியவர்கள் தம்மை தரிசிக்க வரும் போதும் பாடுவது வழக்கம். நீல வானத்தில் வெல்லும் பறவைகளைப் போல் தனது ஆன்மீகப் பயணத்தில் எதுவித சுவடுகளையும் பதிக்காதவாறே நடந்தார்.

தனது குரநாதர் சிவயோகசுவாமிகள் உபதேசங்களையும், நற்சிந்தனைப் பாடல்களையும் தேவார திருமுறைகளையும் தாழும் பழகு வதுடன் தன்னிடம் வரும் அடியவர்க்கும் அவ் அழுதையே வழங்குவார். யாழிப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்தில் சில காலம் பொறுப்பாக இருந்த கந்தசுவாமிகள் கைதடியில் உள்ள மார்க்கண்டு சுவாமிகள் ஆச்சிரமத்தல் சில வருடங்கள் தங்கியிருந்து பலஞான உபதேசங்களை அவரிடம் கற்றுத் தேர்ந்தார் மார்க்கண்டு சுவாமிகள் சமாதி யடையும் வரை குரநாதன் அருளிய நற்சிந்தனை என்னும் நறுமலர்களைத் தன்னிடம் வந்த அடியவர்களுக்கு வழங்குவார்.

குளிப்பு முழுக்கு என்பவற்றைக் கை விட்டதோடு, உணவையும் வெகுவாகச் சுருக்கிக் கொண்டார். வைத்தியர் எவரையும் தம்மைப் பார்வையிட அனுமதிக்காது இரத்தாக்ஷி வருடம் வைகாசி மாதம் 16ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை நண்பகல் 12 மணிக்கு கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் இறையெய்தும் சுக்ததைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகள்

வடமாகாணத் தின் தலை நகரமான யாழ்ப்பாணத்தில் பண்பிலும் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கும் இனுவில் என்னும் கிராமத்தில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார் இவர் தமக்கொரு புத்திரனை ஈந்தருள வேண்டு மென்று அம்மனைப் பணிந்து வேண் டியும் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்க வில்லை. அவ்வூர் அம்மன் கோவிலில் இறைவனை மனம் வருந்தி இறுதிக் கடன் தீர்க்க என ஒரு ஆண் மகனைத் தந்தோம் என அசரீரி கேட்டது.

நாட்கள் கடந்த பின் இவருக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. குழந்தை சிவபக்தியிலும் சிவனடியார்களையும் சிவமென மதிக்கும் பண்புடன் இருந்தது. சிறுவன் வளர்ந்து ஒரு நாள் மகாதேவ சுவாமிகளாச் சரணைதை ந்தான். பெரியாரும் சிறுவனை அஞ்ச வேண்டாம் என்று கூறி அன்புடன் அணைத்தார். அக்காலத்தில் வேதாந்த மடத்தில் நடைபெறும் வேதாந்த விளக்க உரைகளை இந்தச் சிறுவன் கேட்டுப்பயன் பெற்று வந்தான். இவ் வாறாக பதினாறு வயதை அடைந்து இச் சிறுவனின் மிகுந்த பக்குவத்தைக் கண்ட மகாதேவ சுவாமிகள் இவருக்கு துறவளிக்க எண்ணி தீட்சையளிக்கப் பட்டது. தீட்சையின் பின்னர் பேதங்களை உதறித்தள்ளிவிட்டு அவர் உண்மைத்தவசியானார். பூச நீறு போல் உள்ளும் புனிதராக விளங்கிய இத் தவ சிரேஷ்ட மகாதேவசுவாமிகளால் “சச்சிதானந்த மடா நீ” என்று கூறி ஆசிர்வதித்தார். அன்று முதல் இவர் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

இக்காலத்தில் பளை வேம்போடு கேணியில் அமைந்துள்ள துரையப்பா என்னும் அன்பரின் வீட்டிலேயே சுவாமிகள் தங்குவது வழக்கம். இவர் பிச்சையேற்று உண்ணும் தவ வாழ் வையே பெரிதென மதித்தவர். பற்றற்ற ஞானிகட்கு வசையும் ஒன்றே என்னும் வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தார்.

இவ்வாறு பேராயிரமுடையான் எனப் பிள்ளைத் திருநாமம் பூண்டு ஞானோ பதேச தீட்சையின் பின் சச்சிதானந்தராகத் தீட்சா நாமம் தரித்து ஆத்மீக ஞான ஒளி பரப்பிக் கைதடியில் அத்வைத் ஞானகுரு பீடத்தைத் தாபித்து சமாதி நிலை மூலம் விவேக முத்தியடைந்த ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகள் வாழ்வு முற்றுப் பெற்றது.

அருளொளி செல்லம்மா மாதாஜி

மட்டுவில் பன்றித்தளர்ச்சி பக்தி யான செல்லம்மா மாதாஜி அவர்கள் 1917.07.28 ஆண்டு கணக்கபை சடைப் பிள்ளை தம்பதியினருக்கு அவதரித்தார். ஆன்மீக ஞானத்தில் மழலைப்பருவத்தி லேயே நிரம்பி இருந்த குழந்தை செல்லம்மா மாதாஜி அவர்கள் பாடசாலை கல்வியோடு பக்தி பாடல்கள் பாடுவது மண்ணிலே இறை விக்கிரகங்களை செய்து தியானிப்பது என சிறுவயதிலிருந்தே ஆன்மீக நடவடிக்கைகளில் மூழ்கி இருந்தார். இல் வாழ்க்கைக்காக மாத்தளை பன்றித்தளர்ச்சி அம்மன் ஆலய முகாமை யாளரை கரம் பிடித்ததோடு பன்றி தளர்ச்சி அம்மனின் அதீக பக்கை யானாள் காலையில் கோவில் சென்று

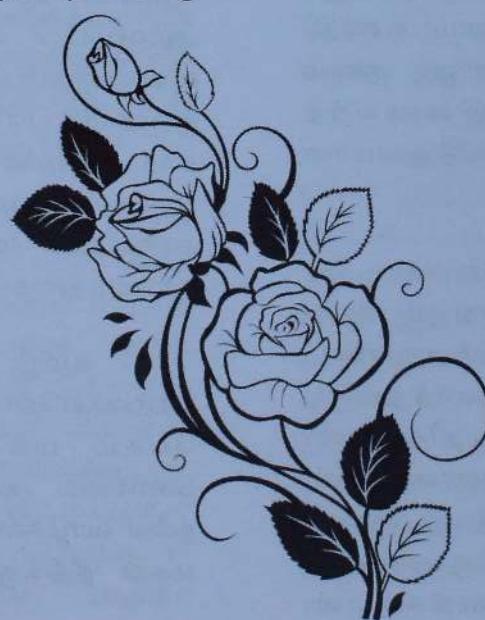
சரீரைத் தொண்டுகள் செய்தும் பூசைக் குத்தேவையான பாலினை எடுத்துச் சென்று கொடுப்பதும் நித்திய பணியாக இருந்தது. அம்பாளிற்கு தனது விருப்புப் படி பலவிதமான அலங்காரங்களை தாழே செய்து அழகுபார்க்கத் தொடங்கினார். செல்லம்மா அம்மையாருக்கு தாயாக அம்பாளே இருந்தாள் எனலாம். செல்லம்மா அம்மையாரின் அற்புத வாழ்வில் ஆன்மீக வாழ்விற் கான ஆரம்பத்தை உருவாக்க அன்னை திருவுளம் கொண்டாள் போலும் ஏன் எனில் அம்மையாரின் அக்காலத்தில் அவர் வாழ்வில் பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

1938 ஆம் ஆண்டளவில் செல்லம்மா மாதாஜி அவர்களுக்கும் நயினாதீவு சவாமி என்றலைக்கப்படும் முத்துச்சவாமி அவர்களுக்குமிடையிலான சந்திப்பு இடம் பெற்றது. ஓர் தினம் பிற்பகல் அம்மையாரின் வீட்டு வாசலில் அம்மா பிச்சை என்னும் கீச்சக்குரல் கேட்டது. அம்மையார் வெளியே வந்து பார்த்த போது யாரோ ஒரு இளந்துறவி வந்து நிற்பதைக் கண்டு

பிச்சை போட்டார். இதே துறவி அடுத்த நாளும் வந்து பிச்சை கேட்ட போது அம்பிகையின் அருளால் இவர் யார் என அறிந்த செல்லம்மா மாதாஜி அவர்கள் வந்தவருக்கு பணிவிடைகள் செய்து, உணவு கொடுத்து உபசரித்தார். இவ்வாறு நாள்கள் உருண்டோட சவாமி சச்சிதானந்த அவர்களின் அருட்பார்வை இவர்மீது விழ்ந்தது.

சச்சிதானந்த சவாமிக்கும், அம்மையாருக்கும் இடையிலான பக்தி பன்மடங்கு பரவியது. சவாமி எனக்கு பொருள் பணம் எதுவும் வேண்டாம் இறைவனை அடைந்தால் அதுவே எனக்கு போதும். என உறுதியுடன் கூறினார். அம்மையரின் இவ்வறுதியே முத்தி இன் பம் அடைவதற்கு காரணமாகியது எனலாம்.

தற்பொழுது அம்மையாரின் சமாதியின் மேல் சிவலிங் கம் அமைக்கப்பட்டு கோவில் கட்டப்பட்டு மாதாஜி லிங்கேஸ்வரர் ஆலயமாக மினிர்கின்றது.

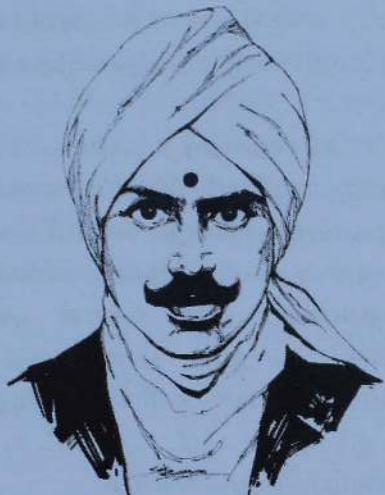

தந்த் மொழி பேசும் தந்தூர் பண்பாடும் பெருமையும்

“தெய்வத்தமிழ்ச்சுடர்” “கலாபுசனம்”

இராசையா ஸ்தான்

ஆள்மீக எழுத்தாளரும், வில்லிசைக் கலைஞரும்.

உலகெல்லாம் நிறைந்து விளங்கு கின்ற
எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளான
இறைவனுடைய பெருமை எவ்வாறு
சொல்லில் அடங்காததோ அதேபோல
இனிய மொழியான தமிழ்மொழியின்
பெருமையும் சொல்ல முடியாது.
தமிழன் என்று ஓர் இனம் உண்டு.
அவனுக்கென்று தனியான ஒரு குணம்
உண்டு. அவன் ஈடு இணையற்ற
பெருமையைடைய தனித்துவமான
பண்பாடு கொண்டவன்.

தமிழ்மொழி போல ஓர்
இனிதான மொழியை எங்கும் காண
முடியாது. தமிழ் மன்னை அரசாண்ட
தமிழ் மன்னன் தன்னேரில்லாத் தமிழை
உயிருக்கு மேலாக மதித்தான்.
முத்தோரைக் கனம் பண்ணினான்.
பெரியோர் சொற்கேட்டு நடந்தான்.
தனது நாட்டு மக்களை நன்கு மதித்தான்.
தாய் தந்தையரை வணங்கினான்.

குருவையும் மதித்து வணங்கினான்.
அந்தப்பண்பாடு இப்போது எங்கே
போய் விட்டது. இறைவனுக்குத்தான்
வெளிச்சம்.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி
தெய்வம், மாதா பிதா குரு தெய்வம்,
தாயிற்சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை,
தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை.
நாட்டில் நன்மையே நடக்க வேண்டும்.
எல் லோரும் உண் மையே பேச
வேண்டும். பிறர் மனம் புண்படும்படி

வன்சொல் பேசக்கூடாது, எப்போதும்
இன்சொல் பேசவேண்டும்.

“அகத்தின் அழகு முகத்தில்
தெரியும்” என்பது முதமொழி. அந்த
வகையில் தமிழ் மகன் ஒருவன் உண்மை,
நேரமை, நீதி, நியாயம் என்பவற்றை
ஆர்வமுடன் கடைப்பிடித்தான். வாழ்
வில் வசந்தம் வீசவேண்டுமாயின் முற்று
முழுதாகப் பாடுபடவேண்டும். உண்மை
யாக உழைக்க வேண்டும். தமிழர் தம்
பண்பாடு முற்றுமுழுதாகப் பாது
காக்கப்பட வேண்டும். தமிழரின் கலா
சாரமும் நன்கு பேணப்பட வேண்டும்.

தமிழ் மொழியின் பெருமை
எத்தகையதோ அதே போன்று தமிழ்
பேசும் மக்களின் பெருமையும்
சொல்லில் அடங்காது. உண்மையான
நல்ல வாழ்க்கை வாழுகின்ற ஒரு தமிழ்
மகன் நீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு, உண்

மைக்குப் பாடுபட்டு நின்று நிலைத் திடும் மனித வாழ்க்கையானது எம் முடைய பழம்பெருமை மிக்க தமிழ்ப் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதற்கு ஈடு இணை கிடையாது.

தமிழ்மொழி ஓர் இனியமொழி. அதன் மகத்துவமும், தனித்துவமும் அளவிட முடியாதது. கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திலே முன்தோன்றி முகிழ்த்த மொழி என்று முன்னோர் புகழ்ந்து வியந்து கூறியபெந்தமிழ் எமது தீந்தமிழ். இதற்கு ஈடு இணை கிடையாது. வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த முரகன் காத்த கன்னித் தமிழ் இந்தக் கொஞ்ச தமிழ். அதுவே தேனிலிம் இனியதமிழ்.

“தமிழன் என்று சொல்லடா தலைநிமிர்ந்து நில்லடா” என்று வாழ்ந்த மன் எமது மன். ஆகவே “கதி குன்றினும் தமிழர்தம் தனித்துவம் இழக்கிலோம்”. எதை இழந்தாலும் எங்கள் தமிழ் இனம் தன்மானத்தை இழக்கமாட்டாது. வெள்ளத்தாலோ தீயினாலோ இல்லை காற்றினாலோ அழிக்க முடியாதது தமிழ்மொழி. எமது கல்விச் செல்வமும் அப்படித்தான்.

இந்தக் தமிழ்மொழி போல் இனிய மொழி வேறு கிடையாது. அதே போல தமிழ்பேசும் தமிழர்தம் தனித்து வமும் வேறுபட முடியாதது. “தமிழ் தமிழ்” என்று தொடர்ந்து சொல்லிப் பாருங்கள். அது அமிழ்து அமிழ்து என்றுதான் கேட்கும். எவ்வளவுதான் துன்பம் வந்தாலும் எவ்வளவுதான் கஷ்டம் வந்தாலும் தமிழ் மக்களுடைய தனித்துவத்தை யாரும் அழிக்க

முடியாது. ஒழிக்கவும் முடியாது. அது தன்னேரில்லாத தமிழ்.

“வாரணம் பொருத மார்பையும் வரையினை எடுத்த தோளையும்” கொண்ட இராவணன் வாழ்ந்த நாடு எமது இலங்கை மனிதத்திருநாடு. இங்கே எந்நேரமும் எப்போதும் தமிழ் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். அவனுடைய கதி “அதோ கதி” என்று கூறுவார்கள், எந்த நிலை வந்தாலும் சொந்த நிலையி லிருந்து இம்மியும் பிறழ மாட்டான் ஒரு தமிழ் மகன். இந்த இலங்கை அரசு பல வழிகளிலும் தமிழரை நசக்கிப் பார்த்தது. தலை எடுக்க விடாமல் முடக்கிப் பார்த்தது. கல்வியே கருந் தனம் என்று வாழ்ந்த இனம் தமிழினம். யாழ்பாடி பரிசு பெற்ற மன் எமது யாழ்ப்பாண மன். இந்த மன் எமது சொந்த மன். இதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. மின்சாரத்தை இல்லாமற் செய்தார்கள். தமிழினத்தை அழிக்க முடிந்ததா? குப்பி விளக்கிலும் படித்து முன்னேறி விட்டான். தன் மானத்தமிழன். மாட்டு வண்டிலிலும் குதிரை வண்டியிலும் போக்குவரத்து செய்தான். தமிழனின் தனித்திறமை யைப் பார்த்தீர்களா?

பெற்றோல் இல்லை என்று சும்மா இருந்தார்களா? மன் எண்ணெய் இல்லையென்று முடங் கித் தான் போனார்களா? ஆண்ட இனம் எமது தமிழ் இனம். இதை அடக்கி ஒடுக்க முடியாது. வெட்ட வெட்டத்தழைக்கும் அறுகம்புல் போல தமிழருக்கு எந்த இக்கட்டு வந்தாலும் எந்த நிர்க்கதி வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் தகர்த் தெறிந்து தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்துதான் தமிழனுக்குப் பழக்கம். குன்றின் மேல்

விளக்கென வாழ்ந்த மக்கள் தமிழ் மக்கள். அவர்களைக் குடத்துள் விடக்காக ஆக்க முடியுமா? “பஞ்சம் படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சவமோ நாங்களடிகிளியே ஆறுமுகன் தஞ்சமடி” என்று வாழ்ந்த இனம் எமது தமிழினம்.

ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், நன்னெறி, நல்வழி, முதுரை என்று ஒளவையின் முதலிடம் கொடுத்தவர்கள் தமிழ் மக்கள். மனித வாழ்க்கையிலும் மகத்தான் தமிழ்மொழியை மறக்காமல் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழ் மக்கள். ஆகவே எக்கதி நேரிடனும் தமிழர்தம் தனித்து வத்தை இழக்கமாட்டார்கள். அரிச் சந்திர மகாராஜாவுக்கு விசுவாமித்திரர் எப்படியெல்லாந் துன்பம் கொடுத்தார். அவன் சத்தியம் தவறாதவன். உண் மையே உனை உயர்த்தும் ஏனி என்று வாழ்ந்தவன். அவனை அசைக்க முடிந்ததா? இல்லவே இல்லை. அது போலத்தான் தமிழ் மக்களும் எக்கதி நேரிடனும் எந்திலை வரினும் தமிழரை அசைக்க முடியாது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்.” என்பது பாட்டு. அந்த வகையிலே தமிழ்மொழியினது சிறப்பு உள்ளங்கை நெல் லிக்கனி போல தெட்டத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. அஃது ஒரு புறமிருக்க தமிழ் பேசும் மாந்தர், “தக்கநெறி இது தகாத நெறி இது” என்று பிரிந்தறிந்து வாழ்த்தலைப் பட்டவர்கள். அப்படியிருந்தும் “நெஞ்ச பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலை கெட்ட மாந்தரை நினைத்து விட்டால் அஞ்சியஞ்சிச் சாவார் இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே” என்று

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியார் பாடியிருப்பது இவன் நோக்கத்தக்கது.

எதற்கும் “வாழ்க்கை வாழ வதற்கே” என்றபடி தமிழர்கள் என்றும், எதற்கும் சளைத்தவர்களல்லர். என்ன தான் துன்ப துயரங்கள் வந்தாலும் எப்படித் தான் வாழ்க்கை நிலை மாறினாலும் தமிழ் மக்கள் தங்கள் கொள்ளையினின்றும் இம்மியளவும் மாறவே மாட்டார்கள். உதாரணமாகப் புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னுமா? துளிக்கூட இல்லை. வாய்க்கு ருசியான நாக்குக்கு இதமான இறைச்சியையே நாடித் தேடி ஓடிப்போகும். முக்கிய மாகத் தன் பசிக்கு இது உகந்ததா? போது மானதா? என்று சிந்தித்தே நிற்கும். அதனுடைய சுபாவும் அப்படி! இதை விட விளக்கம் வேண்டுமா? தமிழ் மகனும் அப்படித்தான். அவன் தன் மானத்தை இழந்து வாழவே மாட்டான்.

எமது தமிழினம் எப்படி எந்த நிலை வந்தாலும் தன்னுடைய உயர் நிலையினின்னு ஒரு போதும் மாற மாட்டாது. அதே போலவே தமிழர் களும் தங்களுடைய உயர் நிலையினின்றும் சீழிறங்க மாட்டார்கள். மயிர் நீத்தால் உயிர் நீக்கும் கவரிமானைப் பாருங்கள். அந்த மான் உயர்தினை யல்ல; அஃறினையே! இருந்தும் அதன் நிலையை எண்ணிப் பாருங்கள்

அப்படியாயின் கேவலம் ஒரு மிருக ஜாதியே இப்படியாயின், ஐந்தறி வள்ள அஃறினைப் பொருளான மானுக்கிருக்கம் நல்ல குணம் பற்றி நாம் அறிந்து தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். புனிதப் பிறவியாகிய மனித பிறவி கிடைத்தற்கரிய ஒரு பிறவியாகும்.

“அரிது அரிது மாணிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்பது உலகப் புகழ் பெற்ற முதாட்டி ஒளவையின் வாக்கு. ஆதலால் “பகுத்தறிவு” என்ற ஓர் ஆறாம் அறிவுடைய மனிதன் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உண்மை, நேர்மை, பொறுமை என்பனவற்றைக் கடைப்பிடித்தேயாக வேண்டும்.

இலங்கை மனித்திருநாடு போல வேறு ஒரு நாடு இல்லை. அதிலும் யாழ்ப் பாணம் ஒரு சிவபூமி. அந்த மண்ணுக்கு நிகராக வேறு எதுவும் இல்லை. எட்ட இருந்தே நினைத்தாலும் இனிக்கும் மணக்கும் இந்த யாழ் மன். அதிலே வாழ்வதற்குக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். உலகிலே வேறு எங்கும் கிடைக்காத ஒரு தனிச்சுகம் எமது யாழ்ப் பாணத்துக்கு உண்டு. தமிழுக்கு எவ்வாறு ஈடு இணை கிடையாதோ அதே போல யாழ்ப்பாண மண்ணுக்கம் உவமை கூற முடியாது. அது தனித்து வமான பண்பாடு கொண்ட தன்னேரி ஸ்லாத தனியான தவப் பெருமன். அதனால் தான் இப்போதும் நம்மிடையே இரக்கம், அன்பு, பணிவு, மற்றவர்களை மதிக்கும் பாங்கு ஆகியன நிறைந்து விளங்குகின்றன. எனவே தமிழ்ப்பண்பாடு தனித்துவமான பெருமையும் வீடும் புகழும் கொண்டது என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவே முடியாது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

இது தெய்வப்பலவர் திருவள்ளுவரின் வாக்காகும். ஆதலால், தமிழனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இப்படித்தான் வாழ் வேண்டும் என்று ஒருவரன் முறையை வகுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மனித வாழ்வில் உயர்வும் தாழ்வும் மாறி மாறி வரும். வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஓடி உருண்டு போவதற்குள்பலபல பிரச்சினைகள், பல பல சோதனைகள் உருவாகும். அந்த வேதனைகளையெல்லாம் எதிர் நீச்சலடி த்தும் பற்பல சாதனைகளைச் செய்து தாம் கற்றுக்கொண்ட போதனைகள் மூலம் வெற்றி காணுதல் வேண்டும். என்னதான் நடந்தாலும் உயர்வு தாழ்வு என்று வரும்போது மனதைச்சலன்த்துள் அகப்படுத்தி விடக்கூடாது. துணிந்து நின்று போராட வேண்டும். அதனை நன்றாகக் கட்டிப்போட்டு விட்டுக் கதியானது குன்றிப் போனாலும் தனித்து வத்தை இழக்கக் கூடாது. “நாம் தமிழர்” என்ற ஒரே காரணத்துக்காக நக்கப் படும் போது எமது கொள்கையினின்றும் மாறவே மாட்டோம் என்று திடசங்கற்பம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தடுமாற்றம் வரவே கூடாது. கதிகுன்றினும் தமிழர் நாம் எமது தனித்துவத்தை இழக்கவே மாட்டோம் என்று கூறி அமைதி பெறுகின்றேன்.

நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தாக்ட்டும்!
தமிழ்ப்பண்பாடு தனித்துவமாய் மினிரட்டும்!
தமிழ்மொழி வாழ்க வளமுடன்!

மாற்றும் உலகில் தீர்ந்து வரும் மனிதப் பண்பியல்

ந.ஜெயநுபா
அதிபர்
யா/கதமுகுருசாமி வித்தியாலயம்

“இன்றைய உலகில் மனிதன் பறவை போல பறக்கக் கற்றுக் கொண்டுள்ளான். ஆனால் நிலத்திலே மனிதன் மனிதனாக வாழக் கற்றுக் கொள்ள வில்லை.” இவ்வாறு கூறியவர் டாக்டர் ராதா கிருஸ்னன் அவர்கள். ஒரு விருந்து விழாவில் உரையாற்றும் போது அவர் கூறியிருந்த இக்கருத்தானது இன்று எந்தளவிற்கு உண்மை என்பதை ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கத் தலைப் பட்டிருக்கிறோம். “மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது”. என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை தான். ஆனால் அந்த மாற்றத்தின் பிடியில் மனிதப் பண்புகள் சிக்கி மறைந்து போனது தான் வேதனை க்குரிய விடயம். வேதனை மட்டுமல்ல வெட்கத்திற்குரிய விடயமும் கூட.

முதலில் மனிதப் பண்புகள் என்றால் என்னவென்று நோக்குவது சாலச் சிறந்து என்று எண்ணுகிறேன். மனிதன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ் வதற்கு வகுக்கப்பட்ட வரையறைகளும் அவற்றைப் பின்பற்றி ஒழுகி, மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழ வழிவகுப்பதுமே மனிதப் பண்புகள். உண்மை, நேர்மை அற்பணிப்பு, அன்பு, அஹிம்சை உதவி செய்தல் விட்டுக் கொடுத்தல் என மானிடப் பண்புகளைப் பட்டியல் இட்டுக் கொண்டே செல்லலாம். இந்த பண்புகள் ஒவ்வொன்றுமே மனிதனை ஏனைய வற்றிவிருந்து வேறுபடுத்தி அவனை அடையாளப்படுத்துகிறது. அதனால் தான் அவற்றை மானிடப்பண்புகளாக

சுட்டிக்காட்டுகிறோம். உலகில் உள்ள ஜீவராசிகளில் மனிதன் உன் நை படைப்பாக நோக்கப்படுகின்றான். அதற்கான காரணம் அவனது ஆறாவது அறிவான பகுத்தறிவு அதாவது எது சரி எது பிழை என்று தானே அறிந்து செயற்படும் தெரிவுகள் மனிதனிடமே உள்ளன. அதனால்தான் மனிதன் தன் வாழ்வை தானே நிர்ணயித்து வாழ முடிகின்றது.

மனிதனானவன் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகின்றான். அவனது அடிப்படை இயல்பும் கூட இது தான். எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதே மனிதனின் அடிப்படை இயல்பு என்று வாழும் கலைப்பயிற்சி நிபுணர் அவர்கள் கூறியுள்ளார். இவருடைய கூற்றிற்கு இணங்க மனிதன் எப்போதும் சந்தோசமாக இருக்க வேண்டும் என்றால் தன் னைச் சுற்றியுள்ளவர்களை சந்தோசப்படுத்தி சுற்றுச்சூழலை மகிழ்ச்சிகரமானதாக ஆக்க வேண்டும். அப்படியாயின் பிறர் மகிழ்ச்சியில் தன் மகிழ்வை அனுபவிப்பவனே மனிதன். எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் பிறிதொன்றும் அறியேன் பராபரமே. என்று பராபரக்கண்ணி எனும் நூல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இதுவே மனிதப் பண்பிற்கான அடித்தளத்தை தீர்மானிக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய உலகைப் பொறுத்தவரையில் அழுகையில் புன்னகைப்பவர்களாகவும் பிறர் துன்பத்தில்

இன்பம் காண்பவர் களாகவுமே இன்று பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

“எவ்வுயிரும் என்னுயிர் போல் என்னி இரங்க நின் தெய்வ அருட்கருணை செய்வாய் பராபரமே என்ற தாழ்மானவரின் வேண்டுகோள் கூட இன்று மாறி வரும் உலகில் மறைந்து போன மனிதப் பண்பாகவே (இழந்து போன மனிதப் பண்பு) உள்ளது. இன்று எத்தனை எத்தனை ஆயிரம் உயிர்கள் உடைமைகள் பறிக்கப்பட்டு ஊனமுற்ற வர்களாகவும் அநாதைகளாகவும் அகதி களாகவும் அலைகின்றனர். தலை யெடுக்கும் தீவிரவாத கும்பல்களால் உயிர்கள் வதைக்கப்பட்ட இலங்கை, சிரியா, ஸரான் போன்ற நாடுகளில் இன்னொரு புறமாக உயிர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டு நீதிகளை மரணிக்கச் செய்கிறார்கள். 21 ம் நூற்றாண்டின் இதயமற்ற இராட்சதர்கள் எல்லா உயிர்களையும் தங்கள் உயிர் என இவர்கள் என்னியிருந்தால் இன்று இவையெல்லாம் நடந்திருக்கமாட்டாது .இப்போதெல்லாம் கண்களை மூடினால் கனவுகள் வருவதில்லை காணொலி களில் கண்ட கண்ணியர்களுக்கு நடந்த கதைகள் கண்ணீராக வருகின்றன. இவ்வாறு இருக்கின்றது யத்தத்தின் பரிசுகள். மாறி வரும் உலகில் மனிதப் பண்பியல்மட்டுமல்ல மனிதனும்தான் என்பதே இங்கு நிதர்சன உண்மையாகின்றது.

“மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்று கூறிக்கொண்டு மக்களை மடிய வைக்கும் கூட்டங்கள் இப்பாரினில் ஏராளம் தாராளம். அன்று “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே “என்று நாவுக்கரசர் கூறினார் .ஆனால்

இன்றோ கடமையை கூடச் செய்யாமல் காசக்காக அலையும் கூட்டமே உள்ளது. அதிலும் இலஞ்சம் ஊழல் மோசடி என எத்தனை பிரச்சனைகள் அறிவியல் முதல் அரசியல் வரை அன்பியல் எங்குமே இல்லை இன்று . எத்தனையோ கண்டு பிடிப்புகள் களியாட்டங்கள் என இன்று மனிதன் தன்னை மகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்தாலும் உண்மையான மகிழ்ச்சிகள் உறங்கிக் கொண்டே தான் இருக்கின்றன. மனிதன் தன் பாது காப்பிற்காக மனித உரிமைகள் மாதர் சங்கங்கள் என எத்தனையோ அமைப் புக்களை உருவாக்கி இருக்கின்றான். ஆனால் தினம் தோறும் உலகின் எங் கோ ஒரு மூலையில் இவற்றை எல்லாம் மீறி அநீதிகளும் அக்கிரமங்களும் அரங் கேறத்தான் செய்கின்றன. மாறி வரும் உலகில் மனிதப் பண்பியல் இழந்து தான் வருகின்றது என்பதற்கு தக்க சான்று மாதர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளால் அதாவது சுவதி அரேபியா போன்ற நாடுகளில் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் ஓவ் வொரு தண்டனையும் இவற்றை சான்றுபடுத்தி நிற்கின்றன. வாகனம் நீண்ட தூரம் பெண்கள் ஓட்டக்கூடாது என்ற அந்த நாட்டுச் சட்டத்தினையும் மீறி ஒரு பெண் சென்ற தற்காக அவருக்கு கல்லடி வழங்கப் பட்டதாக அண்மையில் வெளியான செய்தி மனித உரிமைகள் அமைப்பில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதாக நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இவ்வாறு சாதாரணமான ஒரு செயலுக் காக வழங்கப்பட்ட இந்த தண்டனையே எவ்வளவு தூரம் மனிதப் பண்பியல்கள் இழக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றன.

இவை ஒரு புறம் இருக்க மதத்தின் பெயரில் இன்றும் மனிதம் கொல்லப்படுவது மட்டற் ற வேத ணையை அளிக்கிறது . அடிப்படைக் கொள்கை அன்பு என்பதை ஓவ்வொரு மதமும் கொண்டிருக்க அதனை உணராத மதவாதிகளின் மிலேச்சத்தனத்தால் மிகையாகப்பாதிக்கப்படுவது என்ன வோ மக்கள் தான் . தமது மதமே உயர்ந்தது என்ற மட்டமான சிந்தனையால் மடிந்து போவது மனித உயிர்களும் தரை மட்டமாக்கப்படுவது மத நிறுவனங்களும் என்பது கவலைக்குரியது. அன்று யேகபிரான் தனது போதனையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“உங்களை வெறுப்பவர்களை நீங்கள் நேசியுங்கள்
உங்களை தாற்றுபவர்களுக்காக ஜபம் செய்யுங்கள்
உங்களை ஒதுக்கபவர்களிடம் அன்பாக இருங்கள்
ஒருவர் உங்கள் அங்கியை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பினால் உங்கள் மேலுடையையும் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள விட்டுவிடுங்கள்.”

இன்று எத்தனை பேர் இவற்றைச் செவிமடுக்கின்றார்கள். அவ்வாறு செவிமடுத்தாலும் பின்பற்றுபவர்கள் ஆயிரத்தில் ஒன்று தான் என்பதும் நோக்கத்தக்கது. கொலை கொள்ளை கற்பழிப்பு என குரோதங்களும் கொடுமைகளும் மலிந்து போன இன்றைய காலகட்டத்தில் மனிதப் பண்பியலை தேடுவது பயனற்றதாகத்தான் பலருக்குத் தெரியும். நாகரீகம் என்ற பெயரில் கோமாளிக்கூத்துகள் நடாத்துவதும் மலரும் மொட்டுக்களை கருவிலேயே கலைப்பதும் 21 ம் நூற்றாண்டில் சர்வசாதாரணம் ஆகிவிட்டது.

ரோபோக்களுக்கு கூட உணர்வுகள் கொடுக்கும் முயற்சியில் இன்றைய விஞ்ஞானம் இறங்கியுள்ளது. ஆனால் என்ன பயன் . உணர்வு கொடுக்கும் மனிதனே உணர்வுகள் அற்று உயிரை எடுக்கும் போது இயந்திரத்திற்கு உணர்வைக் கொடுத்தால் மட்டும் அது அஹிம்சை புரட்சி செய்ய போகிறதா என்ன ? இப்படிக் கேட்கும் நிலையில் உள்ளது இந்தக்காலம்.

இது இவ்வாறு இருக்க தமிழர் தம் பாரம்பரியம் பண்பாடு மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததுள்ளது சொல்லப் படுகிறது. தொன்மை மட்டுமல்ல மனிதப் பண்பியலில் அது மகத்துவம் வாய்ந்தது என்று கூடச் சொல்ல வாம். அந்தளவு உயர்ந்த உண்ணதமான மனிதப் பண்பியலை தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கியது. கூட்டுக்குடும்பம் விருந்தோம்பல் என்ற பற்பல பண்புகளால் பண்படுத்தப்பட்டதே தமிழர் பண்பாடு. மாறிவரும் இந்தச் சூழ் நிலையில் இந்தப் பண்பாடு பக்குவமாய் த்தான் உள்ளதா என்றால் அது கேள்விக் குறிதான் . ஏனெனில் பண்பாடுகள் இன்று பாழ்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினருக்கு விருந்தோம்பல் செய்யாவிட்டாலும் கூட வரவேற்று ஒரு புன்னகை உதிர்க்க முடியாத இயந்திர மனிதர்களாக மாறி விட்டனர் அவர்கள். இவ்வாறு மனிதப் பண்பியல் இழந்து வந்தாலும் கூட அவர்களின் சில அடிப்படை நல்ல பண்புகள் அவர்களை தனித்துவமாக அடையாளப்படுத்தவே செய்கின்றன.

எது எவ்வாறாயினும் மனிதப் பண்பியல் இழக்கப்பட்டு வருவது உண்மைதான் . ஆனாலும் மனிதர்களும்

மனிதப்பண்பியலை வளர்த்துக் கொண்டுதான். இருக்கின்றனர். இனியொரு அன்னை தெரேசாக்காக காத்திருக்கும் வரை நமக்குள் நாமே மாற்றத்தை ஏற்படத்தாத வரை தொடர் ந்தும் மனிதப்பண்பியல் இழக்கப்படப் போவது உறுதியே . “தானாக தன்னை மாற்றினால் தாரகை கூட வசமாகும்”. என்ற அர்த்தமுள்ள கவிவரிகளுக்கு இனங் கவும் நாழும் மாற்றத்தை வரவேற்க காத்திருப்போம். அதாவது “மாறி வரும் உலகில் வளர்ந்து வரும் மனிதப்பண்பியல்” என்ற வார்த் தை மாற்றத்திற்காக காத்திருப்போம்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு “ என்ற வள்ளுவர் வார்த்தை போல் சரி எது பிழை எது என இனம் கண்டு நல்லதைச்செய்து நலமாக வாழ்வோம். மாற்றத்திற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் நாம் மாறிவிடாமல் மனிதப் பண்பியலை வளர்த் தெடுப் போம்.

“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும் நல்லதே எண்ணல் வேண்டும் திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும் தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்”

நிறுநியங்களைப் பேணுவோம்

திருமதி.சிவலோஜினி கிருஷ்ணராத்தி

B.A,Ma,PGDE

மனித வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் பெறுமதிமிக்க வாழ்க்கைப் பண்புகள் விழுமியங்களாகும். கடவுள் படைப்புகளில் மேலான படைப்பு மானிடப்படைப்பாகும். இதனை ஒளவையார் “அரிது அரிது மானிடராதலரிது” என்கிறார். இவ்வாறு அரிய மானிடப் பிறப்பைப் பெற்ற மனிதனைப் பிறப்பைகளில் இருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டுவது இவ்விழுமியப்பண்புகளாகும்.

மனித வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பத்திற்குக் காரணம் மானிடரிடம் காணப்படும் வேண்டப்படாத பண்புகள் ஆகும். ஆசை, மோகம், சுயநலவேட்கை, பணிவிள்ளை என்பன மானிடரிடம் காணப்படுகின்ற துன்பத்திற்கு ஏதுவான காரணிகளாகும். இவற்றி விருந்து விடுபட்டு மனிதன் இன்பத்தை நுகர வேண்டுமாயின் சமய விழுமியங்களைப் பின்பற்றியே ஆக வேண்டும். இல்லையேல் “அலை கடலில் துரம் பென அல்லற்பட நேரிடும்”இதனை நீக்குவதற்கு ஏற்றவழி சமய விழுமியங்களைப் பேணி அதன் வழி ஒழுகுதலாகும்.

இதன்படி நாம் சமய விழுமியங்களை நோக்கின் பிறர் மீது அன்பு செலுத்துதல், இனியவை கூறல் உண்மை பேசுதல், பிறர் சேவை செய்தல், மனவடக்கம், மனத்தூய்மை, சகிப்புத் தன்மை, சமாதானம், பெரியோரைப் பேணல், பொதுச் சொத்துக்களைப்

பேணல் என்பன அடங்குகின்றன. இவை தம்மை “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்” வழிப்படுத்துகின்றன. நாம் வழிதவறிச் செல்லுகின்ற போது சாம, பேத, தான், தண்டம் என்ற நான்கு வழிகளில் பொருத்தமான வழிமுறையில் நம்மை வழிப்படுத்தும் பொறுப்பு நமது பெற்றோர், பெரியோர் மற்றும் ஆசிரியர்களைச் சார்ந்ததாகும். எனினும் “கட்டிக் கொடுத்த சோறும் சொல்லிக் கொடுத்த புத்தியும் பாதி வழிக்கே” என்பது போல இவர்களது அறிவுரைகள் மட்டும் சிறுவர்களை நல்வழிப்படுத்தப் போதுமானதல்ல.

இன்றைய வளரந்து வரும் தொழில்நுட்பம் பிள்ளைகள் உயர்ந்த மனித விழுமியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பானதாக இல்லை யென்பது பலரதும் அபிப்பிராயமாகும். ஒரு பொத்தானை அழுத்துவதன் மூலம் ஒரு பிள்ளை வளர்ந்தோர் உலகத்திலுள்ளே பிரவேசிக்க முடிகிறது. குடும்பம், பாடசாலை, வழிபாட்டுத் தலம் முதலான நந்தவனங்களிலே நல்லொழுக்கங்களையும் பயின்ற குழந்தை சமூகச் சாக்கடைக்குள்ளே விழுந்து விடுகிறது. இத்தகைய தீய விளைவுகளில் இருந்து விலக்கி மனித விழுமியப்பண்புகளை மேம்படுத்த குடும்பம், பாடசாலை, சமயநிறுவனங்கள் மட்டும் போதுமானவையல்ல. வளர்ந்து வரும் இன்றைய உலகில் இது சாத்திய

மானதுமல்ல. எனவே பிள்ளைகளிடம் சுயகட்டுப்பாட்டினை வளர்ப்பதே மனித விழுமியங்களை மேம்படுத்துவதற்கான சிறந்த வழியாகும்.

முதலில் நம்மை நாம் நேசிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். “தன்னை த்தான் காதலன் ஆயின் எனைத் தொன்றும் துன்னற்க தீவினைப்பால்” என வள்ளுவரும் இதனையே கூறுகின்றார். “கெடுவான் கேடுநினைப்பான்” என்பதும் “முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்பதும் நம் நாட்டிற் பழுத்துக்கனிந்த பழமொழிகளாகும். இதனால் பிறருக்குக் கேடு செய்வது தனக்கே வந்து சேரும் எனக்கருதி தன்னை நேசிக்கும் ஒருவன் ஒரு போதும் பிறருக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டான். பிறருக்கு தீங்கு செய்யாமையை வள்ளுவர் “இன்னா செய்யாமை” என குறிப்பிடுகின்றார். தீங்கு செய்யாதவன் பிறர்மனதைப் புன்படுத்த மாட்டான். பிறர் மனதைப் புன்படுத்தாமை மிக உயர்ந்த மனித விழுமியமாகும். இதன் ஊடாக அவனுக்கு அன்பு பிறக்கிறது. அன்பு பிறப்பதனால் தனது குடும்பத்தினர் மீது முதலில் அன்பு கொள்ளுகின்றான். இது பின்னர் விரிவடைந்து அயலவர், உறவினர், ஊரார், தேசத்தவர், உலகத்தவர் என பரிணமிக்கிறது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வீர்” என்ற கவிப்புலவர் கணியன் பூங்குன்றனாரின் கூற்றுக்கு இலக்கணமாக வாழும் பண்புதோன்றுகிறது.

இவ்வாறே மனிதர் மீது கொள்ளுகின்ற அன்போடு படிப்படியாக கடவுள் மீதான பக்தியாகவும் கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட பிற உயிர்கள் மீதான

ஜீவகாருண்ணியமாகவும் படருகின்றது. எனவே சிறுவயதிலிருந்தே பிள்ளைகளிடம் சுயகட்டுப்பாட்டினை மேம்படுத்த வேண்டும். பெற்றோர், ஆசிரியர் மற்றும் பெரியோர் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். அவர்களது சீரிய வாழ்க்கை முறையை பிள்ளைகள் கண்குளிரக்காண வேண்டும். அதே போல தாழும் வாழ ஆசைப்பட வேண்டும். தனக் காக மனமார ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற சுயகட்டுப்பாட்டு வாழ்க்கை நீடித்ததாக அமையும். அது “கல்மேல் எழுத்துப்போல” அக்கல் உடைந்து சிதைந்து அழியும் வரை நிலைத்திருக்கும்.

இது மட்டுமன்றி பெரியோரை மதிக்கும் பண்பும் விழுமியத்தில் சிறந்தது இதனை வேதங்கள் மாத்துரு தேவோ பவ, பித்துரு தேவோ பவ, ஆச்சார்ய தேவோ பவ என்கின்றன. இதன் படி மாதாவை தெய்வமாகப் போற்றுக, பிதாவை தெய்வமாகப் போற்றுக, குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றுக என்பதாகும். ஆகவே மனித விழுமியங்களுடன் வாழும் பிள்ளை மனிதருள் மாணிக்கம் ஆகின்றான். அவன் பிற்காலத்தில் சிறந்தவனாகி விடுகின்றான். எனவே இந்துக்களாகிய நாம் சமய விழுமியப் பண்புகளை கண்போற் பேணி வாழ்வின் பயனைப் பெற்று உய்வோமாக

“எல்லா உயிரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் பராபரமே”

மாநில சடங்குகள் பற்றி தீர்த்து சமயம் கூறும்

பாரம்பரிய கலாசார முறைகள்

திரு முருகதாசன் பத்மநுபன்

(நெந்துதர்மாசிரியர்)

ஆசிரியர்

ரூ/செம்மலை மகா வித்தியாலயம்

மாணிடப்பிறப்பு எடுத்ததற்கு அர்த்த புஷ்டியாய் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கின்ற நற்பயன்கள் அடைவதற்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை தேடிக்கொள்வது திருமணம் என்கின்ற இருமனம் இணையும் இனியநாளாகும்.

திருமண நிச்சயம்

திருமணத்திற்கு முன் நிகழ வேண்டிய கருமங்கள் பருவமடைந்த ஆண், பெண் ஆகிய இருவரின் சாதகப்படி விவாகப் பொருத்தம் உரிய சோதிடர் மூலம் முறைப்படி பார்த்து, பொருத்தம் நிச்சயம் செய்த பிற்பாடு பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு நன்னாளில் சென்று தாம்புலம் பரி மாற்றம் செய்தல், அதாவது மங்களப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழ வகைகள், இனிப்புப் பலகாரத்துடன் சென்று திருமணத்தை நிச்சயித்தல். அதன்பின் திருமண நாளை நிச்சயித்து விட்டு பெண் வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் சென்று மேற்குறிப் பிட்டபடி தாம்புலம் மாற்றுவார்கள்.

பொன்னுருக்கல்

பொன்னுருக்கல் வைபவம் செய்தல், அதாவது மாங்கல்யம் தாலி செய்வதற்கு நல்ல நாள் பார்த்து மாப்பிள்ளை வீட்டில் அல்லது ஆசாரி

வீட்டில் பொன்னுருக்கல் செய்தல் வேண்டும். பின்புதான் பெண்ணுக்குரிய கூறைப்புடைவை போன்றவற்றையும் கடை யில் நல்லநாள் பார்த்து வாங்க வேண்டும். பின் திருமணநாளுக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் முகூர்த்தக்கால் (அதாவது பந்தல் கால்) ஊன்றுதல் நடைபெற வேண்டும். இது மூள் முருங்கை மரத்தைப் பயன்படுத்தி சுமங்கலிப் பெண்களால் வீட்டு வளவில் ஈசான மூலையில் ஊன்றி நவதானியம் இடுதல் வேண்டும். இதன் பின்தான் திருமணக்கிரியைகள் ஆரம்பமாகும் அன்றைய தினம் திருமணத்திற்கான பலகாரம் சுடுவதற்கு ஆரம்பித்தலும் பெண்ணிற்கான கூறை கொள்ளுதலும் உறவினர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்குதலும் நடைபெறும்.

மணப்பந்தல்

வீட்டு முற்றத்திலே பந்தல் அமைத்து வெள்ளை கட்டி பழ வாழைக்குலை மாவிலை தோரணங்கள் பூமாலை முதலியவற்றால் அலங்காரம் செய்து கிழக்கு முகமாக மணவறை அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது மண்டபங்களில் திருமணம் நடைபெறுவதால் மண்டப அலங்காரம் சிறப்பாக அமையும். வாசலில் கோலமிட்டு நிறை குடம் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப் பழம், மஞ்சளிற் பிள்ளையார் வைத்துத் தீபம் ஏற்றிவைப்பார். வருவோரை

வரவேற்கத் திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம், பண்ணீர்ச்செம்பு என்பனவும் இருக்கும். மணமகள் வீட்டில் மணமகனை வரவேற்கப் பூமாலையும் கால் கழுவச் செம்பில் நீரும் இருக்கும்.

மணமகளை மங்கல நீராட்டல்

மாப்பிள்ளைத் தோழன் (மணமகளின் சகோதரன்) சுமங்களிகள் சகிதம் மணமகள் வீட்டினர் ஒற்றித்த எண்ணிக்கையில் பலகாரம் முதலான மங்கல பொருட்களுடன் மணமகன் வீட்டிற்கு வருதல். மணமகன் வீட்டு வாயிலில் பூரண குடும்பம், தாம்புலம், மஞ்சளின் அல்லது சாணத்தில் பிடித்த பிள்ளையார் வைத்து தீபம் ஏற்றப் பட்டிருக்கும். வாசலில் வெள்ளைத் துணி விரிக்கப்பட்ட ஒரு ஆசனத்தில் (பலகையில்) கிழக்கு நோக்கி மணமகன் இருக்க ஒருவர் தேங்காயுடைக்கத் தோழலும் மங்கல வாழ்வுடையோரும் (ஒற்றை எண்ணிக்கையில்) மாப்பிள்ளையின் தலையில் பாலும் அறுகும் மூன்று முறை வைத்துப்பின் நீர்நிலைக்கு (கிணறு அல்லது குளியலறை) மாப்பிள்ளையை அழைத்துச் சென்று நீராட்டுவார்.

மணமகளை அலங்காரம் செய்து தலைப்பாகையை அணிவார். (முன்பு கடுக்கன் பூட்டுதலும் இடம் பெற்றது) அந்நேரத்திற்கு ஏற்ற உணவு பரிமாற்றப்படும்.

சுபவேளையில் மணமகனைத் தோழன் அழைத்துக் கொண்டு மணமகள் வீட்டிற்குப் (திருமண மண்டபத்திற்கு) புறப்படுவார். அவ்வேளை மூன்று அல்லது ஐந்து தட்டங்களில் பலகாரம், தாம்புலம், மலர், தேங்காய்,

தாலி, கூறை முதலான மங்கல பொருட்களைச் சுமங்கலிகள் எடுத்து வருவார்.

மணமகளை மங்கல நீராட்டல்

தோழியும் (மணமகன் சகோதரி) மங்கல மங்கையரும் பெண்ணின் தலையில் மூன்று முறை பாலுடன் அறுகுவைத்து நீராட்டிப் பெண்ணை அலங்கரிப்பார். பெண்ணிற்கு முன்னர் ருது சாந்தி செய்திராவிடல் பிட்டு, களி முதலியவற்றால் ஆலாத்தி எடுக்க வேண்டும்.

மாப்பிள்ளை அழைத்தல்

மங்கல வாத்தியம் முழங்க உறவினர், நண்பர்கள் குழு மணமகன் மணப்பந்தலுக்கு (மண்டபத்திற்கு) அழைத்து வரப்படுவார். வாயிலே தோழன் கால் கழுவத் தோழனுக்கு மணமகன் (மோதிரம்) கணையாழி அணிவார். பெண்ணின் தந்தை மணமகனுக்கு மலர்மாலை அணிய இரு சுமங்கலியர் ஆலாத்தி எடுத்து வரவேற்பார். மணமகன் மணமேடையில் வலமாகச் சென்று மணவறையில் அமர்வார். தோழன் அவருக்கு இடப் புறம் அமர்வார்.

மணமேடை

மணவறை கிழக்கு முகமாக அழைக்கப்பட்டிருக்கும். மேடையில் வடகிழக்கில் சுவாமி அம்பாள் கும்பமும் வடமேற்கில் சந்திர கும்பமும் குழு பாலிகை (நவதானியம்)க்கான மண் சட்டியும் வடக்கில் அம்மியும் நடுவில் ஒம் குண்டமும் விநாயக பூசை, பஞ்ச கெளவிய பூசைக்கான ஒரு கும்பமும் தென் மேற்கில் நவகிரக கும்பமும்

கிழக்கில் அரசாணையும் சூழ நான்கு கும்பமும் குத்துவிளக்கும் அதக்குக் கிழக்கில் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரம் ஒன்று அமைந்திருக்கும்.

அழற்பக்கிரியை

மணமகனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து அணியச் செய்து வலது கை அணி விரலில் பவித்தரம் (தர்ப்பை) அணிவித்து சிவாசாரியார் சங்கறபம் செய்வார். பின்னர் விநாயகர் பூசை, புண்ணிய கவாசனம், பஞ்சகௌவிய பூசை, செய்து மண்டபத்தையும் திரவியங்களையும் தூய்மைப்படுத்தி மணமகனுக்குப் பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுப்பர்.

அங்குரார்ப்பணம்

அங்குரார்ப்பணம் எனப்படுவது முளைப் பாலிகை இடுதல். அது படைத் தலைக் குறிக்கும். அதில் சக்தியம் பெற்ற சந்திரன் பூசிக்கப்படுவது மரபு. குறிப் பாக பயிர்கள் எனப்படும். தாவரங்களுக்கு அதிபதி சந்திரன். எனவே சந்திரன் கும்பத்தைச் சுற்றி ஐந்து அல்லது மூன்று என்ற கணக்கில் மண்போட்ட சட்டிகள் சுற்றி வைத்து மேற்கூறிய கணக்கில் 5 அல்லது 3 சுமங்கலிப் பெண்களை வரலழைத்து அவர்கள் கையால் முளைப் பாலிகையை சட்டியில் இடுவதே அங்குரார்ப்பணம். மங்களக் கிரியா வைபவங்கள் அனைத்திலும் அந்தக் கிரியை உண்டு. திருமணத்தில் அதைச் செய்வதன் பொருள் சந்ததி பெருகும் பொருட்டும் நவதானியம் எனப்படும் முளைப் பாலிகைகள் மனிதனால் விதைக்கப் பட்டு மனிதன் தேவைக்கே பயன் படுவது போல இல்வாழ்க்கையில் கணவன், மனைவி

மற்றோருக்கும் தம்மால் இயன்ற உதவி புரிந்து அறத்தோடும் என்றும் பாலிகை இடும் சுமங்கலிகள் போல் மங்களமாய் வாழ வேண் டும் என் பதற் காகவே மணமகன், மணமகள் என இருவருக்கும் தனித்தனியாக அங்குரார்ப்பணக் கிரியை செய்வது மரபு. மணமகள் மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் இருப்பாள்.

ரட்சாபந்தனம் [காப்புக்கட்டல்]

இதைக் காப்புக் கட்டுதல் எனக் கூறுவ துண்டு. மணமகன், மணமகள் இருவருக்கும் தனிந்தனியாக இந்தக் காப்பு கட்டப்படும். அதாவது எடுத்த கருமம் இடையூறின்றி இனிது நிறை வேறவும், வேறு செயல் சிந்தனை யின்றிக் குறித்த கரும சிந்தனையில் மூழ்கி இருக்கவும், எல்லா பாவங்களையும் நீக்கிப் புனித மயமாக்க இந்த ரட்சாபந்தனம் செய்யப்படுகின்றது.

மணமகனுக்கு ரட்சாபந்தனம் (காப்புக் கட்டி) முடித்து பிறிதொரு இடத்தில் இருத்திப் பெண்ணை அழைத்து வருவதுண்டு. இதற் குரிய காரணம் பெண்ணுக்குக் காட்டாமல் மணமகனைப் பார்க்கக் கூடாது என்கின்ற ஒரு நியதியில் மணமகனை பிறிதொரு இடத்தில் அமரச் செய்கின்றனர். ஆனால் பெண் அழைத்து வரப்படும் போது முகத்தில் திரை போட்டே அழைத்து வருவதால் மணமகன் மணவறையில் இருக்கவே பெண்ணையும் வைத்துக் காப்புக் கட்டலாம் என்கின்ற மரபிலும் இருவிதமாய் இக்கிரியை செய்வ துண்டு. மாங்கல்யம் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டப்படும் வரை இலக்குமி நாரயனராக மணமகனையும் மணமகளையும் பாவனை செய்து கிரியை நிகழ்த்தி

தாலிகட்டிய பின் சிவசக்தி ரூபமாக அமர்த்தி கிரியை நிகழ்த்தி கிரியை நிகழ்த்துவர். அதற்காகவே பெண் வலது பக்கமும், ஆண் இடது பக்கமாகவும் மாற்றி இருத்துவார்கள். விஸ்னு தனது வலது மார்பிலே இலட்சமியை கொண்டுள்ளார், சிவன் தனது உடம்பில் இடது பாகத்தை சுக்திக்கே கொடுத்துள்ளார் என்கின்ற தத்து வம் இதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

மணமகள் வருகை

மணமகள் முகத்தை மெல்லிய துணியால் மறைத்துத் தோழி முதலிய சுமங்கலியர் மணமகளை அழைத்து வந்து மணமகனுக்கு வலப்புறத்தில் இருத்துவர். திருநீறு அணிவித்து இடதுகை அணிவிரலில் பவித்திரம் அணிவித்து சங்கற்கம் செய்து இடதுமணிக்கட்டில் காப்புக்கட்டுதல் நடைபெறும். அவ்வேளை மணமகளின் உறவினர் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார்.

பிதிர் ஆஸிர்வாதம்

இல்வாழ்க்கயையில் தவறின்றி நடைத்தலுக்கு அக்குடும்பத்தினர் முன்னோர் வாழ்த்த வேண்டும். ஆக்குடும்பத்தில் முன்னோரான பிதிர்களைத் திருப்பதிப்படுத்தும் பொருட்டும் அவர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டு சாந்தி சிரார்த்தம் செய்யப்படும்.

மணமகனின் பெற்றோர் மணமகனுக்கு இடப்புறத்தும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளுக்கு வலது புறத்தும் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்திருக்க திருநீறு அணிவித்து பவித்திரம் தரிப்பதித்துச் சங்கற்பம் செய்தல் வேண்டும். மணமக்களின் தந்தையாரால்

பிதிர்களைக் குறித்துச் சிரார்த்தம் செய்யப்படும். தர்ப்பையைக் கிழக்கு முகமாக வைத்து அறுகும் நெல்லும் கொண்டு செய்தல் வேண்டும். இது பிதிர்களை விவாகத்திற்கு அழைக்கும் தன்மையது.

கண்ணிகாதானம்

பெண் னண முறையாகப் பெற்றோர்களால் “தாரதத்தம்” செய்தல் ஆகும். ஒரு பொருளை அறுதியாகக் கொடுப்பதற்கு தண்ணீர் விடுதல் முன்னாள் மரபு. இதற்குரிய கிரியை ஆனது மணமகன், மணமகள் இருபகுதிப்பெற்றோரையும் அழைத்துச் சங்கல்பம் செய்து அவர்களுடைய சந்ததி வம்சாவழிப் பிதிர்களை நினைவு கூர்ந்து திருப்தியுறும் வகையில் நாந்தி தானம் (அரிசி, மரக்கறி உட்பட பணம் வைத்து) நவக்கிரக பிரீதி தானம் (வஸ்திரம், பணம்) போன்றவற்றைக் குருக்களுக்கும் உதவிக்குருக்களுக்கும் தானமாகக் கொடுத்தல்

அதன்பின் சம்பந்திகள் ஒரு வருக்கு ஒருவர் உபசாரம் செய்தல் (இது கிரியை முறையில் சொல்லப்பட வில்லை. சபைச் சிறப்பிற்காகச் செய்யப்படும் ஒரு சிறப்பாகும்) அதன் பின் கிழக்கு முகமாய் (மணவறையில் இருந்து சபையோரைப் பார்க்கும் வண்ணம்) மணமகள் தந்தை அமர்ந்து ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம் பழம், தேங்காய், மஞ்சள்தூள், சில்ல றைக்காசு, பொன், மலர் போன்ற பொருட்கள் தட்டில் வைத்து தந்தை தட்டையும் மகள் கையையும் சேர்த்துப் பிடிக்க சிவாச்சாரியார்கள் மணமகளின் வம் சா வழியைச் சபையோருக்கு எடுத்துக்கூறி மங்கள ஸ்லோகம் கூறித்

தாயார் மூன்றுமுறை தண்ணீர் விட மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க கள்ளி கையை தான் மாய் மணமகன் கையில் கொடுப்பார். (கையிலே தண்ணீர் விடுதல் என்பது ஒரு பொருளை இறுதியாகக் கொடுப்பதற்கு முற் காலத்தில் அறிகுறியாய் இருந்தது. நிலம் முதலியவற்றை விற் கும் போதும் இவ்வாரே நடந்தது) தண்ணீர்த்தாரையோடு கொடுத் ததால் இதற்கு தாரத்தம் கொடுத்தல்.

தாலிக்டுதல்

தாலியிலே சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது இலட்சமியை திருவுருவம் அமைத்தல் சிறந்தது. அதன் பின் ஒரு தட்டிலே கூறை, மாங்கல்யம், கால்மிஞ்சி மற்றும் மங்களப் பொருட்கள் வைத்து மணமகனின் தந்தை, தாய் சபையோரிடம் ஆசி பெறுதல். மணமகன் தனது கையால் மணமகளிடம் கொடுத்து கூறை மாற்றி வரச்செய்தல். கூறை மாற்றி வந்ததும் மாங்கல்ய பூஜை செய்து மணமகன் எழுந்து வலப்பக்கத்திற்கு வந்து சிவாச்சாரியார்கள், அவையோர் ஆசீர் வதிக்க கெட்டி மேளம் முழங்க கழுத்தில் தாலி கட்டுதல் நடைபெறும். மங்கள நான் பூட்டுதல் என்றும் அதைக் கூறுவர். அதன்பின் மணமகள் மண மகனுக்கு இடப்பக்கம் அமர்வாள். ஆதிகாலம் மஞ்சட் கயிற்றி வேதான் தாலி கட்டப்பட்டு வந்தது. தற்போது தங்கத்திலே கட்டுகின்றனர். இந்தியா விலும் பெரும்பாலும் மஞ்சட் கயிற்றுத் தாலியே கட்டுகின்றனர்.

1. வாழ்க்கையை உள்ளபடி புரிந்து கொள்ளல்
2. மேன்மை
3. ஆழற்றல்
4. தூய்மை

5. தெய்வீக நோக்கம்
6. உத்தம குணங்கள்
7. வீடு வேகம்
8. தன்னடக்கம்
9. தொண்டு

இவற்றை ஒரு பெண் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தில் மாங்கல்யம் அமைக்கப் பட்டதாக காயத்திரி மந்திரத்தில் குறிக்கப்படுகின்றது.

மாலை மாற்றுதல்

தாலி கட்டி முடிந்த பின் மாலை மாற்று தல், வாழ்க்கையில் உடலாலும், உள்ளத் தாலும் நாம் இருவரும் ஒருவரே என்ற தத்துவத்திற்கு ஏற்ப பெண்ணின் கழுத்தில் இருக்கும் மாலை ஆணுக்கும், ஆணின் கழுத்தில் இருக்கும் மாலை பெண்ணுக்குமாக மூன்று முறை கழற்றி மாற்றுவார்கள். அதன் பின் பெண் இடப்பக்கமாகவும், ஆண் வலப் பக்கமாகவும் மாறி இருந்து உமாம கேஸ்வர பாவனையாக கிரியை நிகழ்த் தப்படும். பால், பழம் பருகுதல். அதன் வாழ்வு அமைய முதல் பானமாய் பாலும் பழமும் பருகுதல். அதன் பின் மங்கள தரிசனமாக “கா” எனப்படும் கள்ளிப் பசுக்கன்று காண்பிப்பார்கள். (பசுக்கன்று வசதியற்ற இடங்களில் திரு விளக்கு தரிசனம் செய்யலாம் என்பது மரபு)

பால்பழும் புசித்தல்

தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம் ஆகியவற்றைக் கலந்து முதலில் மணமகள் மணமகனுக்கு மூன்று முறை உண்ணக்கொடுப்பார். பின் மணமகன் பெண்ணிற்கு மூன்று முறை உண்ணக்

கொடுப்பார். இருவரும் வாழ்க்கையை துணை அமைந்ததும் முதலில் இனிமையான உணவை உற்கொள்வது வாழ்வு இனிமையாக அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கிலாகும். இப்பொழுது பாலும் வாழைப்பழமும் சேர்த்துப் புசித்தல் இடம் பெறுகிறது. பின் நூறு ஆகுதி செய்யப்படும்.

பசு தரிசனம்

பசுவின் உடலில் சகலதேவர் களும், புண்ணிய நதிகளும் பிறவும் அமைந்திருப்பதாலும் நல்ல சகுனத்திற் காகவும் புதுமணத்தம் பதியினர் பசுவைத் தரிசனம் செய்வார். பசுவின் பின் புறத்தில் இலக்குமி வாசம் செய்வதால் பசு கிழக்கு நோக்கிய வண்ணம் நிற்க மணமக்கள் இருதய மந்திரத்தால் பசுவின் பின்புறத்தை தரிசிப்பார். புதுவாழ்க்கை ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் காண்பது மங்கலமானதும் புனிதமானதுமாக இருக்க வேண்டும் என்று பசு தரிசனம் இடம் பெறுகின்றது. பின் மூலமந்திரத்தால் நூற்றெட்டு ஆகுதி செய்யப்படும்.

பாணிக் கிரகணம்

பாணி என்பது கை, கிரகணம் என்பது பற்றுதல் அல்லது பிடித்தல், இது கைபித்தல் எனப்படும். அக்கினி சாட்சியாகவும் பெரியோர் சபையோர் சாட்சியாகவும் நாம் கரம் பற்றியிருக்கிறோம். முதுமையடைந்தாலும் கூட நாம் சேர்ந்தே இருப்போம் என்று மணமகள் கை கீழே மேல் நோக்கி அமையப்பிடித்தல் வேண்டும்.

ஏழடி வைத்து நடத்தல்

மணவறை முன் இருக்கும் கும்பங்களை யும் அக்கினியையும் சுற்றி வருவதற்காகவும் முதல் ஏழடி நடத்தல். அக்கினி ஏரியும் ஓம குண்டத்தில் இருந்து அம்மி வரை ஏழு இடங்களில் நெல் போட்டு அந்த இடங்களில் நெல் போட்டு அந்த இடங்களில் மணமகன் தன் கையால் பெண்ணின் வலக் காலைத் தூக்கி வைத்து நடத்தி வருதல் “ஸ்ப்தம்” எனக் கூறப்படுவது ஏழு எனப்படும். ஸ்ப்தஸ் வரங் கள் ஸ்ப்தரிசிகள் (7) ஸ்ப்தஸாரங்கள் (7), ஸ்ப்தலோகங்கள் (7), ஸ்ப்தநாடிகள்(7) ஸ்ப்த கண் னிகைகள் (7), ஸ்ப்தவாரங்கள் (7) எனக் குறிப்பிட்ட அனைத்தும் ஞானிகளால் வகுக்கப் பட்டன. இவை வாழ்க்கைக்கு முன்னுதாரண மாகவும், செயற்படவும், கேட்கவும், ரசிக்கவும் உதவுவன.

கணவனானவனை தன் இஷ்டங்களுக் குப் பிரியமானவனாய்த் தன்னைச் சார்ந்தவ னாய் இந்த ஏழடி மூலம் தன்கோடு சேர்த்துக் கொள்வதே இதன் பொருள்.

1. கிஷ்டங்குபதீபவ
2. ஊர் ஜேத்திபத்பவ
3. ராஜஸ்போசாயத்ரீபதீபவ
4. மாயோபவயாயசதுஷ்பதீபவ
5. ப்ரஜாபஜபஞ்சபதீபவ
6. ருதுப்யஷ்டீபவ
7. சகாசப்தபதீபவ

அம்மி மிதித்தல்

நான்கு மூலையில் விட்டமுள்ள ஒரு கல்லை (அம்மி) வைத்து அதன் மேல் பெண்ணின் காலைத் தூக்கி

வைத்து தன் கையால் கணவன் மிஞ்சியைப் பெருவிரலுக்க அடுத்துள்ள விரலில் அணிவது முறை. கல்லிலே உள்ள நான்கு விட்டங்களும் அசம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்கின்ற நால் வகைக்குண இயல்பைக் குறிக்கும். அதன் நடுப்பகுதியில் கணவன் பெண்ணின் காலைத்தூக்கி வைக்கும் போது இந்தக் கல்லைப் போல் உறுதியாய் தன் நிலையில் நின்று பிரியாது இளகாது தனது கணவன் மேல் உள்ள பற்றும் நீங்காது கற்ப நெறியில் நின்று விலகாது தன்னை உறுதியாய் நிலைப்படுத்த வேண்டும் என்பது பொருளாகும். அதன் ஞாபகம் வாழ்க்கையில் என்றும் இருக்கவே தினமும் நடக்கும் போதும் கால் மிஞ்சிஞாபகமுட்டும் என்பதாகும்.

மோதிரம் போட்டு எடுத்தல்

இது கிரியையிலே கூறப்பட வில்லை. மன மக்களுக்கு கூச்சம் தெளியவும் சபை சிறப்புக் காகவும் மோதிரத்தை மஞ்சள் கலந்த நீரிலே போட்டு இருவரும் ஒரே சமயத்தில் கைவிட்டு எடுக்க வேண்டும். மன மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தையும் குறிக்கும்.

அருந்ததி பார்த்தல்

கற்ப நெறியில் மிகச்சிறந்த வளாய் விளங்கியவள் அருந்ததி என்னும் மங்கை. இவளின் சிறப்பினால் வானிலே நட்சத்திரமாக இன்றும் ஜோலித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். பெண்ணின் கற்பநெறி பெருமையை உணர்த் தவே அருந்ததி இருக்கும் திசைபார்த்து நமஸ்காரம் செய்வது மரபு . சில இடங்களில் அருந்ததிக்கெனக் கும்பம்

வைத்து, கும்பத் திலே பூப்போட்டு வணங்குவதும் உண்டு.

பூர்ணாகுதி

இது ஓமத்தை நிறைவு செய்யும் கிரியையாகும். குருக்கள் சிருக்கில் நெல் நிரப்பி சிருவத்தால் முடி ஓம குண்ட த்தில் நெய்யை செரியும் போது மன மக்கள் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங் காய், பொரி, சமித்து முதலிய வற்றை இடுவார். பின்னர் தீபாராதனை செய்து ரட்சை (ஓமாக்கினியிலே சுடப்பட்ட தர்ப்பையுடன் நெய் சேர்த்துக் குழூத்து) எடுத்து மன மக்களை அணியச்செய்வர்.

அறுகு அரிசி போடுதல்

இந்த நிகழ்ச்சி மனமக்கள் பல்லாண்டு காலம் நீடுழி வாழ வேண்டும் எனப் பெரியோர்கள் மனமு வந்து ஆசீர்வதிப்ப தாகும். அறுகானது நன்றாக பரவும் தன்மை யும் இலகுவில் அழியாத தன்மையும் உடையதால் மன மக்கள் இருவரும் அதே தன்மையோடு சிறப்புற்று வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கில் அறுகைச் சேர்த்து அரிசி போடுவதில் மாறுபட்ட தன்மையைக் காண முடியும். சிலர் கீழ் இருந்து மேல் நோக்கியும் சிலர் மேல் இருந்து கீழ் நோக்கியும் ஆசீர் வதிப்பதுண்டு. சரியான முறை முழந்தாளிலும், புஜக்திலும், சிரசிலும், அறுகரிசி இட்டு ஆசீர்வதிப்பதே சரியான முறையாகும். மனிதனுடைய உடல் பஞ்சபூத அமைப்பை உடையது. முழந்தாளுக்குக் கீழே “பிந்துவி தத்துவம்” பூமியோடு சம்மந்த முடையது. “அப்பு தத்துவம்” மனிதனின் இகபர சுக வாழ்வின் ஆரம்பம். எனவே தான் முழந்தாளில் இருந்து ஆசீர்வாதம்

தொடங்க வேண்டும். அத்தோடு மேல் இருந்து கீழே போடுவது தோஷபரி காரம் நீங்க வியாதிகள் நீங்க செய்யப் படும். “சீக்கழிப்பே” மேலிருந்து கீழ் போடுதல். ஆசீர்வாதம் முழந்தாள், புஜம், சிரசு என மூன்று இடங்களில் இடுவதே சரியானமுறையாகும்.

நூராத்தி எடுத்தல்

திருமணச்சடங்கின் முடிவில் இது செய்யப் படுவதாகும். மன மக்களுக்கு “கண் ஞாறு” (கண்திருஷ்டி) கழியும் பொருட்டு ஒரு தட்டிலே குங்குமம் தூவி அதன் மேல் கற்பூரம் ஏற்றி இரு சமங்கலிகள் வலது பக்கத்திலிருந்து இடப் பக்கமாக மூன்று முறை சுற்றிக் கற்பூரத்தை அனைத்து மணமக்களுக்கு அக்குங்குமத்தை நெற்றியில்திலக மிட்டுவிடுதல்.

புதாக்கலம்

புதிய பாத்திரத்தில் மன மக்களுக்கென தயாரிக்கப்பட்ட சாதம், கறி முதலியவற்றை ஒரே வாழையிலையில் இட்டு மணமகள் மன மகனுக்கு ஊட்டிய பின் மணமகன் மணமகனுக்கு ஊட்டுவார்.

மணமக்களை மணமகன் வீட்டில் வரவேற்றல்

மணமக்களை முதலில் குல தெய்வத்தின் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்று வழிபாடு செய்யச் செய்வார். பின் மணமகனின் விட்டுக்கு அழைத்து வரவேற்பர். புதிய இடத்திற்கு வந்து புதுவாழ்வு தொடங்கும் பெண்ணிற்குச் சுகல வசதிகளையும் செய்து மணமகளங்காது பேணவேண்டிய பொறுப்பு ஆணிற்கு உண்டு.

நல்லவிதத்திலே குடும்பத்தை நடத்தி கணவனைப்பேணிப் பெருமையடையச் செய்தல் பெண்ணிற்குரியது. ஈருடல் ஓருயிராய் தம்பதியினர் இல்லறத்தை நல்லறமாய் நடாத்தி, நன்மக்களைப் பெற்று பிறருக்கு தம்மால் இயன்ற உதவி புரிந்து, எல்லா உயிர்மீதும் அன்பு கொண்டு வாழுதலே வாழும் நெறியாகும். இதுவே சிறந்த அறமாகும். இல்வாக்கைப் பயனும் அதுவேயாகும்.

நாமகரணம்

பூமியிலே பிறக்கும் மனி தனுக்கும் முதன் முதல் நடாத்தப்படும் கிரியை “நாமகரணம்” எனப்படும். பெயர் சூட்டுதல் எனவும் கூறலாம். இது குழந்தை பிறந்து ஆசௌசக் கழிவன்று நடாத்தப்படும் கிரியையாகும். குழந்தை பிறந்த நட்சத்திரத்தின் எழுத்தொலிக் கேற்பவும் தெய்வாம்சம் பொருந்திய பெயராகவும் சந்ததி வழித் தோன்றல் பெயராகவும் அமைதல் நன்று. குழந்தையின் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஓதிக் கற்கண்டு தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமியிருப் போருக்கும் இனிப்பு பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் எமது வம்சத்தில் தோன்றியள்ள இக் குழந்தையை எமது வம்சாவழி செயல் தொழில் கொள்ள கண்கண்ட தெய்வமும் சைத்திரிய வம்சமும் நிறைந்த சூரிய பகவானை வணங்கி சூரியன் போல் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்ற மரபு முறையில் நடாத்தப்படுவதாகும்.

காது குத்தல்

பிறந்த குழந்தை ஆசௌசக் கழிவன்று அல்லது 6, 7, 8, 10 மாதங்களிலும் “காது குத்தல்” வைபவம் நடாத்தப்படும். இதற்கு பூசை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டிய தில்லை. பிள்ளையார் வைத்து நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகட்கு ஏற்படும் அறிட்ட தோழும் நிவர்த்திக்காகவும் தமிழர் பாரம்பரிய கலாச்சாரங்களில் கடுக்கண் முக்கியமான தாக இருப்பதாலும் குழந்தைகட்கு அழகு சேர்க்கும் வகையிலும் இக் “கரணவேதனம்” என்ற விழா எடுக்கப்படுகின்றது மரபு.

தீட்சை

தீ கொடுத்தல், சை கெடுத்தல் அதாவது ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுத்தல், தீச்சுடர் போல் ஞான அறிவைப்புகட்டி மந்தமாய் மனதில் படிந்திருக்கும் மலங்களை நீக்கி விடுதலை தீட்சை எனப்படும். இதில் சமயதீட்சை, விஷேஷதீட்சை, நிர்வாண தீட்சை, வாசக தீட்சை, மான தீட்சை,

யோக தீட்சை, சாத்திரதீட்சை, ஓளத்திரதீட்சை எனப் படும் முறையே கண்ணால் அருட்பார்வையினாலும் பரிசும் தாடு வதாலும், உபதேசத் தி னாலும், ஹோமத்தினாலும் ஒரு மாணாக் கணப் பரிசுத்த ஆத்மீக ஞானவாதியாக குருவால் ஆக்குவதே. இத்தீட்சை பெறாதவன் சைவ சமயி எனக் கூறுவதற்குத்தகுதி அற்றவன் என்பது ஆகமங்களின் கூற்று.

உசாத்துணை

குலரத்தினம். சி.க, சைவசமய கைந்துரல், 2017 ஆலயம் வெளியீட்டகம்.

மங்கல தரிசனம் (சைவ சமய மங்கல சடங்குகள்) டிசெம்பர் 2017 இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்.

செல்வாஜினி. ஜெ, இந்து சமய திருமணசடங்கு பற்றி பாரம்பரிய கலாசார முறைகள், தென்தீபம் சுடர் - 5, ஆவணி 2018

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமானின் பண்கள்

நாவலர் மாநாடு விழா மலர் - 2013

நாவலரும் தமிழ்மொழியும்

“நல்லைநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற் சொல்லுதுமி மூங்கே? சுருதி யெங்கே?.....”

உரைநடைத் தொன்மை

மொழியின் இரு கூறுகளாக உள்ளவை உரைநடை, கவிதை என்ற இரண்டும் ஆம். இவற்றுட் கவிதை உரைநடையினும் சிறப்புடையது என்று கூறுவர். கவிதை படிப்போனத் தன்வயப்படுத்தும் பெற்றி உடையது. உரை நடையும் அத்திறன் உடையது என்றாலும். கவிதைக் கலை கற்பணை, உணர்ச்சி, ஒலிநயம் முதலிய அனைத்தும் உடையதாக, இயற்றுவோன் உள்ளத்து எழும் உணர்வினைப் படிப்பொன் மனத்துப் பதிப்பாக உள்ளது. உரை நடையில் விளங்கும் அநுபவம் கவிதையில் மேம்பட்டுத் தோன்றுவதாகும். உரைக்கும் போக்கில் கவிதையே சங்க காலத்தே சிறப்புற்றிருந்தது என்று கூறலாம். ஆசிரியப்பாவும் அதன் இயல்பையே உடைய நூற்பா ஆகிய சூத்திரமும் பெருவழக்கில் உரைநடை போல இருந்த காலம் சங்ககாலம் என்று கூறலாம். உரைநடை இலக்கியங்கள் பின்னே தோன்றவதற்கு இவையே மூலமாக இருந்தன என்று கூறுவதிலும் தவறில்லை.

“மனத்தின் எண்ணி மாசறத் தெரிந்து கொண்டு இனத்திற் சேர்த்து உணர்த்தல் வேண்டும்”

“குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலின் தொடர்மொழியெல்லாம் நெட்டெழுத்தியல்: “வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டு முதனு லாகும்”

என்றெல்லாம் வரும் தொல் காப்பிய நூற்பாக்கள் பலவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கினால், உரைநடையின் சாயல் அங்கெல்லாம் ஒளிவிடக் காணலாம்.

உரையாசிரியர் ஒப்பும்

பழற்தமிழ் உரையாசிரியர்கள் கவிதைகட்குப் பொருள் விரித்து எழுதி நார்கள். தொல்காப்பியரே உரைநடைத் தோற்றத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்து வள்ளார். நான்கு வகையில் அவர் உரை நடையைப் பாகுபடுத்தியுள்ளார். கற் றோர்க்கே பயன் பெறுமாறு எழுதப் பட்ட உரையாசிரியர்களது உரைப் பகுதிகள் தமிழகத்து உரைநடையின் தொன்மையையும் நன்மையையும், அழகையும், ஆற்றலையும் விளங்கிக் கொள் ளு வதற்கு விழுத் துணை புரிகின்றன. இறையனார் களவியல் உரை, இளம்பூரணார், கல்லாடர் உரைகள், சேனாவரையார், பேராசிரியர் உரைகள், தெய்வச்சிலையார், நச்சினார்க்கினியார் உரைகள், அடியார்க்கு நல்லார், குணவீர பண்டிதர் உரைகள், பரி மேலழகர் முதலிய பதின்மர் உரைகள் ஆகிய அனைத்தும் செப்பமுற அமைந்த சீரிய உரை நூல்கட்குத் தக்க எடுத்துக்

காட்டுக்கள் திருமாலைப் பரவும் நாலாயிரத் தில்விய பிரபந்தத்திற்கு எழுதப் பெற்றுள்ள நப்பின்னை, நஞ்சீயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஆகியோரது வடமொழியும் தமிழும் கலந்த உரைப்பகுதிகள் தனிவகையாகக் கொண்டு மதிக்கத்தக்கன. இவற்றின் ஊடே அரிய தமிழ்ச் சொற்களும், இனிய நயமும் விளங்குவதால் இவற்றைக் கற்போர் பெரும்பயன் பெறுமதல் கண்கூடு இந்த உரைநடை நூற்றாண்டு தோறும் வளர்ந்து தமிழை வளப்படுத்தி வரும் பதாங்கில் பத்தொன்பதம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துப் பெரும்புலவர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றார். உரையாசிரியர் காலத்தே திறம்பெறத் தோன்றிய தமிழ் உரைநடை நாவலர் காலத்தே, அவரது சீரிய தொண்டு நலத்தால் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெற்றது.

நாவலர் நற்பணி

கி.பி 17ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் டேனிக்காரராகிய கீகன் பால்குஜயர் (Ziegenbalg) தமிழகம் போந்து தமிழ் எழுத்துக்களை அச்சக் கருவிகளின் பொருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார் அவர் கி.பி. 1716ம் ஆண்டில் தமிழ் இலத்தீன் இலக்கண ஒப்பியல் நூல் (Comparative Study of Tamil and Latin Gramma) எழுதினார் இத்தாலியப் பெரியார் தத்துவ போதக சவா மிகள், புதுவை ஆண்தரங்கம்பிள்ளை, வீரமாழுனிவர் (18ம் நூற்றாண்டு) சிவஞானமுனிவர் (18ம் நூற்றாண்டு) சிவஞானமுனிவர், பேரூர் சாந்தலிங்க முனிவர் ஆகிய பலர் தமிழ் உரைநடையிற் பெரும் பங்குபற்றிப் பணியாற்றும் நேரத்தே தமிழ்த்தாய் செய்த நல்லூழால்

தோன்றினார் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர். அவரால் தமிழ்மொழி பெற்ற மிகப்பெரிய வளர்ச்சி உரைநடை வளர்ச்சி என்று கூறுவது பெரிதும் உண்மையாகும்.

‘தமிழ் உரை நடைத் தந்தை’ நாவலர்

‘வசன நடை கைவந்த வல்லா ஓராக’ நாவலர் விளங்கினார். தமிழ் மொழி கவிதைக் கலை உயர்வுடன் உரைநடைச் சிறப்பும் ஒங்கித் திகழ்தல் வேண்டும் என்பது இச்சான்றோரின் கருத்து ஆகும். தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என்று வல்லோர் இவரைப் போற்றலாயினர். டிரடென் (Dryden) போன்று இவர் தமிழ் உரைநடைக்கு அமைந்தார் என்று பாராட்டுவர் இவர் எழுதிய நடை செந்தமிழ் நடையாகும். எனிமையும் இனிமையும் தவழ் இவர் எழுதினார் உரைநடையிலும் செம்மை தோன்ற, உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த இயலும் என்று காட்டினார். ஆங்கில மொழியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் குறி யீட்டு இலக்கணத்தை, நாவலர் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்து பொருத்தினார் இதனால், உரைநடை எழுதுவோன் உணர்ச்சியைப் பயில்வோனும் இனிது பெறமுடிந்தது. கிறத்தவர் வேதமான விவிலிய நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த இப்பெருந்தகையாளர், தமிழ் எண்களையே அதிற் கையாண்டு தம் முடைய தமிழ்ப்பற்றை உரிய இடத்து ஒங்கச் செய்துள்ளார்.

செந்தமிழ்க் காதல்

இலக்கண வழு இல்லாமல் எழுத வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை முதற்கண்

பின்பற்றிக் காட்டியவர் நாவலரே யாவார். எனிய இனிய சொற்களைத் தேர்ந்து, தாம் கூறவிழையும் கருத்துக் களை இனிது பாகுபாடு செய்து கொண்டு, உணர்ச்சி ததும்ப எடுத் தெழுதும் திறம் இவர்க்கு இயல் பாயிற்று. தாம் எடுமுதுவது புராண வசனமாயினும், புதிய படைப்பாயினும், பாட்டின் உரையாயினும், பாடநூலாயினும் எங்கும் ஒரே கொள்கை உடையவராய் நாவலர் வாழ்ந்தனர். சிவநெறியின் மாட்டு இவ்வருட் பலவர் வைத்திருந்த அன்பிற் சிறிதும் குறைந்த தன்று இவர் செந்தமிழின் மாட்டுக் கொண்டிருந்த காதல்.

புதிய போக்கு

வினா விடை வடிவில் (Catechism) தமிழ் இலக்கணத்தையும், சைவசமய உண்மைகளையும் இவர் படைத்தார். மாணாக்கர்கள் எளிதில் மொழியின் நுட்பங்களையும், சமயத்தின் சால்புகளையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு இம்முறை பெரிதும் துணைபுரியலாயிற்று. இவற்றை மனப்பாடம் செய்து பழகுதற்கு இம்முறை பெரிய வாய்ப்பாயிற்று. சைவசமய வினா விடையும், இலக்கண வினா விடையும் இவ்வாறு பேரிடம் பெற்றுப் பிறங்குவனவாயின. தேவை எனத் தாம் கருதுமிடங்களில், இவர் வட்சொற் களையும் விரவியெழுதினார். ஆயினும் இவ்வாட்சி அளவிற் குறையே என்பது உற்றுநோக்கி உணர்த்தக்கதாகும்.

பதிப்புப் பெரும்பணி

ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த தமிழ் நூல்களைக் கி.பி 19ம் நூற்றாண்டில் முதன்முதலாக அச்சிற் பதிப்பித்த

பதிப்பாசிரியர்கள் பலராவர். ஆனால் எந்தெந்த நூல்கள் யார் யாரால் முதன் முதல் அச்சிடப் பெற்றன என்றறிவதற்கு முறையான சான்றுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை: ஆறுமுகநாவலர், தாண்டவராயமுதலியார், இராமச்சந்திர கவிராயர், முகவை இராமாநுச கவிராயர், கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையர், களத்தூர் வேதகிரி முதலியார், மயிலை சண்முகம்பிள்ளை, தில்லையம்பூர் சந்திரசேகரக் கவிராசபண்டிதர், வீராசாமிச் செட்டியார், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, டாக்டர், உ.வே.சாமிநாதையர் என்பவர்கள் அப்பதிப்பாசிரியர்கள் என்று கூறலாம். வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை என்ற அச்சகம் சென்னையில், நாவலர் நற்றமிழப் பனுவல் களை நாளும் வெளியிடுவதற்கு நற்றுணை புரிந்தது.

கட்டுரையாக்கம்

தமிழ் மக்களது உரைநடை வளமில் லாமல் இருந்ததென்றும், அவர்கள் அல்லற்பட்டவாறு இங்ஙனம் என்றும் உவின்சிலோதம் தமிழ் ஆங்கில அகரவரிசையில் (1862) எழுதுகின்ற பகுதி, நாவலர்க்கு முந்திய உரைநடை நிலையை நன்கு விளக்குவதாகும்: “தமிழினுடைய உரைநடை இன்னும் உருவடையாத நிலையில் தான் உள்ளது அதனைச் செவ்வையாகச் சூக்குவதற்குப் புலவோர் செய்யும் முயற்சி நற்பலன் நல்கும். பாக்களை விரைந்து பாடும் ஆற்றலுள்ள பல தமிழ் நாட்டவர்கள் பிழையின்றி உரைநடையெழுதும் திறனின்றி உள்ளனர்” இந்த நிலை நாவலரால் மாற்றப் பெற்றது என்பது உண்மை. பெரியபுராண வசனம்,

திருவிளையாடற் புராணவசனம், கந்தபுராணவசனம், பாலபாடம், சைவ வினாவிடை, இலங்கைப் பூமிசாத்திரம், சிதம்பர மான்மியவசனம் முதலிய பல நூல்களை நாவலர் திறம்பெற எழுதி மேலையோர் கண்ட குறையைக் களைந்தார். தமிழன் கவிதை பாடுவான் உரை நடையும் வரைவான் என்று உலகுணர்ந்து பாராட்டிடச் செய்தார். ‘உதயதாரகை’ ‘இலங்கை நேசன்’ என்ற யாழ்ப்பாணத்து இதழ்களில் இவ்வருட் புலவர் எழுதிய கட்டுரைகள் நாவலரலரது 6 நடைச்சிறப்பினை அனைவரும் கண்டு உணரும்படி செய்தன.

கல்விச் சிந்தனைகள்

பழமையும் பெருமையும் உடைய திருவாவடுதுறையாதீனம் நாவலரது பேச்சுத்திறனையும் அதனால் அருந்தமிழ் மொழி பெற்றுவரும் பெரும் பலனையும் கண்டு வியந்து ‘நாவலர்’ என்ற பட்டத்தை அவர்க்கு நல்கி அரும்புகழ் கொண்டது. ஆதலின் புதிய தமிழின் இருக்குறுகளாகிய புத்தகத் துறை, மேடைத்துறை ஆகிய இருபெருந் துறைகளிலும் ஈடும் எடுப்புமற்ற பணி பல செய்து உயர்ந்தார் நாவலர். மேலை நாட்டு மொழியினிடத்துப் பெரு விருப்பம் கொண்டு மக்கள் ஓடிய காலத்தே தமிழ்ப் பாடசாலைகளைச் சிதம்பரத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நாவலர் நிறுவியது குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு மொழிப்பணியாகும். இளஞ் சிறார் உள்ளங்கைகளிலேயே தமிழ் மொழியின் எளிமைப்பண்பும் இனிமைப் பண்பும் பதியுமாலால், எதிர்கால மன்பதையில், மொழிகாக்கப் பெறும் என்பது நாவலர் கொண்டிருந்த நன்னினைவு என்று கூறலாம். கல்வி

பற்றியும் தாய்மொழி பற்றியும் இவ்வரும் புலவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் மிக விழுமியன. அவை பற்பல ஆண்டுகள் சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கண்ட ஆய்வு முடிவுகளாகவே தோற்றுகின்றன. அவற்றை இக்காலக்கல்வியாளர் கருத்திற் கொண்டு திட்டம் வகுத்திடுவோரால் பெரும்பயன்விளையும் என்பது உறுதி.

நாடக நற்பணி

உரைநடை நூல்களையன்றி நாடக நூல் யாப்பிலும் நாவலர்க்குப் பெரிதும் ஈடுபாடு உண்டு. இவரது தந்தையார் ப.கந்தப்பிள்ளை (1766 - 1842) கூழங்கைத் தம்பிராணிடந்துத் தமிழ்கற்ற பெரும்புலவர். இருபத்தொரு நாடக நூல்களை இயற்றியவர் என்பர். இவர் தொடங்கி முடிக்காமல் விட்ட இரத்தின வல்லி விலாசம் என்ற நாடகத்தை நாவலரே பாடி முடித்தனர். நாடகந் தமிழும் வளர்தல் வேண்டும். என்ற நல்லுள்ளாம் கொண்டவர் நாவலர் என்பதற்கு இதனினும் வேறு சான்று தேவையில்லை என்று கூறலாம்.

தமிழ் கிலக்கிய கிலக்கணப் பணிகள்

திருவள்ளுவர் பரமேஸ்வர் உரை, வில்லி புத்தூரர் பாரதம், திருக் கோவையார் உரை, தொல்காப்பியம், சேனாவரையம், இராமாயணம் பாலகாண்டம், நன்னூற் காண்டிகை, சூடாமணி நிகண்டுரை, இலக்கணக் கோத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திரி விருத்தி, இலக்கண விளக்கக் குறாவளி, பிரயோக விவேக உரை, இலக்கணச் சுருக்கம். தருக்க சங்கிரகம், திருமுரு காற்றுப்படை உரை, மருதாரந்தாதி

உரை, அபிராமி அந்தாதி உரை, திரிகடுகு உரை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, நால்வர் நான்மணி மாலை, ஏரேழுபது, நீதிநெறி விளக்கம், ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன் உரை, நல்வழி உரை, நன்னெறி உரை, வாக்குண்டாம் உரை, மறைசையந்தாதி உரை, அருணகிரி அந்தாதி, திருச்செந்தூர் அகவல், முதலிய பனுவர்கள் நாவலரது பெரும் பங்கு தமிழ்மொழி இலக்கண இலக்கிய வரலாற்றில் உண்டென்பதற்குத் தக்க சான்று உரைப்பனவாக உள்ளன. இவற்றிற் பல நூல்கள் தோன்றியிரா விட்டால், தமிழ் உலகின் புதிய தலை முறையினர் இவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவே வாய்ப்பில்லாது போயிருக்கும் என்பது உண்மை.

நடைச் சிறப்பியல்பு

நாவலரது நடை குறித் து முன்னும் கூறப்பட்டது, அவரது நடை ஆற் றொழுக்கானது: எனியது: இனியது: செந்தமிழால் ஆகியது: இலக்கணப் பிழையற்றது: வழூஶ் சொற் றொடர்பு நீத்தது: வரம்பு கடவாதது: இனிய உவமைகள், பழமொழி முதலியவும் இவரது உரைநடை நூல்களில் விரவியிருக்கும். அவை எடுத்துக் கொண்ட பொருளை இனிது விளக்கவும், செம்மைப்படுத்தவும், சிந்தையிற்பதிக்கவும், தக்க மேற் கோள்கள் இல்லாது இவரது உரைநடை சொல்லுவதில்லை. அம்மேற்கோள்களை இடம் விளங்கா மேற் கோளாகச் செய்து, படிப்போரைக் கருத்தக் குழுப்பத்திற்கு ஆட்படுத்தி விடாமல், எந்த நூலில் எந்தப் பகுதி என்று அவ்விடத்தேயே காட்டி மேலே சொல்லுவது நாவலர் நல்லியல்பாகும். ஒசை, நயம், சொல்

லாட்சி, வசனப் பொருளை வலி யுறுத்தல், வசனத்துள் வரும் தொடர்பு முறைகள், சொற் புனர்ச்சிகளைப் பின்பற்றுதல் ஆகிய சிறப்புக்களை நாவலர் நடை உடையது என்பதை ஈழத்துப் புலவர் பலரும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆங்கிலச் சொற்களை அவ்வவ்வொலிப்பு முறையில் சிறிது வேறுபடுத்தி இவர் தம் உரைநடைப் புகதியிற் சேர்த்தலும் உண்டு. கவர்னர், கம்மிஷனர், கவர்மென்டு ஏசன்டு, சுப்பிரீங் கோட்டு யூரிமார், டிஸ்திரிக் கோட்டுப் பிறக்கி றாசி, கிறிமினல் வழக்கு என்பவை சில எடுத்துக் காட்டுகள். வடசொற்களை, வடவெழுத் தோரீ, எடுத்தாளுகின்ற இயல்புடைய இவர் இவ்வாறு ஆங்கிலச் சொற்களையும் பெரும்பாலான அம்மொழி ஒலிகளை நீக்கிவிட்டுத் தமிழுக்கேற்றபடி மாற்றிச் சேர்த்தெழுதும் இயல்பை இச்சொற்கள் காட்டுவனாம். தனித் தமிழில்தான் எழுத வேண்டும் என்று கூறு வோர் இருதிறத் தினராவார். ஒருசாரார் தமிழோலிக்கேற்றபடி ஒலி மாற்றிக் கையாளலாம் பிறமொழிச் சொற்களை என்பர்: தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் படைத்தே ஆளல் வேண்டும் என்பர் பிறதொரு சாரார். முன்னவர் பக்கம் சேர்ந்திடும் கருத்தே நாவலருடையது என்பதற்கு அவரது சொல் ஆட்சி நமக்குச் சான்று நல்குகின்றது.

நாவலரது சொற் றொடர்கள் பெரும்பாலும் சிறியனவே, ஆனால் திரு.வி.க. அவர் களுடையதைப் போன்று பெரிதும் குறைந்தனவல்லவு புராண வசனங்களிலே வேண்டுமாயின் நாவலரது சொற் றொடர்கள் குறைவான சொற் களைக் கொண்டனவாகவே

இருக்கும். ஒரு நூலாசிரியரது சரித்திரச் சுருக்கத் தினை எழுதும் போது, சொற்றெராடர்கள் புராணவசனங்களில் உள்ள சொற்றெராடர்களைப் போன்று நீளம் உடையனவாகவே இருக்கும்.

நேண்டு கூடங்கள்

“இந்நூலாசிரியராகிய சுவமிநாத தேசிகர் சற்றேறக்குறைய நூற்றெண்பது நான்கு வருஷத்திற்குமுன் பாண்டி வளநாட்டிலே, பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே திருவவதாரங் செய்து, இளமைப் பருவத்தே திருக் கைலாச பரம்பரையில் விளங்கானின்ற திருவாவடுதுறையாதீனத்தைச் சார்ந்து, அக்காலத் தில் அவ்வாதீனத்தைச் சார்ந்து, எழுந்தருளியிருந்த ஞான தேசிகரிடத்தே சமய தீக்ஷியும், விசேஷ தீக்ஷியும் பெற்று, சிவாசிரமத் திற் குரிய துறவறத்தை அடைந்து, அவ்வறத்திற்கு விதித்த நூல்களை ஐயந்திரிபின்றி ஓதிய ணர்ந்து, அவ்வாறொழுகித் தவத்தான் மனந்தூயராகி, தம்முடைய ஞான தேசிகரது அருமைத் திருமேனியை விட்டு நீங்காது, அத்தேசிகரது அருட் பணிவிடையை அன்போடு செய்து கொண்டு அனுக்கத் தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்..”

“அன்னதானம் முதலிய தானங்களைச் சற்பாத்திரத்திலே செய்வது புண்ணியம் அசற் பாத்திரத் திலே செய்வது பாவம். சற்பத்திரங்களி னுள்ளும் கருமயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒரு பிறப்பளவு நிற்கும் தபோயாகஞ் செய்வோர்க்கு கொடுத்தது ஒருநூறு பிறப்பளவு நிற்கும்.”

வடசொல்லாட்சி

சங்ககாலத் தில் நூற்றுக்கு இரண்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் நூற்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து, ஆழ்வார் நாயன்மார் காலத் தில் நூற்றுக்குப் பத்து அல்லது பதினெண்ந்து, மணிப்பிரவாளம் காலத்தில் அளவுக்கு மீறுதல் ஆகிய நிலைகளில் தமிழிற கலந்துள்ள வடசொற்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு காண்பர் பேரறிஞர் டாக்டர் மு.வரதராசனார். வடமொழி கற்ற தமிழறிஞர் தமிழ் நூல்களில் புகுத்திய வடமொழிச் சொற்கள் பெரும்பாலான எனலாம். இரண்டு மொழிகளும் கலந்து புதுமொழியாக வேண்டும் என்னும் ஆரவத்தால் வலிந்து புகுத்துவது வேறு. நாவலர் கற்ற வடநூலறிவு இயல்பாக அவர் எழுதும் அருந்தமிழ் நடையில் ஆங்காங்கு வந்து விரவிக் காண்கின்றோம். ஆதலின் முன்னே கூறப்பட்ட வகையில் அவரது வட சொற்களை நாம் கணித்தல் வேண்டும்.

நாவலர் புகழ்

தமிழ்மொழி நாவலரால் பெற்ற நலங்கள் எண்ணற்றவை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், புதிய உரைநடை ஆக்கத்தில் நாவலர் பெற்றுள்ள இடம் இமயம் போன்றது. ஆதலின் “நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் எங் கே” என்று பேரறிஞர் திரு.சி.வை. தாமோதரனார் கேட்ட கேள்வி புனைந்துரை வகையாற் பாடப் பட்டதன்று முற்றிலும் உண்மை என்றே கொள்ளத்தக்கதாகும். “வையமீன்ற தொன் மக்கள் உளத்தினைக் கையினாலுரை காலமிரிந்திடப் பைய

நாவை யசைத்த பழந் தமிழ் ஜயை” புகழ் உள்ளனவும் நாவலர் புகழும் நின்று நிலவும் என்பது உறுதி.

ஆறுமுகநாவலரின் ஆளையை

ஆறுமுகநாவலர் இற்றைக்குத் தொண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனாடி எய்தியுள்ளாராயினும், இன்றும் அவர் நம்மிடை வாழ்ந்து வருகின்றார். ஆம் நாவலர் எழுதிய நூல்களிலே நாம் அவரைக் காண்கின்றோம். அவரோடு நேரே தொடர்பு கொள்ளதாவாறு காலம் நம்மைப் பிரித்து வைத்த போதும், அவருடைய ஆளை எத்தகையதென அறிகின்றோம்.

உண்மையிலே, ஒருவருடைய எழுத்திலும் நடையிலும் அவரது ஆளை வெளிப்படுத்துகின்றது அவர் எவ்வாறு சிந்தனை செய்கின்றாரோ, எவ்வாறு உணர்கின்றாரோ, அவ்வாறே எழுதுகின்றார். அவருடைய சிந்தனையிலே தெளிவும் வரையறையும் இருந்தால், அவருடைய எழுத்தில் இப்பண்புகள் நிழலாடும். ‘உள்ளத்தில் உண்மையொளியுண்டாயின் வாக்கி னிலே ஒளியுண்டாகும்’ என்ற பாரதியார் கூற்றும், ‘உள்ளத்தின் குரலே ஒருவரின் உரைநடை’ என்ற எமர்சனின் கூற்றும் இந்த உண்மையை எடுத்துரைக்கின்றன. ஆகவே ஒருவருடைய எழுத்துநடை யென்பது அவரது ஆளையின் வெளிப் பாடேயாகும்

நாவலர் உரைநூல்கள் பல வற்றை எழுதித் தந்துள்ளார். சிறுவர் க்கும் பொதுமக்களுக்கும் கற்றோர்க்குமாக அவர் எழுதிய நூல்களை யெல்லாம் ஓர் ஒழுங்கில் வைத்து

ஆராய்ந்தால், அவரது ஆளையை அங்கையிற் கணிபோற் கண்டறியலாம். செயற்கரிய செய்த இப்பெரியாரின் ஆளை அளப்பரும் மாண்புடையது. அதன் சிற்சில கூறுகளைத் தொடர்க்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

வாழ்க்கையின் கிலக்கு

நாவலர் வாழ்க்கையை எவ்வாறு நோக்கினார்? வாழ்க்கை பற்றிய அவரது விளக்கம் யாது? என்ற வினாக்களை எழுப்பி, விடை கண்டால் நாவலரது ஆளையின் அடிப்படையை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த வினாக்களுக்கு நாம் விடை தேடி அலையவேண்டா. நாவலரே தமது இரண்டாம் பாலபாடத்தின் முதல் வாக்கியத்தில் இவற்றுக்குரிய விடையச் சுருக்கமாவும் விளக்கமாகவும் தந்துள்ளார். அது வருமாறு

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் கடவுளை வணங்கி முத் தியின் பம் பெறும் பொருட்டேயாம்”

இந்த ஒரு வாக்கியத்திலே நாவலர் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கொண்ட முழுக்கருத்தும் அடங்கியுள்ளது. அவரது ஆளையை அளத்தற்குக் கருவாகவுள்ள மையக் கருத்து இங்கேயுள்ளது. “இந்த வசனம் வேதாசாரம் சாத்திரச் சத்து புராண நிதியம் பெறுபேறு,” என்று இதன் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டுகின்றார் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. இந்து சமயத்தின் சைவ சித்தாந்தத்தின் - உயிர் நிலை, இந்த வாக்கியத்திற் பொதிந்துள்ள கருத்தாகும். நாவலருக்கு இதுவே வாழ்க்கையின் நோக்கம் இலக்கு குறிக்கோள், குறிக்கோளை

வைத்துக்கொண்டு முயலும் ஒருவனுடைய சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகிய யாவும் அந்த ஒன்றனையே சுற்றி வரும். அவ்வாறே நாவலருடைய சிந்தனையும் சொல்லும் செயலுமெல்லாம் இந்தக் குறிக்கோள் ஒன்றனையே மையமாயக் கொண்டமைந்தன.

“பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகனைனால் மக்கட்பதியெனல்.” (குறள், 196)

என்பது வள்ளுவர் கொள்கை. வள்ளுவரின் இந்தக் கட்டளைக் கல்லில் உரைத்தால், நாவலர் எழுதியவற்றின் மாற்று எத்தனையதெனக் கண்டு கொள்ளலாம். நாவலர் எழுதியவற்றில் பயனில்லாத சொற்களுமில்லை பயனில்லாத கருத்துக்களுமில்லை பயனில்லாத வருணனைகளுமில்லை, சொல்லின் அருமையையும் சொல்லும் பொருளின் பெருமையையும் அறிந்து எழுதியவர் நாவலர். வேண்டாச் சொற்களை அடுக்கு வதிலும் வீண் வருணனைகளைப் பெருக்குவதிலும் அவர் நாட்டங்கொள்ள வில்லை. இதனால், இக்கால எழுத்தாளர் சிலர் காட்டும் பல்லவங்காரப் பண்புகள் நாவலர் எழுத்துக்களில் இல்லை யெனலாம். அப்பண்புகள் நாவலரது குறிக்கோளுக்குப் புறம் பானவை ஆதலாற் பயனில்லாதவை நாவலர் நாவலர் பயனில் சொற் பாராட்டாதவர்.

ஒழுக்கவிதிக் கோவை

நாவலருடைய வாழ்க்கைக் குறிக்கோளுக்கு அரண்செய்வன அவர் உறுதியாயக் கடைப்பிடிக்க ஒழுக்க விதிகள். சொந்த வாழ்க்கையிலே அவர் தூய துறவும் மாசற்ற ஒழுக்கமும் பூண்டவர். துறவினால் உரனும் ஒழுக்கத்தால் விழுப்பமும் ஒருங்கெய்தியவர்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா எனழுக்க முயிரினு மோம்பப்படும்” (குறள், 131)

என்ற குறள்வழி ஒழுகிய நாவலர், அபொதுவாழவிலும் உயர்ந்த ஒழுக்க நெறிகளைக் கடைப்பிடித்தவர். தாம் மட்டுமன்றிச் சமூகத்திலுள்ள மற்றையோரும் ஒழுக்கத்தில் வழுவாதிருக்க வேண்டமென விழுந்தவர். ஆதலால் அவ்வொழுக்க விதிகளை இள்ளை தொட்டே ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் பதிக்குழுகமாகப் பாலபாடங்களிலே பல பாடங்களை எழுதியுள்ளார். முதற் பாலபாடத்தில் ‘கடவுளை வணங்கு, குருவை வழிபடு, புண்ணியஞ் செய், பிதா மாதாவை வழிபடு, வீண்வாரத்தை ஒரு பொழுதும் பேசாதே, என்பன போன்ற சிறுச்சிறு வாக்கியங்களில் ஒழுக்க விதிகளை எடுத்துரைத்த நாவலர், இரண்டாம் பால் பாடத்தின் தொடக்கத்திலே என்பத்திரண்டு நீதிவாக்கியங்களில் நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் திரட்டித்தந்துள்ளார்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது” என்று தொடங்கும் மேற்காட்டிய வாக்கியமே இவ்வொழுக்க விதிக் கோவையின் முதலில் உள்ளது. “நாம் சிற்றறிவு சிறுதொழில் உடையேம் ஆதலால், முற்றறிவு முற்றுத்தொழில் உடைய கடவுளை வணங்கி அவருடைய திருவருள் வசமாய் நிற்பின் அன்றி, பாவுபுண்ணியங்களை உள்ளபடி அறிதலும், பாவங்களை ஒழித்துப் புண்ணயங்களைச் செய் தலும், நம் மால் இயலவாம்.” என்பது இறுதி வாக்கியம். இது சைவசித்தாந்தத் தெளிவு, முடிந்த முடிவு. இவற்றுக்கிடையே திருக்குறள், முதுரை, நல்வழி, நன்னெறி விளக்கம், நீதிநெறி விளக்கம் என்பன போன்ற

நீதிநூல்களிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கவியற் கருத்துக்களை யெல்லாம் பிழிந்து சாரமாகத் தந்துள் ஊர் நாவலர். இந்த நீதி வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் நாவலரது ஆளமையின் கூறாக அமைந்த ஒழுக்கக் கோட்ட பாடாகும்.

நாவலர் கடைப்பிடித்த இவ் வொழுக்கம் அவருடைய வசன நடையில் அப்படியே நிழலாடக் காண் கின்றோம். நாவலரது வசன நடையிலே சொல்லலங்காரங்கள் இல்லாது போகலாம் உரைநடை ஒவியங்கள் இல்லாது போகலாம் உணர்ச்சிப் பெருக்கும் இல்லாது போகலாம் ஆனால், சொற்களும் தொடர்களும் ஆற்றொழுக்காக ஒடும் அமைதியை அங்குக் காண்கின்றோம். “உணர்ச்சி யென்பதற்னே ஒரு சிறிதும் இடமில்லாமல் இவரது உரைநடை ஒடுகின்றது. முதலிலிருந்து முற்ற முடியும் வரை ஒரே நடைதான். ஒரு வேற்று மையும் இல்லை. உலகம் அவ்வாறு உணர்ச்சியின்றி ஒரே நடையிலா நடக்கின்றது?... ‘அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சாம்’ என்பதன்றே பழமொழி? ஆதலால் ஒரே நடையில் முற்ற முடியச் செல்லும் இவர் நூல்கள் - உரைநடை நூல்கள் - அவ்வகையில் நம்மைக்களைத்து வீழச் செய்கின்றன.” என்று பேராசிரியர் ஒருவர் நாவலரின் உரைநடையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். நாவலர் மாணாக்கர் பொருட்டு எழுதிய பாபாடங்கள், பெரியபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம் என்பன போன்ற உரைநடை நூல்களைக் கருத்திற் கொண்டே பேராசிரியர் இக்குறிப்பை எழுதியுள்ளாராகலாம்.

மாணாக்கருக்கென எழுதிய நூல்களில் நாவலர் உணர்ச்சியைத் தூண் டிவிட் விரும் பவில் ஸல். மாணாக்கர் இளமையிலே அடக்கமும் ஒழுக்கமுடையவர்களாய்ப் பெற்றோர், ஆசிரியர் போன்ற பெரியோரின் கட்டுப் பாட்டுக்கு அமைந்து நடப்பதையே நாவலர் விரும் பினார். ஆதலால் அவர்களுக்கென எழுதிய நூல்களிலே நாவலரின் வசனநடை உணர்ச்சிப் பெருக்கின்றி, அடங்கி, அமைதியாக ஒழுகிச் செல்வது இயல்பே இந்த வசனநடையிலே பழகும் மாணாக்கர் தம் மையும் அறியாமலே ஒழுக்க நடையூடையவராவார். நாவலரின் பாலபாடங்கள் இளைஞர் நடைபயிலுவதற்கு ஏற்ற நடைவண்டிகள் என்பதை நாம் மனங்கொள்ளல் வேண்டும். மாணாக்கர் இளமையிலே இந்த ஒழுக்கப் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டாற், பின்னர் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆற்வேண்டிய இடத்தில் ஆறியும் சீற் வேண்டிய இடத்திற் சீறியும் தம் உணர்ச்சியைக் கட்டியாள வல்ல வராவார். நாவலருடைய நடைவிகற் பத்தைக் காணவேண்டுமானால், நாம் அவருடைய பிரபந்தத் திரட்டைப் படித்தல் வேண்டும் கண்டனங்களை வாசித் தல் வேண்டும். நாவலர் எழுதியவற்றிற் கெல்லாம் சீரிய ஒழுக்கநடை அமைந்திருப்பது, அவரது ஆளுமையின் வெளிப்பாடேயன்றி, வேறென்று.

கடமையுணர்ச்சி

“தன் பொருட்டு மாத் திரம் பிரயாசப்படுவன் அற்ப இன் பத்தை மாத்திரமே அனுபவிப்பான் அவ்வற்ப இன்பமுழுமோமிக இழிந்தது.”

இது நாவலருடைய நீதிவாக்கி யங்களுள் ஒன்று. சமூகமாக வாழும் மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிவாழ்வு, பொதுவாழ்வு என்னும் இருவகை வாழ்வு உண்டு. தனக்கென வாழ்வது தனிவாழ்வு பிறர்க்கென வாழ்வது பொதுவாழ்வு. தனக்கென மட்டும் வாழ்வதாயின், அது தனிவிலங்கு வாழ்க்கையாய் இழிந்ததாகும் தனக்கும் பிறர்க்குமாக வாழ்வதே பொதுவாக நல்ல வாழ்வு என்று போற்றப்படும். இனி தன்னை மறுத்துப் பிறர்க்கென மட்டுமே வாழ்வது எல்லார்க்கும் இயல்வதன்று. அது மக்களுட் சிறந்த சான்றோர் ஒருவரிருவர்க்கே இயல்வது. இத்தகையோரைத் “தமக்கென முயலா நோன்றாட பிறர்க்குரியாளர்” என்றும், இவர்களாலே உலகம் நிலை பெற்றுள்ளது என்றும், இவர்களாலே உலகம் நிலை பெற்று ஸ்ரீது என்றும் புறநானாஹு பேசுகின்றது. ஆறுமுக நாவலர் இச்சான்றோர் வரிசையைச் சேர்ந்தவர். இதோ, நாவலர் தம்மைப் பற்றிச் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்

“நான் இங்கிலிஷிலே அற்ப விற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும், என் ணோடு இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் எனக்குப்பின் இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் அநேகர் தங்கள் தங்கள் சத்திக்கேற்ற உத்தியோகம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கக் கண்டும், நானும் என் சத்திக்கேற்ற உத்தியோதகத்தின் பொருட்டு முயற்சி செய்யின் அது தப்பாது சிந்திக்கும் என்றறிந்தும், அஃதியில்லாமையால் வரும் அவமதி ப்பைப் பார்த்தும் உத்தியோகத்தை விரும்பவில்லை. தமிழ்க் கல்வித் துணைமாத்திரங் கொண்டு செய்யப்படும் உத்தியோகம் வலிய வாய்த்த

பொழுதும் அதையும் நான் விரும்ப வில்லை, கன்னியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது வீடு, விளைநிலம், தோட்டம், ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகஞ் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என் சென்மதேசமாகவும், நான் இல்வாழ்க்கையிலே புகவில்லை. இவைகளைல்லா வற்றிற்குங் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வெண்டும் என்னும் பேராசையேயாம்.”

நாவலர் தமது காலச் சூழலால் உருவானவர் குழ்நிலை அவரைக் கடமை செய்யத் தூண்டிவிட்டத. அவர் சைவச் சூழலிற் பயின்றவர். நமது நாட்டு மக்கள், வழிவழிவந்த தமது சமயமாகிய சைவத்தை அறியாதவராயிருந்த போது, வேற்று நாட்டிலிருந்து வந்த கிறித்தவத் தொண்டர் அவர்களைத் தமது சமயத்திற் சேர்க்கும் பொருட்டு முறையல்லா வழிகளில் முயன்றனர். இந்த முயற்சியிலே சைவத்தைப் பழிக்கவும் சைவமறைகளைப் பழிக்கவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை நாவலர் ‘மறைகணிந்தனை சைவநிந்தனை பொறாமன முடையவர் ஆதலால், இவ்வேற்று மதத்தினர் செய்த சைவநிந்தனையால் அவர் உளம்புழங்கினார் சைவமக்களின் அறியாமைக்கு இரங்கினார் ஆதலால் சைவ மக்களுக்குத் தங்கள் சமயத்தின் உண்மையை விளக்கி, அதனை நிலைநாட்டுவதே தமது தலையாய சுடனை அவர் உணர்ந்தார். கடமையை உணர்ந்து, தன்னலந் துறந்து, சைவத் தொண்டுக்குத் தமிழ்க் கருவியாய் அமைந்தமையால் அவர் செய்த சைவத் தொண்டே தமிழ்த் தொண்டுமாயிற்று.

நாவலரளவில் சைவமும் தமிழும் அத்துவிதமாய், இரண்டறக் கலந்து நின்றன. அவர் 'சைவநிந்தனைகளையும் வழுநிலை காட்டிக் கண்டித்தார்.' அவ் வாறு செய்யவேண்டியது அக்காலத்து ஆவசியகமாயிற்று அது மறமெனப் படாது அறமெனவேபடும்.

நாவலர் கல்விப் பணி

அந்நியர் ஆட்சி ஏற்படும் முன் யாழிப் பாணத்திலே கல்வி வளம் பெற்றிருந்த தென்பதற்குப் போதிய சான்றுகளுள்ளன. யாழிப் பாணத்தின் கல்வி நிலை 13-ம், 14ம் நூற்றாண்டு களில், அதாவது ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில், உச்ச நிலையை அடைந்ந தென்று கூறலாம். அக்காலத்தில் யாழிப் பாணத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கமிருந்தது, அரசர்களின் ஆதரவோடு தமிழை வளர்த்து வந்தது. சரஸ்வதி மகால் என்னும் ஒரு நூல் நிலையமும் இருந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலும், அங்கும் இங்குமாகச் சில தழிழ்ப் புலவர்கள் இருந்த போதிலும் தமிழ்க் கல்வி மிகவும் கீழ்த்திசையை அடைந்து விட்டது. நாவலர் அவர்கள் தோன்றிய காலத் தமிழ்டக் கல்வியின் நிலையை அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதிய, அவர்களின் தமையனார் மகனாரும் மாணவருமாகிய, திரு. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பின் வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்கள்.

“நமது சமயம் தப்பியிருந்தது போல, தழிழ்ப் பாஷையும் தப்பியிருந்து. இங்கிலிச் அரசுவந்த பின்னரும், ஆனேக தழிழ்ப் பண்டிதர்கள் இங்கே இருந்திருக்

கிறார்கள். அவர்கள் நச்சினர்க்கினியர், பரிமேலழகர், சிவஞான முனிவர் முதலி யோர் திறமையுடையவல்லராயினும், தமிழ்ப் பாஷைலே மிகவும் பாண்டித் தியம் படைத்தவர்கள். ஆயினும் அவர்களுட் சிலர் தாம் கற்றதைத் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தானும் சொல்லிக் கொடுக்கமாட்டார்கள். சிலர் பிற்றிட மிருந்து ஏடுகளை வாங்கித் தாம் பிரதி செய்து கொண்டு பாட ஏட்டை இயன்றளவு பிழை படுத்திவிட்டுக் கொடுப்பார்கள். ஒரு வித்துவான் தாம் கற்ற காலத்தில் எழுதிய சில குறிப் புக்களை மரணிக்குங் காலத்தில், தமக்கு முன்னே சுட்டுப் போட வேண்டுமேன்று சொல்லிச் சடுவித்து அதன் பின்னரே தம் உயிர் போகப் பொற்றார். இப்படிப் பட்ட காலமே நாவலர் தோன்றிய காலம்.” மேலே கூறப்பட்ட நிலையை மாற்றி, தழிழ் கல்வியும், சமயக் கல்வியும் வளர்ந்தோங்கும்படி செய்ததே நாவலர் கல்விப் பணியாகும் - அதன் விரிவைக் கீழே காண்பாம்

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம்

கூடங்களுக்கே பிள்ளைகள் சென்றனர். இத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் வீட்டுத் திண்ணைகளிலேயே நடை பெறும். ஆசிரியர் ஒருவரே இருப்பார். இவருக்கு உதவியாக அவரிடம் கற்கும் மேல் வகுப்பு மாணவர் கீழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாஞ் சொல்லிக் கொடுப்பார். காலத்துக்கேற்ப நாவலர் அவர்களும் தமது ஆரம்பக் கல்வியைச் சுப்பிரமணியில்லை யென்பவர். நடாத்திய திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பெற்றார். அங்கு தழிழ் நெடுங்கணக்கு, எண்கவடி, நீதி நூல்கள், நி கண்டு முதலியவற்றைக் கற்றார்.

இத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட முறை-ஆங்கிலத்தில் இதைச் சட்டாம் பிள்ளை முறை (Monitorial System) யெனக் கூறுவார் - மேல் நாடுகளுக்குச் சென்ற வரலாற்றைச் சிறிது கவனிப்போம் : 19 ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சென்னயைல் கல்விப் பணியாற்ற ஸ்கோற்லாந்து தேசத்தைச் சேர்த்த டாக்டர் அண்டிரு பெல் என்பவர் வந்தார். அவர் ஒருமுறை சென்னை நகரில் நபெற்று வந்த ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தை அவதானிக்க நேர்ந்தது. அங்கு மேல் வகுப்பு மாணவர் கீழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பாடஞ்சொல்லிக் கொடுப்பதையும், அங்கு ஓர் ஆசிரியர் இருந்த போதிலும் வகுப்புக்கள் ஒழுங்காகவும்., சிக்கன மாகவும் நடைபெறுவதையும் அவதானித்தார். இம் முறையை முதன் முதலில் தாம் நடாத்திய ஆண்பிள்ளைகள் அனாதை அல்லத்திற் புகுத்தினர். அங்கும் இது வெற்றிகரமாகநடப்பதைக் கண்டு இம் முறையை இங்கிலாந்து முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பரப்பினார். இச்சட்டாம்பிள்ளை முறை சென்னையிலிருந்தே மேல் நாட்டுக்குச் சென்றதென்பதைப் பலர் அறியாமலிருப்பதால் இங்கு கூறினம். மேலும், நாவலர் அவர்களும் இம் முறையைப் பின் பற்றியே யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்ற் ஆங்கில பாடசாலையில் (பின்னர் இது யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியாக வளர்ந்தது) மேல் வகுப்புக்களில் கற்கும் பொழுது, கீழ் வகுப்பு மாணவருக்கு ஆங்கிலமும், மேல் வகுப்பு மாணவருக்கு அரிய சேவை செய்து

தழிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி

நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் தழிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சமய நூல்களையும் கற்க விரும்பினோர் சிறந்த தழிழ் வித்துவான்களையடைந்து குரு சீட முறையில் கல்வி கற்று வந்தனர். அக்காலத்தில் வித்துவான்கள் இருக்கும் இடங்களே தழிழ்க் கல்லூரிகளாக விளங்கின. கல்வியில் அதிகம் ஊக்கம் காட்டிய நாவலர் அவர்களே, சரவண முத்துப் புலவரிடத்தும், சேனாதழராயா முதலியாரிடத்தும் படிப்பதற்கு இவர்களுடைய தமையன்மார் ஒழுங்கு செய்தனர். ஆனால் இவ்வித்துவான்கள் நாவலர் அவர்களுடைய கல்விப் பசியைத் தீர்க்கக்கூடிய நிலையிலிருக்க வில்லை. பெரும்பாலும் தாமதமாகவே அனேக நூல்களைக் கற்றுக் கொண்டனர். உயர்தரக் கல்வியைத் தழிழிற் பெறுவதற்குத் தாம்பட்ட கஷ்டங்களே, பிற்காலத்தில் தகுதிவாய்ந்த மாணவரைச் சேர்த்து இலவசமாகக் கற்பிக்க இலர்களை ஊக்கியிருக்க வேண்டும்.

ஆங்கில் கற்றல்

நாவலர் அவர்களின் விவேகத் தயைம் கல்வியில் அவர்கள் காட்டிய ஊக்கத்தையும் கண்ட அவர்களின் தமையன்மார் அவர்களே ஆங்கிலப் பாடசாலையில்ற சேர்க்க விரும்பினர். அக்காலத்து ஆங்கில பாடசாலைக் கெல்லாம் சிறீஸ்தவர்களாலேயே நடாத்தப்பட்டு வந்தன. இந்தப் பாடசாலைகளின் முக்கிய நொக்கம் மதமாற்றமாகும். வட்டுக்கோட்டை செமினேறி யாழ்ப்பாணக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரிய சேவை செய்து

வந்தது. சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளைகளைக் கரொல் விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை முதலிய மேதாவிகள் தோன் றுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து, 1855-ம் ஆண்டில் வந்த விசாரணைக்கும் இந்த செமினேரி கிறீஸ்தவ மதத்தைப்பரப்பு வதற்கு போதிய உதவி செய்ய வில்லை யெனக் கண்டு அதை மூடும்படி உத்தர விட்டனர். இதற்குப் பதிலாக கிரா மங்கள் தோறும் கிறீஸ்தவ பாடசாலை களைத் திறக்கும் படி ஆலோசனை கூறினார். மேலும் நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்ற் பாடசாலைக்கு அதிபராக விருந்தவன். பார்சிவல் என்பவர் யாழ்ப்பாணக் கல்வி விருத்திக்கு அரும் பாடுபட்டவர். மெதடிஸ்ற் பாடசாலையைச் சிறந்த கல்லூரியாக்க அரிய திட்டங்களை வகுத்தவர். ஆனால் இங்கிலாந்திலிருந்து மெதடிஸ்ற் சபை கிறீஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதில் அவர் கவனஞ் செலுத்த வில்லையெனக் கண்டனஞ் செய்தனர். இதனால் தாம் யாழ்ப்பாணத்தில் வகித்து வந்த பதவியைத் துறந்து சென்னை சென்று தழிழ் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

முன் கூறிய படி வண. பார்சிவல் அதிபராகவிருந்த காலத்தில் தான் நாவலர் அவர்கள் மதத்திய கல்லூரியில் மாணவராகச் சேர்ந்தார். அங்கு கற்று மேல் வகுப்புக்கு வந்ததும், கீழ் வகுப்பு மாணவருக்கு ஆங்கிலமும், மேல் வகுப்பு மாணவருக்கு தமிழும் கற்பித்து வந்தார். 1841ல் பார்சிவல் இவர்களைத் தமது தழிழ் ப் பண்டிதராக நியமனஞ் செய்தார். பண்டிதராகவிருந்து பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க உதவி செய்தார். மதத்திய கல்லூரியில்

மாணவனாகவும், ஆசிரியராகவும், பண்டிதராகவும் பதினான்கு ஆண்டுகள் வரையிற் கழித்தார். இக்காலத்தில் மிஷனரிமார் சைவப் பிள்ளைகளைனக் கிறீஸ்தவராக்குவதற்குச் செய்த சூழ்ச்சி களையெல்லாம் அறிந்தார். அறிந்தவர் அச்சூழ்ச்சிகளுக்கு முற் றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய விரதம் பூண்டார்

மாணவருக்கு வகுப்பு நடத்துதல்

வண. பார்சிவலுக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராவிருந்து கொண்டே 1846ம் ஆண்டமு தொடக்கம் தக்க மாணவரைந் சேர்த்து இரவிலும், காலையிலும் இலவசமாகக் கல்வி கற்பித்து வந்தார். இப்படிப்படித்தவரிற் பலர் பிற்காலத்தில் அளப்பரிய தொண்டாற்றினர். இவர்களுள் சதாசிவம்பிள்ளை, ஆறு முகம்பிள்ளை, பொன்னம்பலம்பிள்ளை, செந்திநாதையர் என்பவர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய வர்கள். சதாசிவம்பிள்ளை நாவலர் அவர்களைப் போல் நெடட்டிகப் பிரம்மச்சாரியாகவிருந்து அவர்களின் தர்மத்தை நெடுங்காலம் பரிபாலித்து வந்தவர். ஆறுமுகம்பிள்ளை பின்னர் ஆறுமுகத்தம் பிரானாகியப் பெரிய புராணத்துக்கச் சிறந்த உரை கண்டவர். பொன்னம்பலம்பிள்ளை நாவலர் அவர்களின் மருமகள். இவர் வித்துவ சிரோ மணியாக விளங்கி, புராணங்களுக்கு உரை சொல்வதிலும், மாணவருக்குப் பாடஞ் சொல்வதிலும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாராய் நாவலர் அவர்கள் மாணவ பரம்பரையை விருத்தி செய்தவர். செந்திநாதையர் பிற்காலத்தில் காசிவாசி செந்திநாதையர் என அழைக்கப்பட்டு தமிழ், வடமொழி

இரண்டையும் துறைபோகக் கற்று நீண்ட பாலியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்ததோடு, “தேவாரம் வேதநாரம்” முதலிய நூல்களை எழுதியவர்.

நாவலர் அவர்கள் வேறு பணியாற் றியிராவிட்டாலும் மேற் குறிக்கப்பட்டோர் போன்ற மேதாவி களைத் தோற்றுவித்ததொன்றே அவர்கள் யாழ்ப்பாண சரித்திரத்திற் சிறப்பான இடம் பெறுவதற்கு போதிய ஏதுவாகும்.

பிரசங்கம்

நாவலர் அவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் மாணவர் களுக்கு இலவசமாக கல்வி கற்பித்ததோடு முதியோர் கல்வியிலும் கவனம் செலுத்தினார். மிஷனரிமார், சைவக் கிரிகை களையும், விக்கிரக வழிபாட்டையும், புராணக் கதைகளையும் பரிகாசம் பண்ணி, பிரசங்கங்கள் செய்தும், துண்டுப் பிரசரங்களை வெளியிட்டும் வந்தார். இவற்றைக் கண்டித்து நாவலர்கள் அவர்கள் 31-12-1847 தொடக்கம் வெள்ளிக்கழமை தோறும், வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலிற் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கினார். இக்கைங்கரியத்தில் இவர்களுக்கு உதவியாக இவர்களுடன் ஒழுங்கு கற்ற கார்த்திகேய ஐயர் இருந்தார். அவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும் பொழுது பட்டுடை, திரி புண்டரம், கெளரி சங்கம், தாழ்வடம் முதலியன தரித்து சிவப் பொலிவுடன் விளங்குவார். இவர்கள் பிரசங்கத்துக்கு எடுத்துக் கொண்ட பொருள்கள் சில பின் வருவன: - கடவுள் வாழ்த்து, உருத்திராஷ்தாரணம், சிவபக்தி, வேதாக மங்கள், திருவிழா, சிவலிங்கோபாகனை, யாக்கை நிலையாமை, சிவதீட்சை, மகளிரொழுக்கம் முதலியன.

இப் பிரசங்கங்கள் பரமத கண்டகத்துக்கும் சுவமததாபனத்துக்கும் பேருதவி புரிந்தன. இவர்களின் பிரசங்கங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் சைவ மக்கள் மத்தியிற் பெருவிழிப்பை ஏற்படுத்தின. இதனால் கிறீஸ்தவ பாதிரிமார் பெரும் பரபரப் படைந்து பார்சிவலுக்கு நாவலர் அவர்களைப் பற்றி முறையிட்டனர். நாயன்மார்கள் காலத்தில் சைவ மக்களின் புனர் வாழ்வுக்குத் தேவாரங்கள் எப்படிப் பயன்பட்டனவோ, அப்படியே 19-ம் நூற்றாண்டில் இவர்கள் பிரசங்கங்கள் உதவின. இப்பிரசங்கங்களற் மூலம் நாவலர் அவர்கள் பரசமய கோளரியானார்.

சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை-களைத் தாபித்தல்

மிஷனரிமார் தங்கள் பள்ளிக் கூடங்களில் மறு பாடங்களோடு, சமயத்தை ஒரு முக்கிய பாடமாகக் கற்பித்து வருவதைக் கண்ட நாவலர் அவர்கள் சமய அடிப்படையில் வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபிக்க நிச்சயித்தனர். தமது வாழ்க்கையின் இரட்சியத்தை தாம் எழுதிய விஞ்ஞாபனம் ஒன்றில் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். அவர்கள் கூறியவற்றைக் கீழே காண்க:-

“நிலையில்லாத என் சரீரம் உள்ள பொழுதே என் கருத்து நிநைவேறுமோ, நிறைவேறாதோ என்னும் கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகின்றது. அக்கருத்து இது. தமிழ்க் கல்வியும் சைவ சமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கிய ஸ்தலங்கள் தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப் பிரசாரணஞ் செய் வித் தலுமாம்.

இவற்றின் பொருட்டுக் கிராமமாகக் கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப் பிரசாரகர்களும் தேவைப்படுவார்கள். ஆதலினாலே, நல் லொழுக்கமும், விவேகமும், கல்வியில் வருப்பமும், இடையறா முயற் சியும், ஆரோக்கியமும். உடையவர்களாய் பரீஷிக்கப் பட்ட பிள்ளைகள் பலரைச் சேர்த்து அன்னம், வஸ் திரம் முதலியவை கொடுத்து உயர்வாகிய இலக்கண விலக்கியங்களையும் சைவ சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவர்களுள்ளே தேர்ச்சி அடைந்தவர்களை உபாத்தியாயர்களாகவும் சைவப் பிரசாரகர்களாகவும் நியோகிக்கலாம்.”³

நாவலர் அவர்களின் மேற் கூறிய கருத்து நிறைவேறுவதற்கு 1848-ம் ஆண்டில் ஒரு வழி பிறந்தது. அவ்வாண்டிலேதான் முதல் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை வண்ணைச் சிவன் கோயில் முன்பாகவுள்ள ஒருவீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர்தான் இவ்வித்தியாசாலைக்கொன் நிரந்தரமான நிலமும் கட்டடமும் ஏற்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப் பண்மில்லாததால் வீடுதோறும் பிடியரிசி தண்டி, அதனை விற்றுச் சம்பளம் கொடுத்து விட்டார். பின்னர் சேர்க்கும் கூலிக்கும் செர்ந்த அரிசி காணாத படியால் பிடியரிசி சேர்ப்பதும் நின்று விட்டது. ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய சதாசிவம்பிள்ளை போன்றோர், இவர்களுடைய மாணவராயிருந்தபடியால் நெடுங்காலம் சம்பளம் வாங்காது கவ்வி கற்பித்து வந்தனர். எவ்வளவு பண நெருக்கடி இருந்தபோதிலும் மாணவரிடமிருந்து பணம் வாங்கியது கிடையாது. இப்படியிருக்கும் காலத்தில் பாடசாலைக்கென இரு கடைகளை

வாங்க வரும்பினார். கையில் பண மில்லாதபடியால் மன மிக நொந்து இறைவழன் வேண்டினார். இறைவன் ரூளால் கொழும்பிலிருந்து தனவந்தரும், சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் மாமனாருமான நன்னித்தம் மிமுதலியார் அவர்கள் பண உதவி செய்ய முன் வந்தனர். அவர்கள் உதவிய பணத்தைக் கொண்டு இரு கடைகளும் வாங்கப்பட்டன.

அக்காலத்து அரசாங்கம் கிறீஸ்தவ மத சார்புடையதாக இருந்தபடியால் இவ்வித்தியாசாலைக்கு 20 வருடங்களுக்கு மேலாக அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்கவில்லை. பல இன்னல்களிருந்த போதிலும் தாம் ஏற்படுத்திய வித்தியாசாலைகளை முறையாக நிர்வாகம் செய்து வந்தார்கள். ஆண்டு தோறும் வித்தியாசாலைகளைப் பற்றிய அறிக்கையை (வரவு செலவுக் கணக்கு உட்பட) வெளியிட்டதோடு, தக்காரை கொண்டு மாணவர்களைப் பரீட்சித்து வந்தார்கள். எக்கருமத்தைச் செய்தாலும் “செய்வன திருந்தச் செய்” என்னும் முதுமொழியை இலட்சியமாக வைத்துச் செயலாற்றி நார்கள்.

வண்ணார்ராண்ணை சைவ வித்தியாசாலையைத் தொடர்ந்து கொழும்புத்துறை, கோப்பாய், பருத்துத்துறை, ஏழாலை முதலியவிடயங்களைல். வித்தியாசாலைகள் தோன்றின.

நாவலர் அவர்கள் கல்விப் பணியாழ்ப்பாணத்தோடு அமையவில்லை. சைவர்களுக்குச் சீவ நாடியாக விளங்கும் சிதம்பரத்திலும் ஒரு சைவ வித்தியாசாலையை 1864-ம் ஆண்டில் நிறுவினார். இவ்வித்தியாசாலையை

நிறுவுவதற்கு உதவியவர்கள் யாழ்ப் பாணத்தவர்களே என்பதை மறக்க வாகாது.

இவற்றுக்கு மேலாக, சிதம் பரத்தில் சைவப் பிரசாரகர்களையும் ஆசிரியர்களையும் பயிற்றுவதற்கு ஒரு தாபனம் நிறுவுவதற்கு விரிவான திட்டமொன்றை வெளியிட்டார். அவர்களின் மதிப்பீட்டின்படி இதற்கு ரூபா.80.000 வரை தேவைப்பட்டது. போதிய ஆதரவில்லாதபடியால் இக் களவு நிறைவேறவில்லை.

சைவாங்கில

வித்தியாசாலையைத் தொடர்க்குதல்

மெதடிஸ்ற் மிஷனரிமார் கிள்னர் கல்லூரி என்னும் ஓர் ஆங் கில பாடசாலையை வண்ணார் பண்ணையில் நடாத்தி வந்தனர். அதில் கல்வி கற்ற மாணவர் சம்பளம் கட்டிப் படித்து வந்தனர். இப்படிச் சம்பளம் கட்டிப் படித்தவர்களிற் பலர் சைவப் பிள்ளைகள். அவர்கள் அங்கு படித்து வரும் பொழுது 1871-ம் ஆண்டில் அக்கல்லூரி அதிபர் சைவப்பிள்ளைகளைத் திருநீறு அணிந்து கொண்டு வரக்கூடாதெனக் கட்டளையிட்டனர். திருநீறு அணிந்து கொண்டு சென்ற பிள்ளைகளைக் கீழ்க்கண்ட அழிக்கும்படி உத்தரவிட்டனர். அப்படி அழிக்க விரும்பாத பிள்ளைகளைப் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும்படி கூறினார்.

இக்கல்லூரியில் வெளியேறிய பிள்ளைகளின் பெற்றோர் நாவலர் அவர்களை அனுகி, தம் பிள்ளைகளின்

கல்விக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்யும்படி வேண்டினார். இதன் விளைவாக சைவாங்கில் வித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வித்தியாசாலை நான்கு வருடங்கள் நடாத்தப் பட்டும் கிரீஸ்தவ பாதிரிமாரின் எதிர்ப் பினால் அரசாங்க உதவி கிடைக்க வில்லை. இவ்வித்தியாசாலைக்கு அரசினர் அங்கீராம் இல்லாதபடியால் மாணவர் தொகை வரவரக் குறையத் தொடங்கியது. இக்காரணங்களினால் இவ்வித்தியாசாலை 1874ல் மூடப் பட்டது. ஆனால் இம்முயற்சி வீண் போகவில்லை. பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி தொன்றுவதற்கு இது முன்னோடியாகவிருந்தது.

பாடப் புத்தகங்கள்

வெளியிடுதல்.

வித்தியாசாலைகளை ஆரம்பித்தபின் அவ்வித்தியாசாலைகளில் உபயோகிப்பதற்கேற்ற பாடப்புத்தகங்கள் இல்லாதை கண்டு அக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முன்வந்தார்கள். வகுப்புக்கும் வயதுக்கும் ஏற்ற முறையில் மூன்று பாலபாடங்களை எழுதி வெளியிட்டார்கள். கடுஞ் சந்திகளைப் பிரித்தும், குறியீடுகளை உபயோகித்தும் முதன் முதலில் நூல்களை வெளியிடவென்று இவர்களே. கீழ்வகுப்புக்களில் உபயோகிக்கப்பட்ட ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலியவற்றுக்கு உரையும் இவர்களாளேயே எழுதப் பட்டன.

இலக்கணத் தை எளிதீர் போதிப்பதற்கு உதவியாக இலக்கண வினாவிடை, இலக்கண சுருக்கம் முதலியவற்றையும் வெளியிட்டார்கள்.

சைவ சமயத்தைப் போதிப்பதற்கு இரண்டு சைவ வினா விடைகள் இவர்களால் எழுதப்பட்டன. இந்த இரு சைவ வினாவிடைகளையும் நான்காம் பாலபாடத்தையும் ஒருவன் செவ்வனே கற்பானேயாகில் அவன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சமய உண்மைகளை அறிந்து கொள்வான். இக்காலக் கல்வி முறையில் இவை இடம்பெறாதிருப்பது பெருங்குறையாகும்.

பாலபாடங்களைப் பற்றி 1872-ம் (நாவலர் வாழாத காலத்தில்) வெளிவந்தத சென்னை (Native Public Opinion) என்னும் ஆங் கிலப் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட மதிப் புரையிற் சில பகுதிகளின் மொழி பெயர்ப்பைக் கீழே காண்க:-

“தமிழ் முதலாந் தேச பாஷை பாஷைகள் குன்றத் தலைப்பட்டுள்ள இக்காலத்திலே பாண்டிய மன்னர்கள் காலத் திலிருந்த பழைய புலவர் வித் துவான் களை யொத்த சிலர் இக்காலத்திலும் விளங்குதல் ஒரு பெரும் ஆறுதலாகும். சிலர் என இங்கு நாம் குறித்தவருட் பிரதானமாகவர்கள் மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் என்னும் இருவருமாவர். இவ்விருவருள் பிள்ளையவர்கள் சிறந்த புலவராவர். இவர் பாடிய நூல்கள் பல. நாவலர் அவர்கள் இக்காலத்திற் கிசைந்த தமிழ் வசனநடை இயற்றுவதில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர். இவருக்கு முன்னிருந்த அறிஞர்களும் இப்படியான தமிழ் வசன நடை எழுத மாட்டார்கள். நாவலர் அவர்கள் தாம் எழுதிய முதல்

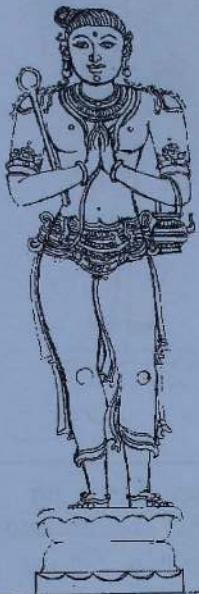
முன்று வகுப்புகட்குரிய பாலபாடங்களை அபிப்பிராயம் பெறும்படி எமக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். அவருடைய தழிழ் வசன நடையைப் பற்றி தாம் ஏதும் கூறப் புகுதல் மிகையாகும். பாலபாடங்களை எழுத வேண்டிய முறையிலேயே எழுதியுள்ளார். இந்த அறிஞர் எழுதிய பாலபாடங்களை தவறாது இங்குள்ள வித்தியாசாலைகளில் உபயோகித்தல் வேண்டுமென்று நாம் திடமாகச் செல்வோம். இச் சென்னையிலுள்ள வித்தியா சங்கத்தார் வெளியிடும் வசன பாடப் புத்தகங்களைக் காட்டிலும் நாவலர் பாலபாடங்கள் எல்லா வற்றானும் சிறந்தவையாகும். வித்தியா சங்கத்தார் வெளியிட்ட புத்தகங்களை நாவலர் எழுதிய பாலபாடங்களோடு ஒப்பிட நினைத்தமை தானும் தவறென்ன லாம். இனி நாவலர் பாலபாடங்களில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் அரிய விஷயங்கள் சாலச் சிறந்தனவாகும்.”⁴

நாவலர் அவர்கள் முன்மாதிரி யைப் பின்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான சைவ வித்தியாசாலைகளும், இற்துக் கல்லூரிகளும் தோன்றிந்சைவத்துக்கும் தழிமுக்கும் அருந் தொண்டாற்றின. அரசாங்கம் இப்பாடசாலைகளையும் கல்லூரிகளையும் பொறுப்பேற்றதனால் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. முன்போல இவை மூலம் சமயத்தை வளர்க்க முடியாது. நாவலர் அவர்கள் தாபிக்க எண்ணிய சைவப் பிரசாரகர் பயிற்சிக் கல்லூரியை இனித் தாமதிக்காது நிறுவ வேண்டும். இத்தகைய கல்லூரி ஒன்றின் மூலமே நமது சமயத்தை வளர்க்கலாம்.

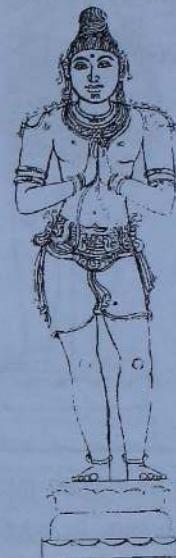
ஸ்ரீலஹ்வி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான்

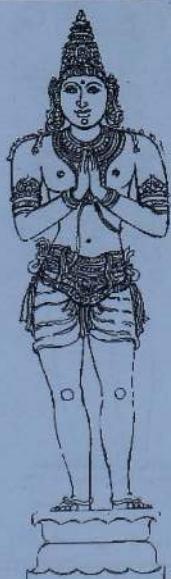
அறுபத்து மூன்றாயன்மார்களும் தொகையழயார்களும்

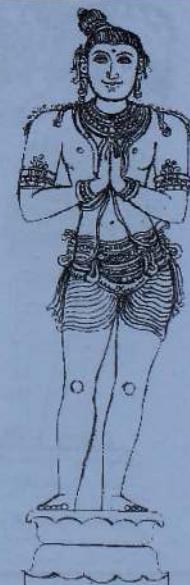
தில்லைவாழ் அந்தணர்
ஓமக்கரண்டி, தொண்மலை
(கமண்டலம்), திருமுடியுடன்

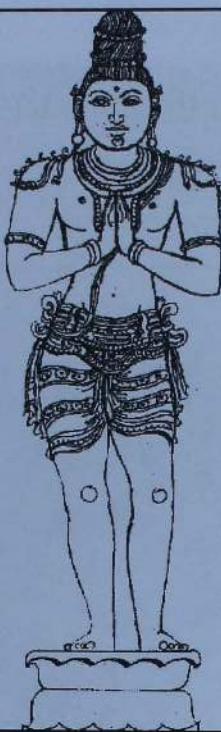
திருநீலகண்டர்
வணங்கும் கை - சடைமுடி

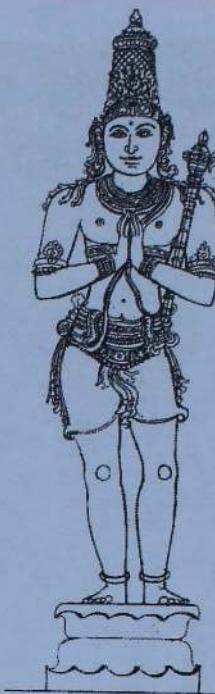
இயற்கை நாயனார்
வணங்கும் கை - திருமுடி

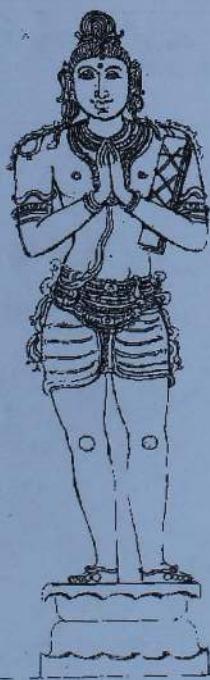
இளையான்குடி மாறனார்
வணங்கும் கை, வலதுபக்கம் சாய்ந்த
சடைமுடி

மெய்ப் பொருள் நாயனார்
வணங்கும் கை, உருத்திராக்க முடி

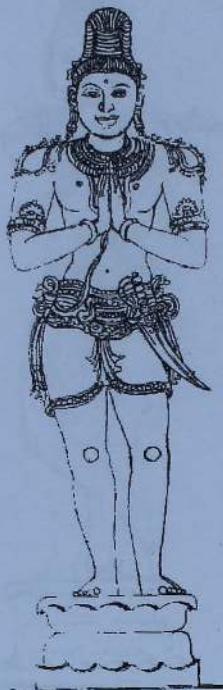
விறன் மீண்டார்
வணங்கும் கை, இடக்கரத்தில்
தொரட்டி, திருமுடி

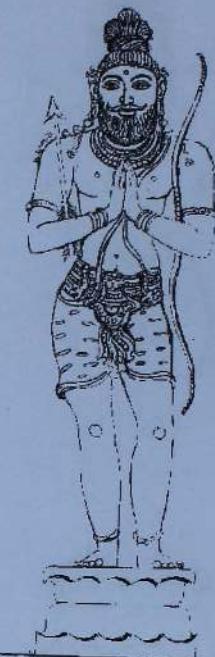
அமர்ந்தி நாயனார்
வணங்கும் கை, இடக்கக்கத்தில் ஏடு.
குல்லாய் முடி

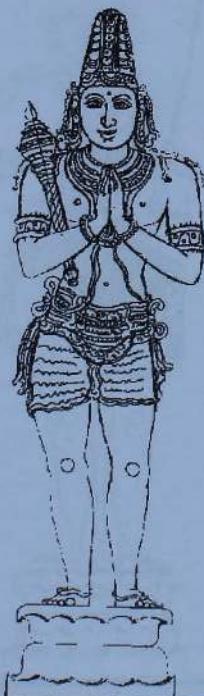
எறிபத்த நாயனார்
வணங்கும் கை, இடக்கக்கத்தில் சிறிய
கோடாரி, சடைமுடி

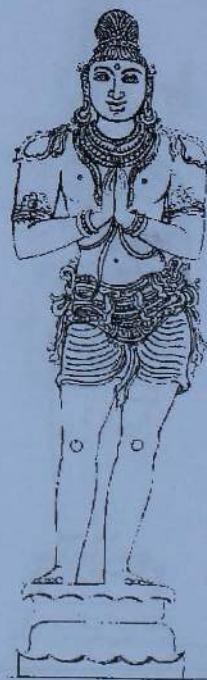
ஏனாதி நாயனார்
வணங்கும் கை, இடக்கரத்தில்
கத்தி, சடைமுடி, வலப்பக்கச் சாய்வுடன்

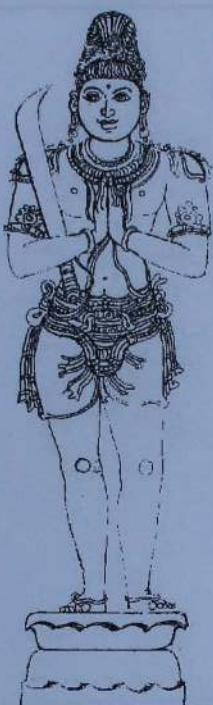
கருணைப்ப நாயனார்
வணங்கும் கை, கக்கத்தில் அம்பு, வில்,
வலப்புறம் சாய்ந்த சடைமுடியுடன்

குங்குலியக் கலயர்
வணங்கும் கைகள், வலக் கரத்தால்
கதை, குல்லாய்முடி

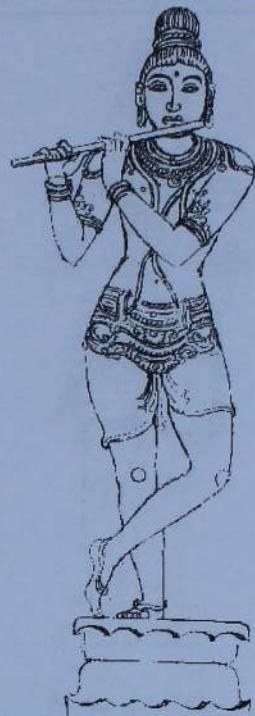

மானக்கஞ்சாரர்
வணங்கும் கைகள், வலப்பக்கம் சாய்ந்த
சடைமுடி

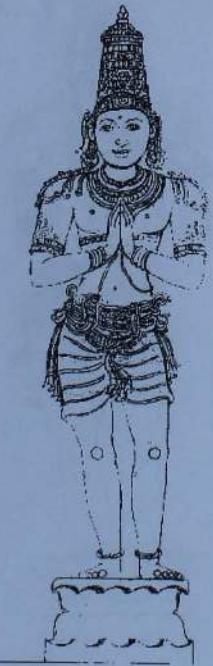
அரிவெட்டாயர்

வணங்கும் கைகள், கக்கத்தில் கூன் வாள்
(அரிவாள்), வலப்புறம் சாய்ந்த சடைமுடி

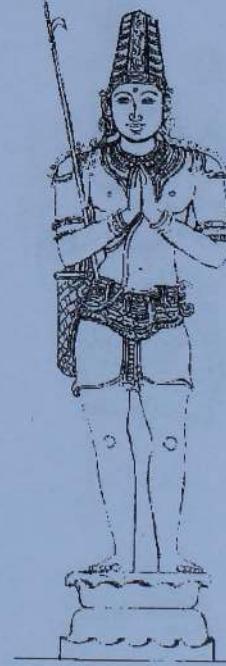
ஆனாயர்

சடைமுடி, புல்லாங்குழல் இசைப்பது போல்,
இடக்கால் மாத்து, தாள் நின்ற இத்தில் குடவை

முரத்தி நாயனார்

வணங்கும் கை, திருமுடி தரித்து

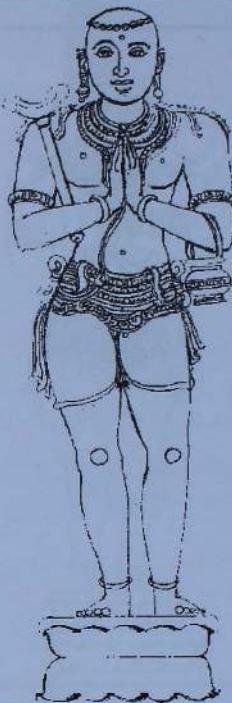

முரக நாயனார்

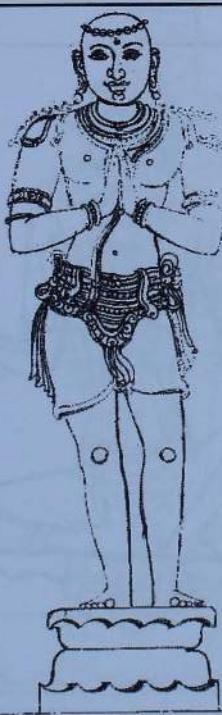
வணங்கும் கைகள், வலக் கக்கத்தில்
தொரடி, பூக்கூடை, குல்லாய் முடி

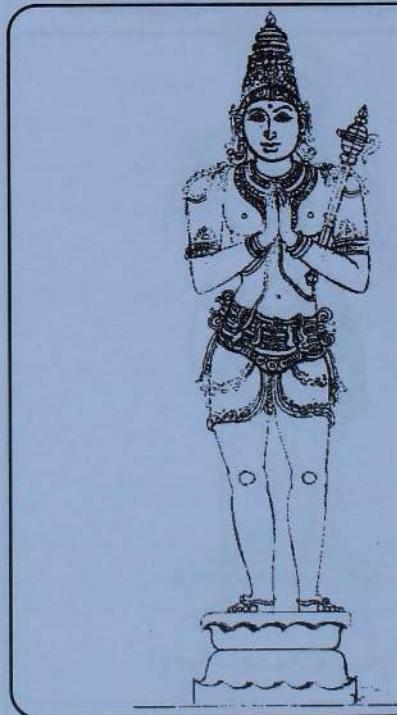
உருத்திர பசுபதியார்
வணங்கும் கைகள், குல்லாய் முடியுடன்

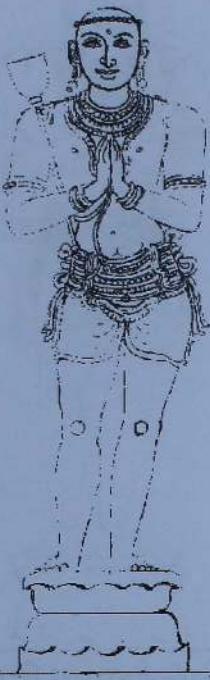
திருநாலைப் போவார்
வணங்கும் கைகள், தரையில் தொண்டிகை,
தொட்டந்தலையில் உருத்திராட்சம்

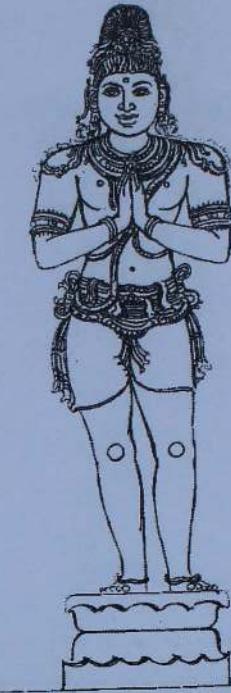
சிறுகுறிப்புத் தொண்டர்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்தலை

சண்டேச்சுவரர்
வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில் தொரட்டி,
திருமுடியுடன்

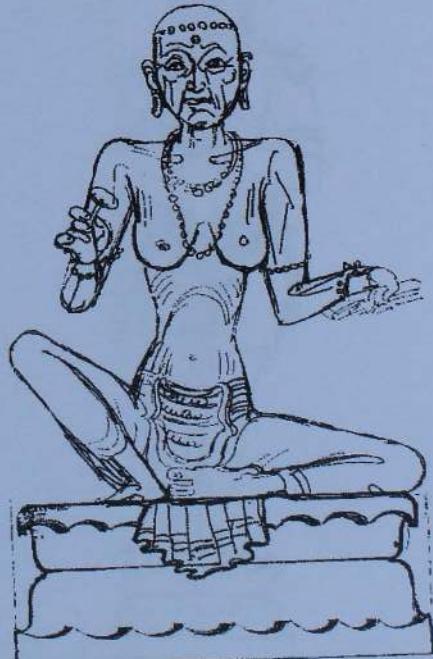
திருநாவுக்கரசர்
வணங்கும் கைகள், வலக்கையில் உழுவாரம்,
மொட்டந் நலையில் உருத்திராட்சம்

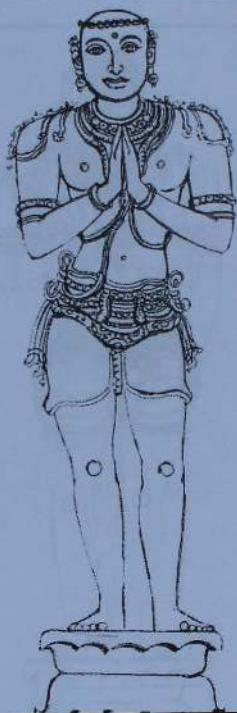
குலச்சிறை நாயனார்
வணங்கும் கைகள், சடைமுடி

பெருமிழுலைக் குறும்பர்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந் தலையில்
உருத்திராட்சம்

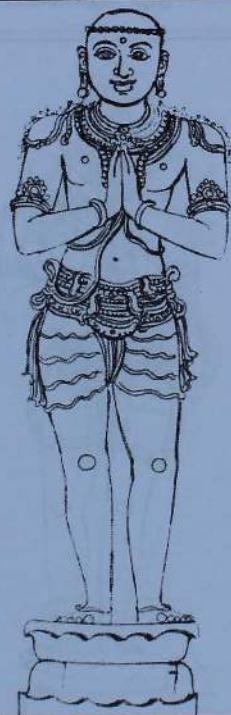
காரைக்கல் அம்மையார்
கைகளில் தாளம்-தசையில்லா உடலம்.
மொட்டந்தலையுடன் அமர்ந்த நிலையில்

அப்புதியழகன்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்
தலையில் உருத்திராட்சம்

திருநீல நக்கர்
வணங்கும் கைகள் - குல்லாய் முடி

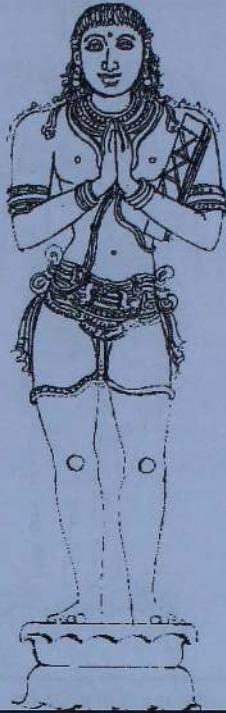
நமிந்நி அழகன்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்
தலையில் உருத்திராட்சம்

திருஞானசம்பந்தர்
கைகளில் தாளம், குழந்தை உருவில்,
சடைமுடி வலப்பக்கம் சாய்ந்து

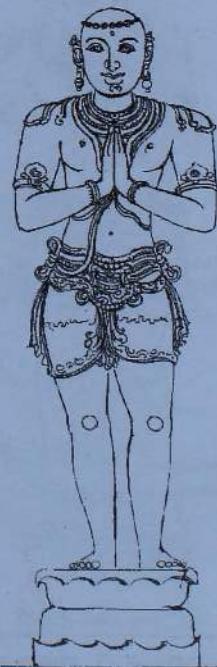
ஏவர்கோன் கலிக்காமர்
வணங்கும் கைகள், திருமுடியுடன்

திருமூலர்
வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
ஏடு, தொங்கிய முடி

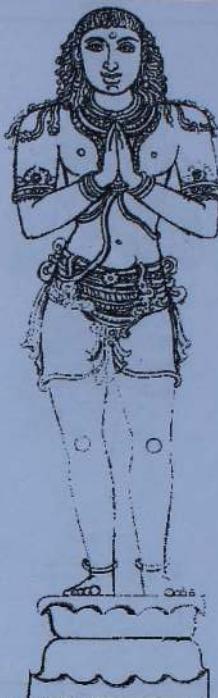
தண்டி அழகன்
வணங்கும் கைகள், வலது முழங்கையில்
தொண்டிகை, மொட்டந் தலையில் உருத்திராட்சம்

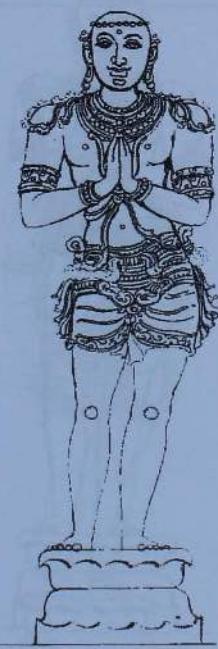
மூர்க்க நாயனார்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்
தலையில் உருத்திராட்சம்

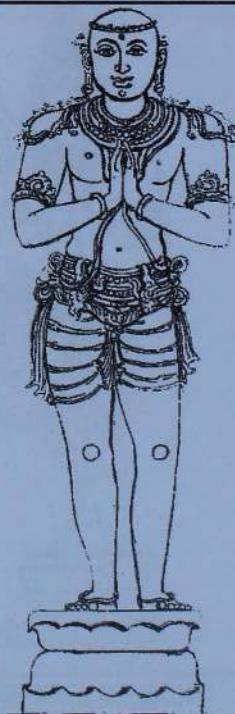
சோமாசி மாரானர்
வலக்கையில் ஓமக்கரண்டி. இடக்கை
தொடையில் வைத்து மொட்டந் தலையுடன்

சாக்கிய நாயனார்
வணங்கும் கைகள், தொங்கிய முடி

சிறப்புலி நாயனார்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந் தலையுடன்

சிறுத்தொண்டர்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந் தலையுடன்

கழிந்றவீரர்

வணங்கும் கைகள், வலக் கக்கத்தில்
கத்தி, திருமுடி

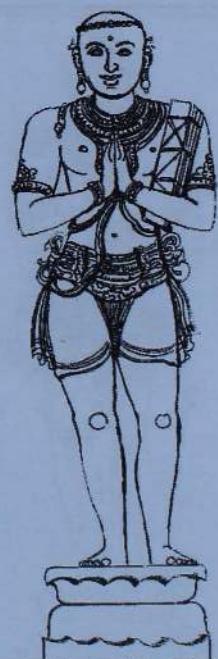
கணநாதர்

வணங்கும் கைகள், மொட்டந்தலை

கூற்றுவ நாயனார்

வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
கத்தி - திருமுடி

பொய்யமையில்லாத புலவர்

வணங்கும் கைகள், மொட்டந் தலையுடன்

புகழ்ச் சோழர்
வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
கத்தி, திருமுடி

நரசிங்க முனையரார்
வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
கத்தி, திருமுடி

அதிபத்த நாயனார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடி

கலிக்கம்பர்
வணங்கும் கைகள், திருமுடி

கலிய நாயனார்

வணங்கும் கைகள், இடது முழங்கையில்
தொண்டிகை, சடைமுடி இடப்பக்கம் சரிந்தது

ஜயாடிகள் காடவர் கோன்

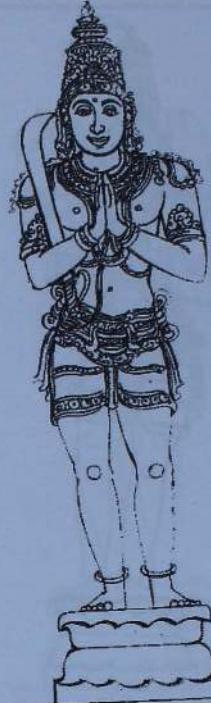
இடக் கக்கத்தில் ஏடு, திருமுடி வணங்கும் கைகள்

கணம் புல்லர்

வணங்கும் கைகள், குல்லாய் முடி

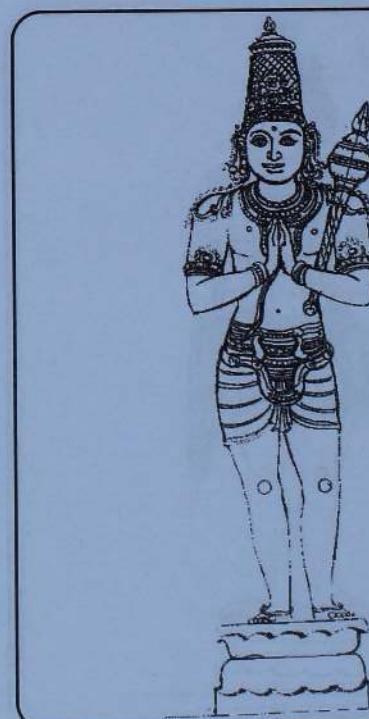
காரி நாயனார்
வணாங்கும் கைகள், குல்லாய் முடி,
வலக்கக்கத்தில் ஏடு

நின்றசீர் நெமோறர்
வணாங்கும் கைகள், வலக்கையில்
கூன் வாள், திருமுடி

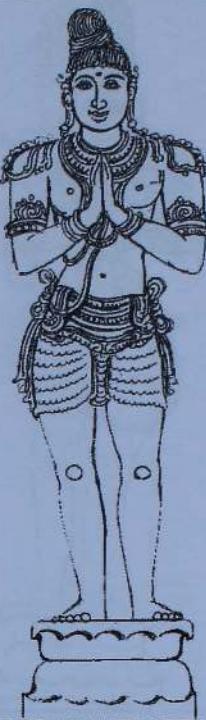
வாயிலார்
வணாங்கும் கைகள், மொட்டந்தலையுடன்

முனையாடுவோர்
வணாங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
கைதை, திருமுடி

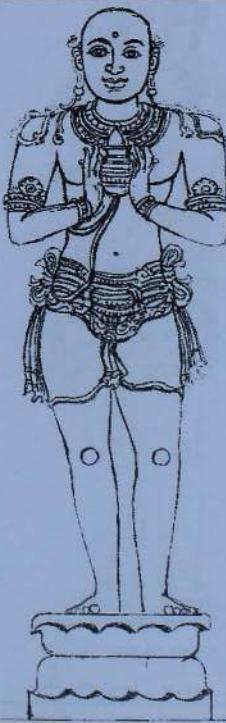
கமுர்சிங்கர்
வணங்கும் கைகள், இடக் கக்கத்தில்
கத்தி, திருமுடி

இடங்கழி நாயனார்
வணங்கும் கைகள், வலப் பக்கம்
சாய்ந்த சடைமுழுடுடன்

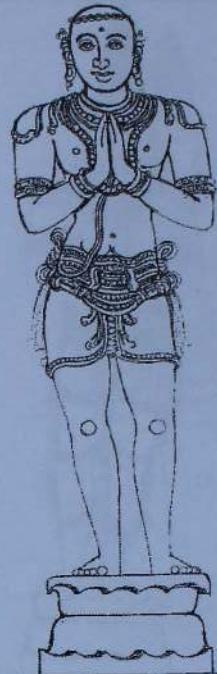
செருந்துணை நாயனார்
வணங்கும் கைகள், இடக்கையில்
குடைமாட்டியிருப்பது போல், சடைமுழுடுடன்

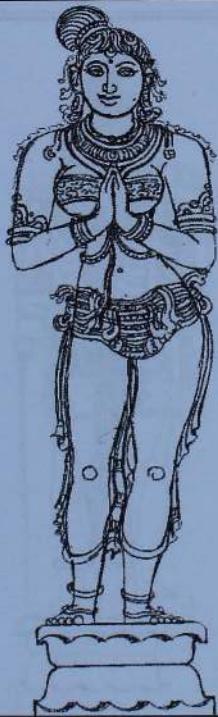
புகமூந்துணை நாயனார்
வணங்கும் கைகள், கைகளுக்கிடையில்
கலயம் - மொட்டந்தலையுடுடன்

கோட்டுவி நாயனார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடி வலக்கக்கத்தில்
கூன் வாள்

பூசலார்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்தலையுடன்

மாங்கையர்க்கரசியார்
வணங்கும் கைகள், வலப்பக்கம் முடி
சாய்ந்தது

நேச நாயனார்
வணங்கும் கைகள், குல்லாய் முடி

விறன் மீண்டார்
வணங்கும் கை, இடக்கரத்தில்
தொரப்பி, திருமுடி

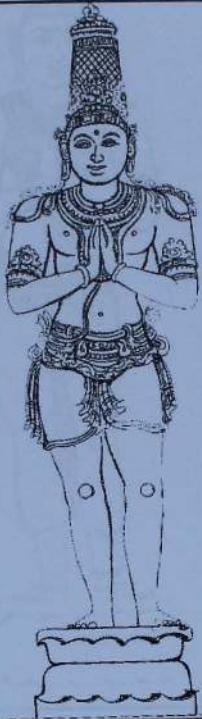
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
வணங்கும் கைகள், இடக்கக்கத்தில்
யாழ், குல்லா முடி

சடையப்ப நாயனார்
வணங்கும் கைகள், மொட்டந்தலை

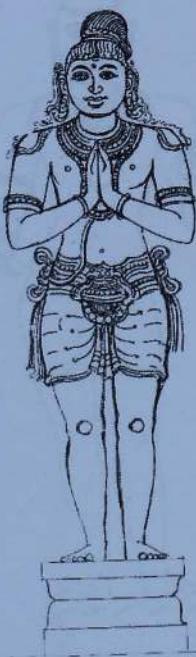
சுந்தரர்
வலக் கையில் தாமரை, இடக் கையில்
வளைந்த தழி, திருமுடியுடன்

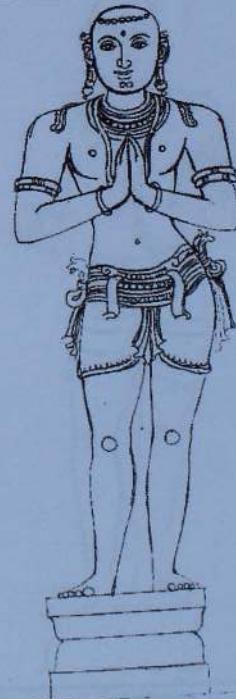
இயற்பகை நாயனார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடியுடன்

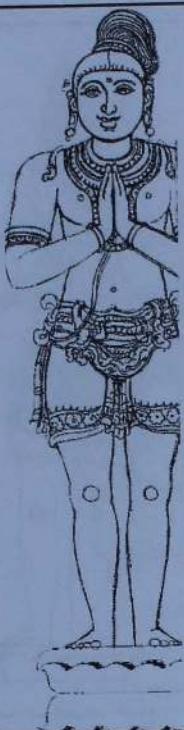
பக்தராய்ப் பணிவார் நாயனார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடியுடன்

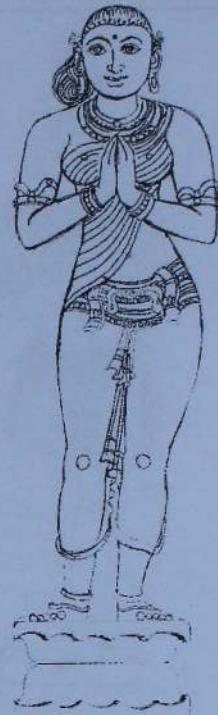
முழுநீரு பூசிய முனிவர்
வணங்கும் கைகள், திருமுடி

அப்பாலும் அதிசார்ந்தார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடி

திருவாளூர் பிறந்த நாயனார்
வணங்கும் கைகள், திருமுடியுடன்

இசை ஞானியார்
வணங்கும் கைகள், வலப்பக்கம்
சரிந்த முடியுடன்

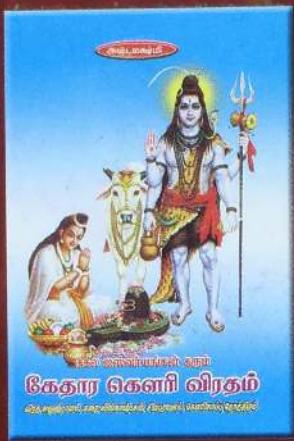
சேக்கிழார்
வலக் கையில் - அக்கமணிமாலை
இடக்கையில் ஏடு, மொட்டந்தலையுடன்

மாணிக்கவாசகர்
வலது சுட்டும் கையாகவும், இடக் கையில்
ஏடு பிழித்தும், மொட்டந்தலையுடன்

கைதுடி கிழக்கு சனசமுக நலைய நெந்து வாஸப் சங்கத்துள்

வைரவிழாவுக்கு
மது வாழ்த்துக்கள்.

அஸ்டிலகந்துமி பதிப்பாகம்

41, கண்டி வீதி, கைதுடி, யாழ்ப்பானம்.

322, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
தொ.பே: 011 2334004

Email: australuxumie@yahoo.com, Web: www.astraluxumie.com

அஸ்டிலகந்துமி மிறின்டேர்ஸ், கொழும்பு-11 தொ.பே: 011 2334004

Digitized by Noolaham Foundation.
Digitized using Noolaham.org